Pe urmele mormântului REGINEI NEFERTITI

Chipul reginei egiptene Nefertiti (1370-1333 î.Hr.), cu trăsături austere, dar pline de noblețe și senzualitate, redat în sculptura realizată din calcar pictat, în urmă cu 3400 de ani (conform unui document al epocii), de sculptorul Tutnes din Amarna, reprezintă emblema frumuseții femeii antice.

Regina Nefertiti – nume traductibil prin „Frumoasa care, iată vine", supranumită Gioconda Egiptului, a fost soția faraonului Amenhotep al IV-lea (tatăl lui Tutankhamon), cunoscut și sub numele de Akhenaton. O regină celebră al cărei mormânt reprezintă una dintre marile enigme ale Egiptului Antic.

Bustul, expus la Neues Museum din Berlin, este cel mai apreciat exponat. Este una dintre sculpturile celebre după care s-au realizat cele mai multe copii.

Un egiptolog american de origine britanică, Nicholas Reeves, a descoperit o pistă care, în opinia sa ar duce la mormântul reginei, care s-ar afla în una dintre cele două camere ascunse în complexul funerar al faraonului Tutankhamon aflat în Valea Regilor din Luxor. Nicholas Reeves este apreciat ca unul dintre cei mai importanți cunoscători ai mormântului faraonului Tutankhamon și al celei de-a XVIII-a dinastii. Din 1995, el efectuează săpături și cercetări în Valea Regilor.

Reeves a studiat imagini de înaltă rezoluție obținute prin scanarea mormântului faraonului de societatea Factum Arte, în cadrul unui vast proiect care vizează reproducerea mormântului, pentru a putea fi vizitat de public.

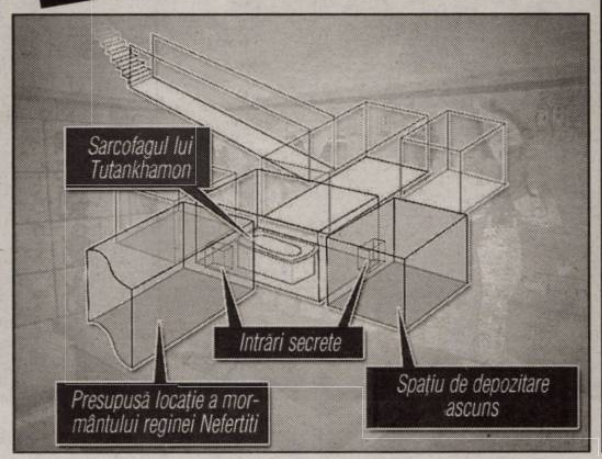

Sarcofagul lui Tutankhamon

Examinându-le, a observat urme ale unor uși secrete cu acces spre două camere. Una dintre acestea ar fi un loc de depozitare a diverselor obiecte, iar cealaltă, de mici dimensiuni, aflată în continuarea camerei funerare a lui Tutankhamon, ar putea adăposti mumia reginei Nefertiti.

În acest mic spațiu, este greu de presupus că ar fi fost depusă mumia unui faraon al celei de-a XVIII-a dinastii. A unei regine, este foarte posibil, cu atât mai mult cu cât în urma primelor săpături au fost descoperite și bijuterii.

Confirmarea teoriei sale este condiționată însă de noi investigații prin intermediul radarului. În acest sens, el a solicitat oficial acordul autorităților arheologice egiptene.

„Dacă nu am dreptate, a declarat Reeves, nu-mi rămâne decât să mă resemnez. Dacă am, istoria Egiptului Antic va fi marcată de una dintre cele mai mari descoperiri".

DORIN MĂRAN

100 de locuri de văzut în România

Piatra Secuiului

Piatra Secuiului este o formațiune muntoasă aparținând Munților Trascăului, situată în imediata apropiere a satului Rimetea din județul Alba. Vârful are o înălțime de circa 1170 m și își datorează denumirea, potrivit legendei, faptului că în secolul al XIII-lea secuii din satul de la poalele munților s-ar fi refugiat aici, pentru a scăpa de invazia tătarilor.

Piatra Secuiului constituie un important punct de atracție al zonei Moldovenești-Rimetea și majoritatea turiștilor care ajung aici își propun să o escaladeze. Drumul până sus nu este foarte dificil. Cu un echipament corespunzător, orice persoană îl poate parcurge, dacă este dispusă să facă puțin efort. Garantăm că panorama absolut superbă care se deschide în fața ochilor, odată ajuns sus, merită orice sacrificiu! Accesul către vârf se poate face pe mai multe căi, fie pornind din localitatea Moldovenești, fie din Podeni ori din Pietroasa. Dacă sunteți un împătimit al muntelui, puteți opta pentru drumul dinspre Rimetea, prevăzut cu pante care vă vor satisface, cu siguranță, pasiunea.

După ce v-ați atins scopul și ați „cucerit" vârful, nu părăsiți zona de la poalele acestuia până ce nu v-ați asigurat că ați văzut tot ce merita atenția dumneavoastră. Rimetea este un sat foarte frumos, unde mai puteți admira case tradiționale, în centru se află o biserică unitariană foarte veche, care abia așteaptă să-i deschideți porțile, iar în imediata apropiere se găsește Muzeul Etnografic, care merită, de asemenea, vizitat. În satul învecinat se găsește Cetatea Colțești (Cetatea Trascăului), construită în secolul al XIII-lea, un important punct de atracție al zonei.

Iar, dacă v-a prins noaptea prin Rimetea și v-ați hotărât să înnoptați acolo, faceți un ultim efort și treziți-vă dimineață înaintea zorilor: se spune că aici soarele răsare de două ori. Și asta, pentru că Piatra Secuiului este atât de înaltă, încât chiar și după ce răsare soarele Rimetea se află încă în umbră, deși afară e lumină. Apoi, după ce are timp să se mai ridice un pic pe cer, soarele se ivește de după Piatra Secuiului, răsărind pentru a doua oară, pentru a lumina și satul Rimetea...

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualității

Biserica Sfântul Ilie — Sinaia

Așezată la intrarea în Sinaia, pe drumul care vine din Capitala țării, biserica Sfântul Ilie este supranumită „Catedrala Bucegilor".

Orașul Sinaia, situat la poalele munților, nu departe de crucea Eroilor de pe Caraiman, este menționat documentar din secolul al XVII-lea, când a fost construită mănăstirea de aici de către postelnicul Grigore Ghica. Numele așezării, provenind de la Muntele Sinai, a fost dat de ctitorul mănăstirii. Localitatea s-a dezvoltat rapid și elegant după ce aceasta a devenit reședință regală de vară prin construirea Castelului Peleș.

La început, credincioșii mergeau la slujbele religioase la mănăstire, dar numărul acestora a crescut și, în 1903, în oraș a fost trimis un preot de mir care însă slujea tot în mănăstire, în lipsa unui alt locaș. În anul 1910 se înființează parohia dar evenimentele tulburi ale vremii, în mod deosebit Primul Război Mondial, întârzie construcția bisericii.

Piatra de temelie a acesteia este pusă la 26 septembrie 1933 de patriarhul Miron Cristea, în prezența regelui Carol al II-lea, a familiei regale, a unor înalte oficialități civile și militare din București, Sinaia și Prahova.

Monumentul este construit după planurile profesorului Paul Smărăndescu, unul dintre cei mai apreciați arhitecți ai vremii. Lucrătorii au fost aduși din Comarnic, Secăria, Cornu, meșteri cunoscuți drept cioplitori în piatră desăvârșiți. Monumentul a fost ridicat în stil bizantin-românesc, din piatră cioplită din Moroieni, căptușită, cu cărămidă dublă, cu bolți și acoperiș din beton armat. Peste acesta sunt așezate olane roșii turcești, dând monumentului un plus de frumusețe. Deasupra se înalță două turle mari, una dintre ele slujind drept clopotniță. De fapt, întreaga construcție are aspectul unei fortărețe.

Pictura în frescă, tempera și ulei a fost realizată de Nina Arbore între 1938-1939, și zidirea bisericii a fost terminată în 1939. când a fost sfințită cu mare fast.

Catapeteasma este din zid, iar icoanele împărătești au rame de stejar, învelite în argint și ornamentate cu flori de crin.

De-a lungul timpului s-au făcut o serie de lucrări necesare funcționării locașului. În 1976 a fost împrejmuită curtea care a fost refăcută un an mai târziu. În 2010 s-a reabilitat instalația de gaze iar în 1971, 1983 și 2011 au fost făcute importante reparații la acoperiș. Multe dintre aceste ultime reparații au fost executate de alpiniști militari din Brașov.

Pictura a fost restaurată în 1983 de pictorul Cristian Samoilă și între 2002-2003 de pictorul bisericesc Tănase Mocănescu. În 1983 așezământul a fost resfințit de către Preasfințitul Roman Ialomițeanul.

Cu ocazia hramului bisericii, Primăria Sinaia și Parohia sfântului locaș Ilie Tesviteanul organizează manifestații religioase, printre care și un impresionant pelerinaj.

IRINA STOICA

Nicăieri în lume nu s-a produs o mai mare emulaţie artistică precum cea din Franţa secolului XIX, când pictorii francezi – tineri şi novatori, vârstnici şi conservatori – au sporit atât de mult ca număr şi calitate, încât un „război" între generaţii şi concepţii era inevitabil.

Jucătorii de cărţi, Paul Cézanne

Tumult artistic la Paris

La modul general, ceea ce se întâmpla în pictura franceză rivaliza cu marele val de maeştri italieni ai Renaşterii şi barocului. Numai că viziunile moderne asupra picturii aveau să declanşeze şi mişcări „administrative", impuse de nevoia tinerilor de a se afirma în faţa unui public parizian din ce în ce mai cultivat.

„Salon de Paris" a reprezentat expoziţia oficială a Academiei de arte frumoase din Paris. În mod ironic, am putea spune, iniţiatorul acestei mari expoziţii a fost un italian, şi anume cardinalul Giulio Raimondo Mazzarino, devenit, sub numele de Mazarin, prim-ministru al Franţei (din 1642 până în 1661, când a murit). Acest Mazarin a creat şcoala de arte frumoase în 1648, iar Salonul era dedicat absolvenţilor acestei şcoli. Timp de aproape două sute de ani, Salonul a fost cea mai importantă expoziţie de artă a lumii.

Începând din 1725, sediul Salonului a devenit Palace de Louvre şi a căpătat denumirea de „Salon de Paris". La început nu era public, având acces numai cei care se ocupau de artă, în special de pictură. Din 1737, Salonul devine public şi se deschidea anual, apoi bianual (în anii impari), iar data vernisajului era 25 august (Sf. Ludovic). Din 1748 lucrurile s-au complicat, căci a fost introdus un juriu de experţi (format din pictori premiaţi) care avea menirea să „ţină sus nivelul calităţii pânzelor". Influenţa acestui intransigent juriu era decisivă în societatea pariziană. De aceea, în presa franceză au apărut criticii de artă, care nu erau întotdeauna de acord cu experţii. Revoluţia din 1789 a deschis Salonul şi străinilor, iar guvernul a preluat sponsorizarea. După revoluţia din 1848 au fost introduse şi medaliile.

Bella cu guler alb, Marc Chagall

Fata la pian, Pierre-Auguste Renoir

Anul de cotitură în ceea ce priveşte pictura franceză a fost 1863. Mai mulţi tineri artişti novatori – cunoscuţi ulterior sub denumirea de „impresionişti" – au fost refuzaţi de juriul conservator şi academic. Revolta tinerilor l-a determinat pe împăratul Napoleon al III-lea (fost primul preşedinte al Franţei; împărat a fost între 1852-1870) să instituie celebrul „Salon al Refuzaţilor", o palmă administrativă dată celor „cu vederi înguste". Practic, în anul 1863 se năştea ceea ce istoria picturii avea să numească *avangardă,* concept care va revoluţiona pictura universală. Principalii refuzaţi, impresioniştii, au mai deschis încă opt saloane separate, până în 1882 (la care Manet nu a expus niciodată!). În 1890 se mai produce o revoluţie a Saloanelor pariziene. Astfel, *Societatea artiştilor francezi* (creată în 1881, lider fiind W. Bouguereau) se desparte de *Societatea naţională de arte frumoase* (din care făcea parte şi Rodin). Promovarea tinerilor sau a consacraţilor, acesta era mărul discordiei. Şi pentru a întregi tabloul tumultului artistic françez, în 1903 s-a înfiinţat un nou salon, şi anume Salonul de toamnă (printre protagonişti fiind şi Renoir).

Ei bine, abia la acest Salon de toamnă şi-au creat notorietatea artişti precum Picasso, Cézanne, Gauguin, Modigliani, Matisse, Chagall... Disputele artistice n-au condus, într-o societate liberă, decât la o evoluţie spectaculoasă a exprimării prin culoare şi formă.

Iartă, dar nu uită

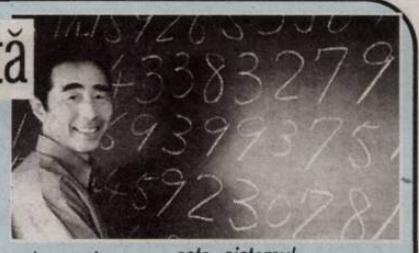

Akira Haraguchi (născut în 1946) este un inginer japonez care deţine un record atât de spectaculos, încât rămâi cu gura căscată: a „recitat„ timp de 16 ore peste 100.000 de zecimale ale numărului iraţional „pi". A făcut pauze de 5 minute la două ore pentru a mânca „onigiri" (orez cu alge de mare). A fost filmat şi ducându-se la toaletă, pentru a se demonstra că nu citeşte ceva...Tehnica lui este „sistemul mnemonic", el transformând cifrele în silabe specifice unui tip de scriere japoneză.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Legume la protap

În anul 1847, luna octombrie, s-a înfiinţat, la Manchester (Anglia), „Vegetarian Society". Era o organizaţie caritabilă menită să educe publicul în spiritul consumului de vegetale în dauna cărnii provenite de la animale sacrificate (inclusiv de la scoici). În acest scop, un an mai târziu a apărut şi revista „The Vegetarian".

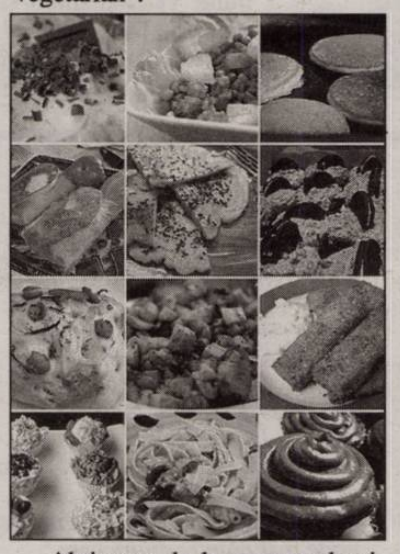

Abţinerea de la consumul oricărei forme de carne se baza pe ideea că prin sacrificarea vietăţii, omul îi produce suferinţă. şi dacă ne gândim la unele curente filosofice antice, durerea necuvântătoarelor s-ar putea transmite la consumator. În acest context, vegetarienilor li s-a spus şi „pitagoreici". Astăzi, asociaţiile vegetarienilor din Europa luptă şi împotriva ingredientelor de origine animală, cum ar fi gelatinele şi aspicul... Printre cei mai proeminenţi promotori de azi ai acestor idei se află Paul McCartney şi fiica sa, Stella (născută de Linda McCartney). De asemenea, Mahatma Gandhi şi George Bernard Shaw au fost mari „legumofagi".

Tradiţia europeană a vegetarianismului nu prea vrea să facă aluzii la marii vegetarieni ai lumii, şi anume la credincioşii unor mari religii asiatice precum hinduismul, budismul şi jainismul. Pentru creştinism, acest mod de hrănire este opţional (deşi în Vechiul Testament, până la păcatul orginar, oamenii şi animalele erau vegetariene). Există teorii, precum aceea a reverendului Andrew Linzey, teolog anglican la Oxford, care susţin că „Iisus Christos a fost vegetarian" şi acest concept ţine de etica omului faţă de animale.

În acest sens, este permisă folosirea produselor prin care vietatea nu este „exterminată", cum ar fi mierea de albine, mătasea, lâna, laptele, ouăle (nu şi icrele). Deci există şi categoria de ovo-lacto-vegetarieni. Pe lângă aceştia, „radicalii" curentului sunt: fructarienii (doar fructe culese), macrobioticii (mănâncă doar boabe şi grâne) şi alţii cu restricţii de-a dreptul ciudate (preferă numai nucile, alunele, seminţele, care să nu fie fierte la mai mult de 46 de grade Celsius!). Printre vegetarienii „toleranţi" se numără cei care permit mâncarea fructelor de mare, iar alţii permit doar înaripate – cocoşi şi găini peste o anumită vârstă.

• „Cavalerul spaimei"

Aceasta este porecla atribuită mediumului englez Sorel Thibetus, care a devenit celebru în anii 1980 prin performanţele demonstrate în timpul unor spectacole de circ.

Unul dintre numerele favorite ale acestui hipnotizator consta în a determina un spectator ales la întâmplare, fără nici o „regie", să facă echilibristică pe un cablu lat de 3 centimetri, întins la înălţimea de 2,5 metri – în mijlocul arenei. Magicianul aşeza persoana pe un scaun şi îi transmitea anumite comenzi prin „forţa gândurilor". După de 40-45 de secunde, omul ales din public devenea docil la comenzile verbale adresate răspicat, în auzul tuturor. Spre uluiala publicului, hipnotizatul lua poziţia de echilibru a mâinilor şi păşea cu o detaşare incredibilă pe cablul suspendat. În tot acest timp, „Cavalerul spaimei" îi spunea: „Pas cu stângul, nu-ţi este frică, pas cu dreptul..." Echilibristul de ocazie se supunea orbeşte ordinelor lui.

Acest exerciţiu de hipnoză activă transforma practic subiectul într-un „somnambul teleghidat". La finele fiecărui test, echilibristul de ocazie nu-şi dădea seama de performanţa realizată decât văzând fotografiile luate în timpul demonstraţiei. Singurul lucru pe care şi-l aducea aminte era comanda „nu-ţi este frică!".

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Execuţie ratată

Pentru epoca romantică a văcarilor americani deveniţi gangsteri, numele lui Tom Ketchum (foto, pe eşafod) este pe nedrept prăfuit, fiind scos în evidenţă doar cuplul Butch Cassidy şi Sundance Kid. Acest Ketchum, poreclit „Black Jack", a avut o carieră criminală mai intensă şi mai dramatică decât cei doi, dar viaţa sa a fost mai scurtă. Tom Ketchum a murit prin spânzurare în 1901, la doar 38 de ani. Ca orice american sărac trăitor la fermă, în a doua jumătate a secolului XIX, Tom a început prin a munci cinstit la îngrijirea vitelor. Când a descoperit că poate să folosească foarte bine o armă, şi-a dat seama că-şi poate schimba viaţa. Şi cum trenurile făceau pe atunci drumuri lungi prin zone sălbatice, el a devenit cel mai abil jefuitor al „calului de foc". În doar patru ani, el şi banda sa au atacat nouă garnituri în statele Colorado, New Mexico şi Texas, furând în special banii pentru salarii depozitaţi în safe-uri. Se spune că niciodată nu a atacat pasagerii mai de soi, decât dacă aceştia se purtau cu aroganţă. În felul acesta, fără să-şi dea seama, Tom Ketchum (bărbat înalt, solid şi cu o privire muşcătoare) a intrat în atenţia doamnelor care, aflate în vagoane, nu se mai simţeau în primejdie.

Una dintre ele, cunoscută sub porecla de „Miss Smart" (Isteaţa), s-a îndrăgostit de el şi a început chiar să anticipeze unde va da următoarea lovitură. Ea era geloasă pe aventurile lui Tom, care avea romanţe inclusiv cu iubita lui Butch Cassidy. Dorind neapărat să-l abordeze în timpul unei lovituri, Miss Smart se interesa de rutele trenurilor. Aşa a ajuns să-l cunoască pe Frank Harrington, mecanicul trenului care trecea prin statul Colorado, la 11 iulie 1899. Numai că acest Frank ştia că există o recompensă pe capul banditului. Nu mică i-a fost mirarea când în acea zi fatidică, Tom Ketchum a apărut călare de după o colină. Mecanicul a scos imediat o puşcă şi l-a împuşcat, prin suprindere, în braţul drept. Vestitul brigand nu se aştepta la o astfel de reacţie. A fost arestat şi condamnat la moarte prin spânzurare. Dar execuţia a întârziat până când Ketchum s-a însănătoşit. Frânghia s-a rupt şi mulţimea s-a repezit şi l-a decapitat, însă capul i-a fost cusut la loc pentru a fi fotografiat şi prezentat în toate ziarele.

Știați că...

◆ ...brontofobia este o teamă patologică?

Este vorba despre teama de trăsnete.

◆ ...există o primă formă de larvă acvatică a crustaceelor? Are un singur ochi.

◆ ...prin „nilgău" se înțelege o antilopă de circa 1,50 m înălțime,

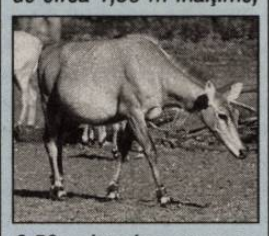

2,50 m lungime, cu coarne scurte și corp robust? Trăiește în sudul Asiei.

◆ ...groșița era o monedă de argint austriacă, circulând și în țările române în secolul al XVIII-lea? Același nume l-a avut o monedă poloneză din aramă, prezentă și la noi în secolul al XVII-lea.

◆ ...Louis Blériot (1872-1936) a fost un aviator și constructor de avioane francez? A e-

fectuat prima traversare cu avionul peste Canalul Mânecii.

◆ ...prin „gopac" se înțelege un dans popular ucrainean cu mișcări energice? Acestea cuprind în mare parte sărituri și fandări.

◆ ...smirdarul este un arbore înalt până la 50 de centimetri,

formând tufișuri întinse în etajul subalpin? Are flori roșii-purpurii, roz sau albe.

Știați că...

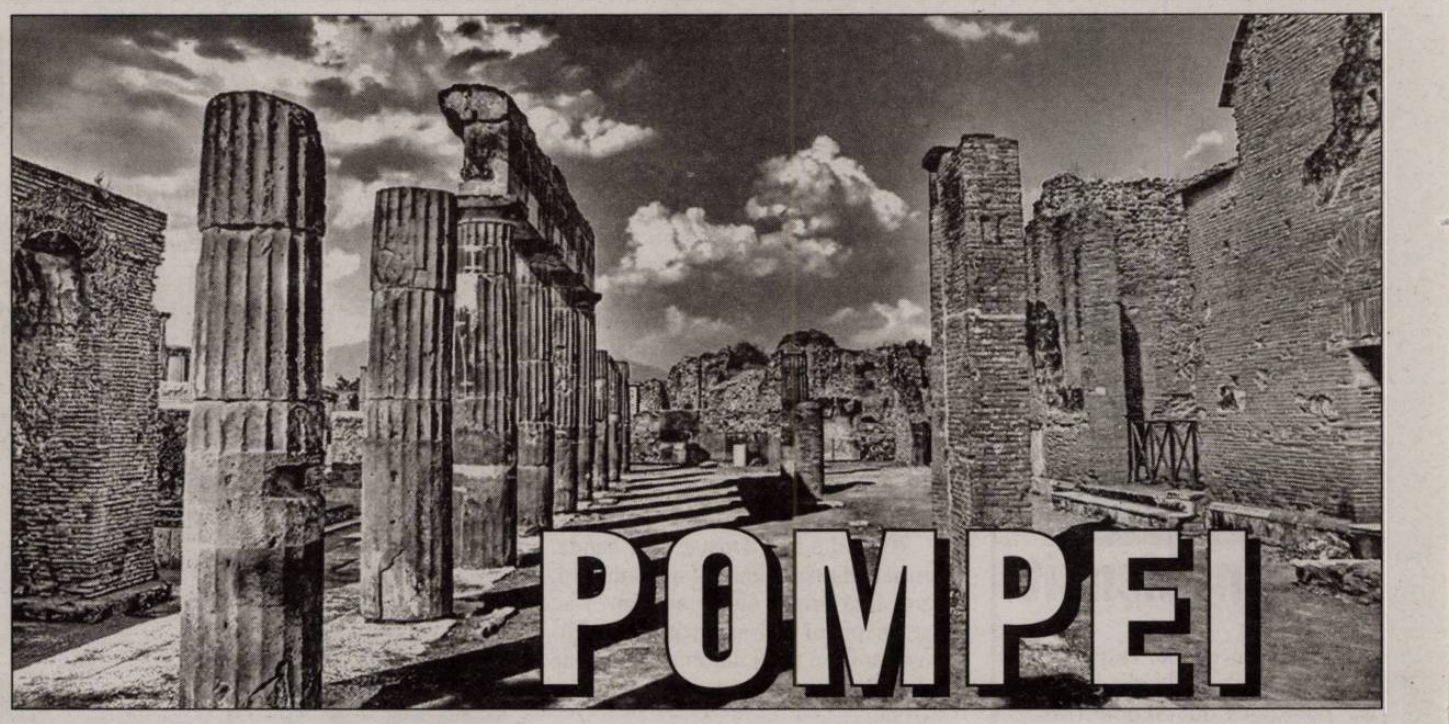

POMPEI

istorie încremenită sub lavă

În admirabila sa carte „O aventură în secolul întâi", prozatorul italian Franco Monelli își imaginează o călătorie în trecut, în Roma Antică. Personajul romanului, fiu de senator, are prilejul astfel să întâlnească „pe viu" personalități ale începutului de mileniu, ca Ovidiu sau Suetonius. Printre cei cu care se vede adesea este și Plinius cel Bătrân căruia personajul – într-un moment în care le dezvăluie celor din jur că vine din viitor – îi spune că va muri cu ocazia erupției Vezuviului.

Răspunsul savantului antic este unul de totală neîncredere, similar aproape unui hohot de râs. El ține să menționeze că totul este imposibil și că Vezuviul nu a mai erupt de câteva sute de ani.

Desigur, dialogul celor doi este pură fantezie, dar locuitorii de pe coasta Campaniei trăiau cât se poate de liniștiți și nu se gândeau că vulcanul din apropierea Golfului Neapole se va trezi brusc în ziua de 24 august a anului 79 d.Hr. și va provoca una dintre cele mai mari catastrofe ale istoriei, îngropând sub cenușă orașele Pompei și Ercolano (Herculaneum), cele mai frumoase așezări aflate între Napoli și Coasta Amalfi.

Vulcanul începuse să-și manifeste intențiile cu câteva zile mai înainte, dar oamenii celebrau Vulcanalia – ritualuri de sacrificiu menite să aducă bunăvoința zeului focului care locuia în adâncurile pământului. Când jeturile de lavă și flăcări au țâșnit spre cer, asemănătoare fulgerelor, populația a fost luată prin surprindere și puțini s-au gândit să părăsească locul, sperând în îmblânzirea zeului. Erupția a durat însă mai bine de 12 ore și a doua zi vulcanul a fost mult mai violent, azvârlind în văzduh un nor fierbinte de cenușă și pietre, cu o viteză de peste 100 de kilometri pe oră. Totul a fost acoperit de un strat de circa 6 metri, oamenii nemaiavând nicio scăpare, fiind uciși fie de ploaia de pietre, fie de gazele ucigătoare. Savantul Plinius cel Bătrân s-a îndreptat spre mare pentru a putea observa mai bine fenomenul și a murit împreună cu câteva mii de oameni, dar însemnările sale au fost atent transcrise de nepotul său, Plinius cel Tânăr.

Orașul Pompei, întemeiat în jurul secolului al VI-lea sau al VII-lea î.Hr., a fost ridicat pe locul unei așezări anterioare grecești, etrusce sau indigene. În anul 80 î.Hr. a fost cucerit de romani și generalul Publius Cornelius Sulla a fondat aici Colonia Cornelius Veneria Pomperianorum, situată pe o câmpie la țărmul mării, la gura râului Samos, înconjurată de ogoare bogate și împodobită cu case și clădiri publice de mare frumusețe.

O dezvoltare deosebită a cunoscut orașul în timpul domniilor împăraților Octavianus (27 î.Hr. – 14 d.Hr.) și Tiberius (14-37 d.Hr.).

În anul 62 zona a suferit efectele unui cutremur devastator. La o erupție a vulcanului nu se gândea însă nimeni și de aceea, 17 ani mai târziu, în timpul catastrofei, multe dintre vilele din Pompei și Herculanum/ Herculaneum erau încă în fază de reconstrucție.

Acoperit de cenușă, orașul Pompei a fost uitat, istoria sa părea definitiv încheiată, cele 25.000 de victime și splendidele construcții trăind numai în scrierile de epocă.

În 1748 însă, în timpul stăpânirii casei regale de Burbon, a început îndepărtarea stratului de cenușă și străzile, casele, grădinile, băile, obiectele casnice, podoabele, frescele și trupurile carbonizate ale oamenilor au fost scoase la lumină. Din cele 66 de hectare pe care se întindea orașul, 44 au fost dezvelite oferind privitorului aspecte ale vieții de fiecare zi și îmbogățind Muzeul Național de Arheologie din Napoli cu o mulțime de artefacte.

O vizită la Pompei înseamnă o întoarcere în timp și plimbându-te pe lângă zidurile înalte ale caselor, aștepți parcă pe cineva care să-ți deschidă poarta, pentru că ai citit tăblița pe care scris „Cave Canem" (Atenție la câine). Numele înscrise pe case, vasele cu ofrande, picturile, altarele, pâinile carbonizate, sticlele de parfum, totul evocă o viață plină, un reper pentru epoca respectivă.

Este impresionant să vezi cum fragmente din viața celor care locuiau aici au rămas pe loc, să admiri vechiul Amfiteatru, cu o capacitate de circa 3.000 de locuri, Forumul, templele, băile.

Grădinile, împodobite cu fântâni, înconjurau case elegante, cum era Villa Misterelor, o reședință luxoasă constituind însă și o vilă rustică închinată producției agricole.

La o distanță de aproape 5 kilometri de Pompei, la Oplontis (astăzi, orașul Torre Annunziata), se afla de asemenea o reședință impresionantă despre care se spune că a aparținut celei de-a doua soții a lui Nero și un alt complex rezidențial în care oamenii au încercat să se ascundă în timpul dezastrului.

În golurile lăsate de trupurile lor dezintegrate de cenușa fierbinte s-a turnat ulterior ghips lichid, realizându-se mulaje perfecte, în care erau respectate o mulțime de detalii semnificative.

Opera din Timișoara

Opera Română din Timișoara își are sediul în clădirea Palatului Culturii. Construcția acestuia a început în 1871 după planurile arhitecților vienezi Hellmer și Fellner. Terminată în anul 1875, a fost distrusă de un incendiu în 1880. În 1882 a fost refăcută în stilul original „Renaissance".

În 1920 a fost devastată de un alt incendiu, rămânând intacte doar părțile laterale. Arhitectul Duiliu Marcu a refăcut fațada în stil neobizantin.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Simboluri ale umanității

Grâu

Originar din Asia de Sud-Vest și răspândit apoi în lumea întreagă, grâul este cultivat de mai bine de 9.000 de ani. Constituind hrana primordială a omului reprezintă un simbol al vieții, al belșugului și al renașterii.

Chinezii cereau zeilor recoltei grâu și orez, iar la vechii evrei grâul, împreună cu uleiul și vinul, constituia o ofrandă curentă, aducând binecuvântarea asupra casei respective.

În misterele eleusine spicul de grâu era un simbol al învierii, bobul murind și reînviind de fiecare dată la starea inițială.

Apostolul Ioan anunța slăvirea lui Hristos prin moarte, asemenea bobului de grâu care nu moare căzând la pământ, ci aduce roade mai bogate.

La români și la greci, animalelor care urmau să fie sacrificate li se împrăștiau pe cap boabe de grâu, ca un semn al unei viitoare învieri.

Furt nebişnuit

Un cuplu de 26, respectiv de 31 de ani, apărea adesea la Grădina Zoologică din Skopje (Macedonia) spre marea bucurie a odraslei lor, o fetiţă care părea îndrăgostită de animale. Preferinţele ei se îndreptau însă în mod evident spre un pui de babuin de 18 luni.

Fetiţa stătea multă vreme în faţa cuştii animalului şi vorbea cu maimuţica pe care o botezase Laka. Pleca acasă aproape smulsă de lângă cuşcă şi, de cele mai multe ori, izbucnea în lacrimi, plângând până când ajungea acasă la Kovadaci, un sătuc aflat la circa 100 de kilometri de capitală. Părinţii ar fi vrut să-i cumpere un animal asemănător, dar costul acestuia – între 3000 şi 5000 de euro – le depăşea cu mult posibilităţile. De aceea, vrând să facă în orice chip plăcere copilului, s-au hotărât pur şi simplu să fure animalul.

Înarmaţi cu un cleşte special, tatăl şi mama au venit la Grădina Zoologică, au tăiat gratiile cuştii, au înşfăcat maimuţica, au vârât-o într-un sac negru şi s-au urcat într-un taxi care îi aştepta la poartă.

Furtul a fost repede descoperit, ca şi autorii lui. Ei riscă acum trei ani de închisoare, iar animalul, revenit printre ai săi, este încântat să se joace din nou cu fraţii lui. *(I.S.)*

Infernul din ceilalţi

Celebra maximă sartriană „Ceilalţi sunt Infernul" îşi găseşte tot mai frecvent ilustrare în realitatea cotidiană, mai ales din zonele bântuite de conflicte şi mentalităţi ce nu respectă decât legile nescrise ale Răului lumii. Un asemenea caz cutremurător, fapt divers pentru mediul în care s-a petrecut, confirmă în mod şocant această idee. S-a petrecut în oraşul Guatemala, capitala ţării sud-americane cu acelaşi nume, iar protagonist a fost un copil de 12 ani, Angel Ariel Escalante Perez, care a trăit o experienţă barbară ce l-a costat viaţa ulterior, în timp ce se întorcea spre casă, de la şcoală.

Băiatul a fost acostat de o bandă, formată din şase bărbaţi necunoscuţi, care, fără vreun motiv aparent, i-au dat un pistol şi i-au ordonat să împuşte şoferul unui autobuz, în caz de refuz fiind ameninţat că va fi el însuşi ucis.

Terorizat astfel, plin de lacrimi, Angel Ariel s-a gândit mai întâi la faptul că şi tatăl său este şofer de autobuz şi a refuzat să comită absurdul gest ucigaş. Bandiţii au arătat atunci că nu glumesc deloc, punându-l să îşi aleagă modul în care avea să moară: spintecat cu lovituri de maceta sau aruncat de pe un pod înalt. S-a resemnat cu gândul că nu avea cum să scape din mâinile criminalilor şi a ales a doua variantă, astfel că a fost aruncat de pe podul „Incienso", de la o înălţime de nu mai puţin de 135 de metri! O cădere vertiginoasă, din fericire – oarecum – amortizată parţial de crengile unui arbore peste care s-a prăbuşit.

Mai mult de trei zile încheiate l-au căutat pe Angel Ariel părinţii, rudele şi prietenii, după ce au constatat dispariţia sa. L-au găsit aproape fără suflare, într-o stare disperată, şi l-au transportat la spital, unde medicii au făcut tot posibilul să îl salveze. Rănile extrem de grave suferite i-au răpus însă trupul fragil, după 15 zile de chin, dar nu înainte să îi fi putut relata ororile agresării sale tatălui, în braţele căruia Angel Ariel Escalante Perez s-a stins.

Un militant local pentru drepturile omului a explicat că bandele criminale din America Latină se folosesc frecvent de copii puşi să omoare, pentru ca membrii lor să nu poată fi puşi sub acuzare. În felul său, acest copil a demonstrat că şi un băiat de 12 ani se poate să nu se supună legii primitive a celui mai puternic. Ceea ce nu înseamnă, din păcate, că aceasta nu e o faţetă reală, înfiorătoare, a lumii de azi. *(A.N.P.)*

O „ciudăţenie" de accident!

Un băiat de 12 ani din Taipei (Taiwan) vizita o expoziţie dedicată lui Leonardo da Vinci, în care erau expuse pe lângă opere ale marelui maestru şi o serie de lucrări ale altor personalităţi din domeniu.

Adolescentul mergea liniştit, ţinând într-o mână unul dintre acele pahare acoperite din care sorbea sucul cu paiul. Tinerii de vârsta lui manifestă o oarecare stângăcie în anumite situaţii şi se pare că nici el nu făcea excepţie. La un moment dat băiatul a alunecat, şi-a piedut echilibrul şi încercând să se redreseze a nimerit cu mâna într-un tablou în care a lăsat o gaură considerabilă, de mărimea unui pumn.

Tabloul, vechi de trei secole şi jumătate, reprezenta o natură moartă, un buchet de flori şi purta semnătura lui Paolo Porpora, unul dintre maeştrii napolitani ai barocului târziu.

Este una dintre cele mai valoroase pânze din colecţia de 55 de piese expuse şi a fost evaluată la 1,5 milioane de dolari.

Din fericire, părinţii băiatului nu vor fi obligaţi să plătească restaurarea, pentru că tabloul aparţine unui colecţionar particular, care l-a asigurat pentru tot felul de accidente. Băiatului i s-au cerut însă bascheţii cu care a alunecat, pentru a fi expuşi într-un muzeu al ciudăţeniilor. *(I.S.)*

Ultima călătorie a lui Chester

Chester nu este vreo personalitate aflată sub luminile reflectoarelor, ci e numele unui câine. O făptură însufleţită, lipsită de grai uman, dar a cărui poveste este deopotrivă tulburătoare şi încărcată de semnificaţii. Din nefericire, vorbim despre o vietate aflată la capătul vieţii: la 14 ani, micul patruped a intrat în faza terminală de cancer. Totuşi, soarta lui nu i-a lăsat indiferenţi pe toţi oamenii, întrucât o mamă de familie pe nume Nicole, din Columbus (statul Georgia, SUA) a avut ideea să-l adopte, cu scopul de a-i oferi acestuia o minunată ultimă călătorie prin lumea pământească.

În luna aprilie Nicole a „adulmecat" pe pagina de Facebook a oraşului un caz trist: un bulgăre de blană, căţelul pe nume Chester, aflat la un pas de moarte. El nu avusese niciodată un stăpân, un cămin adevărat, însă imaginile arătau că boticul îi era încă umed, iar ochii mai păstrau în ei flacăra vieţii. Atunci, femeia s-a hotărât imediat să îl adopte, pentru a-i putea oferi măcar ultimele lui zile un trai plăcut. „Încerc să îl îngrijesc aşa cum nu a fost niciodată în viaţă, îl spăl şi îl perii, îl plimb cu maşina lăsându-i geamul coborât, îi ofer mâncare foarte bună şi l-am dus chiar la plajă şi i-am cumpărat jucării pentru căţei." — a declarat ea pentru presă.

În paralel, zilnic, Nicole postează informaţii şi imagini pe reţelele de socializare, folosind pseudonimul semnificativ Chester's final journey („Ultima călătorie a lui Chester"). Până într-o zi, care speră să nu vină prea curând... *(A.N.P.)*

Iosif şi Maria... la şcoală

Mai întâi, vă informăm că nu vrem să facem vreo glumă nesărată ori cinică, ci ne referim la o întâmplare de viaţă de o frumuseţe aparte, care poartă parcă în ea chiar amprenta destinului părinţilor pământeşti ai Mântuitorului.

Pentru asta însă ne vom întoarce puţin în timp şi spaţiu: suntem într-o şcoală de la periferia oraşului britanic Manchester, în seara de Crăciun a anului 1985. Lindsay şi Paul au numai 5 ani şi, ţinând cont de importanţa majoră a Sărbătorii Naşterii lui Iisus, au fost aleşi de institutor să îi întruchipeze pe Maria şi Iosif în cadrul unui spectacol jucat sub privirile emoţionate ale părinţilor. Două ore de miracol petrecute în decorul unui grajd improvizat, alături de regii magi, de un măgar şi o păpuşă de plastic, în urmă cu 30 de ani...

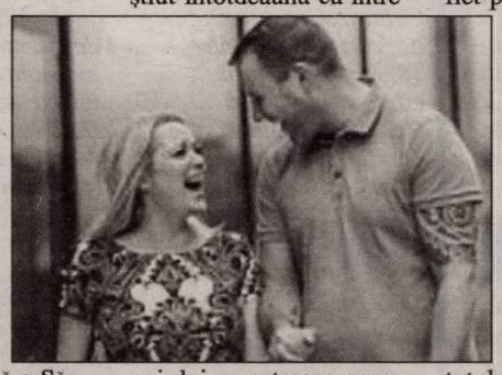

Astăzi, Lindsay îşi aminteşte totul de parcă ar fi fost ieri: „Paul era aşa, puţin mai fragil. Serbarea a marcat începutul prieteniei noastre şi am ştiut întotdeauna că între noi doi se petrecea ceva. Proful i-a spus lui Paul: «Pune-ţi braţul în jurul umerilor ei. Tu o iubeşti pe Lindsay şi trebuie să o protejezi!»"

Iar lucrurile chiar aşa s-au petrecut, aievea, în viaţa personală. A urmat primul sărut în curtea şcolii, într-o recreaţie, apoi micile poveşti ale copilăriei şi adolescenţei, repede uitate. Începând cu anii de liceu cei doi au luat-o pe căi diferite, trebuind să îşi urmeze familiile la schimbarea oraşului de domiciliu, apoi fiecare şi-a găsit un alt suflet-pereche. Apoi a venit revederea din 2014, când au fost invitaţi la o serată între prieteni, la Liverpool.

S-au recunoscut imediat şi de a doua zi nu s-au mai despărţit. „Paul chiar nu s-a schimbat deloc, declara Lindsay cu umor. A fost ca şi cum între noi totul a rămas la fel ca odinioară." Iar confirmarea a venit în iulie, anul acesta, când foştii mici actori s-au logodit şi plănuiesc o nuntă ca-n poveşti. Într-un fel, e şi o întoarcere în urmă cu 30 de ani, când îi întruchipau pe Maria şi Iosif. *(A.N.P.)*

Musafir neaşteptat

Doamna Murielle din La Rochelle era o bunică fericită. Le avea în vizită pe cele două nepoţele de 2 şi 9 ani şi dorea să le ofere o vacanţă cât mai plăcută. Părinţii fetiţelor îşi „luaseră liber", voiau să mai răsufle un pic şi aveau toată încrederea în bunica iubitoare şi energică la cei 54 de ani ai săi.

Noaptea, cele trei dormeau la etajul casei, dar bunica părea bântuită de nelinişti. La un moment dat, fetiţa cea mare s-a trezit şi a coborât la baie, la parter. Dintr-odată, casa a răsunat de ţipetele ei şi bunica s-a repezit speriată pe scări. Îngrozită, a văzut un şarpe de peste 2 metri lungime, un boa constrictor, întins pe jos între salon şi sufragerie. Reptila, venită de nu se ştie unde, pătrunsese în locuinţă printr-un glasvand lăsat întredeschis.

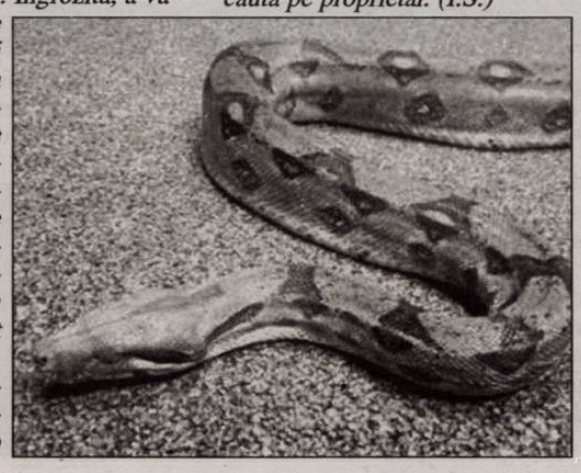

Doamna Murielle şi-a amintit că doar cu o oră înainte coborâse pentru un ventilator şi era posibil ca şarpele să fi fost deja acolo. A sunat imediat la pompieri şi aceştia au sfătuit-o să se refugieze cu întreaga familie într-o cameră bine închisă.

Femeia a ascultat imediat sfatul şi împreună cu nepoatele – cea mică se trezise la ţipetele surorii ei – au ajuns tremurând într-o cameră izolată, unde au intrat trântind uşa. Zgomotul l-a speriat însă pe şarpele care s-a ascuns sub o canapea şi pompierilor le-a luat ceva timp să-l găsească. A fost capturat, dus într-o clinică veterinară şi autorităţile îl caută pe proprietar. (I.S.)

CHARLIE SHEEN
băiatul rău de la Hollywood

Unul dintre cele mai controversate staruri ale cinematografiei mondiale, parcă ilustrare vie a proverbului „brânză bună în burduf de câine", Charlie Sheen a fost printre cei mai talentaţi actori ai generaţiei sale. Destinul l-a înzestrat cu toate harurile: frumos, isteţ, bun de gură, cu o charismă de invidiat şi un succes mortal la doamne şi domnişoare, Sheen ar fi putut ajunge departe, dacă viciile nu l-ar fi tras în jos. La 50 de ani, pe care-i împlineşte chiar azi, actorul poate spune că a trăit într-o viaţă cât alţii în trei şi, citind rândurile de mai jos, sigur n-o să-l puteţi contrazice.

La un pas de Oscar

Adevărul e că, dată fiind genealogia lui, Charlie Sheen — pe numele lui adevărat Carlos Irwin Estevez — nici n-avea cum să fie un băiat cuminte. Bunicul său era spaniol, bunica era irlandeză — cunoaşteţi nişte naţii mai turbulente? Însă, pe de altă parte, tatăl lui, reputatul actor Martin Sheen e un „catolic devotat", iar mama „o baptistă din Sud". Ei s-au străduit să-i dea o educaţie religioasă, strictă, dar unde nu e, nici Dumnezeu nu cere...

De mic copil, Martin a fost „oaia neagră a familiei", fiind cel mai recalcitrant dintre cei patru copii — mai are doi fraţi, Emilio şi Ramon, şi o soră, Renee, toţi actori! Şi tot de mic, actoria l-a atras ca un magnet: la vârsta de 9 ani a apărut pentru prima oară într-un film, „Execuţia soldatului Slovik", alături de tatăl său. A fost dragoste la prima vedere, aşa că nu-i de mirare că puştiul zburdalnic n-a dat doi bani pe şcoală. Deşi înscris la celebrul colegiu Santa Monica, Charlie s-a arătat preocupat mai mult de cinematografie decât de matematică sau chimie şi a înfiinţat chiar o trupă de teatru, alături de doi colegi de clasă, Rob Lowe şi... Sean Penn, un alt viitor mare actor.

Cu câteva săptămâni înainte de absolvirea colegiului, a fost exmatriculat din şcoală, pentru absenţe şi note proaste, dar puţin i-a păsat. Avea deja o echipă, o pasiune şi un nume de scenă: Sheen — nume adoptat şi de tatăl lui, în onoarea teologului catolic Fulton J. Sheen. Însă nu a beneficiat, ca alţi copii de actori celebri, de sprijinul tatălui său, care l-a lăsat să se afirme singur.

În pelicula „Plutonul"

Ambiţiosul tânăr a făcut-o şi, după un prim rol în drama „Zorii roşii", unde starurile erau Patrick Swayze şi Jennifer Grey, a fost remarcat de regizorul Oliver Stone. Fără să stea pe gânduri, excentricul Stone a mizat pe acest puşti de doar 21 de ani şi a câştigat: în 1986, drama lui, „Plutonul", inspirată de războiul din Vietnam şi avându-l pe Sheen în rolul titular, avea să primească patru premii Oscar. Succesul a fost reeditat cu „Wall Street", filmul din 1987 care i-a adus Oscarul lui Michael Douglas, dar în care a strălucit şi Charlie Sheen. Fără să ştie, tânărul şi talentatul actor a trecut pe lângă o mare şansă atunci când a refuzat un alt rol oferit de Stone, în „Născut pe 4 iulie". În locul lui a fost ales Tom Cruise, care a înşfăcat Oscarul...

Pe culmile gloriei

Fratele lui, Emilio Estevez, avea să-i fie partener de filmări în „Tineri pistolari", un western de mare succes, în 1988, apoi, peste doi ani, în „Gunoierii", pelicula care i-a deschis lui Charlie Sheen gustul pentru comedii: în 1991, în „Formidabilul" va face un rol de zile mari, apreciat de public, iar succesul financiar colosal îi va determina pe producători să reia reţeta în „Formidabilul II", parodie mai puţin bine primită. Fără să se descurajeze, Sheen a continuat să joace în comedii, iar prestanţa lui din „Scary Movie", seriile III, IV şi V, a contribuit puternic la imensul succes de box-office al acestei parodii trăsnite.

În „Spin City"

În anii 2000, Sheen s-a reorientat spre serialele de televiziune, înlocuindu-l pe Michael J. Fox în „Spin City", rol ce-i va aduce Globul de Aur. Dar adevărata consacrare în acest domeniu va veni abia odată cu „Doi bărbaţi şi jumătate", un serial care a făcut furori în America şi în alte ţări ale lumii şi pentru care Sheen a obţinut mai multe nominalizări la Globul de Aur şi Emmy. În 2010, Charlie Sheen era cel mai bine plătit actor de televiziune, câştigând fabuloasa sumă de 1,8 milioane de dolari pentru un singur episod al serialului! Trei ani mai târziu, a acceptat provocarea de a-l juca pe... preşedintele Statelor Unite în filmul „Machete Kills". Fiindcă producţia a fost realizată de hispanicul Robert Rodriguez, Charlie a avut ideea de a-şi trece pe afiş numele de naştere Carlos Estevez, fapt care i-a surprins plăcut pe spectatori.

„Un vrăjitor cu sânge de tigru"

Dar, în paralel cu această activitate profesională extrem de plină de satisfacţii, Sheen a dus o viaţă personală plină de

buclucuri. În ianuarie 2011, CBS a anunţat concedierea lui din serialul „Doi bărbaţi şi jumătate", după ce Charlie a fost internat de urgenţă într-un sanatoriu de reabilitare, pentru a treia oară într-un an. A fost o perioadă foarte ciudată pentru el, actorul postând pe youtube filmuleţe în care apare fumând ţigări cu nasul şi înjurându-i pe cei

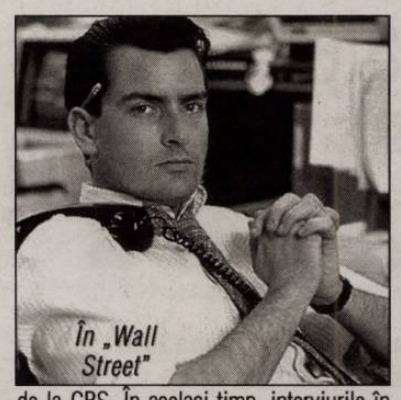
În „Wall Street"

de la CBS. În acelaşi timp, interviurile în care se considera „un vrăjitor cu sânge de tigru" şi îi asigura pe fani că are „ADN de Adonis" i-au determinat pe mulţi să creadă că programul de reabilitare nu fusese chiar o reuşită... Oricum, actorul nu era la prima „abatere": în ianuarie 1990, el îşi împuşcase — accidental, zice-se, logodnica de atunci, Kelly Preston, în braţ, motiv pentru care actriţa l-a părăsit curând după aceea.

Ca şi cum dependenţa de droguri şi alcool n-ar fi fost de ajuns, Charlie a început să se afişeze, tot în anii 90, cu tot felul de starlete porno, declarându-se „total dependent de sex".

Abia „vindecat", după căsătoria cu Donna Peele, în 1995, Sheen a fost dat în vileag că apela frecvent la serviciile escortelor de lux ale „Madamei" Heidi Fleiss. Peele a divorţat, după un an. Abia când credea că şi-a găsit, în sfârşit, jumătatea, în persoana actriţei Denise Richards, care i-a dăruit şi două fetiţe, Sheen a căzut iarăşi în patima alcoolului; divorţul s-a pronunţat în 2006.

Peste doi ani, ori că nu urmărea ştirile, ori că a crezut în promisiunile lui Charlie, o altă frumuseţe, Brooke Mueller i-a spus „Da" la Starea Civilă. Au urmat doi gemeni minunaţi şi încă o repriză zdravănă de cocaină cu whisky, împănată şi cu o porţie la fel de zdravănă de bătaie, în urma căreia Brooke a plecat de acasă, iar serviciile sociale au cerut un ordin de restricţie pentru soţul violent, exprimându-şi, în scrisoarea adresată tribunalului, temerea că Sheen nu ar fi în toate minţile. Divorţul s-a pronunţat în mai 2011.

Fără să se sinchisească prea tare, Sheen s-a angajat într-o relaţie „deschisă" cu două actriţe porno simultan, numindu-le „zeiţele mele". Însă nici zeiţele, cât sunt ele de divine, n-au avut prea multă răbdare, aşa că l-au părăsit după doar câteva luni. Nici o altă actriţă porno, Scottine Ross, n-a rezistat mai mult şi, deşi plănuia să se mărite cu Sheen, în noiembrie 2014, a anulat nunta şi dusă a fost...

Cu atâtea actriţe din filme pentru adulţi pe cap, când să mai joace, bietul Charlie, şi în filme de Oscar?

PORTRET

Tania Popa

Născută în Republica Moldova, la 19 ianuarie 1973, Tania Popa a crezut de mică în menirea sa de a deveni actriţă (şi bine a făcut!), venind în Bucureşti imediat după Revoluţie să studieze la UNATC. După un debut încununat de succes, la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra", cu un an înainte de absolvirea facultăţii, a început să colaboreze cu mai multe teatre din Capitală şi din ţară, pentru a deveni mai apoi actriţă „cu normă întreagă" la Teatrul Naţional Bucureşti.

De-a lungul carierei sale, a interpretat peste 20 de personaje, jucând deopotrivă în comedii şi drame aparţinând unor autori celebri, precum Goldoni, I.L. Caragiale ori Shakespeare. O întâlnim şi în distribuţia a 10 filme, între care „Patul lui Procust", care a participat în 2002 la Festivalul de Film de la Berlin, precum şi în mai multe seriale de televiziune, precum „Tanti Florica" de la ProTv, unde a jucat alături de Florin Călinescu.

Talentul său absolut extraordinar a fost răsplătit în nenumărate rânduri cu premii importante, încă de pe vremea când era studentă (Premiul revistei „Flacăra" — Tinere speranţe — Bucureşti, 1991; Premiul pentru interpretare feminină — „Farsa cocoşaţilor", Casablanca, Maroc, 1993; Premiul pentru cel mai bun rol feminin — „Farsa cocoşaţilor", Festivalul Internaţional de Teatru, Sibiu, 1993 şi Festivalul Veseliei, Bucureşti, 1994), dar mai ales ulterior (Premiul I pentru rolul Tanţa — „Tanţa şi Costel" — Gala Tânărului Actor, Costineşti, 1995; Premiul „Silvia Popovici" pentru rolul Ondine — „Ondine" de Jean Giraudoux, 1995; Premiul Uniunii Cineaştilor pentru cel mai bun rol feminin în filmul „Aici nu mai locuieşte nimeni", 1996 şi Ordinul „Meritul Cultural" clasa a II-a, 2004).

În viaţa de familie, norocul i-a surâs mai târziu, actriţa găsindu-şi fericirea, după două încercări anterioare nereuşite, alături de Viaceslav Damian, basarabean de-al ei, după cum îl alintă, cu care are un băieţel, Slavic, născut în 2009. Din a doua căsătorie, Tania Popa are o fată, Daria, în prezent o frumoasă adolescentă, căreia celebra şi talentata ei mamă îi prevede un viitor strălucit, descriind-o ca fiind copia sa în miniatură, deci „foarte muncitoare şi ambiţioasă".

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Printre stele

Shakira, o voce de aur

Celebra cântăreaţă columbiană, cunoscută publicului mondial pentru mişcările îndrăcite de dans exotic cu rădăcini africane şi arabe, are şi o voce deosebită, dovadă stau melodiile ei devenite hituri internaţionale. Pentru cine crede că Shakira este doar o „guristă" aruncată pe piaţa de divertisment facil, e bine de ştiut că ea este o personalitate creatoare completă, un adevărat fenomen muzical în lumea plină de „dive" de o vară.

Născută în Barranquilla, Columbia, s-a implicat în artă de la o vârstă fragedă. Copilă fiind, Shakira (născută Shakira Isabel Mebarak Ripoll) îi scria mici povestioare tatălui ei (de origine libaneză), cel care avea să o încurajeze pe acest drum, sfătuind-o să aştearnă pe hârtie tot ce-i trecea prin minte, de la emoţiile trăite, la ideile răzleţe. Ulterior, Shakira avea să devină nu doar compozitoare, ci şi autoare de texte pentru marile ei şlagăre. Dar scrisul şi compoziţiile muzicale nu au fost singurele sale talente. A dovedit că este şi o foarte talentată dansatoare.

La şapte ani, Shakira a impresionat publicul atunci când s-a alăturat unui grup de dansatoare din buric într-un restaurant din Orientul Mijlociu. S-a ataşat ulterior acestui stil de dans, pe care l-a dezvoltat făcându-l public în melodia *Ojos asi*. Dansul cu rădăcini africane a fost exemplificat în melodia *Waka Waka,* scrisă de ea pentru deschiderea Cupei Mondiale de Fotbal din Africa de Sud, din 2010. Are, de asemenea, un studio de înregistrări propriu şi este implicată în mai multe acţiuni caritabile, asta după ce s-a mutat cu familia în Miami, Florida.

A creat *Fundaţia Pies Descalzos (Desculţi),* după numele primului album care i-a adus faima în 1996 (ea avea 19 ani, iar albumul s-a vândut în 3 milioane de exemplare!), prin intermediul căreia îi ajută pentru ca toţi copiii din Columbia să primească o educaţie de calitate. Este de asemenea ambasador al bunăvoinţei în cadrul UNICEF şi a fost onorată de ONU pentru eforturile ei filantropice în anul 2010.

Un alt amănunt interesant, Gabriel Garcia Marques a dorit în mod expres ca Shakira şi nu altcineva să fie prezentă cu trei melodii în filmul realizat după romanul său, *Dragostea în vreme de holeră.* Aşadar, pe nimeni nu a mirat atunci când, de curând, *Disney* a ales vocea Shakirei pentru a fi folosită într-un film de desene animate. Este vorba despre producţia *Zootopia* realizată de celebra companie şi care urmează să fie lansată pe piaţă anul viitor. Cântăreaţa columbiană va interpreta personajul *Gazelle* şi va prezenta în premieră un nou cântec, intitulat *Try Everything (Încearcă totul),* fiind pentru prima oară când câştigătoarea premiului Grammy va asigura vocea unui personaj de desen animat. Scenariul filmului *Zootopia* aparţine lui Jarad Bush, acţiunea fiind plasată într-o metropolă de mamifere (după modelul *Madagascar 2).* Subiectul filmului este halucinant: un aparat de taxare în parcare, pe nume Judy Hopps, visează să ajungă poliţist! Regizorii *Zootopiei* vor fi Byron Howard, cel care a realizat şi filmul de desene animate *Tangled,* şi Rich Moore, pelicula urmând a fi lansată pe 4 martie 2016.

GEORGE CUŞNARENCU

Să fie lumină! Naturală...

Nu tot ce înseamnă progres într-un domeniu e neapărat benefic şi pentru sănătatea populaţiei. În ultimul timp, binecunoscutele becuri economice fluorescente se bucură de aprecierea oamenilor. Cu toate acestea, un studiu american avertizează că aceste becuri emit un nivel alarmant de radiaţii ultraviolet (UV), mărind riscurile consumatorilor de a dezvolta cancer de piele, potrivit presei de specialitate. Studiul a fost realizat de cercetătorii de la Stony Brook University, din New York, care au măsurat cantitatea de emisii UV şi au analizat învelişul de substanţă luminiscentă (care ar trebui să conţină radiaţii UV) al becurilor. De asemenea, ei au comparat efectele becurilor economice fluorescente asupra celulelor pielii umane cu efectele produse de becurile incandescente. Rezultatele au arătat că în fiecare bec studiat această substanţă luminiscentă era deteriorată, emiţând radiaţii.

Celulele umane din piele s-au dovedit a fi afectate atunci când au fost expuse la becuri economice. În schimb, expunerea pielii sănătoase la becuri incandescente nu a avut efecte negative. Mai mult decât atât, cercetătorii sunt de părere că aceste becuri pot determina şi îmbătrânirea prematură. Becurile economice incandescente pot conţine mercur, element chimic care este asociat cu probleme de sănătate, precum leziuni ale nervilor şi probleme grave la naştere. Pentru că, din motive neargumentate public, becurile incandescente au fost interzise în favoarea celor economice fluorescente, o soluţie pentru consumatori ar fi utilizarea becurilor cu LED. Sau, înainte de orice, a luminii naturale.

Toate pornesc de la CAP

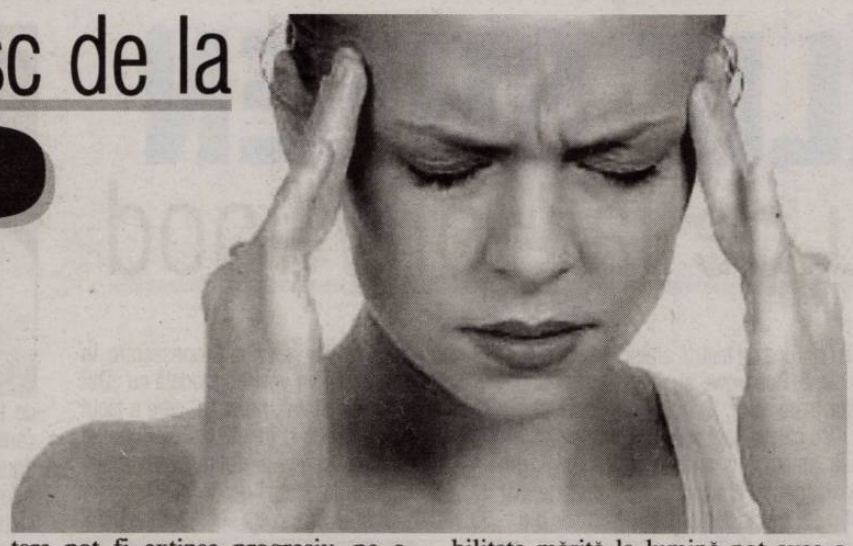

Migrena este considerată de Organizaţia Mondială a Sănătăţii o tulburare majoră de sănătate, fiind inclusă între cele mai rele 20 de maladii ce pot afecta o persoană pe toată durata vieţii, pentru mulţi dintre cei care suferă de această afecţiune medicamentele fiind foarte puţin eficiente.

Vorbim aşadar despre una dintre afecţiunile cele mai importante ce afectează pe termen lung calitatea vieţii celor care suferă de această boală, dar experţii spun că o vizită la oftalmolog sau câteva şedinţe de acupunctură pot da rezultate uimitoare în multe dintre cazuri.

Medicamente cu efect „invers”

Potrivit cercetătorilor britanici, una din 50 de persoane prezintă dureri de cap ca rezultat al abuzului de analgezice, un efect secundar nedorit mai ales în situaţia în care medicamentele sunt luate pentru a combate o durere de cap deja prezentă. Printre sfaturile experţilor, pentru combaterea migrenelor, se numără şi acupunctura. Metoda nu este însă un tratament cu efect instant, fiind nevoie de mai multe şedinţe pentru a observa o ameliorare a stării de sănătate.

Efectele sunt cumulative, astfel că o serie de şedinţe de probă constă într-un tratament o dată pe săptămână, timp de şase săptămâni la rând. Dacă există o ameliorare, mai multe şedinţe pot fi făcute la diferite intervale de timp. De obicei, sunt recomandate zece şedinţe, iar pentru unii pacienţi aceste sesiuni suplimentare pot fi extinse progresiv, pe o durată de câteva luni.

Acupunctura poate fi foarte eficientă în prevenirea migrenelor. Tratamentul implică înfigerea unor ace fine în pielea capului, în gât şi în alte puncte-cheie ale corpului. Datele arată fără îndoială că peste jumătate dintre persoanele care suferă de migrenă vor resimţi o reducere cu până la 50% a numărului de zile cu dureri de cap, după urmarea unui tratament

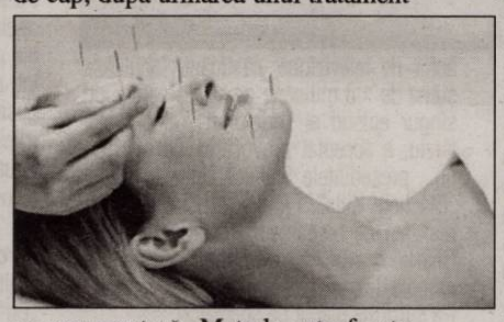

cu acupunctură. Metoda este foarte sigură şi potrivită majorităţii oamenilor, ceea ce o face o alternativă atractivă în faţa altor metode de prevenţie a instalării migrenei, cum ar fi un tratament medicamentos, care trebuie urmat toată viaţa şi de multe ori are efecte secundare neplăcute.

Când vederea ne joacă feste

Oamenii pot avea migrene dintr-o varietate de motive, cum ar fi factori hormonali, stres sau un anume aliment ori o băutură. Totuşi, unele persoane par să uite că un alt factor care poate declanşa migrena este vederea. De exemplu, persoanele cu o sensibilitate mărită la lumină pot avea o migrenă după vederea de culori cu un contrast puternic sau modele repetitive, între care pot fi incluse exemple precum text negru pe fond alb, dungile de pe un tricou, liniile formate de treptele unei scări rulante sau luminile care pâlpâie. Acest lucru se întâmplă din cauză că aceste modele pot supraexcita regiunea cerebrală care controlează vederea.

Migrenele provocate de probleme cu vederea afectează de cele mai multe ori copiii, adolescenţii şi adulţii tineri, sensibilitatea creierului la lumină scăzând în timp. Vestea bună este că, dacă migrenele sunt declanşate de un element vizual, oftalmologii pot ajuta pacienţii să prevină instalarea durerilor de cap. De multe ori, folosirea unor ochelari cu lentile colorate, prescrise de medic, poate preveni suprasolicitarea cortexului vizual.

* * *

Experţii sfătuiesc persoanele care suferă de migrene să încerce ţinerea unui jurnal în care să noteze momentele instalării migrenei şi detalii despre activitatea pe care o execută în momentul în care apare durerea de cap, pentru ca în timp să poată vedea care sunt factorii ce declanşează migrenele în cazul lor. De exemplu, dacă durerile apar după expunerea îndelungată la lumină fluorescentă, cum este cazul în supermarketuri şi clădirile de birouri, evitarea expunerii timp îndelungat la aceste surse de lumină şi înlocuirea lor cu surse de lumină naturală ar putea reduce semnificativ numărul de apariţii ale durerilor de cap.

„Pastile” cotidiene

Între problemele care ni se „implementează” în existenţă aproape nebăgate în seamă la timpul potrivit, pe un loc important se situează — în ceea ce îi priveşte pe fumători — influenţa acestui obicei-viciu asupra capacităţilor sexuale. Specialiştii au constatat că, pe termen mediu, tabagismul devine foarte nociv (şi) pentru zona sexualităţii, atât la bărbaţi, cât şi la femei, mai precis generând probleme de erecţie, respectiv de lubrifiere. Totodată, e un fapt confirmat că tabagismul provoacă şi o diminuare a fertilităţii şi, de asemenea, la femei poate grăbi sosirea deloc comodei perioade a menopauzei.

Schimbând registrul, vom menţiona că, deşi o părere luată aproape ca literă de lege consideră că febra este legată obligatoriu de o infecţie cunoscută sau ascunsă, din organism, lucrurile nu stau chiar aşa. Febra poate fi declanşată de patologii diferite, cum ar fi, de pildă, în urma unei răceli ori într-o maladie inflamatorie. De asemenea, atunci când un bebeluş prezintă febră, părinţii nu trebuie neapărat să intre în alertă, gândindu-se la ce poate fi mai rău, deoarece poate fi vorba, foarte bine, despre binecunoscutele pusee dentare, care provoacă atâtea nopţi nedormite!

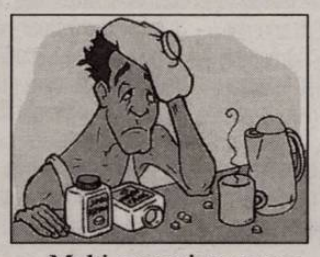

Chef şi... reversul medaliei

Mulţi oameni au cunoscut, măcar o dată, pe pielea lor, ce înseamnă cu-adevărat mahmureala. Astfel, după un consum excesiv de băuturi alcoolice, este foarte probabil să apară dureri de cap, greaţă şi alte simptome ale acestei stări puternic deranjante. Din păcate, modalitatea cea mai sigură de depăşire a mahmurelii este, nu vreun leac miraculos, ci... timpul. Totuşi, simptomele pot fi cel puţin diminuate, prin diverse metode.

Prima regulă: mahmureala nu se tratează cu alcool, deşi metoda respectivă s-ar părea că îndepărtează temporar simptomele de după beţie; apare însă riscul instalării unei dependenţe de alcool.

Pentru durerile de cap se recomandă aspirină, ibuprofen sau paracetamol. La fel, coaja de salcie (infuzie sau luată sub formă de pudră) poate ajuta la calmarea unei dureri de cap, iar infuzia de muşeţel poate contracara greaţa.

După trecerea şi a stării de mahmureală, se recomandă consumul abundent de sucuri din fructe, despre care se spune că ajută organismul să „ardă” alcoolul.

Biscuiţii cu miere sunt şi ei recomandaţi pentru micşorarea senzaţiei de greaţă, iar supa de carne (de pasăre de curte, ar fi cea mai potrivită) pentru a reface nivelul de sare şi de potasiu. Un „vicleşug” al celor mai deprinşi cu paharul pretinde că vitamina C, luată înainte şi după băutură, este de ajutor pentru curăţarea organismului de alcool. Însă, totodată, ar fi bine să consumăm apă în cantităţi cât mai mari, pentru a ne rehidrata.

În orice caz, cercetările au arătat că băutura afectează performanţele din ziua următoare, chiar dacă toate urmele de alcool sunt absente din organism.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Pare că nimic nu stă în calea unui om, iar aici sunt vizate într-o proporţie covârşitoare reprezentantele sexului frumos, atunci când îşi pune în minte să îşi „amelioreze” aspectul fizic. Nu de puţine ori, chiar cu orice preţ! Din păcate, cosmetica e departe de a fi un domeniu ferit de riscuri, iar principalele probleme pe care le poate avea persoana care recurge în mod curent la tratamentele de acest gen provin din unele ingrediente conţinute de produsele şi preparatele folosite. Despre o asemenea veritabilă otravă — în cele ce urmează!

Din ce în ce mai multe femei au devenit interesate în ultima vreme de ingredientele cosmeticelor pe care le folosesc. Pe lângă firmă, efect şi preţ, beneficiarele au început să acorde o atenţie şi compoziţiei unei creme sau a unui deodorant. Iar dacă până acum E-urile din produsele alimentare ne-au tot dat bătăi de cap, acum avem încă un nume care trebuie urmărit: ***parabenii.*** *Aceştia sunt conservanţi care se folosesc în fabricarea cosmeticelor pentru menţinerea stabilităţii compoziţiei şi stoparea dezvoltării bacteriilor. Odată ajunşi în corp, parabenii se comportă precum estrogenul, cunoscut pentru influenţa directă pe care o are în formarea cancerului la sân. Pot fi recunoscuţi foarte uşor după denumirile ce ar trebui să fie trecute pe prospectul produsului şi care se termină cu sufixul „paraben”.*

Frumuseţe toxică

Parabenul reprezintă o substanţă chimică notată cu E 210 (adică acidul benzoic), dar şi derivaţii acestuia sunt la fel de periculoşi: E 218, E 214, E 211, E 212, E 213. În urma analizelor făcute la femeile la care a fost depistat cancerul, s-a descoperit prezenţa parabenilor în ţesutul bolnav. Deocamdată nu este un lucru dovedit ştiinţific, dar adevărul e că alăturarea cancerului cu parabenii a speriat multe dintre consumatoarele de cosmetice. Totuşi, conştienţi că produse cosmetice fără aceste substanţe se găsesc foarte greu, specialiştii recomandă utilizarea produselor în care cantitatea totală de parabeni să fie sub 0,5% (se consultă lista de ingrediente INCI care apare ultima în lista de ingrediente). Dar, cum lista produselor care conţin parabeni este foarte lungă (circa 90% din produse conţin parabeni!), mai simplu ar fi de făcut o listă a produselor care nu îi conţin. Îi găsim în crema de faţă şi de corp, în şampon, balsam, produse pentru păr, deodorante, farduri, fond de ten, rujuri, parfumuri etc. Din păcate, nu sunt ocolite nici produsele special concepute pentru copii; practic, îi găseşti peste tot!

Unele firme de cosmetice, puţine la număr, au creat game de produse fără parabeni. Dezamăgirea vine în schimb de la firme mari, care nu au adoptat încă această strategie. În acelaşi timp, eticheta „produs natural” nu garantează întotdeauna că produsul respectiv nu conţine substanţe dăunătoare. Ideal ar fi să căutăm doar produsele care nu conţin nicio substanţă dăunătoare pentru organism, dar acest lucru e aproape imposibil. Minimum de prevenire, în asemenea situaţii: înainte de a cumpăra un produs cosmetic, obişnuieşte-te să te uiţi pe lista de ingrediente, iar dacă vezi ceva care dă de bănuit, caută alt produs asemănător!

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Alergii şi... alergii

Dezagreabila stare ca de boală fără leac, indusă de o alergie, se ştie că poate îmbrăca numeroase forme, în primul rând în funcţie de alergenul aflat la origine. Şi mai rău este însă atunci când, practic, se asociază mai multe tipuri de alergii, pe baza unor „afinităţi" comune. Să luăm, de pildă, cea mai răspândită dintre aceste forme patologice — alergia la polen! Ei bine, într-o proporţie considerabilă, persoanele care suferă de această problemă sunt mai frecvent afectate şi de alergiile alimentare, decât restul populaţiei. Acest fenomen este din ce în ce mai frecvent întâlnit şi poartă numele de „alergii încrucişate". Iată un motiv în plus ca, de la primele semne ale bolii, să vă prezentaţi la medicul specialist.

VITILIGO — greu de învins

În urma publicării, în numărul 31 al „Magazinului", a unui articol ce se referea la posibila influenţă pozitivă a piperinei (compus al piperului) în maladia pielii numită vitiligo, am primit solicitări de a detalia problema pentru persoane care suferă de această afecţiune.

Vorbim despre o maladie ale cărei cauze nu sunt bine cunoscute şi, în consecinţă, nu poate exista un tratament garantat sută la sută ca fiind vindecător. Se poate vorbi despre ameliorări, despre rezultate favorabile, de regulă individuale şi pe durate limitate, după care apare recidiva, din motive greu de precizat.

Să mai menţionăm că nu facem referire la situaţii izolate, vitiligo fiind o afecţiune ce apare la circa 2% din populaţia lumii, potrivit estimărilor oficiale. Şi, chiar dacă viaţa pacientului nu este pusă în pericol şi nu există nici simptome greu de suportat (dureri, stare de slăbiciune etc.), impactul social şi emoţional creează de obicei numeroase probleme de ordin psihologic nu tocmai simplu de gestionat.

O speranţă pentru viitor

Tratamentele actuale, care se bazează pe imunosupresie sau pe radiaţiile ultraviolete pentru a stimula repigmentarea, sunt doar parţial eficace, producând adesea un aspect marmorat al pielii. Radiaţiile UV excesive ridică, de asemenea, riscul de cancer de piele. În contextul dat, cercetătorii englezi au anunţat un posibil tratament nou, eficace, bazat pe un compus al piperului numit piperină. În cercetările de laborator, acest extract din piperul negru s-a dovedit a stimula creşterea melanocitelor, efectele fiind superioare celor obţinute până în prezent prin alte metode. În rezumat, vorbim de administrarea de piperină concomitent cu tratamentul cu UV, aceasta determinând o nevoie considerabil redusă de expunere la UV şi deci mai puţine riscuri de

cancer al pielii. Prin urmare, cercetările fiind în curs de desfăşurare, acest posibil tratament este indicat deocamdată atât sub forma consumului de piper negru, ca atare (cu măsurile de precauţie prealabile corespunzătoare), cât şi prin ungerea zonei afectate cu ulei esenţial sau cu tinctură de piper.

Alternative

Cei care suferă de vitiligo cunosc numeroase alternative de tratament, dar niciuna suficient de potrivită pentru a duce la vindecarea definitivă. Există, de pildă, aşa-numitele tratamente la Marea Moartă, care presupun însă o şedere prelungită, de minimum o lună, chiar în zona respectivă, unde numai anumite clinici se ocupă de tratamentele ce includ, obligatoriu, băi în apa respectivei mări. Această posibilă opţiune trebuie legată şi de costurile minime, care nu coboară sub 2.500 de euro, dar şi de imperativul urmării, după tratamentul menţionat, a unui regim special de viaţă, sub supravegherea strictă a medicului.

Aşa cum spuneam, variantele de tratament fiind extrem de diversificate şi cu efecte ce depind de fiecare pacient în parte, vă mai oferim o asemenea formulă, cu precizarea că ea poate avea efecte mai mult sau mai puţin apropiate de cele dorite, de la caz la caz: ● pastile Vitix 1 pe zi, dimineaţa, 6-12 luni ● cremă Vitix, dimineaţa şi seara, 6-12 luni ● pastile de calciu lactic, 2 dimineaţa şi 2 seara, 4 luni, 20 de zile pe lună ● pastile de magneziu forte, 2 dimineaţa, 4 luni ● coenzima Q10, 1 dimineaţa şi 1 seara, 4 luni ● gerovital pastile, 1 dimineaţa, 1 la prânz (după masă), 1 cutie, se face o pauză de 10 zile şi se reia la fel, timp de 4 luni ● cremă pentru ten uscat şi normal Deuteria lux şi săpun Deuteria lux, de 2 ori pe zi, permanent.

Totodată, se renunţă total la tutun, se evită încăperile cu fum, se renunţă la cofeină, ciocolată, sucuri carbogazoase, băuturi tip cola, alcool – nu numai pe perioada tratamentului, ci pentru tot restul vieţii.

Se consumă: ● 1 morcov/zi ● 1 iaurt/zi ● 2 ceaiuri preparate în casă, nu cumpărate din comerţ. De asemenea, nu se vor consuma băuturi energizante, deoarece conţin cofeină.

Remedii naturale

Vremea leacului biblic

Fructul cu cea mai veche tradiţie terapeutică, afirmată şi confirmată inclusiv pe căi livreşti, este, fără îndoială, strugurele.

Totuşi, dacă Biblia aşază la loc de cinste atât acest rod, cât şi planta în întregul ei (viţa-de-vie), pentru faptul că în timp mesajul începuturilor a fost alterat şi pervertit, din leac inegalabil ajungându-se la cauza unui viciu – ne referim, desigur, la vin şi la consumul abuziv al acestuia – vina aparţine numai fiinţei umane. Să vedem însă de ce ar trebui să acordăm o atenţie sporită strugurilor din perspectiva terapiilor naturale sută la sută, mai ales acum, când a început sezonul lor.

De-a lungul timpului, strugurelui i s-au descoperit nenumărate virtuţi terapeutice, de la capacitatea de a menţine sănătatea vaselor de sânge şi a inimii, până la proprietatea de a păstra tinere ţesuturile. S-a constatat că strugurii ne protejează împotriva cancerului: un studiu arată că reduc multiplicarea celulelor canceroase ale glandelor mamare şi reduc anumite tumori, în funcţie de cantitatea de fruct consumată. Alte studii demonstrează efectul protector contra cancerului

de colon şi contra leucemiilor. Mai mult, pacienţii expuşi chimioterapiei au observat că strugurii le diminuează stările de vomă şi ameţelile.

Cele mai importante nutrimente din compoziţia strugurilor sunt vitaminele A, C, B6 şi B9 şi mineralele esenţiale precum potasiul, calciul, fierul, fosforul, magneziul şi seleniul. De asemenea, aceste fructe sunt bogate în antioxidanţi, care neutralizează efectul radicalilor liberi şi previn oxidarea celulară, principala cauză a îmbătrânirii premature.

Bogat în vitamina B, strugurele este înzestrat cu virtuţi calmante, sedative şi hipnotice. Încercaţi timp de câteva săptămâni să înlocuiţi somniferul cu un pahar de suc de struguri, chiar înainte de culcare. Acest tratament natural, extrem de simplu, ajută fără greş în insomnii. Cei care suferă de gută, reumatism şi artroză resimt o profundă alinare, deoarece acest fruct debarasează ţesuturile de reziduurile alimentare incomplet arse. De asemenea, persoanele anemice care consumă struguri prind putere. Regulator al tensiunii, strugurele este util deopotrivă pentru hipertensivi şi pentru hipotensivi.

Cura de struguri curăţă rinichii (mai ales în caz de nefrită), diminuează aciditatea urinară şi scade cantitatea de acid uric, are o acţiune benefică asupra ficatului. În bolile de nutriţie şi cele cardiovasculare, cura de struguri are efecte uimitoare. Diabeticii nu sunt nici ei excluşi de la această cură, deoarece strugurii conţin zaharuri cu ardere lentă, care se asimilează cu uşurinţă. În plus, zahărul din struguri îngraşă mai puţin decât glucidele altor alimente. În caz de rahitism, epuizare, demineralizare, strugurii ajută mai mult decât orice supliment.

Strugurele are asupra sângelui un puternic efect depurator şi alcalinizant, este un factor care ameliorează circulaţia, un tonic şi un detoxifiant al organismului, un diuretic de excepţie.

„Matinalul" anticancer

Atât de multe controverse privitoare la consumul de cafea şi sănătatea umană sunt lansate pe piaţă, încât e dificil să acorzi un calificativ radical problemei, astfel încât să poţi decide fără ezitare că e bine sau că e rău să te delectezi cu această băutură care nu e doar energizantă, ci însumează şi o serie întreagă de alte calităţi. Foarte recent, de pildă, un studiu american indica public o virtute nebănuită a cafelei, dar cu atât mai valoroasă şi mai de apreciat: cafeina ar permite reducerea categorică a cancerului de colon, totodată mărind şansele de vindecare! Este vorba despre un consum zilnic, iar avantajele menţionate mai sus au fost relevate în urma unor cercetări efectuate pe circa o mie de pacienţi bolnavi de cancer colorectal în stadiul 3 (ceea ce se traduce prin invadarea de către celulele canceroase a ganglionilor limfatici din apropierea tumorii, dar nu dincolo de ea).

Participanţii la studiu au fost trataţi chirurgical şi prin chimioterapie şi au răspuns unui chestionar privitor la deprinderile lor alimentare înainte de chimioterapie, pe parcursul acesteia şi la un an după încheierea ei. S-a constatat astfel că efectul pozitiv cel mai mare l-a avut consumul a cel puţin patru ceşti de cafea pe zi (circa 460 de miligrame de cofeină), reducând cu 42% riscul unei recidive a cancerului şi cu 33% pe cel de deces din alte cauze, în comparaţie cu subiecţii care nu au băut cafea. În schimb, consumul a două-trei ceşti pe zi a avut un efect protector considerat modest de cercetători, iar efectul este aproape nul cu o ceaşcă şi jumătate. De menţionat că, fără a se ţine cont de consumul de cofeină, riscul mediu de recurenţă la bolnavii de cancer de colon în stadiul 3 este de 35%. În plus, cercetătorii americani invocă mai multe studii din ultimii ani pe aceeaşi temă, pentru a sugera că un consum regulat de cafea poate avea efecte protectoare împotriva şi altor forme de cancer: de ficat, de sân, de prostată şi împotriva melanomului (tumoare agresivă la nivelul pielii). De asemenea, acelaşi lucru poate reduce impactul diabetului asupra adulţilor.

Pentru a elimina orice dubiu, cercetătorii au accentuat ideea că sus-amintitele efecte protectoare ale cafelei contra unei recurenţe a cancerului de colon sunt datorate exclusiv consumului acestei băuturi şi nu altor produse ori compuşi. În schimb, încă nu se poate descrie mecanismul respectivei acţiuni. O posibilă explicaţie ar fi aceea că un consum de cafeină măreşte sensibilitatea organismului la insulină şi diminuează nevoile pentru acest hormon. Fenomenul ar putea astfel să ajute la reducerea inflamaţiilor, un factor de risc pentru diabet şi cancer.

LUNI – 7 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Lume, ia-mă-n braţe, eu vin! (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară (r) 18.40 Luchino Visconti 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 20.45 Studio Fotbal 21.40 Fotbal: România — Grecia 22.00 Starea naţiei 23.50 Studio Fotbal 0.30 Fotbal: Rezumate 1.20-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Maruţă (r) 12.00 Vorbeste lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Vine CHEF-ul (ultimul ep.) 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Doi bărbaţi şi jumătate" 0.00 Serial: „Fringe" 1.00 Serial: „Las Fierbinţi" (r) 1.45 Serial: „Doi bărbaţi şi jumătate" (r) 2.15 Vorbeşte lumea (r) 4.45 Ce spun românii (r) 5.30 La Maruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan şi Dani 11.00 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Vrei să te însori cu mine?" (SUA, 2009). Cu: Sandra Bullock, Ryan Reynolds 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Pe val" (SUA, 2008). Cu: Matthew McConaughey 3.15 Observator special (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Sybil" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Constantin 60 (r) 12.30 Mondenii 13.50 Levintza prezintă (r) 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Răzi şi câştigi 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Film: „Mamă de ocazie" (SUA, 2009). Cu: George Lopez, Jane Lynch 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00 Film: „Răpită din dragoste" (Canada, 2007) 2.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit". Cu: Doug Davidson 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Festivalul Naţional de Teatru — Fenomenul HOP (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Să gătim cu unt" (Franţa, 1963) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 China: tradiţie şi inovaţie 20.10 Teatru TV: „Femeia perfectă" de Mihai Vornicul dupa o idee de Jean Barbier 21.30 A doua emigrare (r) 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.10 Festivalul Enescu 2015 2.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 La Măruţă 7.45 Serial: „Thundercats: Al treilea Pământ" 8.15 Serial (r) 9.45 Serial: „La bloc" 11.30 Film: „Doamna judecător" (r) 13.15 Film: „Pintea" (r) 15.30 Film: „Cavalerii mesei rotunde" (r) 18.15 Film: „Calea cea grea" (SUA, 1956) 20.30 Film: „Luptătorul" (SUA, 2010). Cu: Mark Wahlberg, Christian Bale 22.45 Film: „la sufletul meu" (SUA, 2010). Cu: Max Thieriot, John Magaro 1.00 Film: „În căutarea fericirii" (r) 3.00 Cine A.M.

MARŢI – 8 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Fotbal: Rezumate (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Luchino Visconti (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.10 Faimoşii (r) 18.15 DUPĂ 25 DE ANI (r) 18.45 Doc.: „Pe urmele lui Vittorio de Sica" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea zilei 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Film: „Consiliu de familie" (Franţa, 1986). Cu: Johnny Hallyday, Fanny Ardant 1.45 Sport (r) 2.00 Revizie tehnică

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Film: „Lunetistul: Răzbunarea" (Africa de Sud, 2011). Cu: Clyde Berning 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „Doi bărbaţi şi jumătate" 0.30 Serial: „Fringe" 1.30-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan şi Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Mai furios, mai iute" (SUA, 2003). Cu: Paul Walker, Eva Mendes 22.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Mai furios, mai iute" (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Mondenii (r) 7.45 Playtech (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Sănătate cu Stil (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Click! Poftă bună! (r) 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Film: „Victimele nopţii" (coprod., 2005) 22.30 Trăsniţii 23.30 Focus din inima României 0.00 Click! 1.00 Film: „Sfârşitul lumii" (SUA, 2005, partea I) 3.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Interviurile TVR 2 (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi aventură (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Tillie şi Gus" (SUA, 1933) 17.15 Festivalul Naţional de Teatru Subteran 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.00 Festivalul Enescu 2015 22.25 Doc.: „Cele 25 de feţe ale Teatrului Masca" (r) 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.10 Festivalul Enescu 2015 2.00 Revizie tehnică.

PRO CINEMA

6.45 La Măruţă 8.15 Serial: „Thundercats: Al treilea Pământ" 8.45 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Calea cea grea" (r) 14.15 Film: „Doamna judecător" (r) 16.15 Film: „Pintea" (r) 18.30 Film: „Bruneta mea favorită" (SUA, 1947). Cu: Bob Hope, Dorothy Lamour 20.30 Film: „Un alibi perfect" (SUA, 1998). Cu: Luke Perry, Richard Rosenberg 22.30 Film: „Un mascul extraterestru" (SUA, 2000). Cu: Garry Shandling, Annette Bening 0.45 Film: „Un alibi perfect" (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI – 9 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Franco Zeffirelli" 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Europa mea (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR (r) 18.45 Doc.: „Galeria dell'Accademia şi Muzeul San Marco" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Muzici şi tradiţii în Cişmigiu 22.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 23.10 Film: „Mi se spune domnul Tibbs" (SUA, 1970) 1.00-6.00 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Film: „O luptă personală" (SUA, 2006). Cu: John Cena, Robert Patrick 23.15 Ştirile ProTv 23.45 Serial: „Spartacus: Războiul celor blestemaţi" (ep.1, an 3) 0.45 Serial: „Fringe" 1.45-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan şi Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlaciţa 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Cel mai bun tătic din lume" (SUA, 2009). Cu: Robin Williams 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Sfârşitul lumii" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Playtech (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Cronica Netului 21.00 Vreau să divorţez 22.30 Trăsniţii 23.15 Focus din inima României 23.30 Click! 23.45 Fete bune 0.30 Fete bune 2.00 Film: „Sfârşitul lumii" (partea a II-a) 3.30-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Mituri muzicale româneşti (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Cap Compas (r) 12.00 Faimoşii 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Un mare domn" (Franţa, 1965). Cu: Louis de Funes 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Pelerin (r) 19.30 Telecinemateca: „Cartouche" (coprod., 1962). Cu: Jean-Paul Belmondo, Claudia Cardinale 22.00 Ora de ştiri 23.10 Festivalul Enescu 2015 0.35-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 La Maruţă 9.00 Serial: „Thundercats: Al treilea Pământ" 9.30 Serial (r) 11.15 Serial: „La bloc" 12.45 Film: „Bruneta mea favorită" (r) 14.45 Film: „Doamna din Shanghai" (r) 16.45 Film: „Calea cea grea" (r) 19.00 Film: „Poveste de dragoste" (SUA, 1932) 20.30 Film: „Un tren numit Darjeeling" (SUA, 2007). Cu: Owen Wilson, Adrien Brody 22.30 Film: „Îngropat în trecut" (SUA, 2007) 0.00 Film: „Un tren numit Darjeeling" (r) 2.00 Cine A.M.

JOHNNY HALLYDAY
— marţi, 23.55 —

ANGELINA JOLIE
— vineri, 20.30 —

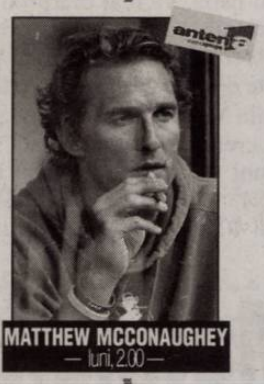

MATTHEW MCCONAUGHEY
— luni, 2.00 —

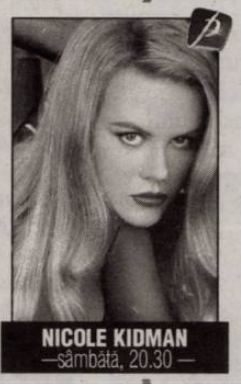

NICOLE KIDMAN
–sâmbătă, 20.30 —

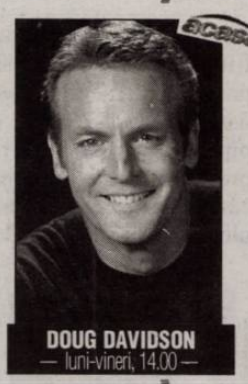

DOUG DAVIDSON
— luni-vineri, 14.00 —

MAE WEST
— joi, 16.10 —

OWEN WILSON
— miercuri, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 10 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Vocea lui Caruso" 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 COOLmea DISTRACŢIEI 18.00 Lozul cel mare 18.40 Doc.: „Franco Zeffirelli" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Doc.: „Fundamentalismul islamic în război cu Occidentul" 1.20-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Film: „Plan de joc" (SUA, 2007). Cu: Dwaybe Johnson, Maduson Pettis, Kyra Sedgwick 23.30 Ştirile ProTv 0.45 Serial: „Spartacus: Războiul celor blestemaţi" 1.30 Serial: „Fringe" 2.15-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan şi Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Meciul dreptăţii" (Hong Kong, 1986). Cu: Jet Li 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Sfârşitul lumii" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Casa: construcţie şi design (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Fiul dragonului" (coprod., 2006, partea I) 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.45 Click! 0.30 Film: „Febra măritişului" (SUA, 2004) 2.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Ferma (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi sănătate (r) 12.00 Transformarea 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Lady Lou" (SUA, 1933). Mae West, Cary Grant 17.20 Pescar hoinar (r) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.00 Festivalul Enescu 2015 2.20 Festivalul Naţional de Teatru Subteran (r) 23.10 Festivalul Enescu 2015 0.40 Motomagia 1.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 La Maruţă 9.00 Serial: „Thundercats: Al treilea Pământ" 9.30 Serial (r) 11.15 Serial: „La bloc" 12.45 Film: „Poveste de dragoste" (r) 14.15 Film: „Bruneta mea favorită" (r) 16.15 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (SUA, 1934). Cu: Clark Gable, Claudette Colbert 18.30 Film: „Nu vrea şi pace!" (SUA, 1945) 20.30 Film: „Limbo" (SUA, 1999). Cu: Mary Elizabeth Mastrantonio 23.00 Film: „Evadare din Absolom" (SUA, 1994). Cu: Ray Liotta, Lance Henriksen 1.15 Film: „Limbo" (r) 3.30 Cine A.M.

VINERI – 11 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Franco Zeffirelli" 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Europa mea (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR (r) 18.45 Doc.: „Galeria dell'Accademia şi Muzeul San Marco" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Muzici şi tradiţii în Cişmigiu 22.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 23.10 Film: „Mi se spune domnul Tibbs" (SUA, 1970) 1.00-6.00 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Dispari în 60 de secunde" (SUA 2000). Cu: Nicolas Cage, Giovanni Ribisi, Angelina Jolie 22.45 Film: „Priest: Răzbunătorul" (SUA, 2011). Cu: Paul Bettany, Karl Urban 0.30-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Splash! Vedete la apă (Finala) 0.30 Burlăciţa (r) 0.30 Observator (r) 3.00 Observator special (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Febra măritişului"(r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Sănătate cu Stil 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi (r) 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Extemporal la Dirigenţie" (România, 1987). Cu: Ştefan Bănică Jr., Oana Sîrbu 22.30 Trăsniţii (r) 1.00 Film: „Monstrul din miaştină" (Canada, 2008). Cu: Bruce Dern, Cindy Sampson 3.30-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îşi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Memorialul durerii (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Gimnastică Ritmică. Campionatele Mondiale 11.10 Motomagia (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viaţa mea (r) 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Un mare domn" (Franţa, 1965). Cu: Louis de Funes 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Pelerin (r) 19.30 Europa 360º (r) 19.30 Festivalul Enescu 2015 21.50 Vieţi efemere de statui vivante (r) 22.30 Festivalul Enescu 2015 0.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 La Maruţă 9.00 Serial: „Thundercats: Al treilea Pământ" 9.30 Serial (r) 11.15 Serial: „La bloc" 12.45 Film: „Nu vrea şi pace!" (r) 14.45 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (r) 17.00 Film: „Poveste de dragoste" (r) 18.30 Film: „Povestea lui Brooke Ellison" (SUA, 2004) 20.30 Film: „Maestrul deghizărilor" (SUA, 2002) 22.15 Film: „Masca neagră 2: Oraşul măştilor" (coprod., 2002) 0.15 Film (r) 2.15 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 12 septembrie

TVR 1

7.00 În grădina Danei (r) 7.25 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.00 Gala umorului (r) 9.00 Starea naţiei 10.00 Zon@ 10.30 Postmeridian (r) 11.00 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Mărturii despre viitor 15.00 Ora regelui (r) 16.10 Film: „Umbrela lui Gregoire" (Franţa, 1980). Cu: Pierre Richard, Valérie Mairesse 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Piedone în Egipt" (Italia, 1980) 23.10 Film: „Adevărul adevărat" (SUA, 1998). Cu: Meryl Streep 1.20 Profesioniştii 2.15-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilităţii" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Serial: „Divă cu greutate" (ultimul ep.) 11.00 Film: „Fluke, o minune de căţel" (SUA, 1995) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Film: „El Dorado: Oraşul de Aur" (coprod., 2010) 15.00 Film: „Eu şi prinţul 4: Vizita regală" (SUA, 2010) 17.00 Film: „Campionul" (coprod., 2011) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Regele Arthur" (coprod., 2004) 23.00 Film: „Totul pentru Steve" (SUA, 2009) 1.00-5.00 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Majoretele" (SUA, 2004). Cu: Anne Judson-Yager, Bree Turner 11.00 Te pui cu blondele? (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Te cunosc de undeva! 0.00 Splash! Vedete la apă (r) 4.00 Film: „Majoretele" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Playtech 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Click! Poftă bună! 11.00 Răzi şi câştigi (r) 11.30 Mondenii 13.00 Constantin 60 14.00 Film: „Aventură periculoasă" (Canada, 2006) 16.00 Film: „Extemporal la Dirigenţie" (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Batman forever" (SUA, 1995). Cu: Val Kilmer, Nicole Kidman 23.30 Film: „Cum stă treaba cu ai mei" (SUA, 2005). Cu: Peter Falk 1.30-6.00 Reluări.

ACASĂ

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Visuri muncite" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Catfish: The TV Show" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.30 Reluări 10.10 Gimnastică Ritmică. Campionatele Mondiale 12.00 Serial: „Burlacii" 13.00 Memorialul durerii 14.10 Gimnastică Ritmică. Campionatele Mondiale 17.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 18.00 Telejurnal 18.30 Agenda Festivalului Enescu 2015 19.00 Documentar 360º — GEO 20.00 Rugby. Cupa Regelui 22.00 Pelerin (r) 22.20 MomentArt 22.30 Festivalul Enescu 2015 0.40-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 La Maruţă 8.30 Serial: „Thundercats: Al treilea Pământ" 9.30 Serial (r) 11.00 Serial: „La bloc" 12.30 Film: „Povestea lui Brooke Ellisson" (r) 14.30 Film: „Nu vrea şi pace!" (r) 16.30 Film: „Maestrul deghizărilor" (r) 18.00 Film: „Crichet sau nimic" (India, 2008) 20.30 Film: „Dragoste de tată" (SUA, 2000). Cu: Peter Strauss, Mary McDonnell 22.30 Film: „Surorile" (coprod., 2006). Cu: Chloe Sevigny, Stephen Rea 0.30 Film: „Îngropat în trecut" (r) 2.00 Cine A.M.

DUMINICĂ – 13 septembrie

TVR 1

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinţei 9.20 Expo Milano 2015 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.45 Film: „Charlot se întoarce târziu acasă" (SUA, 1916) 15.20 Film: „Cealaltă jumătate" (Canada, 2006). Cu: Joanne Kelly, Colin Ferguson 17.00 Gala umorului (r) 18.00 Lozul cel mare 18.45 Observatori la Parlamentul European 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Cu ochii-n 4 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Împotriva gangsterilor" (SUA, 2011). Cu: Ray Stevenson, Val Kilmer 1.00-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilităţii" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Film: „Karate Kid" (SUA, 1984) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Vine CHEF-ul (r) 14.00 Film: „Campionul" (r) 16.00 Film: „Jerry Maguire" (SUA, 1996). Cu: Tom Cruise 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Iron Man — Omul de oţel" (SUA, 2008). Cu: Robert Downey 23.00 Film: „Tăcerea poate ucide" (SUA, 2010). Cu: Samuel L. Jackson, 1.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.30 Film: „Monte Carlo" (SUA, 2011). Cu: Cory Monteith, Selena Gomez, Leighton Meester 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Film: „Cursă mortală" (SUA, 2008). Cu: Jason Statham, Joan Allen 22.30 Splash! Vedete la apă (r) 3.45 Film: „Cursă mortală" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Sănătate cu Stil 10.30 Secrete de Stil 11.00 Levintza prezintă 11.30 Mondenii 12.30 Film: „Batman forever" (r) 15.30 Cronica Netului (r) 16.00 Film: „Magnatul" (România, 2004). Cu: Dorel Vişan, Olga Tudorache, Gheorghe Dinică, Horaţiu Mălăele 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30-6.00 Reluări.

ACASĂ

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Visuri muncite" 15.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Catfish: The TV Show" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.40 Matinissimo 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Gimnastică Ritmică. Campionatele Mondiale 15.40 Pelerin (r) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Agenda Festivalului Enescu 2015 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Patima" (România, 1975). Cu: Draga Olteanu-Matei 22.00 Europa 360º 22.30 Festivalul Enescu 2015 1.30-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 Serial: „Thundercats: Al treilea Pământ" (ultimul ep.) 7.45 Doamne de poveste 8.45 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 11.45 Film: „Povestea lui Brooke Ellisson" (r) 13.45 Film: „Maestrul deghizărilor" (r) 15.15 Film: „Dragoste de tată" (r) 17.15 Film: „Întâlnire de gradul trei" (SUA, 1977) 20.30 Film: „Fraţii Jderi" (România, 1974). Cu: Gheorghe Cozorici, Ştefan Velniciuc 23.30 Film: „Jurnalul unui scandal" (UK, 2006) 1.30 Film (r) 3.30 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

BRODERII

MEMBRANĂ OCULARĂ / O FEMEIE SINGURĂ
VERDEAȚĂ AROMATĂ / PRIMELE LA CANOTAJ!
MAȘINUȚĂ DE CURSE / ZDROBIRE
CAP DE BOIȘTEAN! / TĂRIE DIN PRUNE
SPECTACOL CU PAIAȚE / ZBOR DE ALBINE
A DA UN PUPIC / FĂCUTĂ FELII
PIATRĂ DENTARĂ / ÎN LĂDIȚĂ!
PROGRAMUL ELEVULUI / NEAUTENTIC!
PODOABĂ INUTILĂ / DAT CU ALIFIE
FARMECELE EVEI / ACHITAT LA CASĂ
NIVEL LA BLOC / AU TURME LA MUNTE
INIMĂ DE PIATRĂ! / BUCĂȚI MUZICALE
ACOPERĂ FAȚA MIRESEI / TĂRI PE POZIȚIE
FIR DE CUSUT / GEMETE ÎNFUNDATE
A-I FI JENĂ / ÎN SÂNUL FAMILIEI
GRĂMADĂ DE PAIE / COROANA PAPEI
TRASATE CU RIGLA
ARȘI PE RUG / DECORAȚI ÎN RĂZBOI
NAS MIC ȘI OBRAZNIC
ÎN FINALĂ! / SOLICITĂRI SCRISE / FARMEC
PREFIX DE NEGAȚIE / ARMĂSAR
BIVOLI TIBETANI / TULPINĂ DE CAIS!
ARE PATRU ANOTIMPURI / CĂMAȘĂ RUSTICĂ
FASOLE JAPONEZĂ / SĂ MERGEM!
SCOATERI DIN ÎNGHEȚ-SUIALĂ
URMAȘII ROMEI

Sfaturi practice

Feng Shui și plantele benefice

● Cele mai indicate plante sunt cele cu frunze rotunde sau moi. Cele cu frunze ascuțite, considerate de adepții Feng Shui a fi „săgeți otrăvite", trebuie să fie amplasate în afara locuinței.

● Plantele așezate în birouri aduc cu ele noroc în carieră și trebuie amplasate în colțurile estice, sud-estice sau sudice.

● Cuplurile care își doresc copii nu trebuie să plaseze plante în dormitor. Benefice pentru acestea sunt

fructele, simbolul fertilității.

● Florile proaspete aduc noroc și bogăție, însă după veștejire trebuie aruncate imediat. Folosirea plantelor uscate pentru decor aduce ghinion, nu însă și cele artificiale.

● La intrarea în locuință se plasează lămâi și portocali, simboluri ale norocului și prosperității. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

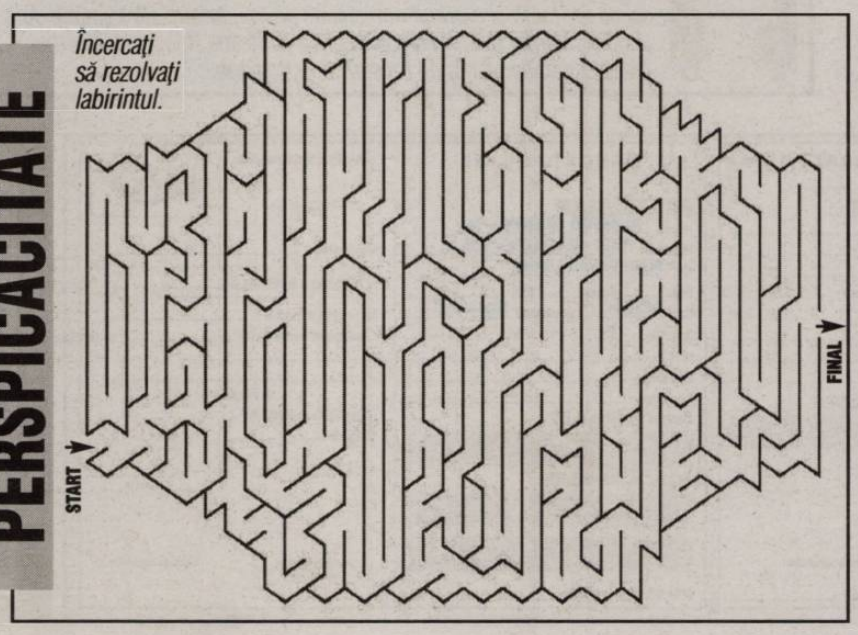

SOLUȚIA INTEGRAMEI „FRANJURI":

I - N - A - L - D - C - AMBARCAȚIUNE - PITIRE - ROUA - HALA - EROI - RR - RARI - ARSI - T - SI - AVATI - ATA - O - ZIAR - CARA - LUA - RIMEL - IS - NIMENI - BIET - HIBA - INAINTA - TARA - TRISOR - DIRECTII - ARC.

Verificați-vă cunoștințele!

Cinematograf și filme

1. Când a avut loc prima proiecție cu aparatul fraților Auguste și Louis Lumière considerați inventatorii cinematografiei?
2. Care a fost primul lungmetraj românesc?
3. Care este considerat „primul film sonor"?
4. Când a fost lansat primul film integral sonor românesc?
5. Care a fost primul film de animație color?
6. Cine a scris cartea „Filmul surd în România mută: politică și propagandă în filmul românesc de ficțiune (1912-1989)"?
7. Cine a realizat, în 1992, filmul „O viață ca-n filme" („Shining Through") avându-i în rolurile principale pe Melanie Griffith și Michael Douglas?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Muzica este arta ale cărei mijloace de exprimare sunt sunetele. 2) Știința care se ocupă cu studiul muzicii se numește muzicologie. 3) Zeul muzicii în mitologia egipteană era Ihi, născut de zeița Hator de la tânărul zeu Horus. 4) Concertul intitulat „Muzeu muzical" a fost compus de Anatol Vieru (1926-1998). 5) Romanul „Concert din muzică de Bach" a fost scris de Hortensia Papadat-Bengescu (1876-1955). 6) Tabloul „Concert de Mozart" poartă semnătura lui Raoul Dufy. 7) Filmul „Muzica inimii" a fost realizat de regizorul Wes Craven.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema *„Moartea"* am primit:

◆ ***7 răspunsuri corecte:*** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Prof. Ion Cioran,* Slobozia; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ ***6 răspunsuri corecte:*** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Mioara Ionescu* și *Ilinca Simionescu,* Ploiești; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ioana Costea,* Pitești; *Gheorghe Popa,* Bacău; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Vlad Roman,* Râmnicu Vâlcea; *Ionel Petrescu* și *Radu-Andrei Ciobanu,* București.

◆ ***5 răspunsuri corecte:*** *Ileana Popa,* Baia Mare; *Andreea Niculescu,* Iași; *Viorica Simionescu,* Arad; *Ana Ioan,* Brăila; *Cristina Rusu,* Constanța; *Codruța Matei,* Bacău; *Ioana Stoicescu* și *Rodica Ioan,* București; *Ion Vasilescu,* Arad; *Sorin Cristea,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Vasile Stoian* și *Cristian Marinescu,* București.

✉ ***CRISTINA RUSU, Constanța.*** Vom avea în vedere doleanțele dumneavoastră, așa că în curând vom publica un set de întrebări legate de frumosul oraș în care locuiți.

✉ ***NICOLAE CAZACOVSCHI.*** Nu știm dacă vom găsi fotografia pe care ne-o cereți, dar vom încerca. În ceea ce privește cartea respectivă, există șansa de a o găsi pe internet. Noi am reușit să facem rost de astfel de cărți pierdute, care erau tipărite în anii 70. A durat însă mai bine de un an! *(Irina Stoica)*

Umor

Ajunge un ardelean în gară și întreabă la informații:

– O plecat trinu' de Cluj?

– Da.

– De când?

– De 3 minute.

– No, că n-am întârziat mult!

– Încrederea este totul într-o relație fericită, spuse soțul către soția sa. Uite, am să-ți spun un of: acum un an când ne-am certat, de Crăciun, și nu ne-am mai vorbit un timp, m-am văzut în secret cu un psihiatru...

– Am să-ți dezvălui și eu ceva, iubitule, spuse soția. Uite, și eu m-am văzut în secret... cu instalatorul... și cu poștașul...

Un polițist se duce la stomatolog cu o îngrozitoare durere de măsea:

– Să știți că măseaua care vă doare este moartă – zise stomatologul. V-aș recomanda să fiți de acord să-i punem o coroană.

– Aaa, nu e nevoie de coroană; cred că e de ajuns o înmormântare simplă.

Un soldat american aflat la Paris stătea în fața unei catedrale și privea o nuntă.

– Cine este mirele?, îl întreabă pe un francez, care stătea alături.

– Je ne sais pas, îi răspunde francezul.

Jumătate de oră mai târziu, americanul intră în catedrală pentru a o vizita și vede câțiva oameni care tocmai puneau un coșciug pe catafalc.

– Cine este mortul, îl întreabă pe preot.

– Je ne sais pas, vine răspunsul acestuia.

– Pe toți sfinții!, exclamă soldatul. Sărmanul, nu a rezistat nici măcar o oră!

– Mamă, dă-mi o bomboană – spune Bulă.

– Bulă, înainte de masă nu îți dau nicio bomboană!

– Dacă nu îmi dai, o să-i arăt câinelui unde ai ascuns cârnații.

Soluția «SUDOKU» — jocul săptămânii 34

3	9	4	5	2	1	6	7	8
8	1	5	3	6	7	2	9	4
6	7	2	4	9	8	5	1	3
1	6	3	7	8	5	9	4	2
4	5	8	2	1	9	3	6	7
7	2	9	6	4	3	1	8	5
2	4	1	8	3	6	7	5	9
5	3	6	9	7	4	8	2	1
9	8	7	1	5	2	4	3	6

Ce zodie vă ajută să ieşiţi din criză?

Când lucrurile devin foarte greu de suportat şi vă aflaţi într-un impas este important să aveţi în jur oamenii potriviţi pentru a vă ajuta. Desigur, într-o anumită măsură, acest lucru depinde de natura crizei. Bineînţeles că nu toată lumea reacţionează la fel. Există însă semne ale zodiacului care vor fi acolo, atunci când aveţi nevoie de ele şi sunt tocmai potrivite pentru a vă ajuta.

Lafel de important de precizat este că celelalte semne zodiacale nu sunt cu nimic mai prejos decât cele menţionate în continuare şi prin acestea nu dorim să le punem într-o lumină negativă. Pur şi simplu, trebuie să ai anumite abilităţi pentru a reacţiona corespunzător în situaţii-limită. Deci, care sunt cele mai bune semne zodiacale care ne ajută când ne confruntăm cu o criză?

PEŞTI

Când vă aflaţi în dificultate şi aveţi nevoie de sprijin emoţional şi de cineva care să vă înţeleagă foarte bine, nativii din zodia Peşti sunt exact persoanele pe care puteţi să puneţi bază. Aceştia sunt exact pe aceeaşi undă cu sentimentele dumneavoastră şi vor face tot posibilul pentru a vă ajuta la nivel emoţional. Nativii Peşti vă ajută

practic, însă de multe ori nu sunt în stare să se ridice la nivelul aşteptărilor.

Dacă sunteţi în căutarea unui sfat practic, atunci mai bine căutaţi în altă parte. În cazul în care aveţi nevoie de un impuls, de cineva care să vă inspire încredere, sigur la nativii Peşti veţi găsi cuvinte inspirate. Ei pur şi simplu nu suportă să-i vadă pe cei cu care au o legătură într-un permanent stres emoţional şi vor face totul să-i aducă pe calea cea bună. Trebuie să fiţi conştienţi că nativii Peşti au răbdare cu cei care nu sunt pregătiţi să se ajute singuri, însă pot fi şi dificil de urnit.

FECIOARĂ

Când aveţi nevoie de cineva care să vă descâlcească noduri din viaţa dumneavoastră, o Fecioară este tocmai persoana potrivită. Pot fi aspre, uneori chiar şi insensibile şi un pic cam prea critice, însă au abilităţi de conducere. Acest lucru înseamnă că atunci când aveţi nevoie de o soluţie rapidă pentru a ieşi din criză, Fecioara sigur o s-o livreze.

Aceşti nativi au o mare înclinaţie pentru a observa detaliile, iar când vă confruntaţi cu o problemă sunt în măsură să găsească o portiţă care, dacă există, sigur o vor afla. Sunt extrem de studioşi şi capabili să analizeze problema din orice unghi până când o vor rezolva.

Cu toate acestea trebuie menţionat că, dacă le cereţi ajutorul, este posibil să primiţi răspunsuri ca: „Vrei ajutorul meu sau nu?" sau un „Nu ştiu de ce mi-ai cerut să te ajut!", fără să stea prea mult pe gânduri.

GEMENI

Există momente când aveţi nevoie doar de sprijin emoţional şi momente când este necesară doar o abordare raţională pentru rezolvarea crizei dumneavoastră. Atunci când alţii îşi pierd cuvintele din cauza impactului emoţional al crizei, nativii Gemeni sunt vorbăreţi şi vă ridică moralul, chiar vă fac să râdeţi. Unii simt că nu primesc chiar sprijinul emoţional de care au nevoie, dar nativii Gemeni ştiu că din punct de vedere astrologic această zodie constituie un pilon al cunoaşterii.

În cazul în care aveţi ceva dificil de scris sau vreun telefon delicat de dat, nativii acestei zodii vă scot din impas, cunoscute fiind abilităţile lor de comunicare şi înclinaţie literară. Oricum, aceştia nu se lasă uşor intimidaţi de autorităţi.

SCORPION

Sunt veşnic iubitori de adevăr şi neînfricaţi atunci când îi susţin pe cei pe care cu adevărat îi iubesc şi de care le pasă. Atunci când se confruntă cu o criză, nativii Scorpion pot fi extrem de utili prin a găsi soluţii unice. Într-adevăr, ei vor profita şi vă vor manipula sau vă propun soluţii ascunse, care tăinuiesc ceva în spatele lor. Dacă însă vă confruntaţi cu o criză emoţională, nativii Scorpion vă vor ajuta să navigaţi în aceste ape tulburi şi vă vor aduce cu siguranţă la mal.

Nativii Scorpion sunt înverşunaţi în a-şi proteja familia şi cei mai apropiaţi prieteni şi vor ieşi în frunte să lupte pentru ei. Alteori pot fi însă intimidaţi de diverse persoane şi acest lucru, dacă ştiţi să-l speculaţi lucrează în favoarea dumneavoastră. Cu toate acestea, trebuie să fiţi atenţi ce vă doriţi pentru ca voinţa de a vă ajuta a nativilor Scorpion să nu scape de sub control, chiar având cele mai bune intenţii, şi să vă lase într-o situaţie mai dificilă decât la început.

BALANŢĂ

Cu un puternic sentiment pentru dreptate şi o aversiune pentru violenţă, nativii Balanţă vă pot aduce echilibrul înapoi în viaţa dumneavoastră atunci când vă confruntaţi cu o criză. Ştiţi bine că atunci când sunteţi într-o situaţie stresantă sau dificilă poate fi imposibil să vă păstraţi o viziune clară asupra lucrurilor. Acest lucru vă face vulnerabili, iar nativii Balanţă vă vor ajuta să vedeţi adevărul şi vor munci din greu pentru a vă restabili echilibrul.

Dacă aveţi nevoie chiar şi de câteva ore pentru a evada din situaţia în care vă aflaţi, atunci nativii Balanţă vă vor oferi o experienţă calmă, fermecătoare şi relaxantă şi sigur vă veţi bucura pe perioada cât durează întâlnirea cu ei.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Va fi găsit „trenul de aur al naziştilor"? ■ Milenii ascunse sub nisipuri ■ Obiceiuri „negre" puţin cunoscute ■ Mormântul Culturii Româneşti ■ Ruptura dramatică Stalin-Tito ■ Puritate şi senzualitate ■ Lemnul norvegian şi credinţa creştină ■ Arta în combaterea autismului

HOROSCOP

7-13 septembrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Veşti bune la locul de muncă. Ori vă îmbunătăţiţi condiţiile la cel existent, ori vă găsiţi unul mai bun. Orice s-ar întâmpla, se pare că vă place să munciţi, mai ales dacă vă ignoraţi măcar puţin şeful. Vă place să fiţi lider, aşa că stăpâniţi-vă şi nu faceţi imprudenţe prea mari.

TAUR 21.04-21.05

Vă înţelegeţi bine mai ales cu alte semne de Pământ, şi asta vă conferă o mare stabilitate în viaţa dumneavoastră cotidiană. Vi se oferă chiar oportunităţi nelimitate pentru a vă exprima creativitatea şi talentele artistice, ceea ce vă face să deveniţi curajoşi şi să arătaţi lumii cine sunteţi cu adevărat.

GEMENI 22.05-21.06

Viaţa de acasă se îmbunătăţeşte simţitor şi chiar s-ar putea să vă mutaţi într-o locuinţă mult mai mare. Relaţiile cu familia devin mai calde şi mai generoase, iar cei mai mici membri ai casei se simt răsfăţaţi mai mult ca de obicei. Nu uitaţi: ca să-i faceţi pe deplin fericiţi trebuie să aveţi acest aplomb pe o durată mai mare de timp...

RAC 22.06-21.07

Vă faceţi planuri de viitor mult mai mari şi mai exuberante. Sunteţi parcă mai receptivi şi mai generoşi faţă de lumea ce vă înconjoară. Cam rar întâlniţi la dumneavoastră aşa poftă de comunicare şi deschidere către nou. Profitaţi de pasa bună generată de astre şi legaţi noi prietenii adevărate!

LEU 22.07-22.08

Planetele vă influenţează casa câştigurilor financiare, ceea ce înseamnă că veţi întâmpina oportunităţi reale să vă suplimentaţi veniturile. Nu numai că veţi câştiga bani mai mulţi ca de obicei, dar veţi şi cheltui la fel de mult. Cel puţin cumpăraţi-vă ceva frumos, de care să vă aduceţi aminte cu plăcere.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Oamenii se simt mai atraşi de dumneavoastră în aceste zile, pentru că afişaţi o atitudine pozitivă asupra vieţii. Relaţiile cu ceilalţi se vor îmbunătăţi pe măsură ce vă sporiţi încrederea în sine şi simţiţi că debordaţi de amabilitate.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Mare atenţie să nu stricaţi totul cu spiritul exagerat al autocriticii!

Sunteţi preocupaţi îndeosebi de aspectele vizibile ale vieţii. Dar de ce nu vă uitaţi adânc în sufletul dumneavoastră? Nu cumva vă pierdeţi printre atâtea vise tăinuite bine şi ascunse de ochii celorlalţi? Fiţi mai îndrăzneţi şi, mai ales faţă de jumătatea de lângă dumneavoastră, destăinuiţi-vă măcar câteva dintre ele. Poate chiar veţi fi ajutaţi să vi se realizeze...

SCORPION 23.10-21.11

Pe măsură ce vă implicaţi mai mult în viaţa socială, veţi întâlni mai multe persoane şi veţi aprofunda prieteniile existente. Chiar vă veţi găsi şi câţiva susţinători înfocaţi. Mai rar aşa chef de a vă face noi amici! Profitaţi de pofta de comunicare pe care o aveţi în aceste zile.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Vă simţiţi încrezători şi vă concentraţi mai mult pe profesie, carieră sau chiar reputaţia dumneavoastră. Toate acestea vor străluci în ochii colegilor de serviciu şi familia observă câteva schimbări în bine. Nu-i dezamăgiţi cu prea mult sarcasm şi nici nu-i luaţi în râs, chiar dacă sugestiile lor vi se par ridicole.

CAPRICORN 22.12-19.01

Păstraţi-vă pofta de călătorii şi puneţi-vă deoparte bagajul pregătit pentru desele drumeţii pe care le veţi face. Veţi fi fascinaţi de religia, politica şi cultura altor ţări străine. S-ar putea să întâlniţi şi oameni din alte culturi cu care legaţi prietenii strânse.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Este un moment prielnic să începeţi un nou parteneriat. Dacă până acum aţi fost într-o continuă stare de stres, iată că este momentul să vă relaxaţi. Încercaţi să nu vă mai implicaţi chiar atât de mult în treburile altora. Mai bine staţi potoliţi şi nu o să vă mai enervaţi atât de des.

PEŞTI 19.02-20.03

Prieteniile şi parteneriatele se vor îmbunătăţi simţitor. Nu numai că se vor favoriza formarea şi menţinerea unor legături strânse — poate chiar să fie vorba despre căsătorie — dar şi ceilalţi se vor grăbi să vă ajute. Totul este să le cereţi sprijinul şi să acceptaţi mai uşor sfaturile folositoare.

Nativul săptămânii: **ANGELA GHEORGHIU** (07.09.1965)

Este soprană română, catalogată drept cea mai renumită cântăreaţă de operă din lume. Această nativă Fecioară a cântat pe toate marile scene ale lumii şi a primit numeroase premii, printre ele numărându-se şi titlul onorific Doctor Honoris Causa şi Steaua României, cea mai înaltă decoraţie oferită de Preşedintele României.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1262 ● ANUL LVIII ● 10 SEPTEMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 36 (3012)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Dragostea e ca spinul: nu-l simţi când intră, dar te doare când îl smulgi cu sila.*
Bogdan Petriceicu Haşdeu

■ *Dacă un stăpân nu se poate lipsi de sclavul său, care dintre cei doi este un om liber?*
Albert Camus

Caleidoscop

OBICEIURI „NEGRE” puţin cunoscute

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Cronobiologia, mereu actuală (2)

Dosarele frumuseţii

Fără riduri!

Istorii uitate

RUPTURA DRAMATICĂ Stalin — Tito

Terapii complementare

Arta în combaterea **AUTISMULUI**

Doar câteva lucruri se ştiu cu certitudine despre regina Egiptului, Nefertiti: unul ar fi că ea exprimă frumuseţea şi eleganţa unei egiptence de acum peste 3.000 de ani, al doilea, că a fost nevasta faraonului Akhenaton. La aceste mici adevăruri se adaugă o mulţime de supoziţii.

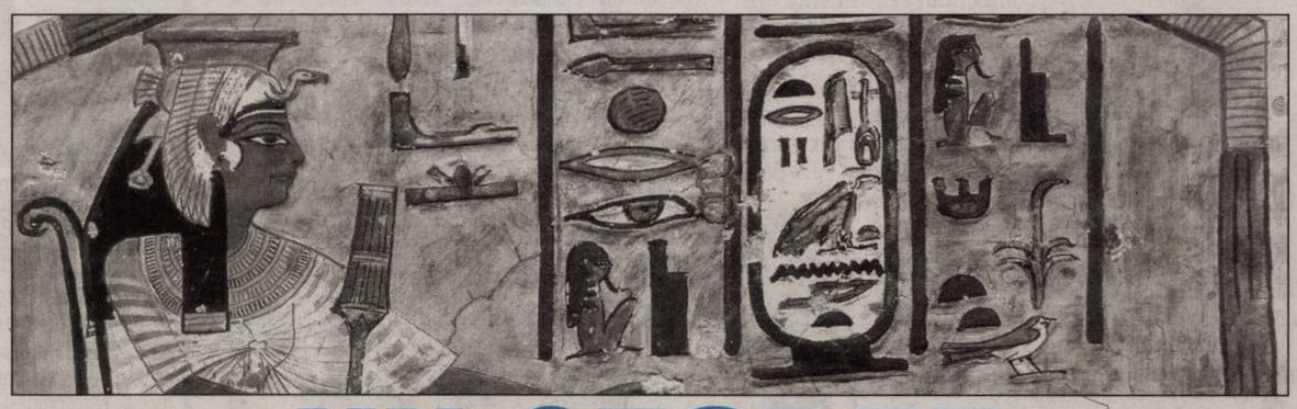

UN SECRET vechi de 3.300 de ani, ÎNCĂ NEDEZLEGAT

Cel mai celebru bust al Antichităţii

De unde ştim că era de o frumuseţe ieşită din comun? De la singurul lucru care a rămas în urma ei, şi anume celebrul bust al lui Nefertiti, misterioasa regină din secolul al XIV-lea î.e.n., descoperit în 1912 de arheologul german Ludwig Borchardt în timpul unor săpături în Egipt. Şi cum arheologul a pretins că are nişte înţelegeri cu guvernul egiptean, care includeau dreptul de a-şi însuşi jumătate din descoperirile sale, şi folosind asta ca o justificare, Berlinul a avut deosebita plăcere de a expune publicului bustul lui Nefertiti începând cu anul 1923.

Interesant de menţionat este faptul că aranjamentul cu autorităţile egiptene privind bustul au fost făcute în urma unor mici şmecherii de occidental aflat într-o ţară săracă. Noi documente sugerează că Borchardt i-a înşelat pe egipteni, arătându-le bustul în lumina slabă a torţelor şi minţindu-i în privinţa compoziţiei, din dorinţa de a păstra trofeul pentru el. Consiliul Suprem Egiptean al Antichităţilor a cerut Germaniei să înapoieze bustul, sau măcar să-l returneze temporar. Germania consideră şi azi că ea este proprietarul incontestabil al bustului lui Nefertiti şi că o eventuală împrumutare ar pricinui daune severe obiectului. Cum, necum, celebrul bust este nu doar adorat de femeile de azi, dar este şi modelul de inspiraţie pentru multe companii cosmetice moderne. Mulţi o consideră simbolul adevăratei frumuseţi feminine.

Simbolul frumuseţii şi al puterii

Poate că de la povestea lui Nefertiti s-au inspirat femeile moderne în dorinţa lor de putere politică absolută. Nefertiti a domnit alături de faraonul Akhenaton din 1353 până în anul 1336 î.Ch., în vremea unor incredibile schimbări iniţiate de Akhenaton, cel care a modificat structura religioasă şi politică a Egiptului în favoarea cultului faţă de zeul soarelui Aten. Sute de ani de cultură şi cult al zeilor au fost schimbate în favoarea unui nou concept: monoteismul.

Vechii zei au intrat în dizgraţie, templele au fost închise, preoţii, forţaţi să-şi schimbe credinţele. În schimb, Nefertiti, care a susţinut total ideile soţului ei, schimbându-şi numele în Neferneferuaten-Nefertiti (adică, *Aten radiază de strălucire — pentru că — cea frumoasă a sosit)* a căpătat tot mai multă putere. Cam la atât se restrâng cunoştinţele istorice despre Nefertiti. În rest, mistere şi supoziţii, ipoteze.

Mulţi egiptologi cred că probabil Akhenaton s-a născut cu nişte deficienţe care i-au împiedicat activitatea ca faraon. Una dintre acestea ar fi fost o vedere slabă. Asta se pare că l-ar fi determinat să-i acorde reginei puteri sporite în probleme de politică. Avea o încredere atât de mare în ea, încât i-a plasat numele alături de al său în cartuşul regal. Acest lucru era total neobişnuit şi ar fi putut simboliza că ea avea un statut egal cu cel al faraonului.

În alte imagini săpate în piatră, descoperite la Tell el Amarna, cuplul regal este împreună, într-o atitudine utopică: Akhenaton îi dă uneia dintre fiicele sale (a avut cu regina şase fete) un cercel, în timp ce Nefertiti ţine două fiice în poală. Apoi, imediat după moartea lui Akhenaton, după 12 ani de domnie alături de el, Nefertiti dispare pentru totdeauna. Cum a fost posibil? Să fi fost răzbunarea curtenilor care nu priveau cu ochi buni ascensiunea reginei? A preoţilor care nu au acceptat niciodată monoteismul? Sau poate regina a murit din cauza unei boli năprasnice. Mulţi istorici refuză să creadă asta.

Amănunte nu se cunosc cu certitudine, dar se poate presupune că succesorii lui Akhenaton au dorit să-i facă ştearsă memoria şi asta a inclus şi orice referinţă la regina Nefertiti. Totul a fost distrus şi îngropat în nisipurile Egiptului. Cu câteva mici excepţii, care i-au făcut pe unii istorici să emită unele teorii privitoare la dispariţia ei. O primă teorie sugerează că regina a căzut din graţiile faraonului. Asta, ca urmare că, deşi Nefertiti îi născuse şase fete, faraonul îşi dorea cu ardoare un băiat, care să devină moştenitorul tronului. Probabil că influenţat de ideea că Nefertiti n-o să-i nască niciodată un fiu, a scos-o din graţii şi a căutat în altă parte norocul.

O a doua teorie sugerează că ea a devenit co-faraon cu Akhenaton şi l-a ajutat să conducă Egiptul. După dispariţia ei din documentele istorice, un nou co-faraon este pomenit în documente sub numele de Smenkhare. Mulţi cred că Smenkhare era chiar Nefertiti, care se îmbrăca asemenea unui bărbat pentru a fi acceptată ca faraon.

În fine, o a treia teorie vorbeşte despre faptul că a încercat să salveze tronul căsătorindu-se cu un rege străin. Toate aceste teorii adâncesc misterul existenţei lui Nefertiti. Cert este că nu s-a descoperit niciodată corpul reginei, poate că i-a fost ascuns pe undeva de preoţi, poate că este îngropată undeva, dar nimeni, până azi, nu ştie unde.

Un mormânt bine ascuns

Am zis „până azi”, dar misterul se poate risipi. Asta, pentru că, recent, un egiptolog britanic a aruncat o adevărată bombă ştiinţifică: Nicholas Reeves crede că mormântul celebrei regine a Egiptului s-ar putea afla în una dintre cele două camere necunoscute, ascunse în interiorul mormântului faraonului Tutankhamon! „Dacă mă înşel, înseamnă că m-am înşelat, declara pentru AP egiptologul. Dar dacă am dreptate, descoperirea ar putea fi una dintre cele mai mari descoperiri făcute vreodată”.

Nicholas Reeves este convins (?) că două camere secrete s-ar putea afla în spatele zidurilor celebrei camere mortuare a faraonului Tutankhamon din apropiere de Luxor. În una dintre aceste două camere s-ar afla mormântul reginei Nefertiti (1370-1333 î.Ch.), soţia lui Akhenaton. Scenariul nu pare hazardat dacă luăm în considerare că Nicholas Reeves este fostul director al Proiectului Regal al Mormintelor din Amarna. Practic, cercetătorul se bazează pe un studiu minuţios al releveelor fotografice de înaltă rezoluţie tridimensionale.

În anul 2000, Reeves a descoperit un mormânt intact în Valea Regilor. De ce n-ar fi presupunerea lui actuală una care să ducă la o descoperire epocală? Kent Weeks, un arheolog american, se arată sedus de ideea specialistului britanic. Pentru el, care lucrează în Valea Regilor din 1995, teoria lui Reeves pare una acceptabilă. Şi ea ar putea fi demonstrată relativ simplu, în viziunea americanului: „Un simplu baleiaj radar ar putea confirma sau nu, măcar într-o primă etapă, existenţa acestor două camere”, a precizat Weeks pentru publicaţia *The Economist*.

Mai rămâne de văzut, dacă vor fi descoperite cele două camere secrete, şi dacă în una dintre ele se află şi mormântul celei mai frumoase regine din toate timpurile, aducându-se la lumină un mister care durează de 3.300 de ani. Loc de surprize încă mai este. Nu mai departe de începutul lunii trecute, Universitatea de Arheologie din Cairo a anunţat că au fost descoperite două noi morminte, aparţinând unor oficiali militari ai faraonului Ramses al II-lea, vechi de 3.000 de ani, în celebra necropolă din Saqqarah, 20 km sud de Cairo.

O confirmare a faptului că oraşul antic Memphis, vecin cu Saqqarah „a rămas un important centru administrativ şi militar, în vreme ce Luxor (la sud) a devenit veritabila capitală a Noului Imperiu (1550-1070 î.Ch.)”, după cum declara ministrul egiptean al Antichităţilor.

SUDOKU

jocul săptămânii: 36

6	4	1						8
2	9						5	
	5		1					
8		9	7	5				
				8				
				3	1	6		2
					3		6	
	8						4	5
5						7	9	3

Soluţia în numărul viitor

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

36

5 948427 000119

Biblioteca Judeţeană

Obiceiuri „negre” puţin cunoscute

Nu ne vom referi la cine ştie ce deprinderi nefericite şi terifiante, ci la câteva tradiţii specifice unor zone din Africa, legate nu de etnie, cum ar fi de aşteptat, ci de teritorii pe care locuiesc, eventual, două sau mai multe grupuri etnice. Oricum, ideea de spectacol şi de insolit nu lipseşte din aceste manifestări.

● ***Nuntă cu mături şi ouă.*** În Sudan, în timpul ceremoniei nupţiale numite „nincak endog”, mirii trebuie să ardă şapte mături, apoi, amândoi fiind aşezaţi faţă-n faţă înaintea uşii casei lor, o domnişoară de onoare, cum ar fi pe la noi, sparge mai multe ouă pe picioarele mirelui. Pasul următor îl face mireasa, căreia îi revine „plăcuta” sarcină de a spăla picioarele alesului inimii, după care se va căţăra pe un butuc, spre a-şi dovedi astfel supunerea faţă de bărbat (sic!). Mă rog, ce mai poţi spune, dacă asta îi face şi plăcere?...

● ***Sfântul „vechiturilor zburătoare”.*** Pare cam bizară această alăturare, însă ea se referă la un obicei care, sub o formă sau alta, există şi în alte locuri din lume. În Africa de Sud, ba chiar, vorbind foarte precis, în cartierul Hillbrow din Johannesburg, locuitorii îl celebrează pe Sfântul Silvestru aruncând pe fereastră vechile lor frigidere şi alte aparate menajere. Concluzia ar fi că, în noaptea cu pricina, cel mai inspirat ar fi să nu te aventurezi pe stradă.

● ***Un sărut... cât China.*** O tradiţie absolut şocantă există la femeile din tribul Mursis, din Etiopia. Pentru a-şi etala bogăţia, dar şi ceea ce acolo se consideră a fi un etalon al frumuseţii (folosindu-se de buze şi urechi), tinerele confecţionează din lut ars discuri de diverse diametre, pe care efectiv şi le „plantează” în buza inferioară sau în lobul urechii, ce vor căpăta astfel proporţii greu de imaginat. Vă daţi seama ce înseamnă să ai curajul de a săruta buzoaiele respective? Ei, dar dacă „biancele” şi „andreele” noastre multisiliconate ar şti ele despre asemenea estetizări naturale...

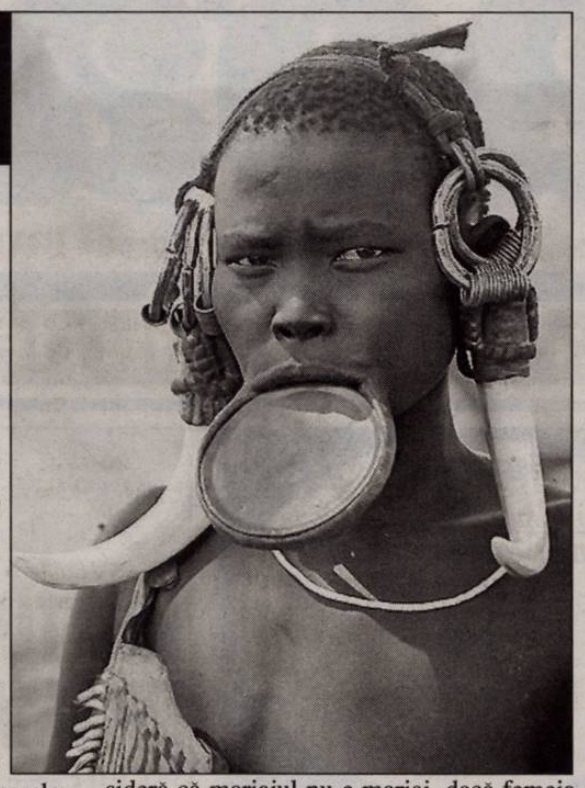

● ***Spor demografic sau divorţ!*** Nu ne referim aici la anumiţi conaţionali, mai mult sau mai puţin civilizaţi, care umplu lumea de puradei, ci la membrii tribului Nuer din partea sudică a Sudanului. Aceştia consideră că mariajul nu e mariaj, dacă femeia (pesemne considerată, totuşi, soţie) nu a născut minimum doi copii. Nu e deloc clar ce „institut” de statistică ţine socoteala acestei interesante demografii, dar aflaţi că bărbatul-genitor poate chiar să ceară divorţul, în caz că sus-amintiţii descendenţi nu au venit pe lume la timp!

Pulsul Planetei

Iluminatul stradal afectează biodiversitatea

În puţine locuri unde trăiesc oameni le mai revine exclusiv stelelor şi Lunii misiunea de a sparge întunericul nopţii, iluminatul stradal fiind nelipsit în majoritatea localităţilor, fie ele oraşe ori sate.

Un lucru foarte bun, am fi tentaţi să spunem în primă instanţă, dar, cu siguranţă, nu de aceeaşi părere sunt şi vieţuitoarele cu care împărţim, că vrem sau nu, frumoasa noastră planetă.

Pentru prima oară, experţii au evaluat impactul global pe care iluminatul artificial îl are asupra biodiversităţii, iar rezultatele au fost cel puţin îngrijorătoare: de la mamifere până la peşti de apă dulce sau sărată ori păsări, toate categoriile de animale sunt afectate de acest apanaj al civilizaţiei moderne şi asta pentru că el a dus la estomparea alternanţei zi-noapte şi implicit la afectarea bioritmului vieţuitoarelor.

Dacă noaptea nu este atât de întunecată pe cât ar trebui să fie, animalele pot fi dezorientate definitiv sau se poate crea o barieră în deplasarea lor. De exemplu, un felinar în jurul căruia zboară fără vreo ţintă precisă fluturii de noapte. Dacă, într-o noapte cu Lună Plină, lumina măsoară abia 0,2 lucşi, cea produsă de un simplu felinar este de 5 lucşi. S-a demonstrat că anumite lungimi de undă (culorile care compun spectrul luminos) provoacă mai multe pagube decât altele.

Razele violet şi albastre — acestea din urmă sunt prezente în cantitate mare în lumina produsă de lămpi de tip LED — se dovedesc a fi cele mai nocive pentru speciile studiate. Unele animale sunt afectate de lumina artificială, indiferent de compoziţia spectrală aleasă. Pentru ele, fie că e vorba despre radiaţii luminoase roşii, albastre, galbene sau violet, toate sunt nocive dacă sunt percepute pe parcursul nopţii.

Este cazul peştilor din mări, al amfibienilor şi reptilelor. Cât despre păsări, ele nu sunt afectate de lumina galbenă. Toate aceste efecte participă, potrivit experţilor, la pierderea generală a biodiversităţii constatate de când umanitatea a intrat în era industrială, şi care este interpretată de către unii ecologi ca fiind a şasea extincţie în masă.

GABRIEL TUDOR

Unanimitate

Să vorbim corect!

„Acţiunea a fost acceptată în deplină unanimitate”. Acesta este o expresie întâlnită adesea atât în discursurile unor persoane publice, cât şi pe unele posturi de televiziune.

Greşeala, respectiv pleonasmul apare din dorinţa de intensificare a sensului şi evident din slăbirea autocontrolului.

Aşa cum putem citi în dicţionare, prin „unanimitate” înţelegem: „Unitate de opinii, de sentimente etc., acord, înţelegere deplină cu privire la o idee, la un vot etc.”. Adjectivul „deplin/ă” este explicat drept: „Întreg, complet, desăvârşit, perfect”.

Aşadar, „unanimitatea” nu poate fi altfel, nu poate fi parţială, sensul de „total”, „complet”, „deplin” este inclus în propriul ei sens aşa că, orice adjectiv asemănător trebuie înlăturat. (I.S.)

Starea de veghe

Mormântul Culturii Române

Sigur că avem şi noi un minister al culturii, dar, la modul cum majoritatea „vârfurilor” sale gestionează de mai bine de un sfert de veac activităţile acestui domeniu absolut vital pentru orice naţie, pare mai degrabă groparul ei. Interese politice de joasă speţă au făcut aproape permanent ca, sub masca hidoasă a unei invocate democraţii moderne, să se ascundă intenţii şi iniţiative odioase, cu consecinţe dezastruoase ireversibile. Pe lângă aceasta proliferează faptul arhicunoscut că şi cultura română, la fel ca toate ministerele, direcţiile, agenţiile, autorităţile etc. cuibărite confortabil la căldurica banului public, înghite bani cu toptanul, însă nu pentru scopurile legitime în care ar trebui cheltuiţi.

Dacă publicul ar afla cât patrimoniu naţional a fost aruncat pe drumul fără de întoarcere al străinătăţii sau cât patrimoniu mobil şi imobil a fost lăsat în mod deliberat să se distrugă pe fondul unor dispute sterile, mincinoase, poate că soclul acestei instituţii în care până şi „capul” este manevrat politic — adică promovat, tolerat dacă se supune poruncilor venite de mai sus, ori măturat dacă are... iniţiative pozitive — cu siguranţă, în câteva zile multe s-ar schimba în bine în acest multimilenar spaţiu (pe care ne rugăm azi să-l numim astfel) carpato-danubiano-pontic.

Ar fi enorm de multe de semnalat, dar mai ales de schimbat în acest veritabil turn Babel putred, dar nu vom menţiona decât, fugitiv, două fapte aparent minore, non-vitale, totuşi emblematice pentru fenomenul amintit. Ruinele Podului lui Traian, conceput de celebrul arhitect Apolodor din Damasc acum două milenii, ar putea dispărea, deoarece autorităţile sunt incapabile să realizeze proiectul de reabilitare finanţat din bani europeni. Potrivit unor organe de presă, lucrările nici nu au început, deşi ar trebui finalizate până la sfârşitul acestui an, iar dacă termenul nu va fi respectat, banii europeni obţinuţi pentru acest proiect se vor pierde. Podul lui Traian traversa Dunărea pe la actualul port Drobeta-Turnu Severin, pe o lungime de 1.135 de metri, dar din vechea construcţie a mai rămas doar ruina unui singur picior, şi aceasta se degradează pe zi ce trece.

Nu foarte departe, un monument descoperit recent în centrul istoric al oraşului Timişoara va fi îngropat. Este vorba despre ruinele unei băi turceşti, veche de 400 de ani. Monumentul a fost prezentat în urmă cu câteva luni de postul britanic de televiziune BBC. Băi similare se mai găsesc în Grecia (la Salonic şi Naupactus) şi în Ungaria (la Budapesta). Comisia Naţională a Monumentelor Istorice din Ministerul Culturii a hotărât că baia turcească va fi acoperită cu pavaj de diferite culori şi va fi marcată prin forme geometrice (sic!), care să indice ce este dedesubt. Pentru valorificarea monumentului arheologii luau în calcul mai multe variante, printre care acoperirea vestigiului cu sticlă sau să rămână descoperit, spre a putea fi vizitat de turişti. Aceste propuneri au fost respinse. Cineva spunea că, pentru a distruge un popor, nu trebuie să năvăleşti cu tancuri şi armate, ucigând tot ce mişcă: e suficient să îi nimiceşti cultura, educaţia, sănătatea, să-l perverteşti moral, să-i impui „valori” care nu i-au fost niciodată specifice. Doar vă întreb: credeţi că, de 25 de ani încoace se întâmplă aşa ceva (şi) în România?

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **INTACT S.A.**

Obezitatea favorizează apariţia infecţiilor

Un studiu medical de amploare a demonstrat pentru prima oară că obezitatea creşte substanţial riscul de apariţie a infecţiilor. Cercetarea a fost efectuată în Danemarca şi a avut în vedere persoanele înscrise în registrul danez al donatorilor de sânge. Din cei 3500 de subiecţi, cu vârste cuprinse între 27 şi 50 de ani, 10% (aparţinând ambelor sexe) au fost clasaţi ca fiind obezi (indicele masei corporale — IMC — mai mare de 30), iar 25% (femei) şi 40% (bărbaţi) ca fiind supraponderali (IMC cuprins între 25 şi 30).

În cadrul acestei populaţii — care se bucura, până nu demult, statistic vorbind, de o bună sănătate — s-a observat o creştere semnificativă (50%) a riscului global de îmbolnăvire. Astfel, în caz de obezitate riscul de infecţii cutanate şi ale mucoaselor este dublu la bărbaţi, iar femeile se îmbolnăvesc de două ori mai des de infecţii respiratorii şi fac de două ori şi jumătate mai des cistită.

Această asociere s-a dovedit viabilă chiar şi la supraponderali. Ea a fost coroborată cu faptul că prescripţiile de antibiotice (în special penicilină) sunt mai numeroase în cazul obezilor. Rămâne de demonstrat mecanismele specifice prin care se ajunge la această situaţie.

NASA simulează o misiune spaţială

Şase voluntari vor fi complet izolaţi pe o perioadă de un an, devenind astfel protagoniştii celei mai lungi experienţe de acest gen puse vreodată la punct de Statele Unite, având drept scop strângerea de informaţii preţioase, ce vor fi utile la momentul când va fi trimis pe Marte primul echipaj de astronauţi.

Acest echipaj, care va locui într-un dom din Hawai, va fi alcătuit dintr-un astrobiolog francez, un fizician german şi patru americani: un pilot, un arhitect, un medic/jurnalist şi un om de ştiinţă specializat în tipuri de sol. Spaţiul lor de viaţă pentru următoarele 12 luni, situat pe coasta de nord a insulei Mauna Loa, va fi un dom de 11 metri diametru şi 6 metri înălţime. Ei se vor rupe complet de lumea înconjurătoare pe tot parcursul experimentului.

Fiecare dintre cei şase membri ai echipajului (3 bărbaţi şi 3 femei) va dispune de o încăpere mică, mobilată cu un pat de campanie şi un birou. Un an întreg, vor consuma doar alimente liofilizate şi nu vor ieşi afară din dom decât echipaţi cu un combinezon spaţial, ca şi cum ar locui cu adevărat pe Marte. De asemenea, nu vor avea decât un acces limitat la Internet.

Astronauţii care vor dori să plece pe Marte vor trebui să petreacă mai mult timp în spaţiu decât stagiul obişnuit de 6 luni, cât durează şederea pe Staţia Spaţială Internaţională (SSI). Tehnologia actuală îi permite NASA să trimită misiuni robotizate pe Marte, care durează 8 luni, dar o astfel de misiune, având drept protagonişti oameni, ar dura, în total, între 1 şi 3 ani.

Traiul la comun pe o perioadă atât de lungă, într-un spaţiu limitat, fără acces la aer liber şi fără intimitate, determină de cele mai multe ori stări conflictuale.

Agenţia spaţială americană urmăreşte cu acest experiment să afle cât mai multe informaţii despre coabitarea şi evoluţia psihologică a membrilor echipajului, înainte de a încerca să trimită astronauţi către Planeta Roşie, eveniment care se preconizează a avea loc în anii 2030.

Fracturarea hidraulică poate provoca seisme

Un proiect de fracturare hidraulică efectuat în Canada stă la originea unuia dintre cele mai importante seisme înregistrate anul trecut în această ţară – anunţa luna trecută canalul de televiziune publică CBC, făcând astfel lumină în mult – controversata ipoteză potrivit căreia astfel de tehnologii utilizate pentru exploatarea hidrocarburilor de şist ar putea provoca cutremure.

Până nu de mult, această tehnologie, care constă în injectarea cu presiune a apei combinate, uneori, cu produse chimice şi nisip, pentru a fractura pe orizontală depozitele de şist, era acuzată doar că ar contamina pânza freatică. Utilizarea ei a ridicat însă grave semne de întrebare şi în ceea ce priveşte favorizarea producerii de cutremure de pământ. Suspiciunea s-a iscat după ce au fost înregistrate mai multe astfel de evenimente în centrul SUA, zonă unde se făceau exploatări de şist folosind fracturarea hidraulică. Serviciul Geologic American a studiat îndeaproape situaţia şi a ajuns la concluzia că o astfel de metodă poate fi responsabilă de apariţia cutremurelor, catalogând-o ca fiind o practică iresponsabilă şi periculoasă pentru mediu.

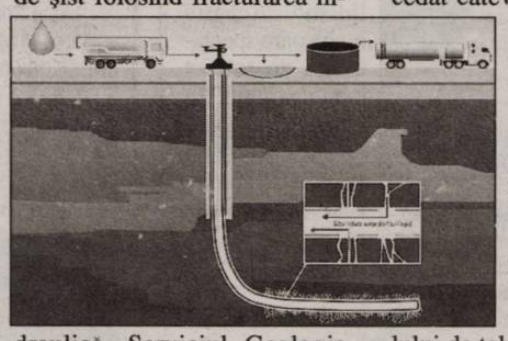

Ca urmare a seismului de 4,4 grade pe scara Richter înregistrat în Canada în august 2014, eveniment care a fost precedat câteva zile înainte de altele mai mici, cu magnitudinea de maximum 3,9 grade pe scara Richter, Progress Energy, compania răspunzătoare, a trebuit să se conformeze unui ordin ce i-a impus reducerea cantităţilor de fluide injectate. Potrivit canalului de televiziune amintit, activitatea într-un alt centru de exploatare efectuat de aceeaşi companie a fost sistată, până la elucidarea cauzelor care ar fi stat la originea producerii unui seism cu magnitudinea de 4,6 grade pe scara Richter.

MultiFab, o imprimantă 3D absolut revoluţionară

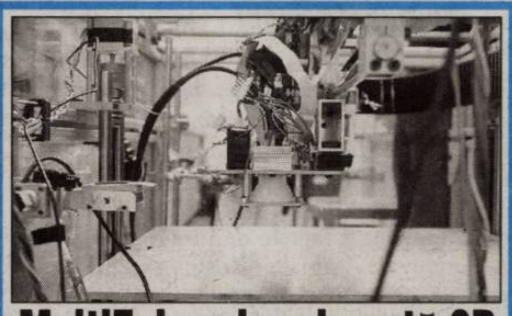

De la huse de protecţie pentru smartphonuri, la figurine din Star Wars, proteze de mâini articulate sau prototipuri pentru industrie şi machete de locuinţe – sunt numai câteva dintre obiectele ce pot ieşi dintr-o imprimantă 3D. Utilizarea unui astfel de aparat când e vorba de obiecte mai complexe era, până nu demult, limitată. Şi asta, deoarece mare parte din imprimantele profesionale de acest tip nu sunt capabile să combine simultan mai mult de trei tipuri de materiale, piesele fabricate trebuie asamblate manual şi, nu în ultimul rând, preţul lor este de-a dreptul descurajant: 200.000 de euro bucata.

Cercetătorii de la MIT (Massachusetts Institute of Technology) vin să revoluţioneze acest sector, propunând o imprimantă 3D, supranumită MultiFab, capabilă să asambleze 10 materiale simultan. Acesta este un adevărat record, ce ar putea face posibilă fabricarea unor obieecte dintre cele mai complexe. În ceea ce priveşte rezoluţia, aceasta este de 40 de micrometri, adică mai puţin de jumătate din grosimea unui fir de păr. Mai mult decât atât, imprimanta deţine un sistem optic, mai exact un scanner 3D, care îi creşte substanţial performanţele. Acesta permite detectarea celor mai mici erori intervenite în procesul de printare şi determină corectarea lor. Precizia absolut extraordinară face ca MultiFab să fabrice piese pe care să le aplice direct pe obiectul final. De exemplu, cercetătorii MIT pot produce huse de protecţie direct pe smartphone, plasat pe imprimantă.

Oamenii de ştiinţă americani sunt de părere că, în curând, vor putea produce în felul acesta piese complexe, alcătuite din elemente mobile, sau componente electronice plasate direct în suporturile lor, cum ar fi motoare sau roboţi. Au fost deja realizate lentile de diode electroluminiscente (LED), precum şi fibre optice. Un alt punct forte al MultiFab este preţul fără concurenţă, de mai puţin de 7000 de euro. Unul destul de piperat, am spune noi, pentru omul de rând, dar perfect accesibil pentru întreprinderi.

Canicula ne face mai agresivi!

Deşi Marea Britanie nu este nici pe departe o ţară unde căldura să fie la ea acasă, uneori – şi tot mai adesea în ultimii ani, din cauza încălzirii globale – aici sunt semnalate valuri de căldură de-a dreptul nimicitoare. Analizând aceste perioade de caniculă, oamenii de ştiinţă din Albion au remarcat că ele se asociază cu un fenomen insolit – creşterea flagrantă a actelor de violenţă, care sfidează, pur şi simplu, legendarul calm britanic. Încercând să dea o explicaţie acestor răbufniri de violenţă, ei au emis ipoteza că de vină ar fi reacţiile psihologice la căldură.

Temperaturile foarte ridicate cauzează o creştere a ritmului cardiac, a nivelului de testosteron şi provoacă alte reacţii metabolice care inhibă sistemul nervos simpatic, responsabil de răspunsul faţă de o eventuală agresiune, oamenii fiind mai înclinaţi spre un comportament violent. „Când oamenii experimentează un disconfort, organismul resimte un puternic stres, din cauza căruia cei mai mulţi dintre ei îşi pierd controlul. Acest lucru nu înseamnă că locuitorii ţărilor calde ar fi mai agresivi, ci că exploziile de căldură subite din regiuni unde canicula nu este, de obicei, o problemă, provoacă astfel de reacţii", explică psihologul Mark Bargoz, de la University College, Londra.

Strămoşii noştri pictau cu... lapte!

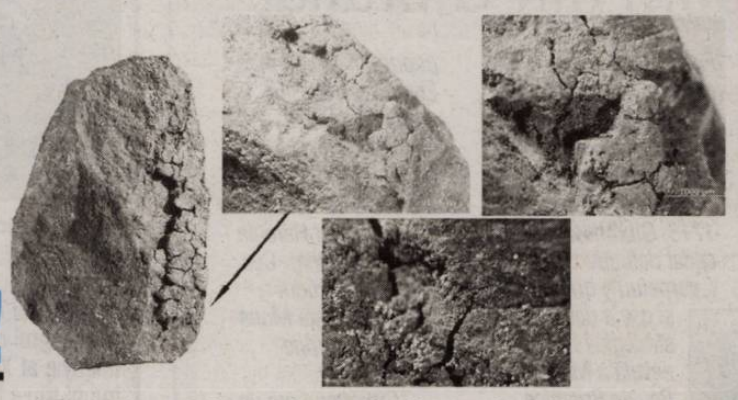

O echipă internaţională de cercetători de la Universitatea Boulder, Colorado, şi Witwatersrand, Johannesburg, a descoperit, într-o fisură din stâncă din peştera Sibudu, provincia sud-africană Natal, urme de vopsea pe bază de ocru şi lapte. Potrivit primelor estimări, vopseaua datează de acum circa 50.000 de ani şi ar fi fost folosită fie pentru decorarea pereţilor de stâncă, fie pentru împodobirea oamenilor primitivi.

Deşi folosirea ocrului datează de peste 250.000 de ani, în Europa şi Africa, e pentru prima oară când o pictură conţinând ocru şi lapte a fost găsită, în asociere cu oamenii primitivi din Africa de Sud. Paola Villa, de la Muzeul de Istorie Naturală din Colorado, consideră că laptele ar fi fost obţinut, cel mai probabil, de la membri ai familiei bovidelor – bivoli sălbatici sau antilope Eland, Kudu şi Impala, care aveau lactaţie în momentul când primitivii i-au ucis, întrucât pe atunci strămoşii noştri nu reuşiseră încă să domesticească vaci, capre sau oi. Obţinerea de lapte de la o bovină sălbatică sugerează că oamenii de atunci atribuiau o semnificaţie deosebită, probabil religioasă, acestui produs.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Ruptura dramatică
STALIN — TITO

În cadrul tenebroasei istorii a Războiului rece, ruptura (despărţirea) a doi mari lideri comunişti – Stalin şi Tito – a reprezentat un moment dramatic pentru soarta popoarelor balcanice şi a celor aflate în „Blocul sovietic", inclusiv România. Produsă în 1948, ruptura poate fi explicată, dincolo de motivele pe care le vom expune, aici şi prin zicala românească conform căreia nu încap două săbii în aceeaşi teacă.

Iosif V. Stalin

Divergenţe vechi şi noi

După cel de-al Doilea Război Mondial, Stalin se aştepta la mai multă recunoştinţă şi loialitate din partea lui Tito şi a Iugoslaviei, pentru faptele de întrajutorare ale Armatei Roşii. Pe de altă parte, liderul iugoslav nu dorea ca ţara sa să se transforme într-un „satelit" al URSS. Iată foarte pe scurt de ce Stalin a renunţat la „neascultătorul" Iosip Broz Tito.

În spatele declaraţiilor de la şedinţa Cominternului din 1948 stau faptele: Puterile Axei au ocupat Iugoslavia şi s-a declanşat o aprigă reacţie a partizanilor. Armata Roşie a ajutat la eliberarea Belgradului, dar nu a staţionat în Iugoslavia. Poziţia de lider excepţional pe plan intern a lui Tito l-a determinat pe acesta să nu aibă „acelaşi grad de recunoştinţă faţă de URSS". Stalin şi-a dat seama şi încă din 1945 s-au format cercuri de spionaj sovietic în Iugoslavia.

Între 1945 şi 1948, mai multe avioane americane au fost doborâte pe teritoriul iugoslav, căci Tito voia să încorporeze importantul nod Trieste. Stalin nu l-a susţinut pe Tito contra Occidentului şi nici în problema Greciei, unde Tito i-a sprijinit pe comuniştii greci...

Treptat, Tito era tot mai vehement împotriva „autorităţii comuniste a URSS" în regiune. Cele două partide comuniste au început să-şi trimită scrisori de critici şi reproşuri cu privire ba la „denigrarea URSS", ba la „îndepărtarea de marxism a Belgradului" etc. Ajuns la un apogeu previzibil, la întâlnirea Cominternului din 28 iunie 1948 Tito nici nu s-a prezentat, iar un grup de ţări a decis îndepărtarea Partidului Comunist Iugoslav din Comintern.

Iosip Broz Tito

Ruptura ar fi putut declanşa un război în zonă. Stalin a ordonat întărirea forţelor militare din Blocul sovietic, în special în Ungaria. După moartea lui Stalin, prin intermediul lui Hruşciov s-a aflat că URSS avea „pe listă" Iugoslavia şi apoi Coreea (Stalin a murit la 5 martie 1953). Dar Tito s-a ocupat de soarta economiei iugoslave, obţinând ajutorul SUA după despărţirea de URSS, prin celebrul Plan Marshall, la care România nu a avut acces, fiind în Blocul sovietic. Însă abilul lider de la Belgrad nu a aderat la NATO, ci la Mişcarea Ţărilor Nealiniate.

Intervine Hruşciov...

...Şi prietenia Iugoslavia-URSS se reface. După iniţierea „destalinizării", relaţiile dintre Tito şi Hruşciov (succesorul lui Stalin) au devenit amicale, în 1955. Cu acel prilej, închisoarea politică (şi nu numai) de pe insula Goli Otok (Adriatica) a eliberat „politicii", în marea lor majoritate „prostalinişti". Această închisoare specială era un subiect tabu pe timpul lui Tito. Abia după moartea acestuia (4 mai 1980) au fost dezvăluite mai multe aspecte privitoare la motivele pentru care peste 16.000 de oameni au fost încarceraţi acolo. Din 1988, puşcăria nu mai funcţionează.

Doi mari prieteni

Fotodocument

Instantaneul îi suprinde pe liderul iugoslaviei Iosip Broz Tito şi pe prim-ministrul Marii Britanii Winston Churchill — doi buni prieteni, mai ales după ce Tito a ales să fie membru fondator al Mişcării Ţărilor Nealiniate. Tito (tată croat şi mamă slovenă) s-a apropiat de economia americană şi a avut relaţii amicale cu mai mulţi preşedinţi ai SUA (de la Kennedy la Jimmy Carter). Una dintre primele întâlniri dintre Tito şi Churchill s-a desfăşurat la Napoli, Italia, în 1944. Tito a fost prieten şi cu Hruşciov şi Brejnev şi s-a întâlnit şi cu Che Guevara.

În numărul trecut, în cadrul rubricii fotodocument, a apărut numele preşedintelui SUA Richard Nixon în loc de Ronald Reagan cum ar fi fost corect

Scurte povestiri
cu memorie lungă

Execuţia unui mareşal

Bărbatul de 46 de ani pus în faţa plutonului de execuţie se numeşte Michel Ney şi este mareşal al Imperiului napoleonian. La un moment dat, el strigă: „Soldaţi, protestez împotriva condamnării mele. Eu am luptat pentru Franţa, nu contra ei. Vă ordon să trageţi numai în inimă!" Militarii trag, omul se prăbuşeşte într-o baltă de sânge...

După mai puţin de un an, un francez cu acelaşi nume şi aceeaşi înfăţişare devine profesor de colegiu în statul North Carolina. Trăieşte acolo 30 de ani, şi pe patul de moarte spune: „Bessières a murit, Vechea Gardă a murit, lăsaţi-mă să mor!" Pe piatra lui tombală scrie: „Soldat al Revoluţiei franceze, sub Napoleon Bonaparte". Care era misterul acestei inscripţii?

Acest important mareşal francez, Michel Ney (n.1769), a fost un susţinător al militarismului lui Bonaparte, ca şi mareşalul Bessières mai sus amintit. Dar o iniţiativă discutabilă a sa a condus la dezastrul de la Waterloo (1815). Noul întronat, Ludovic al XVIII-lea, l-a condamnat la moarte şi trupul său a fost depus la cimitirul Père Lachaise, unde are un monument impresionant. Executat în decembrie 1815, „el" apare sub numele de Peter Stuart Ney în SUA, în 1816, şi moare dezvăluind în final amănunte pe care nu le putea şti decât... mareşalul Michel Ney.

Enigma ar putea avea următoarea cheie, evident, tot sub cupola teoriei conspiraţiei. Masonul Ney ar fi făcut parte din aceeaşi lojă cu marele adversar al francezilor, ducele de Wellington. În consecinţă, oamenii acestuia l-ar fi salvat, înscenând moartea cu ajutorul unei mari pungi cu sânge ascunse sub tunica militară. Un cadavru autentic ar fi fost pus în sicriul său (sau poate saci cu nisip ori bolovani).

Dacă lucrurile au stat chiar aşa, atunci Michel Ney are două morminte: unul catolic la Paris şi unul presbiterian la Cleveland, North Carolina, SUA. Pentru istoricii francezi, execuţia lui Ney din 7 decembrie 1815 nu are niciun echivoc, mai ales că mareşalul a respins circumstanţele atenuante la proces (născut în Prusia, deci un tribunal prusac ar fi trebuit să-l judece) şi a cerut să moară ca un erou, căci se considera un mare patriot.

Criză de bărbaţi?!

O controversată tradiţie americană a fost lansată în anul 1927, de către revista „Time", şi anume alegerea „Bărbatului anului". Umorul nu a lipsit de-a lungul deceniilor, până-n 1999, întrucât ca „Bărbatul anului" au fost alese şi... patru femei: Wallis Simpson (1936, foto, femeia pentru care a abdicat regele Marii Britanii George al VI-lea, devenit ulterior duce de Windsor), Soon Mei-Ling (1937, nevasta lui Cean-Kai-Shek), regina Elisabeth a II-a (1952) şi Corazon Aquino (1986). Nu ştiu dacă aceaste distinse doamne au fost mândre să fie numite „bărbat" în acel context.

Încercând să nu supere pe nimeni, „Time" a luat la rând toţi preşedinţii americani, cu excepţia lui Coolidge, Hoover şi Gerald Ford. Dar aspectul cel mai bizar a fost iniţiativa, din debutul tradiţiei, de a omagia şi personajele negative răsunătoare. Astfel se face că pe lista „premianţilor" apar şi Hitler (1938, fără foto) şi Stalin (1939 şi 1942). Interesant pentru români este că pe copertă au apărut (din alte motive) şi Ana Pauker (la 20.09.1948) şi Nicolae Ceauşescu (la 18.03.1966). După atacurile de la 11.09.2001, personalitatea anului 2001 a fost primarul New-York-ului, Rudolph Giuliani, ales la mare luptă cu... Osama bin Laden!

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

10 septembrie 1967

Marele referendum din Gibraltar

Deşi are un teritoriu foarte restrâns, importanţa strategică a statului Gibraltar a ieşit încă o dată în evidenţă cu prilejul referendumului din 10 septembrie 1967. Atunci, populaţia cu drept de vot a acestui stat a fost chemată să răspundă la două întrebări cu valoare istorică: „Doriţi suveranitate britanică?" şi „Doriţi suveranitate spaniolă?" Rezultatul a fost copleşitor în favoarea rămânerii sub „tutela" Marii Britanii, căci 99,64 la sută dintre votanţi au exprimat această dorinţă.

În acel moment, la 10 septembrie 1967, cetăţenii Gibraltarului aveau şi cetăţenia britanică şi aveau dreptul la autoguvernare. În 1966, britanicii şi spaniolii începuseră discuţii cu privire la soarta Gibraltarului. Dar convorbirile au condus

la epilogul amintit. În spatele acestor evenimente stă istoria acestui teritoriu. Aflat în sudul extrem al Peninsulei Iberice, Gibraltarul are o suprafaţă de numai 6,84 kilometri pătraţi, unde trăiesc aproximativ 30.000 de gibraltarieni.

Forţe anglo-olandeze au capturat acest teritoriu de la Spania, în 1704, în favoarea Casei de Habsburg. Apoi, prin Tratatul de la Utrecht din 1713, Gibraltarul a fost cedat definitiv („perpetuu") britanicilor, şi aşa a devenit o strategică bază navală a Marinei Regale Britanice.

Spania nu a încetat să revendice teritoriul Gibraltarului, dar populaţia autohtonă a respins dorinţa spaniolă atât în 1967, cât şi în 2002 (voturi împotriva Spaniei 98,48 la sută). Spania nu a vrut să recunoască referendumul din 2002, dar britanicii au spus că vor respecta dorinţa poporului gibraltarian... Etimologia acestui nume ne duce la denumirea de „Mons Calpe" sau Stânca reprezentând una dintre Coloanele lui Hercule (cea europeană). Cea africană (la sudul strâmtorii) este Mons Abyla şi aparţine Spaniei.

Gibraltarul are un parlament unicameral cu 17 aleşi plus „Speakerul" (şeful Parlamentului). Şeful statului este regina Elizabeth II, reprezentată de un guvernator. Ţara nu are resurse şi foloseşte sisteme de captare a apei de ploaie şi de desalinizare. Aici mai funcţionează 220 de ofiţeri de poliţie şi pompieri.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

100 de milioane de dolari pentru PROGRAMUL SETI

Proiectul SETI, de căutare a inteligenţei extraterestre, a fost una dintre zonele cele mai captivante ale ştiinţei, de la începuturile sale în 1960, când astronomul Frank Drake a folosit un radiotelescop de 25 de metri în cea dintâi încercare de a detecta transmisii radio interstelare venind de la fiinţe aflate în afara sistemului nostru solar.

Totuşi, în ciuda vizibilităţii sale ridicate, la nivel public, inclusiv prin superproducţiile SF de la Hollywood, în cea mai mare parte din istoria lor de 55 de ani, proiectele SETI au stagnat undeva la marginea cercetării ştiinţifice, obţinând finanţări insuficiente şi valori mici de timp de observare pe radiotelescoapele de clasă mondială.

Rezultatele, în aceşti 55 de ani, au fost modeste, ca să nu zicem inexistente. Dar iată că, după o perioadă de relativă lâncezeală, pe 20 iulie 2015, la Royal Society din Londra, în prezenţa faimosului cosmolog din Cambridge, Stephen Hawking şi a antreprenorului rus Yuri Milner, a fost anunţată o spectaculoasă relansare a proiectului.

Yuri Milner a părăsit un doctorat în fizică pentru a face avere. Deşi el şi-a făcut un nume, ca şi miliardele sale de dolari, prin investiţii în Facebook, Alibaba, şi alte tehnologii inovative, adevărata sa pasiune a rămas ştiinţa. În ultimii cinci ani, Milner a înmânat premii în valoare de zeci de milioane de dolari unor fizicieni, biologi şi matematicieni, pentru a ridica profilul public al oamenilor de ştiinţă.

El a demonstrat, o dată în plus, aceasta prin Fundaţia Breakthrough („străpungerea"). Premiile acestei organizaţii sunt printre cele mai generoase din toată lumea ştiinţifică. Cel mai recent proiect al lui Milner face parte din noile iniţiative ale fundaţiei şi se numeşte Breakthrough Listen („ascultare"). Printr-o donaţie de 100 milioane dolari, făcută unor cercetători de vârf ai SETI, vor fi finanţate, în următorii zece ani, observaţii radio şi optice de cel mai avansat nivel, folosind cele mai mari radiotelescoape din lume, creând astfel un program SETI mai ambiţios şi mai robust decât oricând până acum.

În aşteptarea semnelor din Univers

„Este responsabilitatea noastră, ca fiinţe umane, să utilizăm cele mai bune echipamente disponibile, pentru a încerca să răspundem la una dintre cele mai importante întrebări: Suntem oare singuri?" — a declarat Milner publicaţiei Guardian — „Nu ne putem permite să nu facem asta". Presa a mai remarcat că Milner s-a născut în 1961, primind prenumele lui Yuri Gagarin, primul om care a zburat în spaţiu în acelaşi an.

La cârma proiectului Breakthrough Listen vor fi unii dintre cei mai mari experţi în domeniu din lume; printre aceştia se află lordul Martin Rees, astronomul regal britanic, Geoff Marcy, care a descoperit cele mai multe planete dincolo de sistemul solar, ca şi astronomul veteran american Frank Drake, pionierul proiectelor SETI.

Pentru a detecta emisii radio care ar trăda existenţa vieţii în alte colţuri ale Universului, operatorii au semnat acorduri care pun la dispoziţia oamenilor de ştiinţă mii de ore de exploatare pe an, la două dintre cele mai puternice radiotelescoape din lume, aflate în SUA şi Australia: Observatorul Green Bank din Virginia de Vest, cel mai mare telescop orientabil de pe planetă, şi Observatorul Parkes din New South Wales. Telescoapele vor scana întreaga cuprindere a planului galactic, inclusiv centrul Căii Lactee, dar şi cele mai apropiate 100 de galaxii. Această investigaţie, fără precedent, va începe în ianuarie 2016; ea va fi de 50 de ori mai sensibilă şi va acoperi de 10 ori mai mult cer, decât în căutările anterioare.

În paralel, Observatorul Lick din California va efectua cea mai cuprinzătoare căutare pentru transmisii optice laser venind de pe alte planete. Observatoarele Green Bank şi Parkes sunt suficient de sensibile pentru a sesiza semnale radio, având puterea unor radare obişnuite de pe avioanele noastre, semnale care ar veni de pe planetele din jurul celor mai apropiate 1000 de stele. O civilizaţiile aflată la aceeaşi distanţă de centrul Căii Lactee ar putea fi detectată în cazul în care ar emite semnale radio doar de 10 ori mai puternice decât radarul planetar Arecibo, din Puerto Rico. Observatorul Lick poate sesiza semnale laser, chiar

şi de numai 100 W, de la o distanţă de 4-5 ani-lumină de noi.

Lewis Ball, director de astronomie şi ştiinţa spaţiului la Organizaţia din Australia pentru ştiinţă şi cercetare industrială a Commonwealth-ului, a declarat: „Radiotelescopul Parkes este esenţial pentru integritatea ştiinţifică a programului prin acoperirea cerului sudic. Dimensiunea sa imensă şi tehnologia excelentă de recepţie îi permite să detecteze semnale extraordinar de slabe, care pot furniza dovezi de viaţă inteligentă aflată în altă parte din Univers... Probabilitatea de a găsi o inteligenţă extraterestră prin acest nou program este mai mare decât în orice căutare anterioară, totuşi încă extrem de scăzută; dar impactul unei astfel de descoperiri ar fi la fel de mare sau chiar mai mare decât orice alt rezultat ştiinţific care poate fi avut în vedere". „Noul program SETI va asigura disponibilitatea capacităţilor Observatorului Parkes şi pentru alţi astronomi şi nu va înlocui alte proiecte prioritare din marea astronomie", a adăugat el.

Frank Drake a comentat: „Chiar acum ar putea exista, venind de la stele, mesaje care zboară prin această cameră, prin noi toţi. Gândul acesta îmi produce, încă şi acum, un fior pe şira spinării. Căutarea vieţii inteligente este o mare aventură, iar proiectul Breakthrough Listen îi dă un impuls imens".

Andrew Siemion, director al Centrului de Cercetare SETI din Berkeley, a declarat că proiectul va fi primul care va scana întreaga gamă de de frecvenţe a benzii de 10 GHz. „Putem examina acum laolaltă porţiuni imense de lăţime de bandă radio", a spus el. „Aceste telescoape vor fi mult mai sensibile şi mai cuprinzătoare decât căutările din trecut, graţie şi creşterii dramatice a capacităţilor noastre de calcul".

Inginerii vor pune la punct şi echipamente de procesare digitală pentru a gestiona cantitatea mare de date colectate de radiotelescoape, ceea ce va permite să se caute simultan prin miliarde de canale radio. Software-ul va fi open source şi toate emisiile captate de radiotelescoape vor fi puse la dispoziţia publicului. Cei 9 milioane de voluntari din întreaga lume care donează timp de calculator proiectului SETI@home (SETI la domiciliu) vor ajuta la cernerea datelor, pentru a găsi semnale care nu sunt din surse naturale.

Proiectul nu va difuza — precum în trecut — semnale în spaţiu, deoarece oamenii de ştiinţă din proiect cred că oamenii vor avea mai mult de câştigat prin simpla ascultare. Hawking a şi avertizat, de mai multe ori, împotriva „strigătelor către Cosmos", spunând că unele civilizaţii extraterestre, chiar avansate, ar putea să aibă aceleaşi trăsături violente, agresive şi puse pe genocid, pe care le găsim şi printre oameni. „O civilizaţie care ar citi un mesaj de-al nostru ar putea fi cu miliarde de ani mai avansată. Iar dacă e aşa, ea va fi cu mult mai puternică decât noi şi ar putea să nu ne socotească ceva mai valoros decât considerăm noi bacteriile", a spus el.

Noi moduri de comunicare

Va exista totuşi şi o a doua iniţiativă, numită Breakthrough Message („mesaj"), care va institui un concurs internaţional, deschis tuturor doritorilor, pentru a crea mesaje digitale care codifică o descriere a oamenilor, a civilizaţiei şi a planetei noastre. Semnalele nu vor fi transmise în spaţiu, dar Milner speră că provocarea va stimula o dezbatere cu privire la modul de a comunica cu o inteligenţă extraterestră, precum şi privind problemele etice şi filozofice implicate.

Stephen Hawking a declarat că proiectul are „o importanţă critică" şi şi-a exprimat speranţa că el va răspunde la întrebarea dacă omenirea are nişte semeni în Univers. „Este timpul să ne angajăm să găsim răspunsul, pentru a căuta viaţa dincolo de Pământ", a spus el. „Omenirea are o nevoie profundă să exploreze, să înveţe, să ştie. De asemenea, se întâmplă să fim şi creaturi sociabile. Este important pentru noi să ştim dacă suntem singuri în acest întuneric".

Dan Werthimer, cercetător principal la proiectul SETI@home, a spus că, din moment ce unele stele au de două ori vârsta Soarelui şi au planete în jurul lor, ele ar putea găzdui civilizaţii cu multe miliarde de ani mai avansate decât umanitatea. De la aceste civilizaţii, crede el, ar putea ajunge pe Pământ fragmente de emisii radio, emisiuni TV ori semnale radar răspândite în spaţiu (oare va exista radio şi TV şi peste miliarde de ani? n.n.). Sau ar putea apărea salutări transmise în spaţiu, în speranţa că va fi cineva să le asculte...

În cazul în care astronomii vor detecta un semnal care poartă semnele distinctive ale unei societăţi tehnologice, primul pas va fi să-l confirme un al doilea observator. „Înainte de a face un anunţ mare, ai nevoie de o verificare independentă. Ar putea fi doar o eroare sau un student pus pe farse", a spus Werthimer. Orice mesaj care este verificat trebuie apoi să fie descifrat...

„Timp de mii de generaţii, oamenii s-au întrebat: suntem oare singuri? Răspunsul are consecinţe profunde, indiferent care ar fi el. Dacă am descoperi că Universul este plin de inteligenţe, am putea afla cum au trecut acestea de perioadele lor critice, cele în care se ucideau unii pe alţii, şi am putea deveni parte a civilizaţiei galactice. Dar răspunsul ar fi, de asemenea, profund, dacă am constata că suntem singuri. În acest caz, ar trebui să avem grijă, al naibii de bine, de viaţa de pe planeta noastră", a mai spus Werthimer.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Milenii ascunse sub nisip

Departe de a putea încheia în acest număr demersul pe tema denumită de noi „Misterele sfinxului din Gizeh", vom trage totuşi o linie pentru a rezuma cumva acele idei mai puţin cunoscute de public, precum şi ipotezele mai bine sau mai slab argumentate despre construcţii fabuloase încă ascunse ori mesaje străvechi interpretate eronat de cercetători.

Tunelul secret şi organizaţiile oculte

Marele istoric grec Herodot (484-425 î.Ch.) afirma că preoţii egipteni i-au relatat despre tradiţia lor antică de „organizare a sălilor subterane" de către primii constructori ai Memphisului. De altfel, şi cele mai vechi inscripţii sugerează existenţa unui complex de săli foarte mari pe aria ce înconjoară sfinxul şi piramidele, lucru confirmat recent, în 1993, în timpul unor cercetări se-

ismologice în zonă. Mai mult, un an mai târziu arheologii au făcut o nouă descoperire senzaţională: un tunel secret, a cărui existenţă nu a făcut decât să adâncească misterele din jurul fabulosului complex: Cine l-a construit? În ce scop? Încotro duce (căci nu au fost înlăturate pietrele masive ce împiedică parcurgerea lui)? Ipoteza curentă, privită de unii şi ca simplă speculaţie, pretinde că sfinxul ar fi în realitate poarta de pătrundere în Marea Piramidă.

Tunelul secret a reanimat de fapt mai vechile ipoteze vehiculate de iniţiaţii francmasoni şi rozacrucieni, care acum circa un veac au dezvăluit planuri potrivit cărora sfinxul este „doar" un ornament plasat deasupra unui spaţiu de comunicare cu toate piramidele prin pasaje subterane în formă de stea. Planurile ar fi fost alcătuite pe baza informaţiilor provenite chiar de la presupusul fondator al Ordinului Rozacrucienilor, Christian Rosenkreuz, care pretindea că ar fi fost „introdus într-o sală secretă de la subsol", unde a găsit o bibliotecă ce conţinea o mulţime de scrieri secrete. Ulterior, noi săpături arheologice au confirmat realitatea acestor afirmaţii, iar sus-amintitele cercetări seismologice realizate cu aparatură ultraperformantă au adus multe noutăţi absolut impresionante, inclusiv despre vaste construcţii acoperite de nisipuri şi încă păstrate neexplorate.

Incredibila „longevitate" a sfinxului

În 1858, unul dintre „părinţii" egiptologiei, arheologul francez Auguste Mariette, a fost însărcinat cu verificarea afirmaţiei lui Plinius cel Bătrân potrivit căreia sfinxul ar fi fost construit şi nu cioplit dintr-un monolit. Dar săpăturile au dus la descoperiri mult peste aşteptări. Într-un sanctuar din apropierea piramidei atribuite lui Keops (faraon între anii 2551 şi 2528 î. Chr.), dedicat zeiţei Isis, pe o stelă denumită „de inventar" se menţiona, nici mai mult, nici mai puţin, decât că sfinxul şi Marea Piramidă existau cu mult înainte de anul 2575 î.Ch. Totuşi, poate cea mai şocantă afirmaţie oficială face trimitere la o (posibilă?) relaţie halucinantă dintre locuitorii Egiptului Antic şi fiinţe cu cert statut suprauman care ar fi sprijinit şi impulsionat la modul foarte concret dezvoltarea acestei străvechi civilizaţii!

Vorbim despre o inscripţie conservată la Muzeul Bulak din Cairo, aparţinând scribului regal al faraonului Keops, o dedicaţie pe care el însuşi o relevase într-un alt document, anterior. Însemnarea pretinde că Soarele în persoană (?!) ar fi condus gigantica operaţiune arhitectonică, „ale cărei origini se pierd în noaptea Timpului".

Or, dacă s-ar ţine cont de această incredibilă menţiune, practic întreaga datare cronologică oficială, deci valabilă şi în prezent, ar fi totalmente dată peste cap. Este principalul motiv pentru care marea majoritate a arheologilor, istoricilor, egiptologilor preferă să „omită" stela cu pricina în cercetările lor: pur şi simplu, e ceva ce îi depăşeşte cu totul. De altfel, se confirmă încă o dată faptul că, pentru mulţi asemenea profesionişti e cel mai comod să se plaseze la umbra unor teorii considerate de neclintit, decât să lanseze şi să studieze noi ipoteze. La fel cum se întâmplă şi cu istoria noastră, ţinută de peste un veac şi jumătate într-o încremenire aberantă. Totuşi, să sperăm că, dincolo de voinţa şi inerţia umană, pământul mai are încă foarte multe să ne dezvăluie!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de știut

Busuiocul, inconfundabila plantă medicinală aromată, nelipsită de la icoane și din sânul fetelor care-și caută dragostea, este folosit în China pentru tratarea afecțiunilor cardiace și vasculare, a infecțiilor și inflamațiilor, a tumorilor și a înțepăturilor de insecte.

În India și Mexic este recomandat în caz de febră și răceală, în vreme ce în Turcia este folosit pentru efectul său diuretic. În India și Panama este indicat în caz de migrene, iar în Algeria și în unele țări

Inconfundabilul busuioc

europene, pentru tratarea unor afecțiuni gastrice.

Grecii folosesc busuiocul pentru calmarea durerilor de dinți, pentru tratarea nevrozei sau a depresiei, dar și pentru eliminarea paraziților intestinali.

Indienii, la fel ca turcii, chinezii și europenii, folosesc busuiocul pentru tratarea afecțiunilor renale. Filipinezii consideră busuiocul util în tratarea tulburărilor endocrine.

Ca mirodenie, busuiocul este, fără îndoială, una dintre cele mai apreciate plante, în special în bucătăria italiană și în cea thailandeză. Aroma sa inconfundabilă, amestec de lămâie, cuișoare sau mentă, face ca busuiocul să dea mâncărurilor un plus de savoare.

Dr. VALERIU MANTA

Lungimi avantajoase

În mod imperativ, creatorii de modă vă spun că în această toamnă pantalonii trei sferturi se vor purta cu pantofi foarte decoltați. În rest, fustele mini coexistă cu cele maxi, cele din piele se armonizează perfect cu pulovere de lână și botine purtate cu șosete de cașmir. Mantourile, maxi, pot fi purtate fără ezitare cu piese de aceeași lungime.

Dacă agreați cizmele lungi, peste genunchi, acestea continuă să fie în vogă. Asociate cu o tunică lungă, ele vă vor conferi un look șic, citadin.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Cronobiologia, mereu actuală 2

Continuăm pledoaria în favoarea cunoașterii ritmului biologic al organismului pentru a vă organiza cât mai eficient agenda zilnică.

Așadar, între orele 12^{30} și 14^{00} am ajuns la ora prânzului. Deși au trecut câteva ceasuri de la micul dejun, producția de insulină este în toi, pentru a pregăti digestia pentru masa de prânz. Vi se face foame brusc și e recomandabil să mâncați ceva ușor. Carne slabă sau pește, cu legume, și carbohidrați, plus un fruct pentru a vă reface rezervele de minerale și de apă. Nu este momentul potrivit pentru mișcare, iar dacă ignorați acest sfat veți constata că activitatea ulterioară este lipsită de eficiență. Specialiștii vă sfătuiesc ca după prânz să vă răsfățați cu o siestă de 10-20 de minute. Relaxați-vă!

Încet, încet, între orele 14^{00} și 15^{00} vă reluați activitatea. Numai că atât capacitatea de concentrare, cât și raționamentul nu sunt tocmai performante, iar procentul de cortizol este scăzut.

Este momentul rezolvării unor sarcini ușoare, cum ar fi ordonarea hârtiilor. Dacă aveți de făcut un tratament stomatologic, acest interval de timp este propice, pentru că veți resimți mai puțin durerea, iar anestezia făcută acum va dura mai multe ore.

După-amiază, între orele 15^{00} și 17^{00}, energia de care dispuneți urcă la cote maxime. Creșterea glicemiei, a procentului de hormoni ai atenției și a temperaturii vă conduc într-o etapă de eficacitate deosebită. Este momentul din zi perfect pentru a lucra intens și eficient.

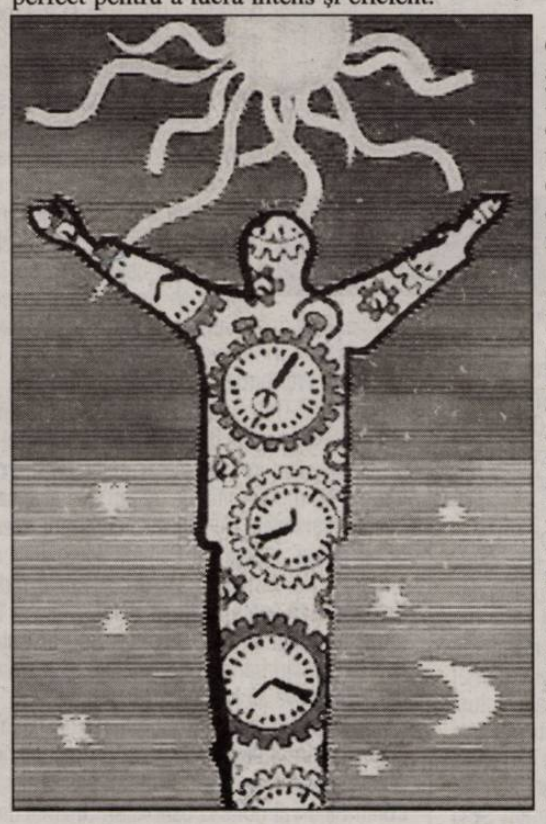

La fiecare oră și jumătate faceți totuși câte o pauză de relaxare, pentru a vă menține forma maximă.

Între orele 17^{00} și 19^{00} nivelul de serotonină din organism (deci hormonul fericirii) se află la o cotă foarte ridicată. Profitați cât puteți mai bine de aceste moment!

După orele 18^{00} temperatura corpului reîncepe să scadă pentru a pregăti organismul pentru somn. Între orele 19^{00} și 21^{00} este și masa de seară. Cina ar trebui să fie ușoară, săracă în grăsimi, dar cu carbohidrați, spre a evita foamea de mai târziu. O plimbare de 30 de minute ar fi și ea binefăcătoare.

Între orele 22^{00} și 23^{30} tensiunea a scăzut, la fel temperatura corpului, iar procentul de melatonină (hormonul somnului) crește până la miezul nopții, când va atinge cota maximă. Nu uitați că producția de melatonină este fluctuantă, iar cantitatea secretată poate fi influențată, mai exact redusă, de unele medicamente, de alcool, de cafea sau de vârstă. Este momentul când matinalii se culcă. Însă nu înainte de a vă lua medicamentele, dacă este cazul, pentru că noaptea volumul bronhiilor scade, până spre zorii zilei următoare.

Așadar, pentru a vă fi mai bine, ascultați-vă organismul și respectați-i ritmul!

Dosarele frumuseții

Fără riduri!

O întrebare obsedantă se referă la secretele starurilor, care știu să-și păstreze o piele tânără, demnă de admirat și după vârsta de 40-50 de ani. De fapt, starurile cunosc faptul că secretul tinereții fără bătrânețe stă în meniurile zilnice. Mai exact, ele știu că anumite alimente le protejează de apariția ridurilor, iar altele le pot desena pe față o veritabilă „hartă a vârstei".

Așadar, există alimente care, consumate zilnic, pot întârzia considerabil apariția ridurilor.

Pielea, cel mai mare organ al corpului uman, cu o suprafață de aproximativ 2 m^2, se regenerează încontinuu, reparând leziunile produse de factorii agresivi de mediu, cum sunt poluarea și razele ultraviolet. Cu trecerea anilor însă, pielea devine mai subțire, mai fragilă, își pierde din elasticitate și se ridează.

Mai multe studii au arătat că un consum ridicat de legume, fructe, mazăre, linte, ulei de măsline pare să protejeze pielea de riduri. În schimb, un consum preponderent de carne, lapte și unt ar avea efect advers. Concret, studiile efectuate au arătat că merele, prunele și ceaiul verde sunt alimentele cele mai eficiente în lupta cu ridurile, iar grăsimile saturate, cei mai mari dușmani. Un alt studiu, realizat în urmă cu patru ani, a relevat faptul că fitonutrienții din ceaiul verde au capacitatea de a proteja pielea împotriva radiațiilor nocive și de a contribui la îmbunătățirea aspectului pielii femeilor.

După 2 luni în care au consumat zilnic ceai verde, la femeile care au reprezentat lotul de cercetare s-a observat o reducere cu 15% în privința asprimii pielii și o îmbunătățire cu 25% a elasticității și a gradului de hidratare a pielii.

În concluzie, pentru a scăpa de riduri, savurați zilnic fructe și legume și delectați-vă cu ceai verde!

Gastronomice

Chifteluțe de vinete

800 g vinete, 2 ouă, 100 g brânză, 100 g cașcaval, o ceapă, sare, piper, ulei, 2 linguri de făină, zeama de la o lămâie.

Se coc vinetele, se curăță de coajă și se lasă la scurs cel puțin 30 de minute. În acest timp se amestecă ouăle cu făina, brânza rasă, sare și piper. Ceapa se curăță, se toacă mărunt și se călește în puțin ulei încins la foc mic, până când devine sticloasă la aspect. Se scurge de ulei și se adaugă în amestecul preparat mai devreme. Se adaugă vinetele scurse bine, tocate și se amestecă bine. Într-o tigaie mare se încinge ulei, iar cu o lingură se ia din compoziția de vinete și se pun chifteluțele la prăjit. Când se rumenesc pe o parte, se întorc cu o paletă pe partea cealaltă. După prăjire, se scot pe un platou acoperit cu câteva straturi de șervete de hârtie, pentru a se scurge bine uleiul. Cât sunt încă fierbinți, se presară deasupra cașcavalul ras fin.

Supă de castravete

400 g iaurt, 1 castravete de seră, mentă proaspătă, 1 căței de usturoi, 100 ml lapte, sare.

Castravetele se taie rondele, care se presară cu sare și se lasă 30 de minute să elibereze sucul. Apoi se opresc câteva rondele pentru servit, iar restul se taie mai mic și se pune în cuva robotului. Se adaugă iaurtul, laptele, usturoiul feliat și menta spălată din care se opresc câteva frunzulițe. Se mixează și se dă la rece pentru o oră, apoi se servește supa decorată cu felii de castravete și frunze de mentă.

Găluște de curcan cu sos de smântână

Pentru perișoare: 350 g piept de curcan tocat, 50 g orez, 1 morcov ras, 1 ou, 5 linguri pesmet, sare.

Pentru sos: 1 morcov, 2 linguri smântână, o ceapă mică, 2 linguri ulei, o linguriță amidon de porumb.

Se amestecă bine compoziția pentru perișoare, se modelează „biluțele", care se fierb în apă cu sare. Se pregătește sosul astfel: se pune uleiul la încins, se călesc ceapa împreună cu morcovul tăiat mai măricel. Se adaugă o cană cu supa în care au fiert perișoarele și se lasă până se înmoaie morcovul. Se adaugă smântâna, se leagă cu amidon și se adaugă perișoarele în sos. Se mai dau în 2-3 clocote. Se servesc cu pătrunjel verde tocat.

Sorbet de pepene roșu

1 kg pulpă de pepene, 150 g zahăr, o lămâie, o lingură apă de flori de portocal – facultativ.

Pulpa de pepene curățată bine de semințe și coajă se mixează cu zahărul, sucul de lămâie și apa de flori de portocal. Se pune într-un vas și se dă la congelator pentru trei ore. Se servește în cupe de înghețată.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Va fi găsit

Legenda unui tren nazist încărcat cu aur, bijuterii şi alte lucruri de preţ, ascuns în tunelurile secrete din preajma castelului Ksiaz i-a fascinat pe polonezi de decenii întregi şi a adus, de-a lungul vremii, în zonă hoarde de vânători de comori.

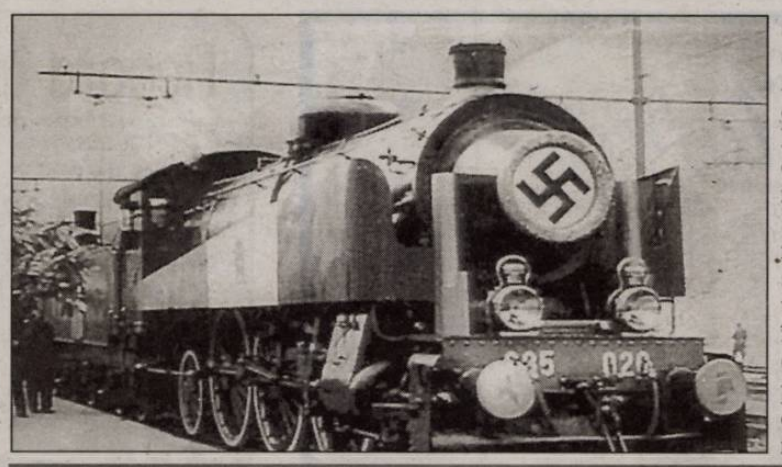

„Trenul cu aur al naziştilor”?

Potrivit acestei legende, la începutul anului 1945, când Armata Roşie înainta vijelios spre Vest, autorităţile din capitala Sileziei Inferioare, Breslau (astăzi, oraşul polonez Wroclaw) au adunat câteva tone de aur de la locuitorii oraşului şi le-au depozitat în sediul poliţiei, de teama jafurilor la care sovieticii, în mod sigur, s-ar fi dedat. Pentru a-l adăposti mai bine, aurul a fost încărcat într-un tren şi dus în Germania.

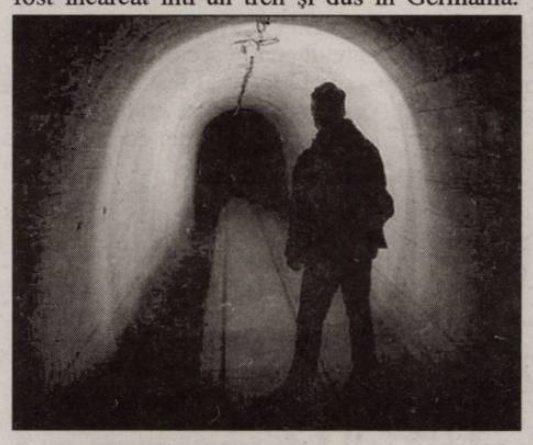

Dar, din acel moment, despre trenul nazist plin cu aur nu s-a mai ştiut nimic, iar când războiul s-a încheiat, Silezia Inferioară a fost oferită de Aliaţi Poloniei, ca o compensaţie pentru partea mai vastă de teritoriu polonez din est, acaparată de Uniunea Sovietică.

Potrivit zvonurilor, trenul ar fi fost blocat intenţionat în unul dintre zecile de tuneluri fortificate construite de naziști în regiune. În decursul anilor, vânătorii de comori au căutat aurul fie în preajma castelului medieval Ksiaz, fie pe dealurile de lângă orăşelul Piechowice. Recent, doi arheologi amatori, un polonez şi un german, au informat autorităţile din Walbrzych, oraş situat la poalele castelului Ksiaz, că ar fi identificat trenul într-un tunel subteran. Cei doi au solicitat autorităţilor să recupereze aurul, cerând 10% din valoarea descoperirii.

După cum se ştie, între 1943 şi 1945, naziştii au construit, folosind munca prizonierilor de război, 9 km de tuneluri în Munţii Bufniţei, aflaţi în regiunea castelului Ksiaz. Documentele care s-au păstrat sunt neconcludente, dar unii susţin că aici ar fi urmat să fie construit un nou cartier general pentru Hitler, în cadrul Proiectului Riese („Gigantul”). Alţii sunt de părere că marile complexe de tuneluri ar fi fost destinate unor fabrici subterane, în condiţiile în care bombardamentele Aliate distruseseră o însemnată parte din infrastructura industrială a Reichului. Unele dintre tunele au fost scoase la iveală şi sunt astăzi atracţii turistice. Deşi presa poloneză a scris că totul nu este decât o legendă, nesusţinută de niciun argument real, recent, ministrul adjunct al culturii din Polonia, Piotr Zuchowski, a declarat că imaginile furnizate de echipamentul GPR (Ground Penetrating Radar – radar ce poate scana pământul până la adâncimi de zeci de metri) l-au făcut să fie „99% convins” că un tren militar german, echipat cu turele de tanc şi datând din Al Doilea Război Mondial, se află îngropat într-un tunel secret din sud-vestul oraşului Walbrzych.

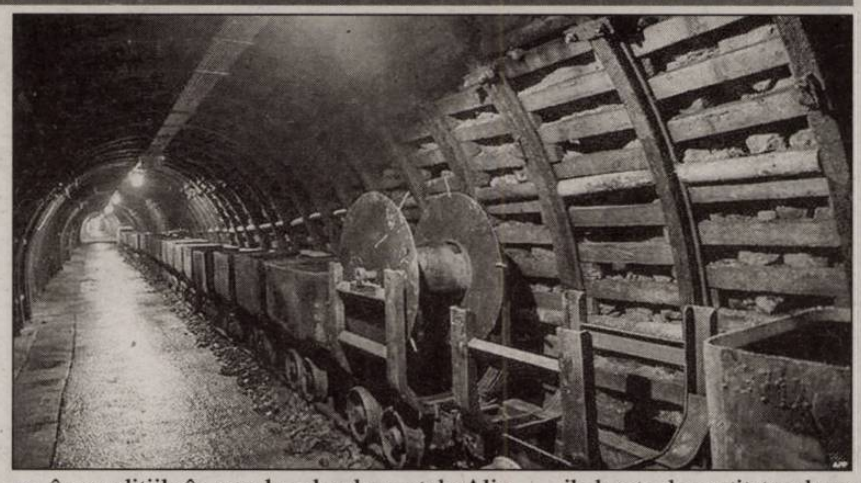

Oficialul nu a dezvăluit locaţia precisă, dar a afirmat că, personal, speră să poată fi scoase la lumină obiectele preţioase şi arhivele naziste care s-ar putea găsi în tren. Zuchowski a discutat cu cei doi căutători de comori, aceştia explicându-i că au aflat de existenţa trenului urmând indicaţiile lăsate pe patul de moarte de unul dintre soldaţii germani participanţi la operaţiunea desfăşurată în urmă cu 70 de ani.

Deja zona a fost luată cu asalt de tot felul de aventurieri dornici să dea de urma trenului, dar autorităţile au avertizat că există o probabilitate foarte ridicată ca atelajul să fi fost minat. Procesul de localizare a trenului ar putea dura câteva săptămâni, însă, dacă supoziţiile legate de cantitatea de aur aflată la bordul său se confirmă, aceasta ar putea fi cea mai mare descoperire de la tezaurul lui Tuthakhamon încoace.

GABRIEL TUDOR

100 *de locuri de văzut în România*

Dino Parc

Zona Braşov-Râşnov s-a îmbogăţit cu o nouă atracţie, care aduce în fiecare an mii de turişti, în special copii, dornici să afle cât mai multe despre dinozauri. Este vorba despre parcul cu nume sugestiv, ***Dino Parc,*** *situat în imediata apropierea cetăţii Râşnov. Acesta se întinde pe câteva hectare de pădure, a necesitat o investiţie de circa 5 milioane de euro şi a fost realizat în proporţie de 70% din fonduri europene. Este un proiect unic în Europa, iar în lume există numai câteva parcuri cu asemenea destinaţie.*

Intrarea în „Dino Parc” se face printr-o clădire modernă, cu o sală lungă, unde se află expuse câteva fosile autentice. Tot aici se află un spaţiu de unde se pot achiziţiona suveniruri tematice, o terasă, un punct sanitar, precum şi câteva monitoare pe care se pot viziona scurte documentare despre dinozauri. De aici, se trece într-un spaţiu destinat copiilor mici, cu tobogane şi diverse jocuri, cu tiroliene având diverse grade de dificultate. De asemenea, există bănci şi căsuţe din lemn, unde se desfăşoară activităţi creative cu copiii (pictură, modelaj etc.). La marginea acestui teren plan se află un „lac preistoric” în care se „bălăceşte” un dinozaur, iar de aici începe urcuşul către adevăratul parc cu dinozauri. Acesta cuprinde 45 de exponate amplasate în pădure, încastrate în platforme de beton. La mijlocul colinei, o ridicătură de pământ şi pietre fumegă, simulând cu zgomote caracteristice un vulcan înainte de erupţie. Se vizitează, în ordine cronologică, „pădurea triasicului”, apoi „poiana jurasică” şi „valea cretacică”. Fiecare machetă are o carte de vizită, de unde putem afla aria geografică în care a trăit respectiva specie de dinozaur, caracteristici, dimensiuni etc. Un ghid turistic însoţeşte din oră în oră grupurile de turişti şi este gata să răspundă întrebărilor curioşilor. Cei mai mici dinozauri expuşi au sub un metru înălţime şi circa 2 metri lungime, iar cel mai mare are 22 metri lungime. Toate exponatele sunt construite din fibră de sticlă, au fost lucrate în Germania şi respectă dimensiunile originale, potrivit celor mai noi descoperiri din domeniul paleontologiei.

Un loc pe care nu trebuie să-l rataţi, mai ales dacă aveţi copii aflaţi la vârsta întrebărilor! (G.T.)

Sărbători creştine

Înălţarea Sfintei Cruci

Luni, 14 septembrie, Biserica Ortodoxă prăznuieşte „Înălţarea Sfintei Cruci”, cea mai veche sărbătoare închinată venerării acestui lemn sacru, încărcat de semnificaţii.

Cultul public şi oficial al Crucii lui Iisus a început în anul 335, cu ocazia sfinţirii Bisericii Sfântului Mormânt, zidită de împăratul Constantin cel Mare şi mama sa, împărăteasa Elena.

Datorită căutărilor împărătesei, în Ierusalim au fost descoperite trei cruci: cea a Mântuitorului şi crucile pe care au fost răstigniţi cei doi tâlhari. Pentru a afla care este cea pe care a fost martirizat Domnul nostru Iisus, la sfatul patriarhului Macarie, o femeie moartă a fost atinsă pe rând cu fiecare dintre cele trei cruci. La atingerea cu cea de a treia, femeia a înviat, dovedindu-se astfel că pe aceasta a fost răstignit Hristos.

Constatând minunea, patriarhul a hotărât înălţarea ei pe un deal, astfel încât să poată fi văzută de departe, de toată lumea.

Din nefericire, aceasta urma să părăsească locul în care fusese ridicată. Când împăratul persan Hosroe a cucerit Ierusalimul a luat cu el Sfânta Cruce. Aceasta a rămas în Persia paisprezece ani, până când, în anul 621, împăratul Heraclie l-a învins pe Hosroe şi a recuperat preţioasa relicvă, pe care a adus-o şi a repus-o la locul ei în Ierusalim.

Aşadar, sărbătoarea prăznuieşte două momente foarte importante din istoria acestui lemn sfânt. Primul este descoperirea Sfintei Cruci de către Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena şi înălţarea ei de către episcopul Macarie de Ierusalim, în ziua de 14 septembrie 326. Cel de-al doilea aminteşte readucerea lemnului Sfintei Cruci de la perşi în anul 629, pe timpul împăratului bizantin Heraclie, depunerea în Biserica Sfântului Mormânt şi înălţarea sa de patriarhul Zaharia al Ierusalimului, la 14 septembrie 630.

După câţiva ani, în 634-635, lemnul Sfintei Cruci a fost adus de la Ierusalim la Constantinopol şi înapoi, într-o procesiune solemnă care s-a păstrat în cultul bizantin până în zilele noastre. În 1187 episcopul din Bethlehem a luat părţile din Sfânta Cruce rămase la Ierusalim şi le-a dus în bătălia de la Hattim, unde au fost definitiv pierdute. Au rămas bucăţile trimise de Sfânta Elena la Roma şi Contantinopol. Astăzi se găsesc însă părţi din Sfânta Cruce şi la Muntele Athos. O parte din lemnul preţioasei relicve fusese însă spartă şi asemenea fragmente se mai găsesc la Ierusalim, în Germania, Belgia, Franţa, Spania.

În ţara noastră găsim sfinte părticele la mănăstirea Căldăruşani şi Ţigăneşti din judeţul Ilfov, la Biserica Sfântul Vasile cel Mare din Capitală şi la Mănăstirea Miclăuşeni din judeţul Iaşi.

Înălţarea Sfintei Cruci este singura sărbătoare în care se ţine post sever, pentru că aminteşte de patimile şi moartea Mântuitorului pe Golgota.

Ziua Crucii este considerată în popor ca o dată care vesteşte sfârşitul verii şi începutul toamnei. În calendarul popular este numită şi Cârstovul Viilor sau Ziua Şarpelui. Ea marchează începutul culegerii viilor şi retragerea reptilelor în ascunzişuri subterane pentru hibernare.

Conform unor tradiţii este ziua în care se strâng ultimele plante de leac şi se duc la biserică pentru a fi sfinţite înainte de a fi adus acasă.

De mare preţuire se bucură astfel busuiocul, care se pune în vasele de apă ale păsărilor pentru a le feri de boli, în baia fetelor pentru a avea păr frumos şi la streşinile caselor pentru a le ocroti de trăsnete.

IRINA STOICA

Puritate și senzualitate

Între femeia care se scaldă și apă este o legătură esențial cosmică, descoperită de chinezi prin asocierea principiilor yin (ea)-yang (el).

La rândul lor, unii dintre marii pictori europeni au imortalizat „poezia femeii care se îmbăiază", transformând esența gândirii orientale într-un basm vizual. Este și una dintre ideile filosofului francez Gaston Bachelard (1884-1962), atunci când interpretează în eseurile sale pânze de Renoir și Cézanne. Și, folosindu-se de o celebră sintagmă biblică, mai aflăm că „La început a fost cuvântul... cuvântul care se face apă". Femeia vorbește despre sine în modul cel mai elocvent atunci când își învinge timiditatea în apropierea și în brațele apei. Dar această asociere a purității și senzualității a fost descoperită mult mai devreme; căutăm în frescele Pompeiului și o găsim, apoi, după o îndelungată pauză — în care arta vizuală s-a dedicat aproape integral sacrului în dauna mitologiei — regăsim motivul „femeii la (după) baie" în pânzele unor iluștri maeștri francezi (întrucât în românește nu se poate traduce într-un cuvânt „bather" și „baigneuse", voi folosi și termenul *nimfă*, conotațiile fiind lesne de înțeles).

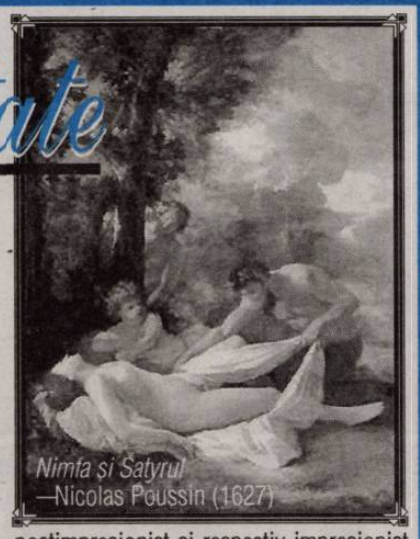
Nimfa și Satyrul —Nicolas Poussin (1627)

Răsfoind colecțiile de artă, îl admirăm, în plin baroc, pe Nicolas Poussin cu a sa magnifică pânză „Nimfa și Satyrul" (1627); Apoi, pe omul care a dat o strălucire aparte rococo-ului, François Boucher, cu admirabilele sale „Diana la baie" și „Toaleta lui Venus" (1742). În plin romantism, memorabilul Jean-Auguste Ingres aduce o nuanță de orientalism cu faimoasa capodoperă „Baia turcească" (1862) — o aglomerare irezistibilă de odalisce, prizoniere doar propriilor trupuri de zeițe. Preluând cu genialitate ideea grupului de femei care se scaldă și abandonând doar pentru o clipă nudul singular, Paul Cézanne (1906) și Pierre-Auguste Renoir (1887) aduc și ei în scenă — prin stilul postimpresionist și respectiv impresionist — „Femeile care se îmbăiază", la dimensiuni mari. Ambii maeștri scot nimfele din interioarele aducătoare de umbre și limitări ale gesturilor și le dau voie să se răsfețe la malul apei.

Marile nimfe — Pierre-Auguste Renoir (1884-1887)

Diana la baie — François Boucher (1751)

Căutarea senzualității diafane prin asocierea femeii cu apa purificatoare are o cauzalitate cât se poate de logică. Motivul pentru care o zeiță își leapădă cel mai frecvent veșmintele este cel al dorinței de a fi copleșită de mângâierea molcomă a apei, poate și ca o aducere aminte a îmbrățișării înfierbântate oferite de iubitul ei. Căci, după cum ne arată istoria artei, unii maeștri din varii curente ale picturii universale preferă nudul asociat cu „uscăciunea" unei ambianțe din care lipsește apa, dar este prezentă relaxanta sofa sau dormeză — precum în pânzele lui Modigliani și în neverosimila „Mare odaliscă" a lui Ingres — femeia cu spatele suav, dar anormal de prelung oferit privitorului (a cărei coloană vertebrală — au calculat specialiștii — ar trebui să aibă trei-patru vertebre în plus!).

Evident, toate pânzele celebre cu o nimfă sau mai multe în prim-plan sunt dominate și de o nuanță de surpriză. Ochii indiscretului public sunt complici cu pictorul, care la rândul său își satisface dorința de a trage cortina pudibondă și de a ne oferi un „erotism bine temperat". Atât de mult este apreciată această ipostază a femeii, încât și în arta japoneză a secolului XIX găsim astfel de scenarii. Dar, conform specificului asiatic, trupul femeii nu mai are aceeași duioșie a rotunjimilor. Ba chiar, la o pictură a lui Toruma Haiki întâlnim o saună plină cu nimfe, dar și un ochi plin de tupeu care privește avid printr-o fisură a peretelui de lemn... O simplă insolență adolescentină, doar pentru a descoperi cum cuvântul se face apă.

Record în... livadă

Cele mai multe mere ținute în gură și tăiate cu drujba este o performanță magnifică a lui Johnny Strange din Anglia. Într-un minut, Johnny a tăiat cu drujba opt mere. Performerul a avut la dispoziție o livadă, dar s-a oprit când a început să-i tremure mâna. Recordul Guinness Book a fost realizat în 2013.

ZIGZAG în timp și spațiu

● Farmecul unui personaj prăfuit

Ce a mai rămas astăzi din străvechea și romantica tradiție a trubadurilor? Pentru a putea răspunde, este necesar să călătorim în timp spre originile acestei „meserii". Trubadurii (de la franțuzescul *troubadour,* adaptat din dialectul occitan, folosit în sudul Franței) au apărut în perioada Evului Mediu culminant, probabil în secolul XI. Era vorba despre un compozitor care-și interpreta propriile lucrări din localitate în localitate, uneori pe distanțe foarte mari.

Temele preferate ale poemelor cântate erau dragostea și viața cavalerească. De mare succes se bucurau acele melodii închinate femeii iubite și care, vai!, era fie măritată, fie aparținea unui rang social mai înalt, deci inabordabilă (teoretic, nu-i așa?).

Marea frumusețe a practicii trubadurești consta și în menirea de a seduce o femeie adorată, adică miniconcertul însemna de fapt a face curte într-un mod artistic. Din acest motiv, unii trubaduri erau „închiriați" de nobilii care voiau să cucerească o domnișoară sau doamnă despre care se știa că nu are o căsnicie fericită; în acest caz, discreția actului artistic era obligatorie. Dar existau și fețe nobiliare care se transformau temporar în trubaduri, pentru a cuceri fără intermediari femeia iubită, însă indiferentă. Talentul făcea singur o selecție în acele vremuri când arta războiului era cea mai prețuită.

Primul mare trubadur atestat (există documente ale artei sale componistice) a fost francezul Guillaume duce de Aquitaine (1071-1127). Totuși, cercetătorii liricii medievale franceze susțin că vicecontele Eble al II-lea de Ventadour este cu adevărat primul mare trubadur, dar opera sa nu a rămas nici măcar în fragmente. Cu atât mai mare este regretul pentru această lipsă, cu cât Eble al II-lea a inițiat un „clan" de trubaduri, format din cei trei fii ai săi...

Astăzi, putem spune – cu nuanțele de rigoare – că acei „cantautori" care oferă spectacole (solo de chitară) în lungi turnee și care cântă, poate, și la ceremonii private, pot fi numiți trubaduri moderni.

● „Lumea fără noi"

Americanul Alan Weisman (n. 1947), jurnalist de prestigiu, autor al unor articole răsunătoare despre „starea și evoluția omenirii" a publicat cartea *The World Without Us (Lumea fără noi,* 2007, New York), care a intrat în topul primelor 10 best-seller-uri din SUA. Autorul a purtat în ultimii ani discuții documentare cu oameni de știință și a căutat să răspundă la „sinucigașa" întrebare: ce lasă omenirea în urma ei, dacă dispare azi?

„Farfurii, tacâmuri, oale de inox, reziduuri radioactive și Muntele Rushmore", afirmă Weisman, mai în glumă mai în serios, adăugând că odată cu omul vor dispărea și șobolanii și gândacii de bucătărie. Peste 500 de ani, casele – și, în general, întreaga infrastructură – vor dispărea și natura va invada Terra. Regnul vegetal va „ataca" suprafețele cândva locuite dinspre păduri, dar și dinspre actualele parcuri. În viziunea sa, megafauna de altădată se va reinstaura la cârma naturii, căci abundența hranei va transforma șopârla în dinozaur.

Pe lângă exemplele actuale ale victoriei naturii asupra creațiilor omului, Weisman dă exemplul dispariției civilizației mayașe și a templelor cotropite de junglă. Partea cea mai trist-realistă a cărții este însă întrebarea: cum dezvoltăm resursele de hrană ale lumii?

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Un craniu folositor

Există pe lume domnișoare sfioase, precum Lilian Heath, care pot să te bage în sperieți clipind din ochi. Căci acea ființă fragilă a intrat în istorie cu ajutorul celebrului bandit american George Parrot. Și nu oricum, căci Lilian s-a folosit de partea superioară a craniului lui Parrot (foto) în rol de scrumieră, suport de creioane și chiar priponeală la ușa de intrare a cabinetul său, dânsa fiind infirmieră. Dar s-o luăm cu începutul!

Mare hoț de cai și de saci cu bani de prin bănci, George Parrot a trecut din anul 1878 la spargerea vagoanelor de tren care transportau salarii și alte valori, de-a lungul statului Wyoming. Însă, cum șerifii adunaseră potere importante pentru a-l captura, s-a ajuns inevitabil la schimburi de focuri între bandiți și oamenii legii. Așa se face că la o astfel de încăierare pe viață și pe moarte, doi ofițeri au fost uciși. Parrot nu a fost prins imediat, caii lui fiind mai armăsari decât cei ai urmăritorilor.

Prin urmare, abia după doi ani s-a dat de urma lui, în statul Montana. Parrot, știut de frică de toată lumea, nu se temea că va fi trădat. Numai că într-o seară s-a făcut criță într-o tavernă și a pornit un scandal monstru împotriva unui

avocat care l-a recunoscut. Oamenii au tăbărât pe el și a fost legat fedeleș și predat șerifilor. Condamnat la închisoare, el a încercat să evadeze. Își rupsese lanțul de la picioare și lovise gardianul în cap, dar în acea pârnaie se afla și nevasta gardianului, care avea un pistol asupra ei. L-a pus la respect, apoi o mulțime de peste două sute de nervoși l-a scos din închisoare și l-a spânzurat de un stâlp de telegraf (în 1881).

După cavadrul lui George Parrot a „plâns" doctorul John Osborne. Acesta, după ce i-a dat o parte din craniu asistentei sale, Lilian Heath, i-a jupuit pielea de pe tors și a făcut din ea o elegantă pereche de pantofi de vară, cu șireturi și limbă. Acești pantofi au fost purtați de dr. Osborne în ziua când a devenit guvernator de Wyoming. Restul corpului lui Parrot a fost adăpostit într-un butoi plin cu whisky și sare. Culmea e că în 1950, restul craniului din butoi și „scrumiera" domnișoarei Heath au fost comparate și s-au potrivit. Rămășițele acelui bandit sunt acum exponate de mare atracție la muzee din Wyoming și Nebraska.

Ştiaţi că...

◆ *...macumba este o religie afro-americană din Brazilia, adusă din Angola şi Mozambic în urma comerţului cu sclavi? A fost îmbogăţită cu elemente creştine şi amerindiene.*

◆ *...Deneb este cea mai strălucitoare*

stea din constelaţia „Lebăda"? Se află la circa 1000 de ani-lumină de Soare.

◆ *...nacritul este un silicat natural hidratat de aluminiu? Este folosit în industria ceramicii.*

◆ *...gruiformele sunt un ordin de păsări de apă sau de locuri deschise cu caracteristici*

foarte variabile? Din acest ordin fac parte: lişiţa, dropia, cocorul şi altele.

◆ *...prin „no" se înţelege o veche formă de artă teatrală lirică japoneză? Este de factură simbolică.*

◆ *... Tăul Negru este un lac glaciar din Masivul Retezat? Se află*

pe vârful Bucura, la o altitudine de 2.036 metri.

◆ *...ofiologia este un capitol al zoologiei? Se ocupă cu studiul şerpilor.*

◆ *...prin kiş-miş se înţelege o viţă-de-vie originară din Asia?*

Boabele de struguri, fără seminţe, sunt folosite la producerea stafidelor.

Ştiaţi că...

Lemnul norvegian şi credinţa creştină

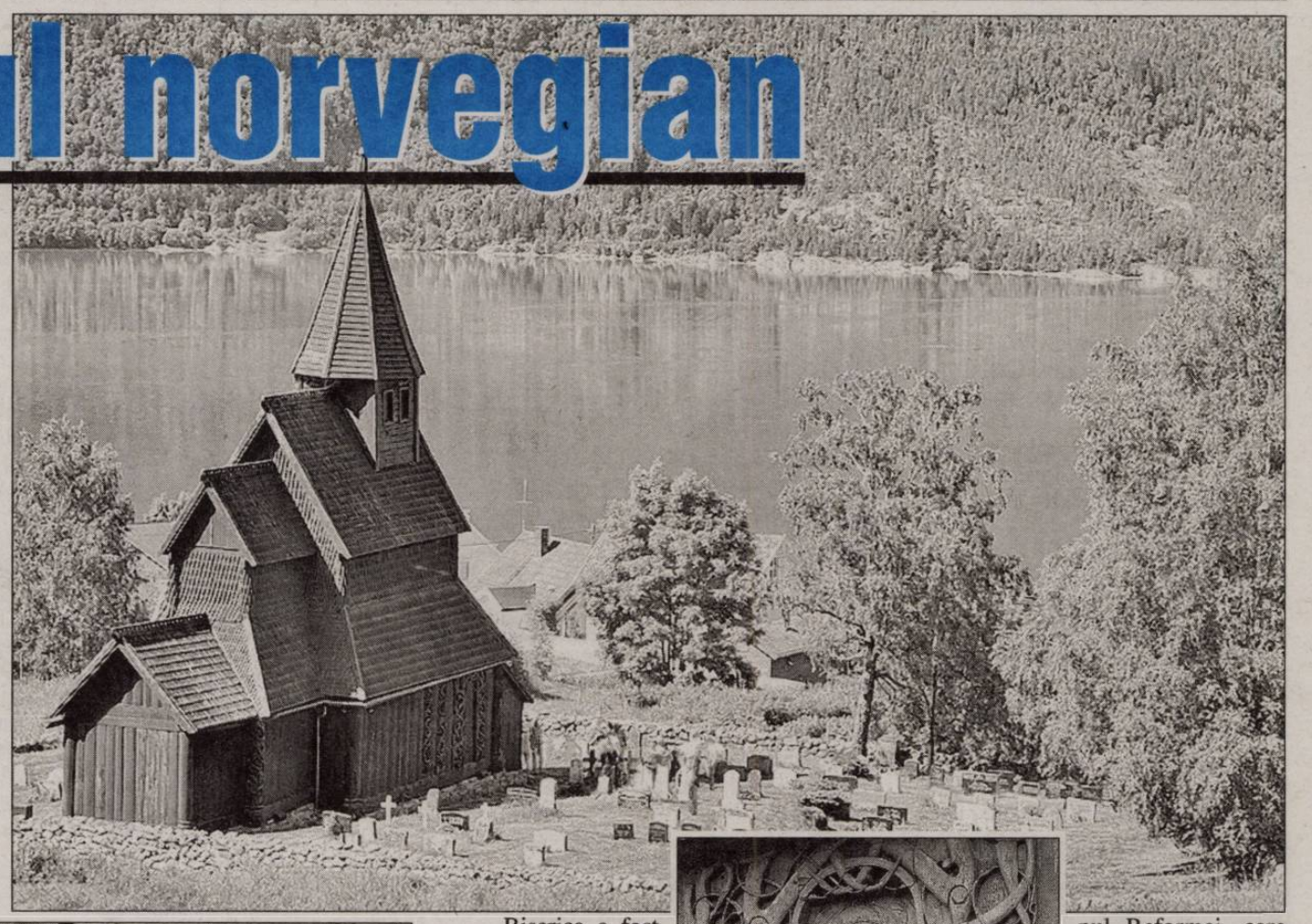

Vestită în lume pentru frumoasele biserici de lemn, ţara noastră are, din acest punct de vedere, o soră ceva mai nordică şi mult mai vârstnică. Este vorba despre Norvegia, unde în perioada medievală se înălţau 800 de asemenea monumente, dintre care, din păcate, în zilele noastre au mai rămas circa 30-40, restul fiind demolate pentru a lăsa loc noilor construcţii de piatră.

Cea mai cunoscută dintre acestea este biserica din Urnes, numită şi Stavkirke, ceea ce, în traducere înseamnă „biserica pe stâlpi". Aceste aşezăminte erau numite „catedralele săracilor" datorită aspectului lor simplu, modest, dar totul era înnobilat de culoarea caldă a lemnului şi de frumuseţea lipsită de ostentaţie a decoraţiilor interioare.

Aflată în apropiere de Sagne, cel mai lung fiord din lume, care măsoară aproape 126 de mile, biserica din Urnes a dat naştere unui stil nou, care îi poartă numele. Este un adevărat „document" despre viaţa religioasă a norvegienilor, combinând elemente ale cultului păgân al vikingilor adoratori ai lui Odin şi Thor cu elemente creştine aparţinând în special luteranismului medieval.

Acest amestec de influenţe vikinge, celtice şi creştine este datorat în primul rând călătoriilor pe mare ale neînfricaţilor navigatori ai nordului. Conducătorii vikingi au intrat în contact cu cei creştini, le-au îmbrăţişat credinţa şi au constituit exemple pentru curajoasele lor trupe care le-au urmat religia. În timpul unei invazii în Anglia, în anul 991, Olav Tryvagson s-a convertit la creştinism şi, ajuns acasă, s-a proclamat rege al Norvegiei de nord-vest, încercând să-şi atragă şi supuşii la noua religie.

Adevărata convertire a ţării a fost făcută însă în 1015 de urmaşul său, Olav Haraldson, despre care am mai scris în acest colţ de pagină. Regele a fost ucis în luptă în anul 1030, a fost canonizat după un an şi a devenit sfântul protector al Norvegiei.

După moartea sa, arhitectura sacră s-a dezvoltat considerabil, având-o astăzi ca reprezentantă pe cea mai cunoscută dintre bisericile epocii, şi anume pe cea din Urnes.

Biserica a fost ridicată între anii 1100 şi 1150, datele fiind aproximative. Se ştie că pe locul respectiv se aflase o altă biserică, al cărei lemn a fost folosit în noua construcţie. Cele mai multe documente dau însă ca dată de construcţie a actualului locaş anul 1130, menţionând de asemenea alte două construcţii anterioare. Biserica a fost ridicată pe stâlpi înfipţi în pământ şi fixaţi pe o bază de lemn pentru a oferi soliditate şi stabilitate edificiului. Are trei nave susţinute de 16 coloane cu capiteluri sculptate. Acoperişul de lemn este conceput în scări, pentru ca zăpada din timpul iernii să poată aluneca uşor la pământ.

În secolul al XIII-lea au fost realizate ferestrele, de mici dimensiuni, lăsând să intre lumina într-un mod încărcat parcă de linişte şi mister. Există în interior o serie de podoabe de mare preţ. Printre acesta trebuie amintite o cristelniţă din anul 1640, o cruce mare din altar cu Hristos răstignit, o icoană cu Maica Domnului şi alta cu Sfântul Ioan, din 1699. Mai vechi sunt scaunul episcopal, candelabrul de fier şi statuile Mântuitorului şi a Sfintei Fecioare datând din secolele al XII-lea şi al XIII-lea. Băncile au fost adăugate în timpul Reformei, care în Norvegia a ajuns în 1537, iar Altarul şi amvonul au fost construite în secolul al XVII-lea, când biserica a fost mult extinsă faţă de forma iniţială.

Imaginile figurative de pe uşile de la intrare şi inscripţiile runice sunt influenţe clare ale credinţelor vikinge. Cele mai multe reprezintă lei şi şerpi în timpul unei lupte considerate bătălia balaurilor din Edda, străvechea saga scandinavă. Este prezentă de asemenea viţa-de-vie, simbol frecvent întâlnit în iconografia creştină. Înfăşurată în jurul unor creaturi cu cap de leu sau de şarpe, ea simbolizează victoria binelui asupra răului.

Biserica are şi un pridvor cu vedere la fiord şi a fost restaurată în secolul al XX-lea. Din 1979 a fost inclusă pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO şi este deschisă cultului, dar slujbe în ea se ţin numai în anumite ocazii.

Simboluri ale umanităţii

Ciupercile

Datorită vitezei de creştere şi de regenerare, ciupercile constituie un simbol al feritilităţii.

În China Antică ciuperca reprezintă viaţă lungă, putând fi uscată şi conservată, sugera fericirea şi renaşterea şi constituia principala hrană a călugărilor taoişti. Crescând în locuri mai puţin umblate ea reprezintă chiar o guvernare de succes sau o putere „din umbră".

Pentru triburile africane, dar şi pentru cele siberiene, ciuperca simboliza sufletul uman, iar pentru mexicani – ştiinţa şi iluminarea.

În legendele populare occidentale, elfii şi spiriduşii locuiesc în ciuperci, de cele mai multe ori otrăvitoare.

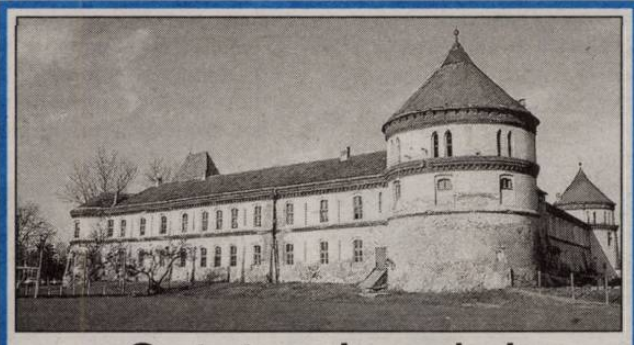

Cetatea Ineului

Aflată în oraşul Ineu, pe Calea Traian, Cetatea Ineu a fost ridicată pe cursul Crişului Alb, între Munţii Zarand şi Munţii Morna, la 57 km de Arad.

A făcut parte din lanţul de cetăţi de apărare aparţinând lui Iancu de Hunedoara, a fost ocupată de turci şi transformată într-un sangeac, apoi cucerită de Mihai Viteazul în 1595.

Actuala cetate a fost construită între 1645-1652, în timpul principilor Racoczi I şi Racoczi al II-lea. Planurile au fost întocmite de arhitectul Haller.

În 1658 fortul a fost ocupat din nou de turci, care l-au stăpânit până în secolul al XVII-lea, când a fost cucerit de armatele habsburgice şi a devenit centru de regiment grăniceresc. Părăsită în 1745, a ajuns în ruină şi abia în 1870 a fost refăcută cetatea interioară.

Ultima restaurare s-a făcut între 1975-1976, dar din nefericire se află iarăşi în stare de paragină şi are nevoie urgentă de restaurare.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Bunicuţa „extraterestră”

În lumea noastră plină-ochi cu bolnavi şi muribunzi, cu ură atavică şi violenţă diabolică, cu dezaxaţi şi mafioţi de lux dotaţi cu paşapoarte diplomatice, existenţa unei fiinţe ca vietnameza Nguyen Thi Tru pare desprinsă dintr-un science-fiction în care bătrânica reprezintă o rasă extraterestră superioară, cumva rătăcită pe planeta noastră aruncată în pragul extincţiei.

Şi asta, pentru că femeia duce o viaţă absolut normală, lipsită de „secrete” ori formule magice ale longevităţii, ea având incredibila (pentru noi) vârstă de 122 de ani. Datorită înregistrării atâtor ani în contul ei, Thi Tru a fost declarată recent, în mod oficial, cea mai vârstnică femeie în viaţă de pe planetă, de către Asociaţia World Record.

Să zicem că ştirea am enunţat-o, dar e clar că oricare dintre cititori arde de nerăbdare să afle totuşi cum Dumnezeu de a putut această asiatică să ducă pe picioare, până acum, cam două vieţi de om destul de rezonabile!

Ei bine, „secretul” longevităţii bunicuţei noastre se află de fapt la îndemâna oricui; cu unele condiţii, firește. Liniştea căminului, produsele din ferma proprie şi dulciurile cu zahăr de palmier sunt câteva dintre ingredientele traiului până la 122 de ani al acesteia. Din casa ei situată într-o zonă rurală din apropierea oraşului Ho Chi Min, „hiper-centenara” cu aspect fragil le surâde vizitatorilor, dar aproape că nu mai vorbeşte, slăbiciunea trupului spunându-şi cuvântul. Cea mai tânără noră a sa, Nguyen Thi Ba, are 76 de ani şi se ocupă de ea întreaga zi, iar în timpul nopţii doarme alături. Aceasta este de altfel şi cea care „ţine piept” puhoiului de jurnalişti care le asediază aproape zilnic locuinţa. Ea a arătat că soţul lui Nguyen Thi Tru a încetat din viaţă în 1975, la vârsta de 85 de ani (ea avea pe atunci 82), iar dintre cei 10 copii ai lor, numai 2 mai trăiesc. „Are deja doi stră-strănepoţi, dar ne este foarte greu să numărăm nepoţii şi strănepoţii, sunt mulţi.”, spune Thi Ba.

„Ea a stat totdeauna acasă, nici măcar nu mergea la piaţă, mereu a mâncat legume, orez, fructe, carne şi peşte din ferma noastră.”, mai precizează nora.

Iar dacă ar fi să-i căutăm bătrânei nod în papură, am putea eventual să spunem că unul dintre „viciile” sale acestei femei care nu a gustat niciodată alcoolul sunt dulciurile cu zahăr de palmier, pe care încă le mai consumă din când în când! Altfel, şi din punctual de vedere spiritual stă excelent. A fost îngrijorată doar în timpul războiului din Vietnam, când pământurile din apropierea casei sale au devenit câmp de luptă şi a trebuit să se mute, dar nici ea, nici rudele sale nu au fost rănite.

De altfel, Thi Tru nu a fost niciodată într-un spital în... ultimii 122 de ani şi mai bine! Iar dintre trăsăturile ce o caracterizează, nora evidenţiază generozitatea şi permanenta disponibilitate de a da o mână de ajutor. Ei, ce ziceţi: oare o fi chiar aşa dificil să vieţuieşti măcar un veac şi un sfert pe lumea asta? *(A.N.P.)*

Îndrăgostiţi de o pernă

În Japonia face furori o invenţie care, la prima vedere, pare cel puţin ciudată. Este vorba despre o pernă „inteligentă” care, atunci când o iei în braţe, în funcţie de cum o atingi... vorbeşte cu tine. Gadgetul a fost îmbrăţişat (la propriu!) cu entuziasm de cei care n-au timp sau sunt incapabili să întreţină o relaţie sentimentală normală. Inventatorul pernei, Koichi Uchimura, spune că Rina Makuraba, aşa cum a botezat-o, include mai mulţi senzori şi un software care reacţionează în funcţie de cum este tratată de către utilizator. Perna inteligentă are 1,60 metri (înălţimea medie a unei femei din Japonia) şi îi spune celui care o ţine în braţe „I like you” dacă este mângâiată şi chiar începe să gâfâie şi să ţipe a satisfacţie în caz că este folosită pentru sex! Dacă însă este tratată brutal, Rina reacţionează pe măsură, cu „Stop it!”, „No way!” şi „You're worthless!”.

Perna inteligentă are chiar un vocabular de 500 de expresii, pe care le foloseşte în funcţie de modul în care e setată. Gadgetul are o aplicaţie de smartphone, disponibilă pentru iPhone şi Android, cu ajutorul căreia poţi regla personalitatea prietenei — pardon! — a pernei. Ea costă 166 de dolari şi cu siguranţă nu duce lipsă de camarazi de suferinţă în ale amorului. Mă rog, amor — vorba vine, dar iată că mintea umană, în prolificitatea ei nemărginită, demonstrează pe zi ce trece valabilitatea străvechii exclamaţii de uluire: „Mare e grădina lui Dumnezeu!” *(A.N.P.)*

Stimulent...

Îngrijoraţi de lipsa de apetit pentru lectură a elevilor şi de greutăţile pe care le întâmpină la citire, mulţi dintre locuitorii oraşelului Dubuque din Iowa au încercat să aplice tot felul de măsuri – evident stimulative – fără să se bucure însă de succes.

Singurul care a reuşit pe deplin a fost însă frizerul din localitate. El a oferit un tuns gratuit celui care îi va citi cu glas tare un text anume ales. Se pare că multor copii le-a surâs ideea, aşa că domnul Courtney Holmes – acesta este numele inginerului frizer – a trebuit să tundă 100 de capete. Evenimentul s-a desfăşurat într-un timp limitat, dar el a oferit bonuri pentru gratuitate celor care au stat la coadă şi n-au reuşit să intre.

De asemenea, se gândeşte la un mijloc de a-şi permanentiza oferta, introducând anume condiţii, astfel încât generozitatea să nu-l ducă la faliment. (I.S.)

„Iubeşte-mă sau mori!”

Când li se pune pata, cum se zice, pe câte cineva, unii semeni ai noştri sunt în stare de absolut orice ca să aibă alături persoana de care cred că s-au îndrăgostit. Chiar de-ar fi şi să-l căsăpească pe acel om „mult-iubit”!

Un astfel de caz – fără dubii, patologic – este cel al americancei de 35 de ani Tabatha Lee Grooms din oraşul Augusta (statul Georgia), acuzată că l-a agresat cu o violenţă ieşită din comun pe Carlos Rodrecus Grace, amantul său.

Într-o seară, mai către miezul nopţii, femeia s-a întors acasă, unde locuia împreună cu mama şi cu iubitul sus-menţionat, niţeluş cam „afumată”. Oarecum justificat – s-a apărat ea mai târziu în faţa oamenilor legii – deoarece cu câteva ore mai înainte i se făcuse chef de dragoste, dar la avansurile ei insistente numitul Carlos Rodrecus Grace răspunsese cu un refuz categoric! Aşa că de data asta, prinzând curaj din... pahar, dar şi cu nervii întinşi la maximum sub asaltul hormonilor, a intrat pe uşă şi s-a aruncat asupra iubitului ei, care stătea întins pe o canapea. Luat prin surprindere, acesta nu a putut schiţa niciun gest de apărare, astfel că violenta iubăreaţă i-a zgâriat faţa adânc, până la sânge şi l-a altoit zdravăn peste membre (ne referim aici la mâini şi picioare!), garnisindu-şi atacul fizic cu o cascadă de porcării verbale. Între altele – veşnica gelozie feminină obsesivă! – firește că l-a acuzat pe bărbat că îi respinsese îmbrăţişările deoarece ar fi avut o altă femeie pe care să o „îmbrăţişeze”.

În cele din urmă, victima masculină a acestei violenţe „domestice” (cum e numită eufemistic, ba chiar aproape ironic de „specialişti”!) nu a avut decât soluţia pe care de altfel multe femei o adoptă în situaţii similare: s-a baricadat în baie şi a sunat la 911 – poliţia locală!

Dusă la comisariat, năbădăioasa Tabatha a recunoscut că băuse cam multişor, dar după ce s-a relevant şi faptul că, din cauza firii sale impulsive şi violente îşi atacase în trecut şi mama, a fost dusă „la reveneală” în spatele gratiilor, unde îşi aşteaptă sentinţa.

Pesemne că acolo va descoperi un alt sens al celebrei fraze atribuite lui Marin Preda al nostru: „Dacă dragoste nu e, nimic nu e.” Sau... „nu trebuie să fie”!? *(A.N.P.)*

Oameni care trăiesc în bezna minţii

Este halucinant şi teribil de frustrant să constaţi că trăieşti într-o societate guvernată de legi ce se vor de o corectitudine aproape ideală şi care sunt impuse cu exigenţă maximă, dar o societate în care se tolerează cu o slăbiciune asasină tocmai cele mai aberante forme de comportament şi fapte coborâte parcă din temniţele sataniste ale vechii Inchiziţii.

Între asemenea nemernicii cumplite, ce ar trebui retezate fără comentarii din rădăcini, aşa-numitele forme de justiţie tradiţionale din unele comunităţi asiatice şochează deseori o lume întreagă prin atrocităţile comise în mod premeditat, organizat şi oarecum instituţionalizat (!) împotriva femeilor. Iar anumite zone din India deţin în acest sens recorduri tragice.

Un astfel de caz şocant s-a înregistrat recent în străvechea ţară orientală, unde două surori au fost condamnate de către consiliul satului lor la un viol în grup, însă nu drept pedeapsă pentru adulter ori pentru vreo altă faptă reprobabilă pe care ar fi comis-o, ci din cauză că... fratele lor a fugit cu o femeie măritată!

Cele două tinere – în vârstă de 23, respectiv 15 ani – au reuşit, din fericire, să fugă din satul aflat la numai câţiva kilometri distanţă de capitala New Delhi, după decizia revoltătoare a consiliului format în exclusivitate din bărbaţi. Aceştia au decis că cele două fete trebuie pedepsite, pentru că fratele lor s-a îndrăgostit şi a fugit cu o femeie căsătorită. Pedeapsa dictă ca ele să fie dezbrăcate şi plimbate pe străzile satului, cu feţele vopsite în negru, apoi violate în grup de localnici. Familia celor două tinere a fugit din sat şi a depus o plângere la Curtea Supremă, pentru a primi protecţie, deoarece cu toţii se tem de o răzbunare a sătenilor, dacă se întorc acasă.

Pe de altă parte, cazul a ajuns şi în atenţia presei după ce organizaţia Amnesty International a lansat o petiţie prin care le cere autorităţilor indiene să intervină pentru a proteja familia respectivă.

„Astfel de consilii care nu sunt bazate pe alegeri există peste tot în India. De obicei, sunt formate din bărbaţi în vârstă, din castele dominante, care stabilesc regulile sociale. Nimic nu justifică însă o asemenea pedeapsă îngrozitoare!”, se arată în raportul Amnesty International. Dar, de fapt, în ce fel de lume trăim? (A.N.P.)

GASTRONOMIA salvează cinematografia

Un mucalit din lumea celei de-a şapte arte spunea cândva că filmele despre mâncare sunt singurul lucru mai bun decât mâncarea însăşi. De-a lungul vremii s-au făcut numeroase pelicule direct referitoare la gastronomie sau gravitând în jurul acestui subiect, însă puţine au fost de excepţie. Ca o curiozitate amuzantă, dacă în toate celelalte domenii, filmele hollywoodiene domină topurile, în privinţa peliculelor... culinare, americanii stau destul de prost. Să ne mai mirăm că le plac atât de mult hamburgerii şi cartofii prăjiţi?

Marea crăpelniţă (1973)

Fără îndoială că filmul numărul 1 în clasamentul nostru nu poate fi *decât La Grande Bouffe – Marea Crăpelniţă,* o coproducţie franco-italiană pe afişul căreia găsim patru monştri sacri ai cinematografiei europene: Marcello Mastroianni, Ugo Tognazzi, Michel Piccoli şi Philippe Noiret. Adunaţi în vila

unuia dintre ei, patru prieteni se decid să se îndoape cu mâncare până mor. Va urma un festin pantagruelic, condimentat de prezenţa unor prostituate care, dându-şi seama ce urmează să se petreacă, îşi iau rapid tălpăşiţa. Cei patru îşi îndeplinesc ultima dorinţa, mâncând, efectiv, „până crapă". Filmul, o critică furibundă a societăţii consumeriste, a declanşat un imens scandal la vremea respectivă şi, deşi au trecut mai bine de patru decenii de la lansarea lui, e astăzi mai actual ca niciodată.

Vatel (2000)

Cu o distribuţie de excepţie – Gerard Depardieu şi Umma Thurman au avut rolurile principale – acest film e inspirat de fapte reale, mai precis de viaţa bucătarului elveţian Francois Vatel. Angajat la curtea prinţului de Conde, care vrea să-l impresioneze pe Ludovic al XIV-lea şi să fie recompensat cu comanda unei armate, Vatel trebuie să pregătească o masă somptuoasă, pe măsura invitaţilor – Curtea Regelui Soare. Îndrăgostit de Anne de Montausier, cea mai recentă amantă a regelui, Vatel îşi dă seama însă că diferenţele sociale dintre el şi Anne, care răspunde sentimentelor sale, sunt ireconciliabile.

Sfâşiat de contradicţii, frustrat de poziţia sa inferioară, Vatel se simte o marionetă în mâinile puternicilor zilei şi sfârşeşte prin a se sinucide. Realitatea a fost ceva mai prozaică: adevăratul Vatel nu şi-a curmat viaţa pentru că s-ar fi simţit folosit sau inferior social, ci pentru că peştele şi fructele de mare pe care le comandase nu au sosit la timp, iar el n-a putut îndura această ruşine!

Ciocolată cu dragoste (2000)

Realizat după romanul omonim al scriitoarei Joanne Harris, acest film este o minunată dramă romantică. Juliette Binoche face un rol excepţional, dând viaţa unei tinere mame, Vianne Rocher, sosită într-un sătuc din Franţa, împreună cu fiica ei de 6 ani. Aici,

ea deschide o ciocolaterie, La Chocolaterie Maya. O iniţiativă lăudabilă, veţi spune, doar că vine într-un moment nepotrivit: începutul postului Paştelui. Sătenii, catolici împătimiţi, nu o privesc cu ochi buni pe „străină", dar încet-încet, farmecul ei şi, mai ales, dulciurile care-i ies din mâini încep să-i cucerească pe localnici, inclusiv pe recalcitrantul primar, ce sfârşeşte prin a fi cucerit de delicioasa ciocolată a Viannei.

Bella Martha (2001)

Cine a spus că germanii nu sunt capabili de romantism ar trebui să vadă filmul regizoarei germane Sandra Nettelbeck. Martha Klein e o veritabilă dictatoare în bucătăria unuia dintre cele mai luxoase restaurante din oraşul ei. Viaţa ei cunoaşte o turnură neaşteptată atunci când sora îi moare într-un accident rutier, lăsând în urmă o fetiţă de 8 ani. Obsedată, până atunci, doar de gastronomie, căreia îi dedicase întreaga viaţă, Martha se vede acum în postura de mamă de ocazie. Nepoata ei e deprimată, tristă, închisă în sine şi nu vrea să se mai atingă de mâncare.

Norocul îi surâde Marthei, în persoana noului bucătar, extravagantul Mario, un tip mereu pus pe şotii, care reuşeşte nu doar să o scoată pe micuţă din depresie, dar şi să o facă să renunţe la refuzul ei de a mânca. Evident, între Martha şi Mario se va înfiripa o idilă şi, în ciuda unor întâmplări dramatice, cei doi vor rămâne împreună, legaţi pentru totdeauna de micuţa orfană.

Ca apa pentru ciocolată (1992)

După ce a fost, mai întâi, o carte de mare succes, scrisă de Laura Esquivel, „Ca apa pentru ciocolată" a devenit şi un film pe măsură. Aducând pe ecran ceva din realismul magic al lui Gabriel Garcia Marquez, filmul spune povestea Titei, mezina unei familii mexicane, care asistă deznădăjduită la nunta băiatului pe care îl iubeşte, cu sora ei mai mare. Pentru a se răzbuna, Tita începe să-şi folosească priceperea în bucătărie ca pe o artă magică şi curând toţi devin subjugaţi de preparatele ei, inclusiv bărbatul iubit, Pedro. Laureată cu 11 premii Ariel (un fel de „Oscar" al Academiei Mexicane de Film), pelicula a devenit şi cel mai profitabil film de limbă spaniolă distribuit vreodată în Statele Unite, aducând încasări de peste 21 milioane de dolari.

Rattatouille (2007)

Şi nu putem încheia periplul nostru prin lumea peliculelor gastronomice fără a vorbi şi despre cel mai faimos şoarece-bucătar. Al optulea film de desene animate de lungmetraj produs de Studiourile Pixar, Rattatouille a fost un imens succes. Titlul e un joc de cuvinte, între faimoasa tocăniţă franţuzească omonimă şi termenul englezesc pentru „şobolan" – rat. Remy nu e însă un rozător oarecare, ci un gurmand. El vrea să ajungă bucătar şi pentru asta va apela la ajutorul lui Linguini, un tânăr angajat să ducă gunoiul la un mare restaurant franţuzesc.

Pentru a crea animaţiile folosite, regizorul Brad Bird a discutat cu numeroşi bucătari de restaurante cu specific franţuzesc, care au inventat chiar şi o mâncare specială pentru producţia Rattatouille – confit bayaldi. Pe lângă cele 623 de milioane încasări, filmul a primit şi Oscarul pentru cea mai bună animaţie, în 2008.

PORTRET

Alina Chivulescu

Născută la Constanţa în anul 1974, Alina Chivulescu probabil va fi descoperit secretul tinereţii veşnice, căci trecerea anilor pare să o lase indiferentă pe frumoasa actriţă. Nu acesta este, însă, principalul său atu. De la 22 de ani, când şi-a făcut debutul în cinematografie cu un rol în filmul „Eu sunt Adam" (1996), a întruchipat cu mult talent numeroase personaje, jucând atât în producţii destinate marelui ecran *[Omul zilei* (1997) — dansatoarea Ana Nicolau; *Orient Express* (2004) — Adrienne de Raval; *Ho! Ho! Ho!* (2009) — Carmen Trailer; *O nouă viaţă* (2013); *Selfie* (2014) — Cecilia Trailer; *L1-L5* (2014) Scurtmetraj], cât şi în seriale de televiziune *[La bloc* (2002) — Bela; *Sub clar de lună* (2002); *Vine poliţia!* (2008) — Silvia Corbescu; *Îngeraşii* (2008) — Mara; *Aniela* (2009) — Lulu Sacioreanu].

În prezent o putem admira în serialul de comedie de la ProTv, „Las Fierbinţi", unde interpretează rolul nevestei primarului. Această nouă producţie i-a adus multe satisfacţii, prima fiind aceea că lucrează alături de colegi minunaţi, cu care a mai colaborat şi la serialul „Vine poliţia!".

Se consideră un om obişnuit, care preferă să îşi petreacă timpul liber în compania fiului său, Mika, în detrimentul petrecerilor mondene. Se descrie ca fiind panicoasă, precipitată, fără încredere în propria persoană şi extrem de sinceră şi naturală cu oricine, convinsă de faptul că oamenii te percep aşa cum vor ei, nu cum vrei tu.

Deşi în prezent este întruchiparea feminităţii, actriţa, fostă participantă la concursuri de miss, mărturiseşte că în copilărie purta părul scurt şi de cele mai multe ori se îmbrăca în pantaloni, motiv pentru care era adesea confundată cu un băiat. Mai târziu a descoperit cochetăria specifică genului.

Ca mamă, este într-un continuu proces de perfecţionare, în încercarea de a fi în tendinţele vremii, când părinţii au un alt tip de raportare faţă de propriii copii. Mărturisea nu demult, într-un interviu, că fiul său este întreg universul său, întruchipând bucuria, frica, zâmbetul, grija, spaima şi liniştea deopotrivă.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Imaginaţie debordantă

Membru marcant al suprarealismului european, poate cel mai reprezentativ, cel care îi încântă pe iubitorii artei plastice de oriunde cu imaginaţia sa debordantă, spaniolul Salvador Dalí a avut o singură altă încercare în afara artei lui: în proză. Aşa că există şi un roman semnat de marele pictor, din păcate singurul. Este meritul editurii Humanitas de a traduce romanul „Chipuri ascunse" (din franceză, de Ileana Cantuniari) pentru cititorii români care au cunoscut şi această faţă a lui Dalí. Subiectul este unul clasic: intrigi şi aventuri amoroase în lumea aristocraţilor. Mai exact, pasiunea subită a contelui de Grandsailles pentru Solange de Cléda.

Toate obsesiile daliniene, fulguraţiile şi atracţia pentru ocultism se regăsesc în acest roman fascinant. Un adevărat roman, spune Dalí, „trebuie să fie (aşa cum a fost) exact contrariul unui Mickey Mouse de cinci minute sau al senzaţiei de vertij a unui salt cu paraşuta. La fel ca într-o lentă călătorie cu trăsura pe vremea lui Stendhal, se cuvine să fim în stare să descoperim încetul cu încetul frumuseţea peisajelor sufletului pe care le străbatem. Cum i-a venit ideea acestui roman?

„Pentru că istoria contemporană oferă un eşafodaj excepţional pentru un roman privind evoluţia şi conflictele marilor pasiuni umane... şi pentru că este mai interesant, în loc de «a copia istoria», să o anticipăm şi să o lăsăm să imite cât poate ea mai bine ceea ce noi am născocit... Pentru că am trăit zi după zi în intimitatea protagoniştilor dramei epocii de dinainte de război în Europa; i-am urmat în drama emigrării în America şi mi-a fost aşadar uşor să mi-o imaginez pe aceea a întoarcerii lor...

Pentru că, din secolul al XVIII-lea începând, trilogia pasională inaugurată de divinul marchiz de Sade a rămas incompletă: sadism, masochism... Trebuia inventat al treilea termen al problemei, acela de sinteză şi de sublimare: cledalismul, după numele eroinei romanului meu, Solange de Cléda. Putem defini sadismul ca fiind plăcerea procurată de suferinţa provocată obiectului; masochismul, ca fiind plăcerea procurată de suferinţa la care obiectul vă supune. Cledalismul înseamnă plăcerea şi suferinţa sublimate într-o identificare transcendentă cu obiectul. Solange de Cléda reface adevărata pasiune normală: o Sfântă Tereza profană; Epicur şi Platon arzând la aceeaşi flacără a unui misticism feminin etern. Oamenii sunt astăzi afectaţi de mania vitezei, care nu este decât mirajul fugar şi iute risipit al «racursiului umoristic». Am vrut să reacţionez împotriva acestui lucru scriind un «adevărat roman», lung şi plicticos. Însă nimic nu mă plictiseşte vreodată. Cu atât mai rău pentru aceia care sunt saturaţi de plictiseală. Doresc încă de pe acum să abordez vremurile noi ale responsabilităţii intelectuale în care ne vom angaja odată cu sfârşitul acestui război...", scria Dalí în prefaţă.

Iată şi o mostră a stilului dalinian în *Chipuri ascunse: „De data asta, Grandsailles găsise Parisul într-atât de cufundat în probleme politice, încât şederea sa în capitală fusese extrem de scurtă. Se reîntorsese în castelul său, Lamotte, fără să fi avut măcar timpul de a fi afectat de acea deziluzionare treptată pe care o atrăgea după sine la urma urmei o complezenţă mult prea continuă pentru un tip de relaţii bazate exclusiv pe apriga comedie a prestigiului social; de data asta, dimpotrivă, era la întoarcerea sa încă însetat de sociabilitate şi înclinat să-şi invite prietenii cei mai apropiaţi să vină să-şi petreacă, la fel ca în alte dăţi, sfârşitul de săptămână împreună cu el.*

Trecuseră deja două săptămâni de când Grandsailles se întorsese şi lua ca de obicei cina, compusă din melci şi raci, în compania notarului său, Pierre Girardin. Amândoi făceau, în timpul acestor mese, interminabile conversaţii cu voce scăzută, serviţi de către Prince, bătrânul servitor al familiei, care mergea în vârful picioarelor".

Prietenul lui, Garcia Lorca era de părere ca Dalí are un mare talent literar, şi cred că nu se înşela deloc.

GEORGE CUŞNARENCU

Tehnologiile la vârf, SĂNĂTATEA LA PERIFERIE

Tot mai numeroase studii orientate preponderent către problemele actuale ale sănătăţii umane scot în evidenţă efectele mai mult ori mai puţin agresive ale utilizării tehnologiilor noi de vârf, de la ultrarăspânditul telefon mobil, până la tabletele şi computerele de ultimă generaţie. Utilitatea acestora în viaţa cotidiană nu poate fi pusă la îndoială şi poate tocmai de aceea primele semnale de alarmă referitoare la impactul lor agresiv asupra organismului nostru a fost vehement contestat.

Totuşi, odată cu uluitorul progres al lumilor virtuale implementate în existenţa reală, şi sus-amintitele cercetări medicale au avansat, dezvăluindu-ne o stare deloc „seducătoare" a sănătăţii utilizatorilor, de la cele mai mici vârste. Câteva exemple concrete, de dată recentă – în colajul de materiale alăturat!

„Curtea Miracolelor" telefonului mobil

Telefonul mobil ascunde pericole pe care nu trebuie să le ignorăm, căci putem avea unele probleme de sănătate. Celularul poate deveni un adevărat magnet pentru virusuri.

Microorganismele se adună pe telefon din cauza folosirii lui intense

în diverse medii, pe parcursul zilei. Telefonul este o „gazdă" bună pentru virusuri, iar apropierea lui de căile respiratorii nu este deloc benefică pentru sănătatea noastră. „Telefoanele celulare sunt de zece ori mai murdare decât scaunul de toaletă!" – este o afirmaţie-şoc a lui Chuck Gerba, profesor de microbiologie la Universitatea din Arizona, SUA. „Utilizatorii se confruntă cu o problemă, căci soluţiile de curăţare prea tari nu sunt recomandate de producătorii de telefoane. Astfel, ele rămân murdare, iar afecţiuni contagioase precum gripa se transmit foarte uşor.", a adăugat el.

Ce alegi: ochii sau ecranul?

Cercetătorii de la Departamentul pentru sănătate din SUA le sugerează americanilor să îşi reducă expunerea la ecranele digitale la maximum două ore zilnic, întrucât cititul pe calculator poate duce la orbire. Potrivit unui studiu publicat recent, care citează experimente ale cercetătorilor americani, rezultă că lumina artificială oferită de monitoare, televizoarele şi gadgeturile mobile cu ecrane digitale poate crea probleme de vedere pe termen lung.

Iar primele simptome sunt legate de creşterea senzitivităţii la lumina naturală, simptom care a primit deja şi o denumire ştiinţifică, aceea de „Computer Vision Syndrome" (Sindromul privirii computerului). Potrivit studiului, între 150 şi 200 milioane de angajaţi americani (dar ideea e valabilă oriunde în lume!) sunt afectaţi, în prezent, de acest simptom, în creştere cu 66% faţă de acum 25 de ani. Experţii afirmă că în situaţiile grave se ajunge la deteriorarea drastică a vederii şi chiar la orbire. Ca să nu constatăm prea târziu că deja răul cel mai mare s-a produs, medicii ne recomandă ca, atunci când lucrăm pe calculator, să luăm câte o pauză de 2-3 minute la fiecare sfert de oră.

Joc periculos cu sănătatea copiilor

Medicii americani trag încă un semnal de alarmă. Utilizarea excesivă a telefoanelor, tabletelor şi computerelor de către copii riscă să le

afecteze puternic sănătatea. Experţii vorbesc despre o aşa-numită „boală a secolului", care se traduce prin anxietate, scăderea puterii de concentrare şi diverse afecţiuni fizice, în special la nivelul coloanei vertebrale.

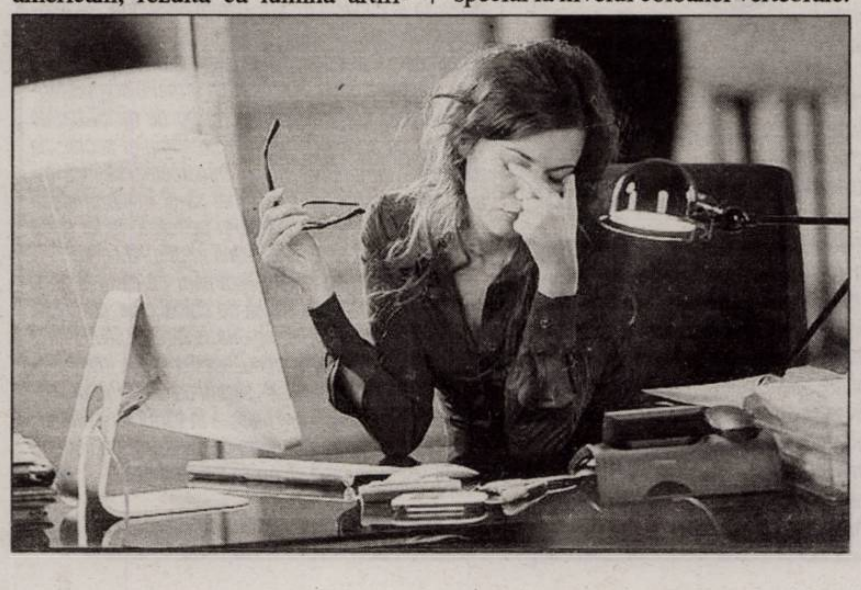

Un studiu realizat de HFK Medical Center a descoperit faptul că utilizarea în exces a telefoanelor, tabletelor, consolelor de jocuri şi, în general a dispozitivelor conectate la internet, contribuie la instaurarea fenomenului de „privare de somn", un veritabil sindrom, cu efecte devastatoare asupra stării de sănătate fizică şi mintală. Pe măsură ce copiii îşi realizează o parte tot mai mare din comunicarea lor zilnică pe dispozitive electronice multimedia, şi tot mai puţin faţă în faţă, ei tind să înceapă să se simtă tot mai singuri şi mai deprimaţi.

Copiii pot să dezvolte dureri la nivelul gâtului, spatelui, degetelor şi încheieturilor mâinilor, iar vasele de sânge de la nivelul ochilor se îngustează, din cauza faptului că petrec prea multe ore aplecaţi – şi fără să se mişte – deasupra ecranelor telefoanelor inteligente, tabletelor şi computerelor. Medicii trag un semnal de alarmă şi le cer părinţilor să ia măsuri, pentru că folosirea excesivă a dispozitivelor electronice poate duce la pierderea abilităţii copiilor de a se concentra asupra chestiunilor importante, un element vital pentru gândirea profundă şi procesul de rezolvare a unor probleme, de care vor avea nevoie mai târziu în viaţă.

Când normalitatea devine o „patologie"...

Regula majorităţii care „face legea" şi pentru cei aflaţi în inferioritate numerică, deşi în lumea reală de azi nu prea mai funcţionează, în zona celei virtuale nu se dă bătută. Este, de pildă, un punct de vedere tot mai intens susţinut de internauţi. Acela că, dacă nu ai un cont deschis pe o reţea de socializare, aproape că nu exişti! Facebook a devenit atât de prezent în societatea modernă, încât un număr tot mai mare de angajatori şi chiar şi psihologi susţin că persoanele care nu sunt prezente pe reţeaua socială sunt cel puţin „suspecte".

Publicaţia germană „Der Taggspegel" relatează că departamentele de resurse umane ale companiilor folosesc din ce în ce mai mult Facebook şi devin suspicioase în privinţa candidaţilor care nu au un profil pe site. Dincolo de tendinţa socială de nivelare a populaţiei, din această stare de lucruri se evidenţiază clar o patologie reală de sorginte psihică orientată spre impunerea autoritară a anumitor idei personale (chiar dacă nerecunoscute de specialişti) şi negarea semenilor care împărtăşesc alte puncte de vedere.

Viaţa intimă, via Internet

Ei da: nici măcar latura cea mai intimă a vieţii noastre normale nu a scăpat de „binefacerile" înaltelor tehnologii. Iar din această intruziune invazivă pot, realmente, rezulta fenomene periculoase pentru sănătatea utilizatorilor. Prin comparaţie şi

păstrând proporţiile, ar fi ceva similar cu devastatorul fenomen HIV-SIDA care a afectat masiv copii fie născuţi din părinţi purtători ai virusului, fie din probleme de igienă sanitară. În rezumat, se porneşte de la ideea că pagina de Facebook a unei persoane ar trebui verificată şi în cazul relaţiilor intime. Astfel, publicaţia electronică Slate.com le recomandă cititorilor tineri să nu se implice într-o relaţie cu nimeni care nu are un cont pe Facebook! „Dacă ai o anumită vârstă şi întâlneşti pe cineva cu care eşti pe cale să ajungi în pat, iar acea persoană nu are un cont Facebook, ai putea să primeşti o identitate falsă, dar şi cine ştie ce boli! Acest lucru ar trebui să fie un avertisment.", scrie publicaţia.

Practic, lipsa unui cont de Facebook ar reprezenta un semn că o persoană este anormală, disfuncţională sau chiar periculoasă, conchide şi ziarul britanic Daily Mail. Cercetătorii susţin că Facebook le permite oamenilor să îşi expună caracteristicile personale şi relaţiile pe care le preţuiesc cel mai mult. În acelaşi timp, Facebook le aminteşte oamenilor de valorile, ţelurile şi relaţiile lor personale.

„Poate că cei care caută parteneri pe internet sunt anxioşi pentru că sunt singuri sau au divorţat de curând şi îşi pot găsi alinarea în crearea unui profil online care le permite să reflecteze asupra valorilor şi identităţii personale. De asemenea, studenţii care se simt stresaţi în legătură cu examenele pe care urmează să le susţină şi-ar putea găsi consolarea în profilele lor de pe reţelele de socializare", afirmă experţii.

Să fie oare aceasta lumea normală şi perfect sănătoasă în care vrem să trăim şi din care să vrem să facem parte? Semnalele, din păcate, nu sunt tocmai încurajatoare.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Aproape că nici nu mai ştim de când, între medicamentele „de bază" utilizate în diverse afecţiuni, bătrâna aspirină se plasează în mod constant în top. Iată însă că până şi medicii absolut convinşi de calităţile ei incontestabile încep să îi găsească anumite carenţe până acum nedetectate ori realmente inexistente în raport cu modul de viaţă al omului de acum 30-40-50... de ani.

Aspirina nu este cel mai bun medicament în prevenirea afecţiunilor cardiac, susţin experţii. Medicii ar trebui să folosească mai degrabă produse farmaceutice mai noi decât aspirina pentru a trata afecţiunile cardiace comune, arată noile linii directoare pentru National Health Service din Anglia şi Ţara Galilor, după cum informează BBC. Institutul Naţional de Sănătate şi Excelenţă în Îngrijire susţine că substanţele medicamentoase anticoagulante, cum este warfarina, sunt mai bune pentru pacienţii cu fibrilaţie atrială, afecţiune care poate creşte riscul de accident vascular cerebral (AVC). Experţii spun că majoritatea medicilor fac deja această înlocuire, iar recomandarea va influenţa pozitiv de-acum înainte sute de mii de pacienţi. Fibrilaţia atrială, care provoacă bătăi neregulate ale inimii, este cea mai frecventă problemă de ritm cardiac, afectând în Marea Britanie circa 800.000 de persoane, adică aproximativ 1% din locuitori.

Aspirina la vârsta a treia?

Aspirina a fost folosită ani de zile pentru a ajuta la protejarea pacienţilor de un eventual AVC, dar s-au acumulat dovezi care sugerează că beneficiile acesteia sunt prea mici în comparaţie cu alte tratamente. Recomandarea de a trece de la aspirină la o substanţă anticoagulantă cum este warfarina ar trebui să împiedice mii de AVC. Anticoagulante noi, altele decât warfarina, pot fi cele mai potrivite, deoarece nu necesită o monitorizare regulată, spun experţii, atrăgând totodată atenţia că, dacă se recomandă întreruperea tratamentului cu aspirină, aceasta ar trebui să se facă treptat şi numai sub supraveghere medicală. Profesorul Peter Weissberg de la British Heart Foundation a spus că AVC cauzate de fibrilaţia atrială sunt atât de comune şi pot fi prevenite, dar numai în cazul în care, în primul rând, este identificat ritmul cardiac anormal şi sunt administrate medicamente eficiente pentru prevenirea formării şi dezvoltării cheagurilor de sânge.

Experţii au acumulat dovezi că warfarina şi anticoagulantele de ultimă generaţie sunt mult mai eficiente decât aspirina în prevenirea AVC. Însă acest lucru nu înseamnă că aspirina nu este importantă şi eficientă în prevenirea atacurilor cardiace şi a AVC în alte circumstanţe. Pacienţii care au neclarităţi dacă să continue sau nu tratamentul cu aspirină trebuie sa discute cu medicul lor, recomandă dr. Weissberg.

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

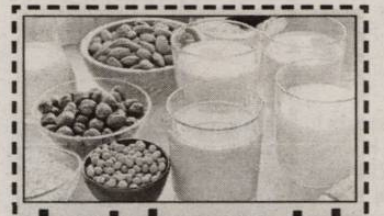

Laptele vegetal — o alternativă reală?

Ne referim la posibilele alternative la consumul de lapte de vacă, reprezentate de laptele vegetal ori provenit de la alte mamifere, în condiţiile în care se ştie că există persoane care suferă de alergie la proteinele din laptele de vacă (APLV). În mod particular, restrângem adresarea către categoria nou-născuţilor, care sunt şi cei mai vulnerabili la o asemenea situaţie. Iar răspunsul este că mai degrabă laptele vegetal NU e o alternativă de luat în calcul. Din ce cauză?

Sucurile vegetale, precum cele de migdale, alune de pădure, orez, castane nu numai că nu au calităţile nutriţionale adaptate la nevoile alimentare ale sugarilor şi deci îi expun pe aceştia riscului de carenţe diverse, ci pot provoca şi alergii severe. Cât despre laptele de soia, compoziţia acestuia este total-mente neadaptată nou-născutului şi sugarului. În general, preparatele pe bază de soia care corespund legislaţiei în domeniu nu sunt recomandate consumului de către copiii de până la 3 ani, din cauza conţinutului de izoflavone (estrogeni vegetali).

La fel, laptele altor mamifere sunt neadaptate din punctul de vedere nutriţional şi deci nu se recomandă celor mici. Spre exemplu, există circa 82% de alergii combinate cu laptele de capră, mai exact 82% din copii cu APLV care sunt alergici şi la laptele de capră.

Arta în combaterea autismului

În ultimii ani, o afecţiune care apare la copiii de vârste mici (deseori chiar de la naştere) cu consecinţe imprevizibile, dar, oricum, deloc simple şi uşoare, a intrat pe un culoar de dezvoltare foarte amplu şi complex, mărind în mod justificat gradul de îngrijorare şi preocupare din partea părinţilor şi a specialiştilor.

Vorbim despre autism – o tulburare de dezvoltare considerată una dintre cele mai severe tulburări neuropsihiatrice ale copilăriei. Autismul este tulburarea centrală din cadrul unui întreg spectru de tulburări de dezvoltare, cunoscut sub numele de spectrul tulburărilor autismului/autiste. Acestea prezintă o largă varietate de manifestări, presupuse a fi rezultatul unor disfuncţionalităţi de dezvoltare ale sistemului nervos central sau genetice. Cauzele specifice sunt încă necunoscute. De menţionat că într-o estimare suficient de exactă, un copil din 100 suferă de această afecţiune, incidenţa la băieţi fiind de patru ori mai mare decât la fetiţe.

Eliberarea de tensiuni

Potrivit site-ului asociaţiei Helpautism, terapia prin artă îl ajută pe copil să se înţeleagă pe sine, să se elibereze de anxietăţile şi tensiunile acumulate, să dezvolte abilităţi de comunicare, să exerseze şi să optimizeze propriile capacităţi de relaţionare cu ceilalţi copii şi cu adulţii, ajutând în final la elaborarea unor strategii de rezolvare a conflictelor.

Iată câteva dintre beneficiile artterapiei: ● dezvoltarea inteligenţei emoţionale şi a abilităţilor de exprimare ● comunicare şi relaţionare ● creşterea adaptării în societate ● dezvoltarea armonioasă, echilibrată, responsabilizare ● dezvoltarea iniţiativei, a imaginaţiei şi a spiritului creativ ● reducerea tensiunilor şi a anxietăţii ● dezvoltarea unor instrumente sănătoase de rezolvare a conflictelor şi dezvoltarea stimei de sine.

Artterapia utilizează toate formele expresive: pictura, sculptura, muzica, literatura, poezia, teatrul şi dansul, ca mijloace de punere în valoare şi îmbogăţire a personalităţii fiecăruia, ajutându-l să exprime emoţiile profunde şi dificultăţiile pe care le întâmpină

sau pur şi simplu să se dezvolte armonios. Copiii au rareori limbajul şi dezvoltarea cognitivă necesare procesării şi redării experienţelor lor numai prin intermediul cuvintelor, astfel că ei îşi completează comunicările în mod spontan cu ajutorul formelor simbolice de expresie şi comunicare, cum ar fi joaca, metaforele şi o varietate de imagini vizuale, auditive şi kinestezice.

Dezvăluirea lumii reale

Tehnicile de artterapie oferă copiilor oportunitatea de a explora şi a exprima, prin intermediul materialelor specifice creaţiei artistice, dificultăţile în legătură cu diversele trăiri sau relaţii personale, dificultăţi ce ar putea fi greu de exprimat în cuvinte. Atmosfera relaxată îl îndeamnă pe copil să se exprime liber, oferindu-i posibilitatea de a se descărca, de a dezvălui trăiri care, în alte condiţii, par a fi inacceptabile. Desenul şi pictura sunt utilizate pentru a ajuta copilul să devină conştient de sine, de existenţa sa în lume. Desenele pot fi folosite în moduri variate, cu scopuri multiple şi la diferite niveluri. Prin intermediul picturii (inclusiv cea cu degetele), copilul îşi exprimă cu uşurinţă emoţiile. Simplul act de a desena fără intervenţie exterioară reprezintă o puternică exprimare a sinelui care ajută la stabilirea identităţii persoanei şi este o cale de exprimare a sentimentelor. Desenul le oferă, de asemenea, posibilitatea de a avea succes; învăţând să aibă încredere în propriile forţe, copilul se dezvoltă.

Modelajul oferă atât experienţe kinestezice, cât şi tactile. Flexibilitatea şi maleabilitatea lutului se potrivesc unei varietăţi de nevoi. El pare să spargă adesea blocajele copilului, putând fi utilizat cu succes şi de cei care au mari dificultăţi în exprimarea sentimentelor. Copiii „supăraţi" pot avea un sentiment al controlului şi stăpânirii de sine, prin intermediul lutului. Copilul agresiv poate folosi lutul pentru a-l lovi şi sfărâma. Se utilizează, de asemenea, şi plastilina. Lutul şi plastilina au un efect benefic şi în sensul relaxării mâinilor, în urma realizării unor exerciţii specifice. Modelajul este una dintre activităţile preferate de copiii autişti. Colajul ajută la eliberarea imaginaţiei şi poate fi utilizat ca exprimare senzorială şi emoţională, folosind diverse exerciţii. Ajută foarte mult şi în ceea ce priveşte îmbunătăţirea motricităţii fine. Poveştile şi confecţionarea de măşti au rolul de a-l ajuta pe copil să asimileze experienţele trăite şi realitatea, în general. Copilul învaţă să dea sens lumii din afara lui, dar şi să-şi structureze gândurile. Alte tehnici folosite de artterapie sunt teatrul de păpuşi, jocul de rol, jocurile de mişcare, muzica şi dansul.

Remedii naturale

Ofertele de toamnă ale muntelui

Zonele de munte oferă în lunile de toamnă, până la căderea brumelor, materii prime ecologice pentru ceaiuri şi siropuri cu efecte remarcabile în fortificarea organismului uman. Plantele recomandate pentru ceaiuri contribuie la creşterea eficacităţii şi a medicaţiei prescrise de medici în diferite afecţiuni. Siropurile simple sau alcoolizate au efecte pozitive pentru organismul uman şi prin diversitatea lor.

În lista plantelor din zona montană recomandate pentru ceaiuri se includ: frunzele de afin *(Vaccinium myrtillus)*, de zmeură *(Rubus idaeus)*, de merişor *(Vaccinum vitis)*, de mesteacăn *(Betula verrucosa)*, de mur *(Rubus fruticosus)*, fructele de ienupăr *(Juniperus communis)* şi de măceş *(Rosa canina)*.

Ceaiurile din frunze se prepară sub formă de infuzie – 2-3 linguriţe de plantă la 200 ml apă fierbinte; cele din fructe se prepară şi prin fierbere (decoct): 2-3 linguri de măceşe la 500 ml de apă şi din 10-20 boabe de ienupăr la 1 litru de apă.

Majoritatea plantelor medicinale de pădure recomandate pentru ceaiuri au acţiuni complexe şi benefice în diverse afecţiuni. Astfel, ceaiul din frunze de afin are efecte importante în reducerea zahărului din sânge, este un antiseptic urinar şi digestiv. De asemenea se recomandă şi în stările de gută, reumatism, catar bronşic.

Acţiuni complexe se constată şi la ceaiul de merişor, de ienupăr, de mesteacăn – recomandate în afecţiuni renale, gută, reumatism, afecţiuni digestive. Alte ceaiuri, precum cele

din frunzele de mur, de zmeură şi din fructe de măceş au efecte pozitive în afecţiuni digestive şi în cele hepatice. Toate plantele recomandate contribuie şi la aromarea plăcută a băuturii.

Conservarea corespunzătoare a plantelor pentru ceaiuri impune recoltarea lor în zile cu soare, dar cu uscarea ulterioară la umbră.

Fructele unor plante – afin, zmeură, mure – oferă materii prime pentru obţinerea de siropuri ce pot fi alcoolizate după gust (alcool de 20-40 grade). O reţetă simplă şi practică pentru cele trei sortimente constă în punerea într-un vas de 4 litri de fructe până la sfertul de volum. Într-un alt vas se pun la fiert 1,5 litri de apă, 1 kg de zahăr şi se ţine la foc până la dizolvarea întregii soluţii, apoi se toarnă fierbinte peste fructe (afine, zmeură, mure). Se închide ermetic şi se ţine la rece 48 de ore. După acest interval, în siropul realizat se pune după gust şi preferinţă alcool. Tot amestecul se lasă la macerat la temperatura camerei cel puţin 7-10 zile. Ultima operaţiune constă în separarea lichidului de fructe şi îmbutelierea în sticle (de preferat, de 1/2 litru).

O altă reţetă de preparare a siropului numai din mure constă în punerea în 2 sticle de 1 litru a câte 1/2 kg fructe în amestec, fiecare, cu 8 linguri pline de zahăr. După amestec, zahăr-fructe, sticlele de ţin la întuneric câteva zile, până la topirea zahărului.

Se adaugă după topirea zahărului, în fiecare sticlă, câte 1/2 litru alcool de 30 de grade şi se păstrează la macerat cel

puţin 14-15 zile. Ultima operaţiune constă în separarea siropului alcoolizat de fructe, ambalarea în sticle şi etichetarea. Efectuarea acestor operaţiuni folosind două sticle de mărime egală se explică prin urmărirea mai uşoară a topirii zahărului şi a extragerii sucului de mure.

Siropurile nealcoolizate se obţin prin separarea lichidului din fructe înainte de alcoolizare, în sticle de 1/4-1/2 litri, cu sterilizarea clasică în vase de metal.

Relatările privitoare la ceaiurile din plantele menţionate şi la prepararea siropurilor alcoolizate – afinată, zmeurată etc. au fost oferite de ing. DIACONIŢA PARASCHIVA de la Ocolul silvic Moldoviţa şi de ing. APETROAIEI FLORIN de Ocolul silvic Solca, din Direcţia silvică Suceava.

A consemnat
dr. VADIM NESTEROV

Mişcare pentru a-ţi îmbunătăţi viaţa!

Când vorbim despre a face mişcare pentru a ne menţine starea de sănătate, nu trebuie să ne gândim neapărat la benefica, de altfel, alergare. Poate veţi fi surprinşi să aflaţi că riscurile de hipertensiune, diabet sau de boli coronariene pot fi reduse în egală măsură printr-un efort fizic mai redus. Mai precis, cercetătorii au descoperit că aceeaşi energie este utilizată atât pentru mersul pe jos de intensitate moderată, cât şi pentru alergarea de intensitate ridicată, care au drept efect reduceri similare ale riscului de hipertensiune arterială, nivel ridicat al colesterolului, al diabetului zaharat şi al bolilor coronariene.

„Mersul pe jos şi alergarea oferă un test ideal al beneficiilor pentru sănătate aduse de plimbarea de intensitate moderată şi de alergarea în forţă, deoarece acestea implică aceleaşi grupuri musculare şi aceleaşi activităţi desfăşurate la intensităţi diferite." – a declarat Paul T. Williams, autorul principal al studiului.

Spre deosebire de studiile anterioare, cercetătorii au evaluat mersul pe jos şi alergarea în funcţie de distanţă, nu de timp. Subiecţii care au furnizat date prin chestionare au avut vârste cuprinse între 18 şi 80 de ani. Cu cât ei au alergat ori au mers mai mult pe jos, cu atât mai mari au fost beneficiile pentru sănătate, iar când cantitatea de energie consumată a fost aceeaşi, beneficiile au fost comparabile între cele două grupuri. „Mersul pe jos poate fi o activitate mai bună pentru unii oameni, în comparaţie cu alergarea. Cu toate acestea, cei care aleargă cosumă de două ori mai multă energie decât cei care merg pe jos. Acest lucru se întamplă, probabil, pentru că cei care aleargă efectuează de două ori mai multă activitate fizică într-o oră." – a mai spus Williams.

LUNI – 14 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Festivalul Ambasadelor (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară (r) 18.40 Istorii de buzunar 18.50 Doc.: „Exodul mamelor" 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 22.00 Starea naţiei 23.00 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Film: „Altcineva" (M. Britanie, 2006) 1.20-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Spartacus: Războiul celor blestemaţi" 0.00 Serial: „Fringe" 1.00 Ştirile ProTv (r) 2.00 Vorbeşte lumea (r) 4.30 Ce spun românii (r) 5.30 La Maruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan şi Dani 11.00 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Aventurile lui Poseidon" (SUA, 2005, partea I) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Constantin 60 (r) 12.30 Mondenii 13.50 Levintza prezintă (r) 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Răzi şi câştigi 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Film: „Adio, dar rămân cu tine" (SUA, 2004). Cu: Jeff Daniels, Patricia Heaton 22.30 Trăsniţii 23.15 Focus din inima României 23.45 Click! 0.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit". Cu: Peter Bergman 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show 13.10 Profil. Poveste. Personaj. 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Omul invizibil" (SUA, 1933) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 China: tradiţie şi inovaţie 20.10 Teatru TV: „Doctor fără voie" de Moliere 21.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Festivalul Enescu 2015 0.55 Dreptul la memorie 2.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.00 Serial: „Tinerii justiţiari" (ep.1, 2) 7.30 Serial (r) 9.00 Serial: „La bloc" 10.45 Film: „Dragoste de tată" (r) 12.45 Film: „Fraţii Jderi" (r) 15.45 Film: „Karate Kid" (r) 18.15 Film: „O zeiţă pe Pământ" (SUA, 1947). Cu: Rita Hayworth 20.30 Film: „Regele asasinilor" (Hong Kong, 1998). Cu: Jet Li 22.30 Film: „Gabriel" (Australia, 2007). Cu: Andy Whitfield, Dwaine Stevenson 0.45 Film: „Priest: Răzbunătorul" (r) 2.15 Cine A.M.

MARŢI – 15 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Exodul mamelor" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.10 Faimoşii 18.15 Mărturii pentru viitor 18.45 Doc.: „Exodul mamelor" (II) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 21.55 Starea zilei 22.30 Starea naţiei 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Film: „Premiile Darwin" (SUA, 2006). Cu: Joseph Fiennes, Winona Ryder 1.35-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Războiul celor blestemaţi" 0.00 Rezumat UEFA Champions League 0.30 Serial: „Fringe" 1.30-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan şi Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Mondenii (r) 7.45 Playtech (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Sănătate cu Stil (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Click! Poftă bună! (r) 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Film: „Monstrul din adâncuri" (SUA. 2008) 22.30 Trăsniţii 23.15 Focus din inima României 23.45 Click! 0.30 Film: „Aventurile lui Poseidon" (partea a II-a) 2.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" (sfârşitul serialului) 16.00 Serial: „Suflet de gheaţă" (ep.1) 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Interviurile TVR 2 (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine 11.10 Natură şi aventură (r) 12.00 Piersic Show 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Cadoul de nuntă" (SUA, 1936). Cu: Cary Grant, Joan Bennett 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.00 Film: „Casa de pe faleză" (SUA, 1994) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Festivalul Enescu 2015 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „Tinerii justiţiari" 6.30 Serial (r) 8.15 Serial: „La bloc" 10.00 Film: „O zeiţă pe Pământ" (r) 13.00 Film: „Întâlnire de gradul trei" (r) 16.00 Film: „Fraţii Jderi" (r) 18.30 Film: „Ce femeie!" (SUA, 1943). Cu: Rosalind Russell, Brian Aherne 20.30 Film: „Box în afara legii" (SUA, 1992). Cu: James Marshall, Richard Lexsee 22.30 Film: „Unde dai şi unde crapă" (coprod., 2000). Cu: Ade, William Beck, Andy Beckwith 0.30 Film: „Box în afara legii" (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI – 16 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Exodul mamelor" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Transformarea (r) 18.00 Discover România (Prel. TVRi) 18.15 Mărturii pentru viitor 18.50 Doc.: „Exodul mamelor" (III) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Film: „Eroi de weekend" (Franţa, 1979) 1.25-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Taken 2: Teroare în Istanbul" (Franta, 2012). Cu: Liam Neeson, Maggie Grace 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Spartacus: Războiul celor blestemaţi" 0.00 Serial: „Fringe" 1.00 Ştirile ProTv (r) 2.00 Vorbeşte lumea (r) 4.30 Ce spun românii (r) 5.30 La Maruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan şi Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlăciţa 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Penumbra" (SUA, 2006). Cu: Demi Moore, Henry Ian Cusick 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Aventurile lui Poseidon" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Playtech (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Film: „Pană de curent" (SUA 2001, partea I) 22.30 Trăsniţii 23.15 Focus din inima României 23.45 Click! 0.30 Film: „Fântâna dorinţelor" (SUA, 2009). Cu: Jordan Ladd 2.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Mituri muzicale româneşti (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine 11.10 Cap Compas (r) 12.10 Faimoşii 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Mumia" (SUA, 1932). Cu: Boris Karloff, Zita Johann 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.00 Festivalul Enescu 2015 22.15 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu 23.10 Festivalul Enescu 2015 0.55-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.45 Serial: „Tinerii justiţiari" 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „La bloc" 10.30 Film: „Crichet sau nimic" (r) 13.00 Film: „O zeiţă pe Pământ" (r) 15.00 Film: „Jerry Maguire" (r) 18.00 Film: „Vorbeşte tot oraşul" (SUA, 1942). Cu: Gary Grant 20.30 Film: „Monkeybone" (SUA, 2002). Cu: Brendan Fraser, Whoopi Goldberg 22.30 Film: „Conan Barbarul" (SUA, 1982). Cu: Arnold Schwarzenegger 1.00 Film: „Unde dai si unde crapă" (r) 2.45 Cine A.M.

CLINT EASTWOOD
— duminică, 23.10 —

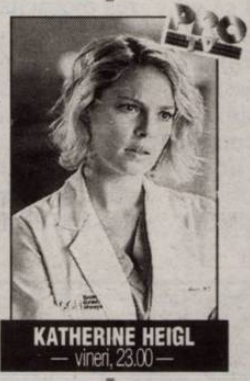

KATHERINE HEIGL
— vineri, 23.00 —

HENRY IAN CUSICK
— miercuri, 1.00 —

PATRICIA HEATON
— luni, 20.30 —

PETER BERGMAN
— luni-vineri, 14.00 —

JOAN BENNETT
— marţi, 16.10 —

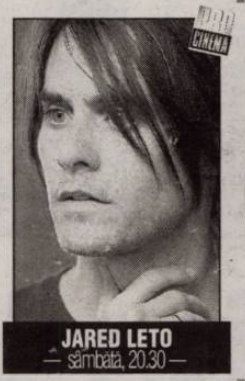

JARED LETO
— sâmbătă, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 17 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc. (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 16.55 Faimoşii 18.00 Lozul cel mare 18.30 Discover România (Preluare TVRi) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Film: „Două zile la New York" (coprod., 2012) 1.35-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Dumnezeu pentru o zi" (SUA, 2003). Cu: Jim Carrey, Morgan Freeman, Jennifer Aniston 22.45 Ştiriie ProTv 23.15 Serial: „Spartacus: Războiul celor blestemaţi" 0.15 Serial: „Fringe" 1.15-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan şi Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film artistic 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Splash! Vedete la apă (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Fântâna dorinţelor" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Casa: construcţie şi design (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Fiul dragonului" (partea a II-a) 22.30 Trăsniţii 23.15 Focus din inima României 23.45 Click! 0.30 Film: „Miracole" (SUA, 2010) 2.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Ferma (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine 11.10 Natură şi sănătate (r) 12.00 Transformarea 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Maigret şi gangsterii" (Franţa, 1963). Jean Gabin, Francoise Fabian 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Pelerin 19.30 Festivalul Enescu 2015 22.00 Ora de ştiri 23.10 Festivalul Enescu 2015 0.25 Motomagia 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.45 Serial: „Tinerii justiţiari" 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „La bloc" 11.00 Film: „Vorbeşte tot oraşul" (r) 13.00 Film: „Întâlnire de gradul trei" (r) 16.30 Film: „Monkeybone" (r) 18.30 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (SUA, 1942). Cu: Joan Crawford, Melvyn Douglas 20.30 Film: „Minciuni separate" (UK, 2005). Cu: Tom Wilkinson, Emily Watson 22.15 Film: „Avanpostul" (UK, 2007). Cu: Ray Stevenson, Julian Wadham 0.15 Film: „Minciuni separate" (r) 2.00 Cine A.M.

VINERI – 18 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Exodul mamelor" 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Europa mea (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR (r) 18.50 Doc.: „Submarinul României" 20.00 Telejurnal 21.10 Lie, Ciocârlie 22.30 Doc.: „Credinţă şi trădare — O istorie a mafiei americane" 0.10 Nocturne 1.10-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Un cuplu mortal" (SUA, 2010). Cu: Ashton Kutcher, Katherine Heigl, Tom Selleck 1.00-5.15 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Razvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.00 Film: „Terminator 3: Supremaţia roboţilor" (SUA, 2003). Cu: Arnold Schwarzenegger, Nick Stahl 1.00 Splash! Vedete la apa 3.00 Observator (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Miracole"(r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Sănătate cu Stil 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi (r) 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Liceenii Rock'n Roll" (România, 1992). Cu: Ştefan Bănică Jr., Oana Sârbu 22.45 Trăsniţii (r) 1.00 Film: „Crăiasa zăpezii" (Anglia, 2007, partea I). Cu: Bridget Fonda 3.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Memorialul durerii (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine 11.10 Un gând despre Enescu 11.10 Motomagia (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viaţa mea 13.10 Profil. Poveste. Personaj. 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Lege şi ordine" (SUA, 1932) 17.30 Pescar hoinar (r) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Natură şi aventură 20.10 Film: „Confidenţe unui necunoscut" (coprod., 1995) 22.00 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu 22.30 Festivalul Enescu 2015 2.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.45 Serial: „Tinerii justiţiari" 8.15 La Măruţă 9.45 Serial (r) 11.30 Serial: „La bloc" 13.00 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (r) 14.45 Film: „Ce femeie!" (r) 16.45 Film: „Mâna lui dreaptă" (SUA, 1940) 18.45 Film: „Playlist pentru Nick şi Norah" (SUA, 2008). Cu: Michael Cera 20.30 Film: „Război pe calea undelor" (România, 2007) 22.45 Film: „Scaunul diavolului" (UK, 2007) 0.15 Film: „Război pe calea undelor" (r) 2.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 19 septembrie

TVR 1

7.00 În grădina Danei (r) 7.25 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.00 Gala umorului (r) 9.00 Starea naţiei 10.00 Zon@ 10.30 Postmeridian (r) 11.10 Dor de tata (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Mărturii despre viitor 15.00 Ora regelui (r) 16.10 Film: „O şansă la iubire" (SUA, 2013) 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Calamity Jane şi Sam Bass" (SUA, 1949) 22.40 Film: „Provocarea" (SUA, 2001). Cu: Keanu Reeves, Diane Lane 0.30 Profesioniştii 1.30-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilităţii" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Film: „Karate Kid 2" (SUA, 1986) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Serial: „Diva cu greutate" 14.00 MasterChef (r) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Planeta maimuţelor: Invazia" (SUA, 2011) 22.45 Film: „Echipa Sfarmă-Tot" (SUA, 2005). Cu: Adam Sandler, Chris Rock 1.00-4.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Uragan nuclear" (SUA, 2007). Cu: Jack Scalia, Jamie Luner 11.00 Film: „Majoretele" (SUA, 2004). Cu: Anne Judson-Yager, Bree Turner 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.30 Burlăciţa (r) 2.00 Film: „Majoretele" (r) 3.45 Film: „Uragan nuclear" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Mondenii (r) 7.45 Trăsniţii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Şcoala.tv 11.00 Răzi şi câştigi (r) 11.30 Mondenii 13.00 Constantin 60 14.00 Film: „Mamă la 16 ani" (SUA, 2005). Cu: Danielle Panabake 16.00 Film: „Liceenii Rock'n Roll" (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Blade II" (coprod., 2002). Cu: Wesley Snipes, Kris Kristofferson 23.15 Film: „Arhanghel" (Angiia, 2005). Cu: Daniel Craig, Gabriel Macht 1.30-6.00 Reluări.

acasa

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Visuri muncite" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Disaster Date" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie 5.15 Dincolo de povestiri.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.30 Reluări 10.00 Serial: „Micul Dracula" 11.00 Pelerin (r) 11.30 Dobro urban 12.00 Caiac-Canoe. Campionatele Europene de tineret 14.10 Film: „Ostatic în căsuţa din copac" (SUA, 1999) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 18.00 Telejurnal 18.30 Agenda Festivalului Enescu 2015 19.00 Gala premiilor Uniunii Scriitorilor 20.10 Film: „Gala premiilor Uniunii Scriitorilor" (SUA, 1962) 22.20 MomentArt 22.30 Festivalul Enescu 2015 2.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.45 Serial: „Tinerii justiţiari" 7.45 La Măruţă 9.45 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „Mâna lui dreaptă" (r) 14.15 Film: „Vorbeşte tot oraşul" (r) 16.45 Film: „Playlist pentru Nick şi Norah" (r) 18.30 Film: „Zile fericite" (SUA, 1952). Cu: Charles Boyer, Louis Jourdan 20.30 Film: „Domnul Nimeni" (SUA, 2009). Cu: Jared Leto, Sarah Polley, Diane Kruger 23.45 Film: „Vidul" (coprod., 2009). Cu: Paz de la Huerta, Nathaniel Brown 3.00 Cine A.M.

DUMINICĂ – 20 septembrie

TVR 1

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Foc încucişat 15.30 Film: „Mama şi tata din nou la şcoală" (SUA, 2013). Cu: Kristy Swanson, Scott Grimes 17.15 Gala umorului (r) 18.15 Lozul cel mare 18.45 Observatori la Parlamentul European 20.00 Telejurnal 21.00 Cu ochii-n 4 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Seducătorul" (SUA, 2011). Cu: Clint Eastwood, Geraldine Page 1.00 Garantat 100% 1.55-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilităţii" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Film: „O noapte cu regele" (SUA, 2006) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Film: „Ace Ventura Jr: Aşa tată, aşa fiu" (SUA, 2009) 15.00 MasterChef (r) 17.00 Film: „Prinţesa îndărătnică" (SUA, 2001). Cu: Julie Andrews 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Comoara Naţională: Cartea Secretelor" (SUA, 2007). Cu: Nicolas Cage 23.15 Film: „Eroul scăpat din Infern" (SUA, 2004) 1.45-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.30 X Factor (r) 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Film: „Cavalerul negru: Legenda renaşte" (SUA, 2012). Cu: Gary Oldman, Christian Bale 23.30 Film: „Soldatul universal: Ziua răzbunării" (SUA, 2012). Cu: Dolph Lundgren, Jean-Claude Van Damme 2.00 Observator (r) 3.00 Film: „Cavalerul negru: Legenda renaşte" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Şcoala.tv 11.00 Secrete de Stil 11.30 Levintza prezintă 12.00 Film: „Mamă la 16 ani" (r) 14.00 Film: „În numele păcii" (SUA, 2002). Cu: Howie Mandel, Mario Van Peebles 16.00 Film: „Buletin de Bucureşti" (România, 1982). Cu: Mircea Diaconu, Catrinel Dumitrescu 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30-6.00 Reluări.

acasa

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Visuri muncite" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Disaster Date" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.40 Matinissimo 12.00 Caiac-Canoe.Campionatele Europene de tineret 14.10 Film: „Întoarcere la dragostea dintâi" (România, 1981). Cu: Rodica Mureşan, Radu Beligan 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Agenda Festivalului Enescu 2015 19.00 Europa 360º 19.30 Festivalul Enescu 2015 21.35 Interviurile TVR 2 22.30-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 Serial: „Tinerii justiţiari" 8.45 Doamne de poveste 9.45 Serial (r) 11.15 Serial: „La bloc" 12.45 Film: „Zile fericite" (r) 14.45 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (r) 16.30 Film: „Playlist pentru Nick şi Norah" (r) 18.15 Film: „Calea cea grea" (SUA, 1956). Cu: Humphrey Bogart 20.30 Film: „Cântec de leagăn" (SUA, 1998). Cu: Jessica Lange 22.30 Film: „După dealuri" (România, 2012) 1.30 Film: „Avanpostul" (r) 3.15 Cine A.M.

INDIRECTE

Integramă de **M. ALBU**

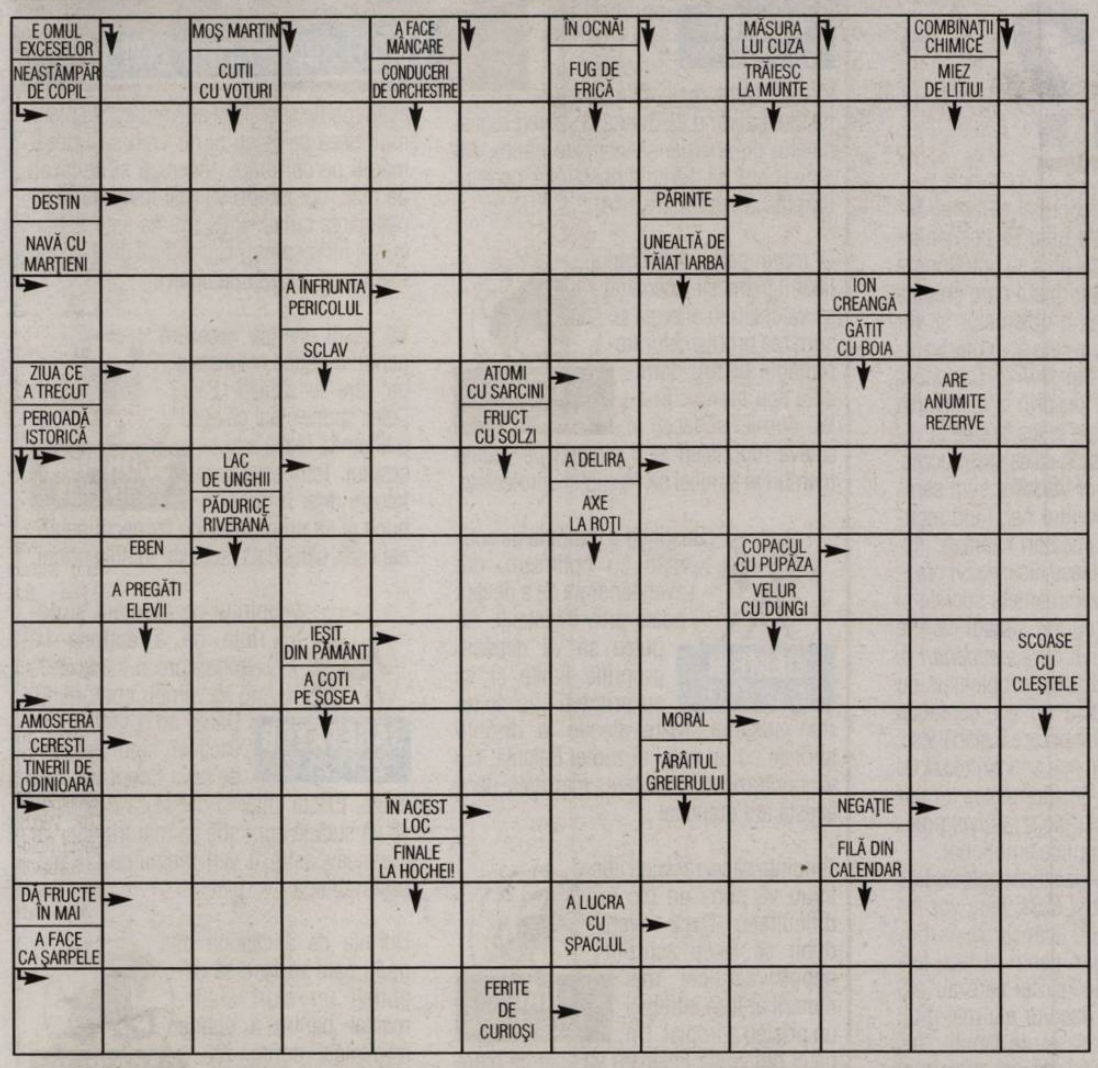

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Case

1. Ce este, în general, o casă?
2. Cum se numea în mitologia romană zeiţa căminului casnic, care proteja focul vetrei?
3. Cum se numea zeul protector al locuinţei în mitologia vedică?
4. Ce prozator român a scris romanul „Casa domnului Alcibiade”?
5. Cine a compus, în 1916, opereta „Casa cu trei fete”?
6. Ce pictor român (1877-1953) a realizat tabloul „Peisaj cu case pe malul mării”?
7. Cine a realizat, în 1993, filmul „Casa spiritelor” („House of the Spirits”)?

Aurel Mincic, Beiuş-Bihor şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* şi *Raluca Petrescu,* Iaşi; *Mioara Ionescu* şi *Ilinca Simionescu,* Ploieşti; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ioana Costea,* Piteşti; *Gheorghe Popa,* Bacău; *Vlad Roman,* Râmnicu Vâlcea; *Ionel Petrescu* şi *Radu-Andrei Ciobanu,* Bucureşti.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Andreea Niculescu,* Iaşi; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Viorica Cernea,* Arad; *Ana Ioan,* Brăila; *Cristina Rusu,* Constanţa; *Codruţa Mateescu,* Bacău; *Ioana Stoicescu,* Bucureşti; *Ion Vasilescu, Sorin Cristea* şi *George Ionescu,* Ploieşti; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele şi *Cristian Zamfirescu,* Bucureşti.

✉ ***Ing. Silviu Iagada, Turnu Măgurele.*** Ne pare rău dar nu am primit răspunsurile dumneavoastră la tema „Porţi”. Există asemenea probleme chiar şi la poşta electronică.

Îi rugăm pe toţi cei care ne trimit e-mailuri să nu mai folosească diacriticele, pentru că de multe ori mesajele devin indescifrabile. *(Irina Stoica)*

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Prima proiecţie a cinematograficii cu aparatul fraţilor Auguste şi Louis Lumière a avut loc la 22 martie 1895, la Paris, la „Societatea de încurajare a industriei naţionale”. 2) Primul lungmetraj românesc a fost „Independenţa României”, realizat în 1912 de Grigore Brezeanu şi Aristide Demetriade. 3) Primul film sonor este considerat „Cântăreţul de jazz” realizat în 1927, cu actorul Al. Jolson. 4) Primul film integral sonor românesc, „Bing Bang”, a fost lansat în 1935. 5) Primul film de animaţie color a fost „Flori şi copaci” (Flowers and Trees) realizat în 1932 de Walt Disney. 6) Cartea „Filmul surd în România mută: politică şi propagandă în filmul românesc de ficţiune (1912-1989)” a fost scrisă de Cristian Tudor Popescu. 7) Filmul „O viaţă ca-n filme” („Shining Through”) a fost realizat de regizorul David Seltzer.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Focul”, întrebări trimise în totalitate de prietenul revistei noastre Prof. Marin Ştefan din Şimleul Silvaniei, am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Topliţa; *Mioara Popa,* Iaşi; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminiţa Popescu* şi *Georgeta Ioan,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Matei Bărbulescu,* Iaşi; *Ing. Mihai Călcâianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof.*

Sfaturi practice

Feng Shui şi plantele benefice

Plantele de interior înmagazinează o mare energie şi în Feng Shui sunt folosite pentru a ne conecta cu natura. Ele reprezintă elementul Lemn şi sunt

folosite pentru a corecta situaţiile în care este nevoie de acest element. Colţurile camerelor sunt locuri în care energia stagnează şi de aceea trebuie amplasate plante înalte. Şi echipamentele electronice emană o cantitate mare de energie negativă, iar cu ajutorul plantelor putem masca foarte uşor aceste lucruri.

Cele mai folosite plante în Feng Shui sunt:

● ***Bambusul.*** Excelent de amplasat în băi şi bucătării, nu este pretenţios la lumină, are nevoie doar de apă pentru a-şi menţine rădăcinile umede.

● ***Levănţica.*** Se poate aşeza oriunde vrem să ne relaxăm şi să ne calmăm.

● ***Dracena.*** Este excelentă pentru orice loc din birou sau locuinţă, fiind o plantă impozantă.

● ***Iedera.*** Locul ideal de aşezat este lângă televizor sau bibliotecă.

● ***Palmierul.*** Ideal de aşezat în sufragerie.

● ***Ficusul.*** Cel mai eficient purificator al aerului. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Găsiţi intrarea potrivită pentru a ajunge în centru în cel mai scurt timp.

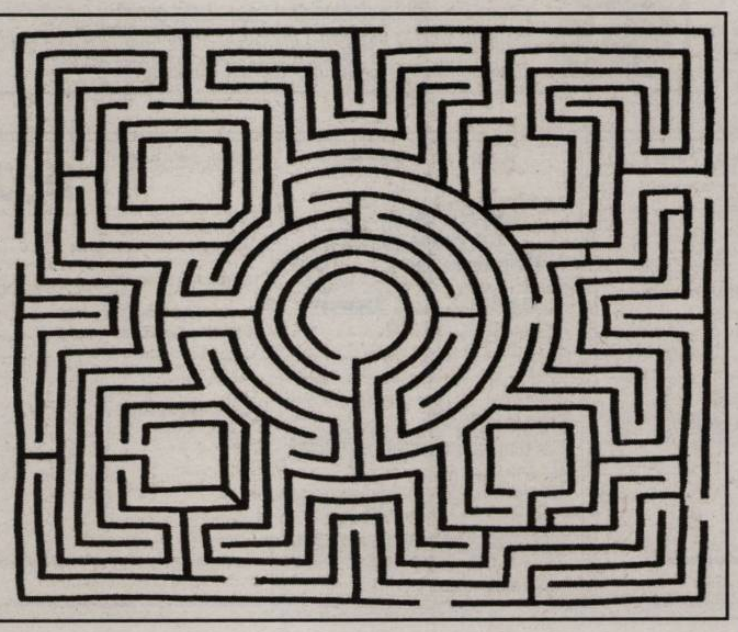

SOLUŢIA INTEGRAMEI „BRODERII”: *R - M - C - B - C - S - NECASATORITA - TARTRU - ORAR - DI - ARTIFICIU - NURI - CAT - AT - BAN - VOAL - ATA - O - SFII - SIRA - NA - ERETICI - L - CERERI - NICI - SARM - IACI - AN - SOIA - RARIRI - HAI - ITALIENI.*

Umor

Un băiat avea o pisică mare şi slabă, cu care se plimba pe stradă, când întâlneşte un om cu doi câini-lupi, care-i spune:

– Dă-te la o parte că pun câinii pe tine!!

– Nu vreau!!

– Atunci omul dă drumul câinilor, dar pisica slabă îi mănâncă de vii.

– Ce rasă-i pisica ta?

– Nu ştiu! Mi-a trimis-o mama din Africa, avea mult păr la gât, dar l-am tuns!

În faţa palatului unui superbogat şeic arab opreşte un autocar plin cu femei în vârstă.

Acesta, plictisit, îşi întreabă servitorii:

– Cine sunt? Iar turişti?

– Nu, stăpâne, sunt soacrele dumneavoastră!

Un prieten care l-a vizitat pe marele inventator Edison l-a întrebat:

– Bine, măi Thomas, de ce nu repari poarta pe care am deschis-o atât de greu?

– Pentru că fiecare intrare şi ieşire sporeşte volumul apei din rezervorul meu cu 5 litri, a precizat ingenioasă gazda.

O femeie căsătorită dispare de acasă trei zile. La întoarcere, îşi cere iertare soţului.

– Te iert că ai plecat, răspunde el. Dar că te-ai întors, niciodată!

O mătuşă îşi duce nepotul la Grădina Zoologică. Ajunşi în faţa cuştilor cu maimuţe, nepoţelul exclamă:

– Uită-te la aia, ce bine seamănă cu matale, mătuşico!

– Să ştii că e foarte nepoliticos ce ai spus!

– De ce? Doar maimuţele nu înţeleg ce vorbesc eu!

– Care viciu masculin este inacceptabil pentru femeia modernă: alcoolismul sau impotenţa?

– Sărăcia!

Soluţia **«SUDOKU»** — *jocul săptămânii 35*

5	1	8	2	3	4	6	9	7
6	4	3	7	9	1	2	5	8
7	2	9	5	8	6	3	4	1
9	8	5	3	4	2	7	1	6
2	6	7	8	1	9	5	3	4
1	3	4	6	5	7	9	8	2
8	9	2	1	7	3	4	6	5
4	5	6	9	2	8	1	7	3
3	7	1	4	6	5	8	2	9

De ce este important ASCENDENTUL?

Am mai vorbit în această pagină despre ascendent, dar, acesta fiind mai greu de aflat mulţi cititori ne cer tot felul de amănunte legate de acest subiect. Le răspundem cu date generale privitoare la ascendentul zodiacal şi sperăm să le satisfacem dorinţa.

Se ştie că zodia reprezintă locul în care se află poziţionat Soarele în momentul naşterii şi defineşte trăsăturile nativului în special în prima parte a vieţii. Ascendentul reprezintă constelaţia zodiacală aflată la Răsărit în momentul naşterii şi defineşte mai ales personalitatea nativului în cea de-a doua parte a vieţii. Mai precizăm că ascendentul se calculează doar pe baza astrogramei personale, în funcţie de ora naşterii, timpul sideral şi latitudinea şi longitudinea locului naşterii.

Calcularea reală este deosebit de complexă iar spaţiul tipografic nu ne permite furnizarea datelor ştiinţifice necesare pentru a face interpretarea. Cu toate acestea, dacă aveţi acces, puteţi consulta numeroasele site-uri online gratuite care se pot folosi pentru a calcula ascendentul.

Este foarte important să vă cunoaşteţi, măcar cu aproximaţie ora naşterii, deoarece semnul ascendentului se schimbă la fiecare două ore şi, prin urmare, dacă nu ştiţi ora exactă, atunci este foarte dificil de stabilit ascendentul.

De ce este atât de importantă cunoaşterea ascendentului?

Mulţi astrologi cred că ascendentul are o influenţă asupra fiecărui individ şi mai ales a caracterului acestuia. Ascendentul reprezintă personalitatea noastră atunci când ne confruntăm cu situaţii dificile, personalitatea fiind trasată şi în funcţie de poziţionarea Soarelui şi a Lunii. Soarele se referă la trăsăturile personalităţii în faţa lumii, la felul cum ne percep cei din jur, iar Luna se referă la răspunsul nostru emoţional în situaţii-limită. Nu este de mirare că aceste astre ocupă un loc deosebit de important în calcule.

Cum sunt afectate semnele zodiacale de ascendent?

În mod evident, ascendentul ne afectează diferit, în funcţie de fiecare individ. Există unele interpretări generale, grupate pe elemente, care nu iau în considerare plasarea planetelor în astrogramă, şi pe care vi le redăm în rândurile următoare.

Berbec, Leu şi Săgetător sunt trei semne astrologice conduse de elementul Foc. Cei care au însă *ascendentul în Berbec* sunt înzestraţi cu spirit de conducători şi nu se lasă mai prejos să preia controlul situaţiilor stresante sau incomode. Sunt gata mereu să intre în acţiune cu încredere şi să facă ordine în haosul ce-i înconjoară. Cei care au *ascendentul în Leu* au un farmec aparte şi un stil unic în a aborda dificultăţile, folosind la maximum voinţa de fier care-i caracterizează. *Ascendentul în Săgetător* oferă o perspectivă optimistă asupra vieţii, care îi va ajuta în situaţii dificile şi vor fi strălucitori folosind simţul umorului cu care sunt înzestraţi.

Taur, Fecioară şi Capricorn sunt zodiile guvernate de elementul Pământ. Cei cu *ascendentul în Taur* sunt precauţi şi au simţul practic dezvoltat, mai ales când se confruntă cu situaţii dificile. Au un şarm deosebit, dar ca mai toate semnele de Pământ se concentrează mai mult asupra utilului decât asupra emoţiilor. *Ascendentul în Fecioară* face din acei nativi nişte perfecţionişti şi mereu îngrijoraţi, aşa că le este greu să gestioneze o situaţie dificilă şi mai ales să soluţioneze conflicte. Vor căuta informaţii care cred că vor duce la rezolvarea problemelor şi vor profita de experienţa pe care le-o oferă studiul. Nativii cu *ascendentul în Capricorn* persistă prin stilul lor propriu la rezolvarea situaţiilor incomode care le ies în cale şi vor tatona terenul până găsesc calea spre succes.

Gemeni, Balanţă şi Vărsător sunt semnele conduse de elementul Aer, fiind recunoscuţi ca fiind comunicatori talentaţi. *Ascendentul în Gemeni* îi face nişte nativi preocupaţi mai mult de evenimentele sociale şi vor ieşi adesea cu greu din situaţii care le sunt nefamiliare. Nativii cu *ascendentul în Balanţă* încearcă să rezolve problemele cu o abordare blândă, însă nu vor confunda lupta cu anumite slăbiciuni care îi stăpânesc. *Ascendentul în Vărsător* se concentrează de multe ori pe noroc, deşi în mintea lor vor să menţină lucrurile doar la nivel practic şi să nu se implice emoţional.

Elementul Apă stăpâneşte zodiile ***Rac, Scorpion şi Peşti,*** care vor folosi de multe ori adâncimile ascunse ale sufletului pentru a face faţă situaţiilor dificile. Cei care au *ascendentul în Rac* vor sta mai mult aproape de casă şi de familie, înconjurându-se şi de cei mai buni prieteni. Fac asta mai mult ca o autoprotecţie. *Ascendentul în Scorpion* este extrem de calculat şi ajunge până la extreme atunci când îşi rezolvă problemele. Nu fac lucrul acesta din răutate, ci mai mult din cauza naturii lor foarte sensibile. Şi, nu în cele din urmă, nativii cu *ascendent în Peşti* tind să se retragă când se confruntă cu situaţii dificile şi încearcă să se distanţeze cât mai mult de probleme. Pot să ducă sacrificiul de sine la extreme, dar se simt vulnerabili în lupta pentru viaţa lor.

Cum folosim puterea ascendentului nostru?

Deşi la prima vedere am putea crede că ascendentul are mai mult nuanţă negativă, el este de fapt benefic pentru a înţelege impactul pe care îl are asupra personalităţii şi comportamentului nostru. Se pare că fiecare semn ascendent ne oferă cheia pentru a ne găsi puterea să luptăm împotriva problemelor ce se ivesc. Prin valorificarea puterii ascendentului putem evita trăsăturile personalităţii mai puţin pozitive care se pot asocia cu ea.

Desigur, există excepţii de la reguli, dar cei mai mulţi dintre noi îşi doresc să ducă o viaţă liniştită, fără prea mult stres, chiar dacă generarea anumitor situaţii incomode sunt adesea cauzate de influenţe din afara controlului nostru.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Maşină condusă cu puterea minţii ■ Visul unei nopţi... de nuntă ■ Scamatoriile bancare şi „Bâta lui Dumnezeu” ■ Arome medievale româneşti ■ „Rostogolirea tunetului” în Vietnam ■ Să revenim în Belle Epoque ■ Nyon — cel mai roman oraş elveţian ■ „Spectrul” care ne bate la uşă: Poliomielita

HOROSCOP

14-20 septembrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

În timp ce vă preocupau doar ideile creative sau sporturile competitive, iată că vă schimbaţi interesul către ocupaţiile mai liniştite, sperând că doar aşa veţi regăsi nivelul de energie şi vitalitate optim. Aţi putea chiar să deveniţi nostalgici, ceea ce nu prea vă stă în fire.

TAUR 21.04-21.05

O mare parte din timpul liber îl petreceţi încercând să vă cheltuiţi energia cu sortarea problemelor importante pentru domiciliu sau familie. Sunteţi dornici să faceţi şi câteva modificări şi îi atrageţi pe ceilalţi membri ai familiei să vă susţină proiectele.

GEMENI 22.05-21.06

Susţineţi o mulţime de activităţi cu optimism, dar aveţi tendinţa de a deveni poate prea insistenţi. Aţi putea să vă depăşiţi propriile limite şi să vă surprindeţi printr-un ritm susţinut. Mare atenţie la discuţii aprinse cu un nativ al zodiei Balanţă. Nu vă contraziceţi prea tare, mai ales dacă acesta are dreptate!

RAC 22.06-21.07

Tendinţa să vă răsfăţaţi continuu vă pune un pic în dificultate. Dacă aveţi dubii că faceţi achiziţii nepotrivite, cel mai nimerit ar fi să întrebaţi un prieten apropiat. Un nativ din zodia Fecioară vă este de mare ajutor, mai ales dacă ţineţi cu tot dinadinsul să-i ascultaţi până la capăt sfaturile.

LEU 22.07-22.08

Este un moment prielnic să vă exploraţi potenţialul creativ şi chiar vi se oferă şansa de a organiza un eveniment important unde vă puteţi demonstra calităţile de manager. Dacă până acum aţi avut ceva probleme financiare, iată că de săptămâna aceasta situaţia se reaşază pe făgaşul normal.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Astrele parcă vă sfătuiesc să luaţi o pauză şi să vă ocupaţi de sufletul dumneavoastră mai mult decât aţi făcut-o până acum. Puteţi să vă puneţi în ordine ideile creative, să reflectaţi asupra problemelor importante şi să luaţi decizii înţelepte pentru a le rezolva. Meditaţia este la loc de cinste în aceste zile.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Sunteţi mai ocupaţi ca oricând cu tot felul de evenimente sociale şi aniversări. Vă place mult ceea ce faceţi şi nu vreţi să-i dezamăgiţi pe cei dragi. Încercaţi să le faceţi pe plac, dar uneori vă mai loviţi de încăpăţânarea cuiva. Nu-i aşa că este neplăcut să fiţi respinşi? Gândiţi-vă de două ori înainte să refuzaţi pe cineva.

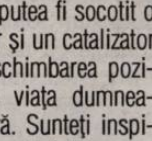

SCORPION 23.10-21.11

Vă găsiţi energia necesară pentru a obţine rezultatele pe care le căutaţi. S-ar putea spune chiar că aveţi o anumită reţetă a succesului. Totul este să o folosiţi doar în scopuri bune şi să nu profitaţi de farmecul personal care, câteodată, sucește minţile oricui.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Spiritul de aventură şi dorinţa de a acţiona vă atrage spre o zonă unde nu vă simţiţi confortabil. Dacă aţi planificat o vacanţă, sigur veţi alege ceva diferit de până acum. Există chiar şi şansa ca dragostea să vă surâdă cum ştie ea mai frumos, iar dumneavoastră îi veţi răspunde cu aceeaşi monedă.

CAPRICORN 22.12-19.01

Dorinţa de a câştiga mai mulţi bani vă face să depuneţi un efort suplimentar pentru a obţine rezultatele dorite. Astrele sugerează posibile schimbări, aşa că dacă manipulaţi sume mari de bani este bine să păstraţi chitanţele şi documentele în perfectă ordine.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Cineva ar putea fi socotit o forţă, dar şi un catalizator pentru schimbarea pozitivă din viaţa dumneavoastră. Sunteţi inspiraţi şi veţi obţine aprobarea demarării unui proiect important. Oricum, aveţi toate şansele unui succes financiar, mai ales dacă faceţi şi câteva investiţii inspirate.

PEŞTI 19.02-20.03

Dacă vreţi să vă îmbunătăţiţi stilul de viaţă şi starea sănătăţii, acesta este tocmai momentul să acţionaţi. Adoptarea unei diete mult mai echilibrate, bogată în produse proaspete şi în sucuri naturale vă aduce tonusul de lipsă căruia tocmai suferiţi. Poate o stare mai bună vă ajută să găsiţi şi acel „ceva”, dacă, bineînţeles sunteţi în căutarea lui.

Nativul săptămânii: **ELIZABETH KENNY** (20.09.1880 — 30.11.1952)

A fost o asistentă medicală de origine australiană, care a promovat o nouă abordare controversată la tratamentul poliomielitei. Această nativă a zodiei Fecioară a demonstrat necesitatea excitării muşchilor afectaţi de poliomielită, în loc de a-i imobiliza. Principiile acesteia despre reabilitarea musculară au devenit fundamentul fizioterapiei.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 021.317.89.64

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin” oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

➲ Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

➲ Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722.625.622

Biblioteca Judeţeană M.I.R.S.

SERIE NOUĂ - 1263 ● ANUL LVIII ● 17 SEPTEMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 37 (3013)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Neînţelegerea dintre oameni provine din faptul că unii trăiesc mai mult în trecut, iar alţii în prezent.*
André Maurois

■ *Când ştii multe, poţi să vorbeşti, dar e mai bine să taci.*
La Fontaine

Spectacolul cunoaşterii

CÂŢI MICROBI „încap” într-o casă?

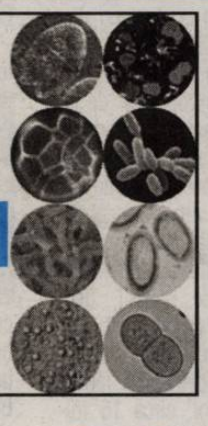

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Culorile toamnei şi depresia

Dosarele frumuseţii
O dorinţă ce poate fi împlinită: modelarea corpului

Istorii uitate

AROME MEDIEVALE româneşti

Consultaţii fără plată

„Spectrul” care ne bate la uşă: POLIOMIELITA

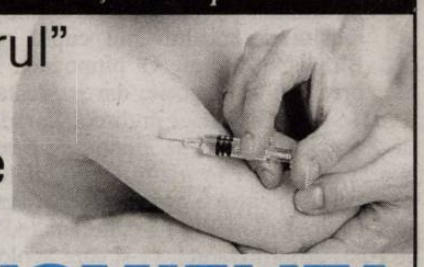

Nici o zi fără descoperiri ştiinţifice

Fie că e vorba despre Univers, despre organismul uman, despre tehnologie sau despre arheologie, agenţiile de presă abundă în informaţii legate de descoperiri realizate de oamenii de ştiinţă, cu predilecţie de cei americani. Ştiinţa vrea să capete statutul omniscienţei. Ca de multe ori se înşeală, însă deja asta nu mai contează.

Maşină condusă cu puterea minţii

În domeniul automobilismului, puţine lucruri au evoluat, în sensul că maşina are în continuare un motor cu ardere internă (automobile cu motoare hibride există, dar sunt considerate încă exotice), patru roţi, volan, frâne, faruri. Se tot încearcă tot felul de experimente, de la maşina care merge pe şosea şi cea care poate zbura, până la maşina care se lasă condusă de senzori, virează şi frânează în locul şoferului. Ele sunt spectaculoase, dar rămân un fel de hobby extrem de bine subvenţionat, în ideea unei viitoare, dar incerte generalizări.

Practic, se doreşte să se arate că se poate, nimeni nu ştie însă şi dacă aceste experimente vor fi vreodată puse în practică. Din anii 70 ai secolului trecut, când a apărut prima criză a petrolului, a fost lansat programul de realizare a maşinilor care să nu mai consume carburant fosil, dar după aproape o jumătate de secol de cercetări care au tocat resurse uriaşe, tot ceea ce s-a realizat au fost doar prototipuri de expoziţie. Eforturile continuă şi azi, la fel de zadarnic, deoarece marii strategi n-au dat încă semnalul de schimbare a paradigmei, mai ales că rezervele de petrolul nu sunt nici pe departe epuizate, aşa cum previzionau studiile bine ghidate ale anilor 70.

Aşa că acum cercetările se concentrează mai mult pe siguranţa automobilistului, pe noi metode de conducere, în dorinţa de a aplica noile tehnologii digitale la „bătrânul” automobil. În această serie a experimentărilor digitale se înscrie şi reuşita unui grup de cercetători chinezi, care au realizat o maşină ce se manevrează doar cu puterea minţii!

Acest prototip a fost testat nu cu mult timp în urmă, el urmând a fi folosit în primul rând de persoanele cu dizabilităţi motorii. Realizat de cercetători de la Universitatea Nankai din Tianjin (nord-estul Chinei) în colaborare cu producătorul de automobile Great Wall Motor, automobilul captează impulsurile creierului utilizatorului cu ajutorul a 16 senzori, le analizează şi le transmite sistemului de procesare, care le interpretează drept comenzi de a accelera sau a frâna ori de a manevra uşile. Un automobil utilitar de acest gen are mari şanse de a depăşi spaţiul restrâns al laboratoarelor, deoarece se poate dovedi util în mai multe domenii.

Casă făcută la imprimantă

Dacă rămânem în domeniul experimentelor tehnologice, să amintim şi un alt instrument foarte la modă în ultimii doi ani: este vorba despre imprimanta 3D, adică tridimensională. Dacă imprimanta obişnuită, 2D, are utilizări banale, acelea de a tipări documente diverse, imprimantei tridimensionale, care este un fel de strung pe trei axe, de diferite dimensiuni, i se găsesc pe zi ce trece noi utilizări, de la copierea statuetelor, până la cea a oaselor. De curând, aflăm, la Dubai s-a lansat proiectul de construcţie al unei mici clădiri de birouri folosind în premieră o imprimantă 3D.

Ideea este de a folosi noua tehnologie tridimensională pentru a reduce costurile şi a economisi timpul de construcţie. Casa nu va fi un zgârie-nori (deşi este de aşteptat şi un asemenea proiect), va avea un singur etaj, cu o suprafaţă de aproximativ 185 metri pătraţi şi va fi imprimată strat cu strat folosind o imprimantă înaltă de peste şase metri.

Ca să ne întoarcem la ideea unui zgârie-nori construit la imprimantă 3D, proiect la care mai avem probabil de aşteptat, problema nu ar fi clădirea în sine, ci dimensiunile imprimantei, aşa cum s-a pus şi în cazul proiectului din Dubai. Totul e însă posibil, dacă reuşeşti să construieşti o imprimantă 3D cu o înălţime egală cu a zgârie-norilor.

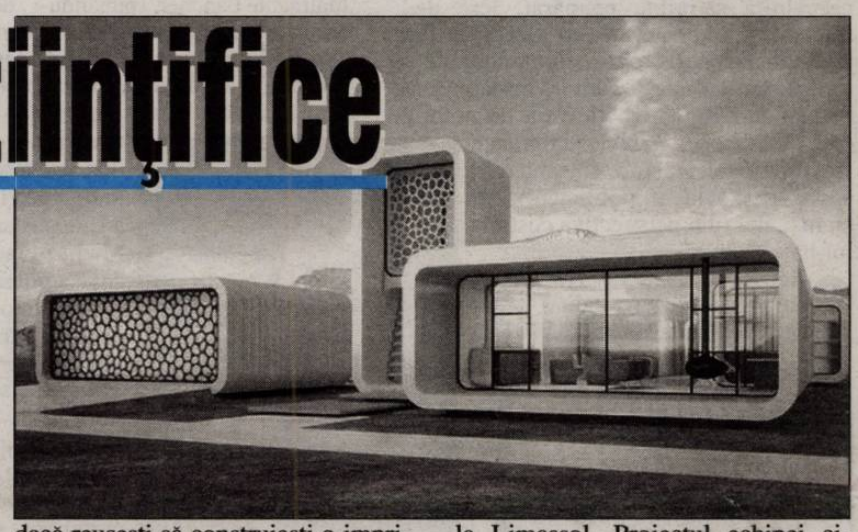

O dronă pentru spaţiul cosmic

Dronele, aparate de zbor de mici dimensiuni, fără pilot, sunt în ultimii ani la mare modă, de la cele folosite în scopuri militare (de supraveghere, depistare şi bombardare) până la cele utilitare. Mai nou, NASA vrea să intre şi ea în jocul dronelor, pentru a fi folosite în spaţiul cosmic (!), după cum mărturisesc decidenţii Agenţiei. Pentru asta, NASA a organizat, aflăm din sursă Agerpres, o competiţie în cadrul căreia participanţilor li s-a cerut să creeze o aplicaţie pentru mobil, un soft sau un echipament tehnic care ar putea contribui la misiunile de explorare a spaţiului şi la îmbunătăţirea calităţii vieţii pe Pământ.

Juriul „NASA International Space Apps Challenge” a selecţionat proiectul unei echipei din Cipru şi alte 5 dintre cele 950 de proiecte trimise din 135 de ţări. Interesant este faptul că în echipa cipriotă se află şi un român, Adrian Cârlan, care împreună cu informaticieni din Cipru, Ucraina şi Serbia au propus o dronă utilitară pentru Staţia Spaţială Internaţională.

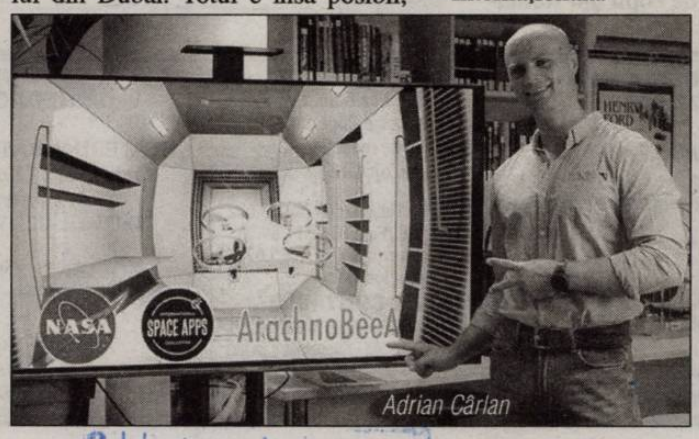

Adrian Cârlan

Adrian Cârlan s-a născut la Bacău, este absolvent al Facultăţii de Automatică şi Calculatoare din cadrul Universităţii „Gheorghe Asachi” din Iaşi, şi s-a stabilit în urmă cu 5 ani la Limassol. Proiectul echipei cipriote se numeşte *ArachnoBeeA* şi constă în construirea unei drone utilitare pentru o staţie spaţială, cu rolul de a transporta mărfuri, utilaje şi echipamente.

Într-un interviu acordat site-ului *pulsulafroditei.com,* Adrian Cârlan a explicat că *ArachnoBeeA* (adică un fel de păianjen-albină) este „o dronă utilitară care poate fi folosită de membrii echipajului de la bordul staţiei spaţiale ISS”. Designul dronei este modular şi de aceea poate fi adaptat oricăror condiţii de lucru. „Astfel, în ambient presurizat se poate deplasa folosind cele 4 rotoare (albina), iar în spaţiile depresurizate, cu ajutorul celor 4 membre (păianjen). De aici şi conceptul de dronă hibridă Păianjen-Albină”, a declarat românul, precizând că, „pe lângă fuziunea de senzori, drona este echipată şi cu un braţ robotic, care poate fi modificat prin ataşarea unor unelte diferite”.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

37

5 "948427" 000119

SUDOKU
jocul săptămânii: 37

8	2		4	3				
1	7				9			
6	4	9						5
7			9				6	
	8				2			1
9						7	1	3
			7				4	6
				2	6		9	8

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Visul unei nopţi... de nuntă

Care fată nu îşi doreşte, poate mai mult decât orice pe lume, când îi vine sorocul, să aibă parte de o nuntă ca-n poveşti, ba chiar mai mult decât atât?!

Îmi amintesc o farsă absolut antologică reuşită de năzdrăvanul cuplu radio Buzdugan-Morar. O pitipoancă fără prea multă glagorie, dar sufocată de bani, se arăta dispusă – în direct, la radio – să dea oricât, numai să ajungă pe post de mireasă cocoţată în vizorul întregii lumi; fie şi numai pentru o noapte, acolo! Pentru asta, ea ţinea morţiş să fie cununată la Paris de P.F. Patriarh Daniel, să-şi care acolo invitaţii, câteva sute, cu un avion particular, să-i cânte la ureche – of course! – alde Guţă şi „Minune", iar printre zecile de feluri de crăpelniţă să aibă, neapărat, icre de... scafandru! Mă rog, asta să zicem că face parte din categoria ţopismelor autohtone de tomberon, dar iată şi cam ce înseamnă, pe mapamond, nunţi cu adevărat de notorietate, atât datorită numelor implicate (familii regale, actori şi cântăreţi, sportivi şi, evident, politicieni), cât şi, mai ales, din perspectiva costurilor halucinante!

● Actriţa *Elizabeth Hurley* şi omul de afaceri indian *Arun Nayar,* după o nuntă fabuloasă într-un castel rural din Anglia, s-au... recăsătorit la Jodhpur, în India, unde au cheltuit o bagatelă de 1,75 milioane de euro.

● Celebrul „Beatles" *Paul McCartney* şi fostul manechin *Heather Mills* au făcut în 2002 o nuntă de 2,4 milioane de euro.

● În 2010, *Chelsea Clinton*, fiica pătimaşului ex-preşedinte SUA Bill, s-a dovedit fidelă amicului din copilărie *Marc*

Mezvinsky (rimează cu Lewinsky, nu?), actualmente bancher, spunându-i „da" în noaptea care a costat cam 3,4 milioane de euro.

● Tulburătoarea *Elisabeth Taylor* (apropo: la al optulea mariaj!) s-a cuplat o noul ei amant, *Larry Fortensky,* lucrător în domeniul construcţiilor, la reşedinţa numită Neverland Ranch a „megastarului" pop Michael Jackson, trecuta amoreză risipind atunci vreo 2,7 milioane de euro.

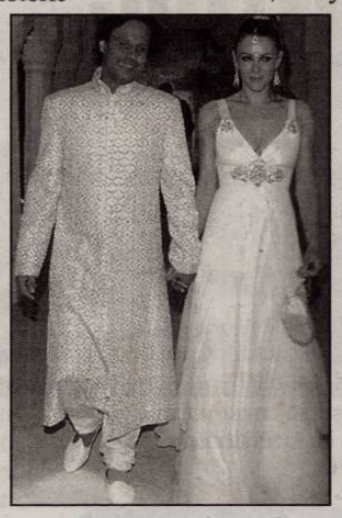

● *Wayne Rooney,* fotbalistul-star al lui Manchester United, s-a nuntit în 2008, în sfârşit, după mulţi ani de linişte, cu partenera sa *Coleen McLoughlin,* pentru fabuloasa sumă de 5,4 milioane de euro. Dar, staţi puţin, că băiatul n-a sărăcit. El s-a folosit de un tertip, vânzând exclusivitatea publicării pozelor de la nuntă revistei „OK!" pentru 3,5 milioane! Tare, nu?

● Un nume care nu ne e chiar străin: *Mittal. Vanisha,* fiul celebrului bogătaş indian Lakshmi Mittal (gălăţenii şi politicienii noştri ştiu despre ce vorbim), s-a căsătorit cu *Amit Bhatia*, dar nu undeva, pe Gange, ci taman în buricul Parisului, la Versailles – *y compris* „le jardin des Tuileries" –, unde au adus din patria-mumă 12 avioane Boeing pline cu nuntaşi, toată daravela costându-i o nimica toată: puţin peste 45 milioane de euro!

● În fine, venind la o zonă mai digerabilă cumva (e vorba despre sânge albastru), trecem repejor de fastuoasa ceremonie nupţială televizată a prinţului *William* şi a frumoasei *Kate Middleton* (23 milioane de euro cheltuite în 2011), pentru a ajunge la mai celebrii *Charles şi Diana Spencer* (Lady Di). Zice-se că ar fi fost cea mai scumpă nuntă din vremea noastră, ea costând în 1981 cam 74 milioane de euro. Mariajul a durat 15 ani şi se ştie că la un an după divorţ prinţesa a fost, oficial, victima unui accident rutier produs la Paris.

Să nu ne simţim complexaţi! Asemenea nunţi de (multe) milioane au loc şi în ţările bananiere, Africa deţinând un astfel de record insolit, unde Nigeria se pare că e campioană. Sigur, şi la noi se aruncă bani „fără număr", mai ales pe la parangheliile nupţiale ţigăneşti ori la cele cu care se înrudesc, din zona politicului, a afacerilor, a justiţiarilor şi flăcăilor cu epoleţi. Dar despre asta nu avem voie să vorbim!

Pulsul Planetei

Pe Pământ există de opt ori mai mulţi copaci decât se credea!

Potrivit unui studiu de ultimă oră, realizat la Universitatea Yale, oamenii de ştiinţă au subestimat extrem de mult, până acum, numărul copacilor de pe planetă. Deşi poluarea şi defrişările masive au făcut ravagii în ultimul secol, avem încă de opt ori mai mulţi arbori decât se estimase. Astfel, pe Terra ar exista, la ora actuală, peste 3000 de miliarde de copaci, deci aproape 422 de arbori pentru fiecare pământean. Totuşi, savanţii avertizează că defrişările rămân un mare pericol, circa 15 miliarde de copaci fiind tăiaţi anual pe Terra, în vreme ce, de la începutul civilizaţiei umane, acum circa 12.000 de ani, numărul arborilor aproape s-a înjumătăţit.

S-a descoperit viaţă la 2,5 km sub planşeul oceanic

În largul peninsulei Shimokita, în nord-vestul Japoniei, cercetătorii au descoperit microorganisme vii la 2500 m profunzime sub planşeul oceanic. Acesta a fost cel mai profund foraj terestru efectuat vreodată, cu scopul de a afla dacă mai există viaţă în astfel de medii. Odată aduse la suprafaţă, celulele recoltate din fundul pământului au fost expuse unui flux de pulbere de carbon, iar microbiologii şi geologii care conduceau studiul au constatat că sunt active. Ele consumau carbon (sursă de oxid de carbon) şi eliminau metan (cel mai simplu gaz pe bază de carbon).

În subsolul oceanic, la o temperatură de 60ºC, aceste mi-

croorganisme supravieţuiesc hrănindu-se cu o sursă de carbon mai mult sau mai puţin abundentă, în funcţie de profunzimea la care trăiesc.

Regiunea unde s-a derulat experimentul era acum 23 de milioane de ani acoperită de mlaştini şi lagune. În mod progresiv, sedimentele bogate în carbon tipice acestor zone umede s-au răspândit în larg, apoi au fost acoperite de sedimente marine.

În diferitele straturi de rocă ce formează în prezent planşeul oceanic (calcar, carbon etc.), concentraţia de microbi descoperită de către cercetătorii japonezi, folosind tehnicile de numărare cu ajutorul microscopului cu lumină fluorescentă, variază de la 10 la 10.000 de celule pe centimetrul cub.

GABRIEL TUDOR

Expresii vechi şi noi

Să vorbim corect!

În vorbirea curentă a unor persoane (şi personaje!) care apar des la televiziune remarcăm, dacă nu veşnica tendinţă de americanizare a vorbirii, o alta mai ciudată şi, am spune, mai periculoasă.

Asta, pentru că vorbitorii respectivi zburdă prin normele gramaticale şi prin vocabular după bunul plac, schimonosind pur şi simplu limba română.

Am auzit astfel spunându-se — şi nu doar o singură dată — atunci când erau compătimite sau acuzate anumite persoane: „Vai, mama lor!" în loc de „Vai *de* mama lor". Sincer discutând expresia, formulată astfel, sună mai mult a înjurătură decât a compătimire.

Contextul ne indică însă sensul cunoscut al expresiei. Câţiva prieteni ai revistei şi ai rubricii ne-au întrebat dacă nu cumva a intervenit o nouă normă care, de altfel, li s-a părut absurdă.

Îi sfătuim să se stea liniştiţi. Nu există nicio schimbare în acest sens. Dicţionarul ne prezintă expresia tot în forma ei veche (şi corectă) lipsită de pretenţiile ridicole ale unora care doresc originalitate cu orice preţ. *(I.S.)*

Starea de veghe

O „fericire" terifiantă

În loc să mă bucure la culme, o recentă ştire „globală" de două rânduri mi-a dat frisoane: „Copiii din România sunt cei mai fericiţi din lume, urmaţi de cei din Columbia, în timp ce sud-coreenii şi britanicii sunt cei mai nefericiţi, conform unui raport al organizaţiei caritabile britanice The Children's Society, citat de Sky News.

Potrivit studiului, la care au participat copii din 15 ţări, cei din Coreea de Sud sunt cei mai nemulţumiţi de viaţa lor, fiind urmaţi de cei din Marea Britanie. În schimb, copiii din România sunt cei mai fericiţi, ei fiind urmaţi de cei din Columbia. Întrebaţi dacă sunt nemulţumiţi de viaţa lor în ansamblu, doar unul din 100 de copii din România a răspuns afirmativ, faţă de unul din 14 în Marea Britanie. (...) Pentru *Raportul privind o copilărie pozitivă 2015* au fost intervievaţi 53.000 de copii cu vârste între 10 şi 12 ani."

Ca ştire de presă, înainte de făcătura evidentă a respectivei organizaţii „caritabile", informaţia e absolut abjectă sau, dacă vreţi, mai decent vorbind, un exemplu clasic de dezinformare şi manipulare grosolană a populaţiei prin mass-media. Păstrând proporţiile (şi interesele corespunzătoare), o putem compara cu aşa-zisele sondaje electorale, care nu fac decât să arunce pe piaţă – cu o abilitate remarcabilă în „dresura psihologică" a mulţimilor – date şi cifre ce mustesc de minciună şi cinism.

De altfel, de vreme ce am reprodus scurta şi edificatoarea (depinde pentru cine şi la ce folosind) concluzie a studiului nu se ştie de cine comandat, orice comentariu pe care l-aş putea face aici ar fi, măcar teoretic, de prisos. Poate că ar fi de adăugat doar câteva detalii. În România trăiesc copii care nu au ce să mănânce, care merg zeci de kilometri pe jos până la o şcoală amărâtă, copii puşi să cerşească ori să facă munci de adulţi, copii bătuţi sau violaţi, copii abandonaţi pe străzi ori atraşi în capcana drogurilor, copii absolut normali, dar care nu au în faţă absolut niciun fel de viitor normal şi aşa mai departe.

Iar „fericiţii columbieni" aflaţi la vârsta jucăriilor au şi ei parte de foame, violenţă, sărăcie, analfabetism etc. În schimb, micuţii britanici se prăpădesc de disperare!

În fond, ce înseamnă asemenea cinice şi mizerabile „studii" ce pot fi uşor luate, ocazional, ca punct de referinţă temeinic pentru realitatea lumii de azi? Şi cui folosesc?

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Zgarda care ţine loc de veterinar

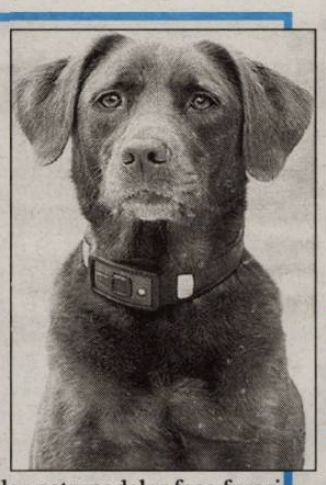

O nouă descoperire care ajută la diagnosticarea precoce a afecţiunilor patrupedelor face furori în SUA: este vorba despre o zgardă special concepută pentru a verifica febra, pulsul, respiraţia şi chiar dacă pe micuţul dumneavoastră prieten îl doare ceva. PetPace a fost inventat la Burlington, Massachusetts, şi este un colier medical care poate măsura semnele vitale ale unui câine, oferind şi alte informaţii preţioase în găsirea simptomelor de durere. Orice problemă apărută la nivelul stării de sănătate a patrupedului este imediat semnalată prin telefon sau e-mail.

Un alt asemenea instrument, Voyce, creat de I4C Innovations Inc., Virginia, are şi o versiune destinată marelui public, ce permite furnizarea de informaţii similare lui PetPace. Există şi varianta Voyce Pro, disponibilă pentru veterinari, şi care se prescrie în general animalelor care au suferit o intervenţie chirurgicală ori au fost diagnosticaţi cu o boală cronică. Cele două coliere pot fi programate pentru a supraveghea îndeaproape maladia specifică a patrupedului. Ele pot fi purtate fie de cătei, fie de pisici, cu condiţia ca acestea să cântărească mai mult de 4 kg.

Colierele PetPace sunt disponibile pe site-ul *petpace.com* la preţul de 150 de dolari bucata, dar şi sub formă de abonament – 15 dolari pe lună, în timp ce Voyce este disponibil pe voyce.com, pentru 200 de dolari şi 9,95 dolari pe lună abonament.

Câţi microbi „încap” într-o casă?

V-aţi pus vreodată întrebarea, după ce, desigur, aţi lustruit cu simţ de răspundere toată casa, câţi microbi au rămas oare nedepistaţi de cârpa de praf?

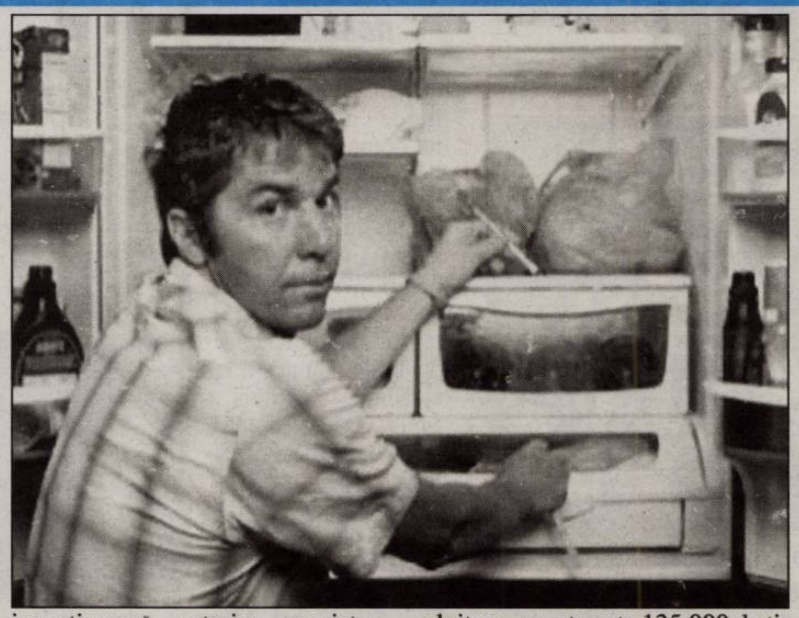

Ei bine, o echipă de cercetători americani a avut această curiozitate şi a studiat îndeaproape problema, rezultatele fiind de-a dreptul uimitoare: fiecare locuinţă adăposteşte o adevărată grădină zoologică, ce deţine, în medie, nu mai puţin de 125.066 tipuri de bacterii şi 72.284 de ciuperci. Aceste comunităţi invizibile pot diferi ca mărime, în funcţie de locaţie, numărul de animale de companie şi de cine anume locuieşte în locuinţa respectivă.

„Casele noastre sunt nişte ecosisteme, spune unul dintre autorii studiului, Noah Fierer, microbiolog la Universitatea Colorado din Boulder. Trăim alături de o diversitate uimitoare de microorganisme pe care nu le putem vedea cu ochiul liber”. Fierer şi colegii lui investigaseră, anterior, ecosistemele microbiene ce pot fi găsite în sol şi pe plante, înainte de a analiza mostre de praf adunate de sute de voluntari, din interiorul şi exteriorul a peste 1.200 de case din Statele Unite, întinse pe mai multe zone climatice.

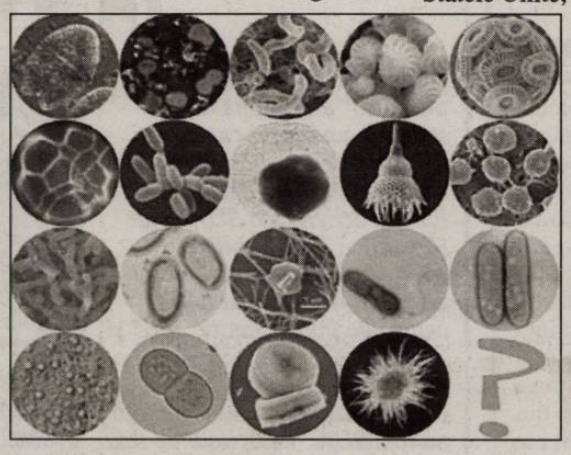

Cum diferitele specii de bacterii şi ciuperci par, adesea, similare, văzute la microscop, savanţii au folosit secvenţionarea ADN pentru a identifica genurile găsite în mostrele de praf. „Diversitatea microbilor pe care i-am găsit în firele de praf din locuinţe este uluitoare: sunt peste 125.000 de tipuri de bacterii şi peste 72.000 de tipuri de fungi. Prezenţa ciupercilor depinde de locul unde se află casele respective, pentru că microorganismele sunt puternic influenţate de temperatură şi umididate.

În schimb, prezenţa bacteriilor e influenţată mult mai puternic de oamenii care locuiesc în casa respectivă şi de alţi factori. De pildă, un factor major îl constituie prezenţa unui animal de companie, mai ales câini sau pisici. Pentru că, atunci când aduci un câine în casă, aduci, pe lângă el, şi mii de microbi, majoritatea provenind din gura animalului”.

În mod interesant, comunităţile bacteriene din gospodărie pot varia însă şi în funcţie de cine locuieşte în casă. Potrivit specialiştilor, numărul diferit de microorganisme s-ar putea datora diferenţelor dintre femei şi bărbaţi în ceea ce priveşte biologia pielii, studiul sugerând că numărul de bacterii e mai mare în locuinţele unde trăiesc mai mulţi bărbaţi decât femei!

Majoritatea microbilor din casele noastre sunt însă inofensivi, iar unii pot fi chiar utili, ne liniştesc oamenii de ştiinţă: „Există dovezi că expunerea la prezenţa câinilor şi pisicilor, de la o vârstă tânără, poate, de fapt, să ne protejeze de alergii”, precizează Fierer.

Regele Arthur a fost doar un general

Legenda Regelui Arthur spune că acesta şi-a condus marile bătălii traversând Marea Britanie, stând aşezat la Masa Rotundă şi răpunându-şi duşmanii cu spada Excalibur. Noile descoperiri demonstrează însă că Arthur era mai degrabă un general şi mai puţin un monarh, care a dus lupte în sudul Scoţiei de astăzi.

Bazându-şi concluziile pe un document scris în limba latină, în secolul al IX-lea, de un călugăr galez, Andrew Breeze, de la Universitatea Navarra, Spania, crede că Arthur a trăit cea mai mare parte a vieţii în Strathclyde. „Arthur a existat cu adevărat — este la fel de prezent în istorie ca regina Victoria. De asemenea, a condus bătălii. Odată recunoscută existenţa reală a acestui personaj, o serie de informaţii referitoare la istoria britanică încep să capete sens. Putem spune că nu a avut nimic de-a face cu oprirea anglo-saxonilor — el se lupta cu alţi britanici, mai la nord”, afirmă Breeze. Specialistul în istoria celţilor adaugă că lucrarea călugărului Nennius, intitulată „Istoria bretonilor”, ar indica şi faptul că Arthur s-a luptat cu alţi bretoni din nord după anul 530, înainte de a fi ucis la Camlan în 537.

Cronica latină indică şi denumirile noilor locuri unde Arthur şi-a întâlnit inamicii, iar dr. Breeze susţine că le-a localizat pe toate. Este vorba despre nouă aşezări pe care cercetătorul le-a identificat având drept suport cărţi despre denumirile străvechi ale oraşelor şi satelor din Anglia şi Scoţia. Printre cele pe care le-a plasat într-o altă regiune se numără „oraşul Legiunii”, situat la extremitatea estică a Zidului lui Hadrian, aproape de Boness, în niciun caz la Chester sau York, cum se credea până acum. Din cele nouă bătălii purtate de legendarul personaj, şapte au fost în Scoţia, una pe râul Glen, în Northumberland, şi a noua a fost bătălia de la Camlan, unde Arthur a fost ucis.

O altă celebră victorie a lui Arthur descrisă în legende a fost la Badon — localitate pe care dr. Breeze a situat-o ca fiind în Witshire, dar savantul a exclus orice legătură a lui Arthur cu această bătălie. El este de părere că Arthur a fost evocat de Nennius ca fiind Dux Bellorum („Conducătorul războinic”), adăugând: „Deţinem acest caracter extraordinar al legendei, foarte frumos povestit, dar avem de-a face doar cu o legendă medievală.

Ceea ce a inspirat această legendă este, cu siguranţă, o figură istorică. Nu un rege, căci avea un nume de origine latină — iar Arthur are asemenea origini — aşadar nu avem de-a face cu un mit, cu un fel de zeu legendar sau ceva de genul acesta. Se pare că personajul ar fi vorbit limba bretonilor, dar şi latina şi era un foarte curajos general. Primele surse nu îl descriu pe Arthur ca rege, această titulatură i se dă mult mai târziu, în Evul Mediu, când a apărut legenda Mesei Rotunde”.

Pagina realizată de **GABRIEL TUDOR**

Avion făcut din drone

Un inventator britanic a creat o superdronă prevăzută cu 54 de elice, suficiente pentru a menţine în aer un om.

Maşina, denumită *The Swarm* („Roiul”, în limba engleză – denumire inspirată de zgomotul asemănător unui zumzet de albine foarte puternic, pe care îl face), nu poate rămâne în aer mai mult de 10 minute fără să fie nevoie să i se încarce bateria şi pare să nu se poată ridica la o înălţime mai mare de 7 metri, dar, cu toate acestea, invenţia rămâne una impresionantă.

The Swarm este alcătuită dintr-un şasiu de metal şi policarbonat, care susţine habitaclul unde stă aşezat pasagerul. Pe el sunt ataşate 54 de elice şi 6 canale de control, pentru a asigura portanţa.

The Swarm este descris ca fiind o superdronă şi un vehicul aerian deschis, el putând transporta o greutate de până la 148 kg. Înregistrarea video a decolării demonstrează o extraordinară uşurinţă a dezlipirii dronei de sol, chiar de pe un teren ierbos, având la bord un pilot neînfricat şi zburând la o înălţime relativ joasă – prin urmare, la prima vedere, o astfel de maşinărie nu intimidează pe nimeni.

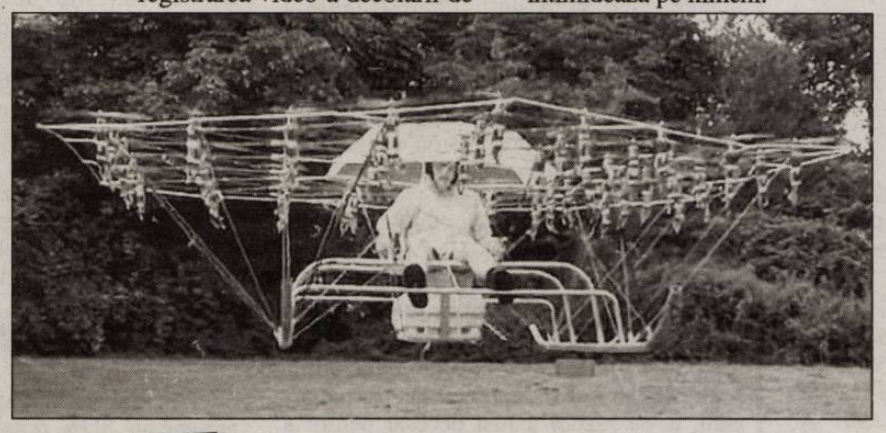

Nu acelaşi lucru se poate spune însă despre *Gremlin*, dronele armatei americane. Agenţia DARPA (Defense Advanced Research Projects – Proiecte de Cercetare Avansată în domeniul Apărării) a proiectat drone reutilizabile care pot zbura împreună pentru a efectua o misiune.

Ideea este înlocuirea cu asemenea aparate de zbor a avioanelor de luptă, foarte costisitoare şi mult mai vulnerabile atunci când efectuează misiuni.

În locul acestora, agenţia propune dezvoltarea avioanelor de mici dimensiuni, fără pilot, de tip dronă, cu o durată de viaţă de circa 20 de utilizări şi un aspect ce aminteşte de rachete şi de avioanele convenţionale totodată.

Boeing va fabrica navete spaţiale pentru NASA

Boeing a inaugurat de curând o nouă fabrică în Florida, unde va urma să construiască propria navă spaţială „Apollo”, ce va purta numele *Starliner*. Starliner CST-100 va fi destinat transportului astronauţilor în spaţiu şi va fi gata în aproximativ 2 ani. De asemenea, ar putea fi folosit ca navă spaţială de agrement, pentru clienţii cu dare de mână ce vor să privească Planeta albastră din Cosmos.

Acest proiect este susţinut de NASA, care a pus la dispoziţia firmei constructoare instalaţia de la Centrul Spaţial Kennedy, utilizat în ultimii 20 de ani drept hangar pentru testarea şi repararea navetelor cosmice.

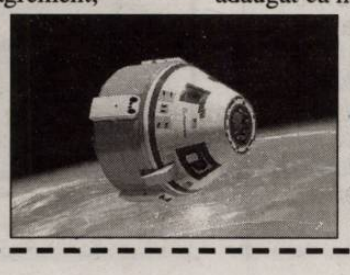

Administratorul NASA, Charles Bolden, a vorbit într-un recent comunicat de presă despre planurile agenţiei spaţiale de a trimite astronauţi pe Marte până în anii 2030, folosind Boeing şi SpaceX. A mai adăugat că nava spaţială nou-proiectată aminteşte oarecum de capsulele programului lunar Apollo. Contractul echipajului comercial de la NASA cu Boeing pentru certificarea, testarea şi pilotarea capsulei Starliner totalizează 4,2 miliarde de dolari.

Arome medievale românești

Vorbim deseori despre regi și împărați de pe alte meleaguri, despre dinastii și războaie în urma cărora monarhii dobândeau sau pierdeau teritorii, uneori pierzându-și viața. Atunci se declanșa lupta pentru putere, cu toate că în monarhiile occidentale existau (există) reguli de succesiune bine stabilite din vechime... Cu gândul la o monumentală piesă de teatru românească, „Apus de soare" de Barbu Ștefănescu Delavrancea, ne vom îndrepta atenția spre câteva aspecte medievale românești, pentru a sorbi parfumul vechilor denumiri ale marilor demnitari de odinioară.

Ștefan cel Mare, dinastia Mușatinilor

Dregătoria

Se poate spune că, încă de la formarea statală a Țării Românești și a Moldovei, dregătoriile erau echivalentul guvernelor de astăzi, căci erau formate din înalți funcționari. Dar aceste „guverne" medievale aveau două fețe: dregătoria de Curte – care se ocupă de toate nevoile domnitorului – și dregătoria publică. Cel mai apropiat dregător domnesc era postelnicul (avea acces în iatac, prezenta soliile etc.). Un alt apropiat al șefului statului de atunci era medelnicerul, care pur și simplu îl ajuta pe „șef" să se spele pe mâini. Ambii dregători „intimi" erau membri ai Sfatului domnesc. Stolnicul se ocupa cu ospețele, iar slugerul făcea aprovizionarea cu carne. De depozitele de alimente se ocupa clucerul (moldoveanul „jitnicer" depozita grânele), comisul stăpânea grajdurile, pe când șetrarul avea în grijă corturile militarilor în campanie. Desigur, paharnicul, pivnicerul și pitarul aveau ocupații ușor de deslușit.

Mihai Viteazu, dinastia Drăculeștilor

În dregătoria publică, vornicul era șeful Curții domnești și treptat a primit și atribuții judecătorești. Logofătul avea în primire cancelaria și se ocupa de acte. Spătarul se ocupa de armată (avea în grijă și spada domnului), pârcălabii erau lideri locali (administrație și judecătorie), portarul se ocupa de granițele moșiilor și treptat s-a transformat în hatman (cu funcții militare). Un caz special în Țara Românească era dregătorul care administra Oltenia și care se numea „ban".

Sfatul domnesc

Un fel de „consiliu de coroană", Sfatul domnesc era alcătuit din toți dregătorii, cărora li se alăturau boierii cei mai importanți – „marii boieri". Aceștia erau cei mai mari proprietari de pământuri, iar deciziile domnești, le semnau ca „martori". Sfatul lua cele mai importante hotărâri locale și internaționale. Din „decizii locale" făceau parte transferul moșiilor, rezolvarea „pricinilor" etc. Ștefan cel Mare a adus pârcălabii în Sfatul domnesc, pentru a-și întări puterea asupra treburilor regionale... Pentru „Sfat" vom întâlni și denumirile de Divan domnesc, sub influență turcească.

Domnul sau voievodul

Evident, dregătoria supremă în stat era cea denumită domnitor (sau Stăpân, de la latinescul „dominus"), căruia îi erau vasali toți boierii, obligați să-i sărute mâna. Cel mai probabil, în perioada împăratului Lucius Aurelianus (domnie 270-275 d.Ch., fiind cel care a ordonat retragerea romanilor din Dacia) termenul de „dominus" a căpătat o mare răspândire, intrând ulterior din latină în română. Voievodul era denumirea purtată de liderul de stat din Țara Românească, ceea ce implica mari funcții militare. Particula „Io" dinaintea numelui domnitorului avea o semnificație de apropiere de divinitate, căci „Io" este o particulă teoforică (purtătoare de Dumnezeu sau de dumnezeire). Domnul avea ca însemne definitorii coroana, buzduganul, sceptrul.

Fotodocument

Evacuare istorică

În istoria războiului din Vietnam, ziua de 30 aprilie 1975 este cunoscută sub denumirea de „Căderea Saigonului". Capitala Vietnamului de Sud a fost atacată de forțele „Nordului" conduse de generalul Van Tien Dung, iar armata „Sudului" era condusă de generalul Nguen Van Tuan. Spre seara zilei de 29 aprilie, cele mai importante obiective ale Saigonului erau ocupate. Fotografia surprinde evacuarea aeriană a personalului din sediul CIA (Central Intelligence Agency) din Saigon, simbol al înfrângerii americanilor. Orașul se va numi Ho Shi Min.

„Rostogolirea tunetului" în Vietnam

Numele de cod „Rostogolirea tunetului" a fost dată de strategii americani campaniei uluitoare de bombardamente din timpul războiului din Vietnam. Forțele aeriene ale SUA și ale Republicii Democratice Vietnam („Vietnamul de Sud") au susținut această amplă campanie între 2 martie 1965 și 2 noiembrie 1968. Rezultatul a fost o înfrângere strategică a forțelor americane. Beligeranții au fost SUA, Vietnamul de Sud și Thailanda, iar de cealaltă parte au fost Vietnamul de Nord, URSS și Coreea de Nord.

Proteste la Washington împotriva războiului, 1971

Obiective ratate

„Rostogolirea tunetului" ar fi trebuit să scadă moralul liderilor nord-vietnamezi și să distrugă o mare parte a infrastructurii din zona nordică – transporturi, uzine, baze militare, baze de aprovizionare etc. Inițial, președintele SUA Lyndon B. Johnson (mandat 1963-1969) a avut unele reticențe față de cererile liderilor militari de la Casa Albă (temându-se de izbucnirea unui nou război mondial), însă în urma „Incidentului din Golful Tonkin" (când nave americane ar fi fost lovite de torpiloare nord-vietnameze), a fost decisă campania de bombardamente aeriene împotriva „Nordului".

Marea operațiune aeriană a SUA (care a depășit orice acțiune similară din al Doilea Război Mondial) venea în următoarele circumstanțe: Războiul din Vietnam, care a durat practic din 1 noiembrie 1961 până la căderea Saigonului (capitala „Sudului") din 30 aprilie 1975, a fost continuarea Primului Război al Indochinei. Pentru americani, acest război a fost necesar pentru a opri expansiunea comunismului din „Nord" către „Sud" – expansiune susținută de liderii de la Hanoi cu ajutorul URSS și al Chinei. De asemenea, guvernul democratic al „Sudului" era contracarat și de forțele de guerilă comuniste „Viet Cong" (Frontul Național de Eliberare), care activau în Sud. Inițial, ajutorul american a fost politic și nu a implicat operațiuni militare, dar slăbiciunea armatelor „Sudului" și intervenția unor mari puteri comuniste în conflict au determinat SUA să trimită trupe în Vietnam.

Pentru Vietnamul de Nord, războiul era unul de înlăturare a colonialismului (reprezentat întâi de francezi și apoi de americani) și de întregire a țării sub conducerea liderilor comuniști de la Hanoi – ceea ce s-a și întâmplat, formându-se Republica Socialistă Vietnam... În timpul „Rostogolirii tunetului", peste 864.000 de tone de bombe au fost aruncate de SUA, care au desfășurat 154.000 de atacuri aeriene și 154.000 navale. Casa Albă nu se aștepta la această incredibilă rezistență aer-aer și sol-aer din partea Vietnamului de Nord. 938 de avioane americane au fost pierdute, dar aproape 200.000 de civili au fost uciși.

Șocul înfrângerii

Publicul american a fost șocat că forțele aeriene ale SUA, dotate cu aparatură sofisticată (amintim doar bombardierul supersonic F-105 Thunderchief) au fost respinse. Eșecul a dus la o nouă strategie de construcție aviatică numită „Top Gun", utilizând supersonicele „F-5 Tigers" și „A-4 Skyhawks", pentru a contracara MIG-urile. Dar mai presus de inițierea unei noi generații de bombardiere, retragerea trupelor din Vietnam a fost tot mai previzibilă. Un exod uriaș urma să înceapă, declanșând „Criza refugiaților din Indochina".

Bombardierul supersonic F-105

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

17 septembrie 1787

Constituția SUA este adoptată

Convenția Constituțională a Statelor Unite ale Americii, care a avut rolul istoric de a definitiva constituția acestei țări, a declarat adoptată „Constituția SUA" la data de 17 septembrie 1787. Membrii Convenției (congresului) începuseră să lucreze la acest document în data de 21 februarie 1787 și reuniunea membrilor s-a desfășurat la Philadelphia (a doua capitală a SUA), statul Pennsylvania.

La 4 martie 1789 a intrat în vigoare Constituția SUA, definind SUA ca un stat federal alcătuit din state suverane și conduse de un guvern federal. Doar 13 state erau componente ale SUA pe atunci, toate foste colonii britanice. Trebuie subliniat că la acea dată, Războiul pentru Independență a SUA, care începuse în 1775, nu se terminase. Acest conflict major (numit și „Războiul Revoluționar American") s-a încheiat în 1783. Prin Tratatul de la Versailles din acel an, Regatul Marii Britanii (regele George al III-lea) recunoștea independența SUA și ceda și Florida de Est și de Vest către SUA. Principalul lider american fusese George Washington (foto). Acesta a fost unul dintre cei 39 de semnatari ai Constituției SUA, care alături de cei 56 de semnatari ai Declarației de Independență (ratificată la 4 iulie 1776 de „Congresul Continental" — parlamentul de atunci)

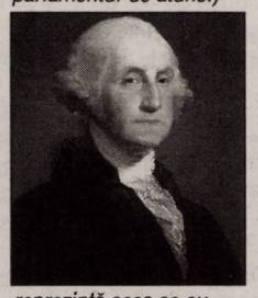

reprezintă ceea ce cu mândrie poporul american numește „Părinții fondatori ai patriei".

Inițial, Constituția SUA conținea șapte articole (esența organizării statului, separarea puterilor etc.). Din 1789, documentul a fost amendat de 27 de ori, primele zece amendamente formând „Bill of Rights", adică acel corp de legi pentru protecția libertăților individuale (inclusiv „dreptul unui suspect de a nu face declarații care l-ar putea incrimina"). Această constituție este interpretată, suplimentată și implementată cu ajutorul unui vast „corp de legi constituționale". Astfel, în SUA nu există o religie oficială, nu există o Biserică (sau cult) avantajată etc. Al Doilea Amedament (1791), ale cărui consecințe le vedem și astăzi, protejează dreptul individual de păstrare și purtare a armelor. Numai că pe atunci, situația istorică a SUA era cu totul alta...

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Cum să comunicăm cu CIVILIZAŢIILE EXTRATERESTRE?

Într-un articol de mai mari dimensiuni, publicat în luna mai 2015 (deci înainte ca miliardarul rus Yuri Milner să-şi anunţe donaţia de 100 de milioane dolari pentru relansarea proiectelor SETI), jurnalista americană de ştiinţă Marissa Fessenden examina modalităţile de conversaţie pe care umanitatea le-ar putea iniţia cu o presupusă civilizaţie extraterestră. Unele dintre ideile evocate merită să le rezumăm şi cititorilor revistei Magazin, ***mai ales pentru a ilustra modul (îngust, credem noi) în care această problemă este abordată la nivelul unor oameni de ştiinţă americani, dar şi la cel al marelui public.***

Un mic grup de cercetători au lansat, în vara anului 2013, un proiect numit „Lone Signal", trimiţând melodia de pe un disc spre steaua pitică roşie Gliese 526, aflată la o distanţă de 17,6 ani-lumină de noi, în constelaţia Bootes (Boarul), stea în jurul căreia ştim azi că orbitează una sau mai multe planete. Dacă acolo există o civilizaţie — spuneau autorii proiectului — ei vor asculta melodia şi ne vor răspunde. Răspunsul va veni, cel mai devreme, în anul 2048, când măcar unii dintre martorii proiectului vor fi în viaţă...

Acest tip de acţiuni completează proiectele pasive, de tip SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence), cu proiecte active, numite uneori METI (Messaging Extraterrestrial Intelligence), emiţând mesaje destinate unor ipotetice inteligenţe nepământene. Este un subiect controversat. Unii experţi susţin că oamenii ar trebui să stea mai degrabă pitiţi, decât să trimită semnale în spaţiu, pentru a nu stârni nişte civilizaţii extraterestre puternice şi potenţial agresive. Alţii susţin că avem obligaţia morală de a comunica fiinţelor extraterestre că nu sunt singure... Dar există şi opinia că, ţinând cont de sărăcia, războaiele, schimbările climatice, bolile, şi problemele de comunicare dintre noi, este o prostie să ne irosim resursele în căutarea unor extratereştri.

Portretul „omuleţilor verzi"

Susţinătorii contactelor subliniază, corect, că orice civilizaţie extraterestră pe care am putea-o întâlni va fi, în mod obligatoriu, mai avansată decât omenirea. Pământul, la urma-urmei, are doar aproximativ 4,5 miliarde de ani, în timp ce Universul evoluează de 13,8 miliarde de ani, socotiţi de la Big Bang. Probabil, la început, Universul nu era prea favorabil vieţii, având în vedere că stelele erau abia în formare şi radiaţiile intense. Dar în curând lucrurile s-au calmat şi evoluţia vieţii a putut începe.

Experţii, indiferent pe care parte s-ar situa, sunt de acord că e practic imposibil ca pământenii să fie singurii locuitori ai Universului. Având în vedere abundenţa de planete şi numărul de lumi potenţial locuibile, logic, trebuie să existe viaţă şi în alte locuri. Fizicianul Enrico Fermi, descoperitorul fisiunii nucleare, spunea şi el, prin 1950, că în Univers trebuie să existe civilizaţii foarte vechi. Ele vor fi explorat de mult timp Galaxia, totuşi noi nu vedem niciun semn al prezenţei lor. „Ar trebui să fie aici; unde sunt?" se întreba fizicianul. Problema a rămas cunoscută de atunci sub numele de „Paradoxul lui Fermi". Răspunsurile care s-au dat la acest paradox au fost: fie călătoriile de la o stea la alta sunt totuşi mai complicate decât ne imaginăm, fie o civilizaţie care devine suficient de avansată se autodistruge (sau e distrusă...), fie suntem, totuşi, singura (sau prima) civilizaţie din Univers...

Căutările SETI au început la un atelier convocat în 1961 de astronomul Frank Drake. Întrebările puse în cadrul atelierului (Câte planete locuibile ar putea fi acolo? Ce procent ar putea da naştere la viaţă ? etc.) au conturat ceea ce azi este cunoscut sub numele de „Formula lui Drake", menită să estimeze numărul de civilizaţii tehnologice din galaxia Calea Lactee. Drake a creat, cu aceeaşi ocazie, şi un mesaj-test, cu scopul să fie trimis extratereştrilor. Niciunul dintre fizicienii, astronomii şi alţi participanţi la întâlnire nu a fost capabil să-l decodeze. Oamenii s-au întrebat atunci „Dacă nu putem face acest mesaj inteligibil nici între noi, oare cum vor fi în stare extratereştrii să-l înţeleagă?".

Au urmat alte propuneri, unele matematice, altele bazate pe imagini sau pe sunete. Seth Shostak, susţinătorul cel mai deschis al proiectelor SETI, a propus chiar să emitem în spaţiu întreaga cantitate de date care se află în acest moment pe Internet. O civilizaţie suficient de avansată, bine familiarizată cu analiza volumelor mari de date, ar trebui să fie capabilă să decodeze Internetul cu precizie. Ar putea exista — s-a comentat — două tipuri de răspuns: Fie extratereştrii vor trage concluzia că locuitorii Pământului ar trebui să fie exterminaţi imediat, fie ei ne vor trimite, ca răspuns, videoclipurile lor preferate cu pisici... S-a mai comentat că, trimiterea întregului Internet ar înseamna, de asemenea, că oamenii nu ar trebui să decidă cât de adevărate trebuie să fie informaţiile. Mesajul nu ar trebui să conţină asigurări că nu suntem o specie violentă şi ostilă, în ciuda istoriei noastre. De asemenea, nu ar trebui să ne prezentăm istoria în culori de nuanţe mai roz.

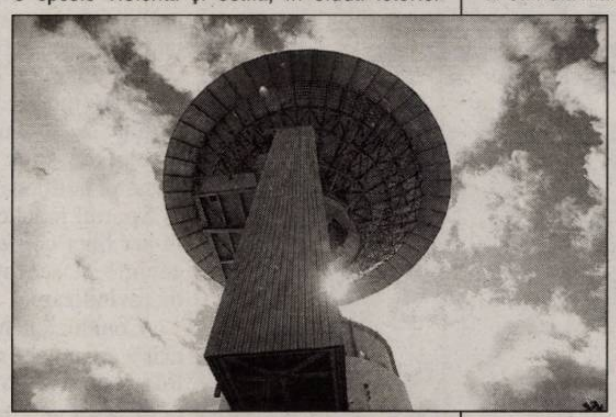

Din perspectiva lui Shostak, grijile privind modul în care vom fi priviţi sunt un pic exagerate. „Eu nu sunt sigur că asta contează prea mult", a spus el. „Durează mult prea mult până când mesajul va ajunge la destinaţie". Situaţia este înrudită cu arheologii care învaţă despre violenţele din vremea Imperiului Roman. În cazul în care întregul Internet devine disponibil, nepământenii vor putea pune violenţele în acelaşi context cu faptele bune. Ei ar putea găsi chiar răspunsuri la o seamă de întrebări, fără a fi nevoie de lungi conversaţii pentru a lămuri anumite lucruri.

Desigur, chiar şi descifrând întregul Internet, nepământenii ar putea să tragă concluzia că omenirea este prea îngrozitoare pentru a i se permite să supravieţuiască. Sau ar putea considera că trupurile noastre din carne sunt de-a dreptul delicioase... Chiar dacă ideea pare ruptă direct din romanele „pulp science-fiction", nu este imposibil — consideră comentatorii — ca extratereştrii să spună că ar fi mai bine să vină şi să distrugă Pământul.

Jurnalista Charlie Jean Anders sublinia câteva motive plauzibile pentru care nişte extratereştri ar considera că merită efortul de a traversa spaţiul până la noi. Ei ar putea fi dornici să găsească planete locuibile (acestea ar putea fi mai puţine decât credem), sau ar putea fi atraşi de unele cunoştinţe pe care le avem. „Ce-ar fi dacă existenţa noastră, sau ceva la ce ne-am gândit, reprezintă pentru ei un pericol, fie politic, fie ideologic, sau religios? Sau chiar ştiinţific?", scria ea.

Riscurile de acest tip au preocupat oamenii de ştiinţă suficient de mult, pentru ca ei să ceară, într-un editorial din 2006 al revistei *Nature,* prudenţă înainte de a trimite un mesaj în spaţiul cosmic. În 2015, după o întâlnire de la Institutul SETI, în care dezbaterea a devenit polarizată, un grup de cercetători şi de organisme interesate au semnat o scrisoare, precizând: „Semnalizarea intenţionată către alte civilizaţii din Calea Lactee ridică probleme, implicând toţi oamenii de pe Pământ, atât prin mesajul trimis, cât şi prin consecinţele unui eventual contact. Deci, înainte de a trimite orice mesaj, ar trebui să aibă loc o discuţie ştiinţifică, politică şi umanitară cu reprezentanţi din întreaga lume".

Mesaje fără „adrisant"

Declaraţia a fost stimulată de interesul în creştere, manifestat de anumite persoane, inclusiv de Shostak, pentru difuzarea de mesaje, prin mijloace de sute de ori mai puternice decât orice transmisie similară din trecut. Unul dintre semnatarii declaraţiei, autorul SF David Brin, spunea: „Eu nu susţin că nepământenii vor fi automat periculoşi... Eu spun doar că respingerea, pur şi simplu, a acestei posibilităţi nu este nici ştiinţifică, nici logică". Brin pledează pentru o discuţie serioasă şi deschisă cu privire la riscurile de transmitere a unui mesaj. „La un nivel minim, acesta ar urma să implice unii dintre cei mai buni şi mai înţelepţi specialişti în ştiinţă, etică şi istorie", spunea el. „Avem cunoştinţă de întâlniri între civilizaţii mai avansate şi altele mai puţin avansate tehnologic. Iar rezultatele acestor întâlniri sunt descurajatoare. Niciuna dintre ele nu s-a terminat fără a provoca cel puţin dureri".

O astfel de discuţie între înţelepţi nu doar că ar aduce laolaltă o seamă de mari minţi, dar ar fi, de asemenea, şi fascinantă, prin faptul că ar stimula mai multe persoane să fie interesate de cauza SETI. Brin adaugă: „Eforturile neobosite de a menţine acest subiect limitat doar la o duzină de fanatici par a fi z oferă oamenilor şi o şansă de a vota. Brin spune că, deoarece instrumentele folosite pentru „a striga către Cosmos" sunt finanţate din dolarii contribuabililor, permiţând unui mic grup să vorbească în numele întregii lumi, aceasta înseamnă că, de fapt, cineva ne foloseşte banii fără să ne întrebe.

Shostak nu este sigur că o astfel de discuţie ar putea rezolva toate problemele, chiar dacă problema ar fi supusă la vot. „Să zicem că 58 la sută spun să trimitem un mesaj şi 42 să nu facem asta", spunea el. „Avem astfel o garanţie că am evitat pericolul?" El spune că nu ştie dacă nepământenii vor fi sau nu periculoşi, dar are sentimentul puternic că oricum nu se poate face nimic în privinţa acestui risc. Shostak susţine că orice societate capabilă să călătorească, pe distanţe de sute sau mii de ani-lumină, ca să ajungă la Pământ, va fi fost capabilă să capteze deja semnalele radio, foarte slabe, pe care le-am difuzat până acum. Chiar şi semnalele noastre obişnuite de radio şi televiziune se răspândesc de vreun secol în spaţiu; tehnologia noastră actuală nu poate capta semnale ipotetice similare de pe nişte planete îndepărtate, dar o civilizaţie avansată ar putea detecta semnalele noastre.

Prin urmare — spune Marissa Fessenden — dacă nişte extratereştri periculoşi sunt „acolo", ei ne pot găsi oricum, indiferent dacă am difuza ori nu, tare şi clar, mesajul că „Suntem aici!".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

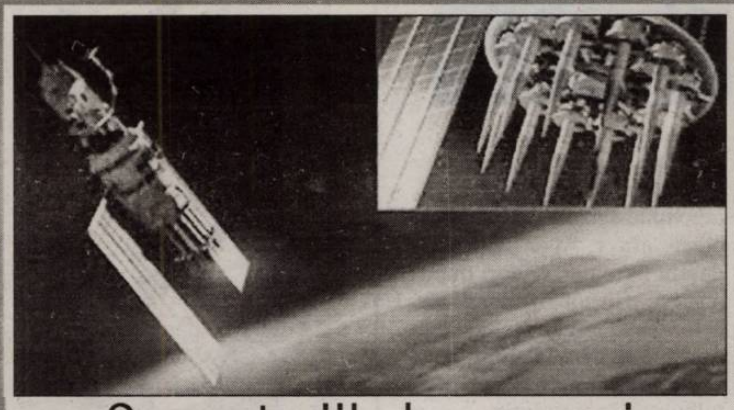

Scamatoriile bancare şi „Bâta lui Dumnezeu"

În timp ce presa occidentală „duduie" pe tema subiectului abordat mai jos, media de la noi nu suflă nici măcar o vorbuliţă.

Motivele nedeclarate, ce ţin de un spaţiu ocult(at) al vieţii noastre cotidiene, sunt de altfel destul de clare, dar din păcate cam întotdeauna ele sunt aruncate la gunoi de deţinătorii frâielor puterii şi banilor lumii noastre (între altele, şi stăpânii absoluţi ai celor mai mari trusturi de presă de pe mapamond), de obicei prin etichetarea cu o sintagmă la care majoritatea oamenilor pun botul, cum se spune vulgar: „teoria conspiraţiei". Şi, chiar dacă ulterior afirmaţii calificate iniţial ca bolnave se adeveresc sută la sută în chip dramatic, nimeni nu mai recunoaşte că avertismentul fusese lansat de ceva vreme...

Hiroshima — 70 de ani mai târziu...

Pe 11 august 2015, China şi-a devalorizat moneda naţională (yuan) cu 1,9%, generând pe mapamond o adevărată undă de şoc referitoare la economia mondială, dar mai ales considerată devastatoare pentru SUA. Doar o zi mai târziu, pe 12 august, chinezii au primit un „mesaj" extrem de puternic, comparabil cu cel pe care toată omenirea îl recunoaşte imediat, de şapte decenii, sub numele de Hiroshima şi Nagasaki. În zona industrială din marginea uriaşei metropole Tianjin, al zecelea cel mai mare port din lume, s-a produs o explozie de proporţii la o unitate chimică importantă, „spectacolul" dezastrului surprins întâmplător în imagini de turişti occidentali oripilând întreaga lume. Şi, la o primă şi inocentă privire, putem spune că se poate să fi fost vorba chiar despre aşa ceva: un accident pe o zonă extrem de sensibilă şi de periculoasă scăpată de sub control. Deşi...

Adepţii din Vest ai ideii că americanii ar fi atacat realmente China, folosind o armă ultrasecretă plasată pe o orbită terestră, invocă şi alte tipuri de argumente. Ca demonstraţie a veridicităţii ipotezei, primul pare destul de fragil: „americanii sunt dispuşi să lanseze arme de distrugere în masă asupra populaţiei civile, ei demonstrând în alte două rânduri aceasta — în august 1945, în Japonia". Imediat, vine un alt tip de raţionament, care însă, nu de puţine ori, s-a dovedit perfect sustenabil; din păcate! De la dubla tragedie Hiroshima-Nagasaki, până la incidentul Tianjin, s-au scurs exact 70 de ani, adică de 10 ori câte 7 ani sau — cum numesc autorii aceasta — un „decashemitah", iar anul 1945 a fost el însuşi un „an-shemitah". În fine, să revenim la cronologia recentelor evenimente, menţionând şi avertismentul sever al preşedintelui Obama, din 16 august, pe tema „prezenţei agenţilor guvernului chinez, care operează în secret în SUA" (cf. *New York Times):* „Aceasta apare într-un moment de tensiune reciprocă între Washington şi Beijing asupra unui anumit număr de probleme: furtul fişierelor a mii de angajaţi ai guvernului nostru, pentru care responsabilii americani suspectează China, îngrădirea de către China a libertăţilor civile, *devalorizarea monedei sale naţionale* (s.n.)".

Un fel de joc „Darts" spaţial

Şi copiii ştiu că Darts e acel joc destul de periculos cu săgeţi „de mână" din metal, foarte ascuţite, care se lansează spre o ţintă colorată. Din neglijenţă, cei ce manipulează micile arme albe pot răni chiar foarte grav persoane aflate în raza de acţiune. Vorbim însă aici despre o armă veritabilă, extrem de periculoasă pentru om şi omenire, în general, botezată în mod destul de neinspirat ***Rod of God*** („Toiagul lui Dumnezeu" sau, am ales noi o variantă mai apropiată de funcţia sa reală — „Bâta lui Dumnezeu"). Ce amestec ar avea aici Divinitatea nu e absolut deloc clar, dar nu asta contează acum. „Rod of God" face parte din categoria aşa-numitelor arme spaţiale cinetice, cu lansare către ţintă de pe orbita pe care gravitează în jurul Terrei, fiind capabilă să atingă, practic, orice ţintă de pe planetă, cu o precizie incredibilă. *Quod erat demonstrandum* — cum ar spune, poate, un matematician!

Avertismentele succint menţionate mai sus îşi au cumva o acoperire mai veche, în noua doctrină de apărare adoptată de Pentagon după septembrie 2001, prin care Statele Unite îşi rezervă inclusiv dreptul (!?) de a ataca armat orice ţintă de pe glob, dacă există indicii că ea pune în pericol democraţia, securitatea şi integritatea Americii. Aceasta, chiar şi cu riscul producerii binecunoscutelor pagube şi victime „colaterale".

* * *

În exploziile de la Tianjin s-au înregistrat oficial 114 morţi. Totodată însă, presa occidentală vorbeşte despre adevărate oraşe subterane populate aproape exclusiv cu muncitori în industriile secrete. Oricum, (şi) guvernul chinez a instituit o perdea de secretomanie şi dezinformare fără precedent, inclusiv legea marţială zonală, după recentele evenimente, clasificate, tot oficial, ca „accident industrial chimic". Pe de altă parte, experţii care au analizat numeroasele fotografii aeriene realizate imediat după incident apreciază că a fost vorba despre un proiectil lansat cu mare precizie din spaţiul extraterestru, cu echivalentul unei bombe nucleare de 5 kilotone. Puterea estimată a bombei de la Hiroshima a fost de 12 kilotone. Din păcate, pe mica noastră planetă se află alte nenumărate astfel de ameninţări, a căror punere în practică stă în mâini irresponsabile şi sub stăpânirea unor minţi absolut diabolice!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ebine de ştiut

Aparent ridicând doar probleme de ordin estetic, varicele constituie de fapt o afecţiune serioasă, cu posibile efecte grave. Apar preponderent la femei, uneori după naşteri, dar pot fi şi ereditare. E bine să mergeţi la medic la primele semne, la apariţia vinişoarelor mici. Semnificând tulburări de circulaţie sangvină, pot da dureri mari la nivelul membrelor inferioare.

Şi totuşi, apariţia varicelor poate fi prevenită evitând sedentarismul şi hipertensiunea arterială.

Iată şi câteva exerciţii şi sfaturi utile în caz de varice!

1. Când vă odihniţi sau când vă dor picioarele, obişnuiţi-vă să le sprijiniţi de o pernă, ridicându-le la un unghi de aproximativ 30º. La scurt timp veţi simţi cum dispare presiunea, venele afectate de varice trimiţând sângele spre inimă cu oarecare dificultate.
2. Efectuaţi acest exerciţiu simplu, dar extrem de eficient: culcată pe covor ridicaţi picioarele până la nivelul unui scaun, apoi inspiraţi şi expiraţi lent şi uniform pe nas. În acest fel, forţa gravitaţională goleşte picioarele de sângele în exces, iar respiraţia profundă şi regulată ajută circulaţia.
3. Nu staţi pe scaun mult timp sau în picioare, în aceeaşi poziţie, pentru că aceste condiţii favorizează apariţia varicelor. Când sunteţi la birou, după fiecare oră petrecută pe scaun, plimbaţi-vă câteva minute. Apoi, mergeţi pe jos distanţe cât mai mari pentru a preveni stagnarea sângelui la nivelul picioarelor.
4. După duş, aplicaţi la nivelul picioarelor, alternativ, jeturile de apă caldă şi rece. Efectul este de accelerare a circulaţiei.
5. Seara obişnuiţi-vă să vă masaţi picioarele, lovind uşor pielea lor cu vârfurile degetelor, începând de la glezne spre şold.

Dr. VALERIU MANTA

Varicele, o afecţiune serioasă

Franjuri şi... pălării

Sunt în continuare în mare vogă, şi în această toamnă, rochiile din piele, ca şi pantalonii sau fustele din acelaşi material, model „parte peste parte" şi obligatoriu franjurate.

De cele mai multe ori, şi jachetele din piele au franjuri lungi, care amintesc de moda ultimelor decenii ale secolului trecut.

Pălăriile elegante, din fetru, cu boruri largi, devin un accesoriu aproape obligatoriu pentru femeile dornice să sublinieze stilul rafinat, plin de eleganţă.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Culorile toamnei şi depresia

Specialiştii sunt convinşi că şi acum, în secolul XXI, când „agresiunea" computerelor, a tabletelor, a internetului, a aparaturii sofisticate folosite intensiv este maximă, oamenii pot scăpa de agitaţia oraşelor refugiindu-se în natură. Toamna este un moment al anului deosebit pentru reîncărcarea bateriilor. Culorile intense ale copacilor, clima blândă, albastrul cerului senin stimulează simţurile şi vă conferă o stare de bine.

Iată şi argumentele cercetătorilor pentru o astfel de evadare. Medicii japonezi au demonstrat că petrecând câteva ore în pădure beneficiaţi de echilibrarea tensiunii arteriale, a pulsului şi bătăilor inimii. S-a demonstrat, de asemenea, că o „baie" în energia pădurii scade şi nivelul hormonilor stresului.

Datorită activităţii fizice pe care o presupune plimbarea prin pădure, atât la copii cât şi la adulţi se diminuează riscul de obezitate.

Alte studii arată că persoanele care trăiesc departe de marile aglomerări urbane şi mai aproape de natură nu fac depresii şi nu se confruntă cu anxietatea. În egală măsură, petrecerea a cât mai mult timp în natură îmbunătăţeşte starea de spirit, dar şi memoria pe termen scurt a persoanelor depresive.

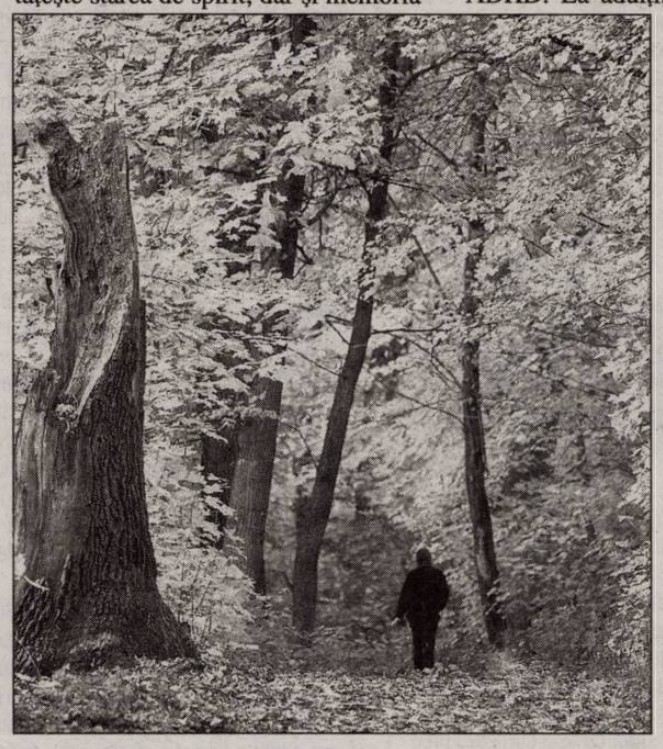

Indiferent de vârstă, beneficiile ieşitului în aer liber sunt nenumărate. La copii, timpul petrecut într-un mediu natural poate diminua simptomele ADHD. La adulţi, orele petrecute în natură îmbunătăţesc concentrarea, precum şi funcţiile sistemului imunitar.

În ultimul timp, cercetătorii în cronobiologie au arătat că sincronizarea cu ciclul natural de lumină/întuneric echilibrează somnul, nivelul de stres şi sistemul hormonal.

Sportul practicat în aer liber conferă energie şi senzaţia de revitalizare.

Concluzionând, există argumente solide pentru a profita de acest anotimp spectaculos, petrecând cât mai mult timp în mijlocul naturii.

Gastronomice

Bruschete cu mozzarella, smântână şi roşii

Câteva felii de pâine prăjită, 125 g mozzarella, 50 ml smântână pentru gătit, 100 g roşii cherry, 1/2 lămâie, sare, piper, 3-4 frunze busuioc, 1/2 ardei iute proaspăt, ulei de măsline, 1 căţel usturoi.

Se prepară smântâna astfel: se amestecă într-un castron cu zeama de la 1/2 lămâie, 2 linguri ulei de măsline, sare şi piper. Mozzarella se taie felii, care se întind pe o farfurie. Peste ele se toarnă smântâna pregătită anterior, apoi se presară deasupra puţină coajă de lămâie rasă, busuiocul tocat şi ardeiul iute tăiat fin, după ce am înlăturat seminţele. Roşiile cherry se taie jumătăţi. Feliile de pâine se prăjesc şi, cât sunt încă fierbinţi, se freacă uşor pe o parte cu un căţel de usturoi tăiat în două. Pe partea cu usturoi se pun apoi bucăţi de mozzarella cu smântână, apoi se aranjează roşiile şi totul se stropeşte cu ulei de măsline. Se presară puţin piper proaspăt măcinat.

Carne de vită cu legume şi sos de soia

1 kg carne de vită, 2 bucăţi de praz, 2 ardei graşi, 2 morcovi, 4 linguri sos de soia, 4 linguri amidon, piper.

Se taie carnea de vită fâşii subţiri şi se lasă 1-2 ore la marinat în sosul de soia. Se taie legumele cât mai subţiri. Se tăvăleşte carnea prin amidon şi se prăjeşte în puţin ulei. Când este aproape gata se adaugă legumele şi se lasă pe foc până se înmoaie puţin. Se acoperă cu puţină apă şi se lasă să fiarbă înăbuşit până scade sosul. Se adaugă piperul. Se potriveşte de sare la final, deoarece sosul de soia este deja sărat.

Ghebe în sos de vin

1 kg ghebe, 2 cepe, ulei, 6 căţei usturoi, 2 linguri bulion, sare, 200 ml vin roşu, 1 1/2 cană apă.

Se spală ghebele în câteva ape şi se lasă să se scurgă. Se curăţă ceapa, se spală şi se taie mărunt, apoi într-o tigaie se căleşte cu ulei. Se adaugă bulionul şi se mai lasă un minut pe foc. Se pun ghebele în tigaie, iar deasupra se adaugă apă şi se lasă să fiarbă. După ce scade apa se adaugă usturoiul tăiat mărunt, vinul şi se lasă să fiarbă la foc mic, amestecând din când în când. După ce a scăzut aproape tot vinul, se potriveşte de sare şi se serveşte.

Limonadă de pepene roşu

1 pepene roşu, 2 lămâi, 100 ml apă, 100 g zahăr, câteva frunze de mentă.

Se pun apa şi zahărul într-un ibric la foc mic pentru câteva minute, fără să clocotească, ci doar să se topească zahărul. Se lasă să se răcorească. Pepenele se curăţă de coajă şi seminţe, se taie cuburi şi se pasează cu un blender. Sucul rezultat se trece prin sită, eliminând pulpa rămasă. O jumătate de lămâie se taie feliuţe, iar restul se storc. În sucul de pepene se pun siropul, zeama de lămâie, bucăţile de lămâie şi frunzele de mentă. Se lasă limonada la frigider pentru câteva ore şi apoi se poate consuma.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

O dorinţă ce poate fi împlinită: MODELAREA CORPULUI

Dacă vă preocupă felul cum arată pielea dumneavoastră sau vă îngrijorează „colăcelul" de grăsime mai vizibil ca altădată, e bine să ştiţi că puteţi folosi câteva trucuri care să vă ajute să vă modelaţi corpul şi să scăpaţi de micile imperfecţiuni.

În cazul celulitei masajul dă rezultate foarte bune. Celulita este generată de cumularea de ţesut adipos la nivelul coapselor, şoldurilor şi feselor. Având aspectul de „coajă de portocală", celulita este inestetică şi adesea dă multă bătaie de cap. Folosiţi o cremă de corp în fiecare zi, la duş, de dorit şi dimineaţa, şi seara, şi prin mişcări ferme masaţi zonele cu probleme până ce loţiunea respectivă intră în piele. În acest fel, elementele nutritive ajung în sânge şi în celule, iar grăsimea dispare încet-încet. Cele mai noi produse anticelulită acţionează mai rapid şi cu mai multe beneficii. Produsele pe bază de cofeină sunt considerate inamici serioşi ai grăsimii.

Mai trebuie cunoscut şi faptul că organismul are capacitatea de a elimina depozitele de grăsime dacă adoptaţi un regim sănătos. Acesta presupune ca dimineaţa să consumaţi cereale, fructe proaspete şi sucuri naturale, la prânz – legume şi grătar, iar seara – peşte sau pui combinate cu brânză slabă.

La baie, folosiţi sare de baie cu diverse arome sau culori. Ea conţine minerale care întăresc ţesutul şi îmbunătăţesc circulaţia sangvină.

Prin sport puteţi ajunge într-o formă fizică bună, pe care ulterior să o menţineţi. Mersul cu bicicleta sau cu rolele tonifică musculatura picioarelor, accelerează circulaţia sangvină. Pentru întărirea muşchilor fesieri şi ai braţelor înotul este perfect.

De asemenea, un ritual ayurvedic, ce are la bază lămâia, ajută corpul să elimine toxinele şi accelerează simţitor arderile grăsimilor. Amestecaţi sucul de la o lămâie cu o jumătare de litru de apă fiartă, aşteptaţi până se răceşte, apoi beţi lichidul.

Un nou Stonehenge, descoperit în Anglia!

Timp de secole, complexul megalitic de la Stonehenge i-a fascinat pe turişti şi arheologi, determinând apariţia celor mai năstruşnice ipoteze legate de construirea lui. Totuşi, monumentul nu este unic în regiune, aşa cum s-a crezut multă vreme, fiindcă foarte recent o altă minune a preistoriei a fost pusă în evidenţă de cercetările arheologice.

La nici 2 kilometri distanţă de faimosul sit arheologic din comitatul englez Wiltshire, experţii au relevat existenţa unui extraordinar şir de pietre gigantice, datând de peste 4.500 de ani. Cele peste 90 de bucăţi de rocă se află însă la un metru sub pământ şi prezenţa lor nu a putut fi pusă în evidenţă, deocamdată, decât cu sofisticatul echipament radar. Potrivit calculelor specialiştilor, monoliţii îngropaţi sunt înalţi, fiecare, de aproximativ 5 m, dar nu sunt dispuşi în cerc, ca la Stonehenge, ci formează o lungă linie dreaptă.

O catedrală a preistoriei

„Avem de-a face cu unul dintre cele mai vaste monumente de piatră din Europa şi el a fost chiar aici, sub nasul nostru, de atâta vreme, fără să bănuim însă prezenţa lui", a declarat profesorul Vince Gaffney, de la Universitatea Bradford, unul dintre arheologii care au făcut descoperirea. Gaffney crede că, spre deosebire de Stonehenge, care are câteva „replici" în lume, toate datând din preistorie, monumentul megalitic recent descoperit este unic pe mapamond, prin forma şi dimensiunile sale neobişnuite.

„Presupunem că aici a fost un fel de arenă rituală. Decorul este de-a dreptul teatral, menit să impresioneze, să confere ideea de autoritate asupra viilor şi morţilor. Probabil că întreaga comunitate a fost mobilizată pentru a lucra la acest monument, care, din acest punct de vedere este, am putea spune, o catedrală a preistoriei", afirmă cercetătorul.

Tehnologia, în sprijinul arheologiei

Megaliţii au fost plasaţi de-a lungul laturii sud-estice a ceea ce ulterior a devenit cunoscut ca Zidurile Durrington – „superhenge" – o aşezare circulară, străjuită de un val de pământ şi de un şanţ care, cu un diametru de aproape 500 m, este a treia cea mai mare construcţie de pământ din Marea Britanie. Gaffney crede că iniţial monoliţii înălţaţi pe verticală aveau, deasupra, şi lespezi uriaşe de piatră, ca acelea de la Stonehenge, însă care s-au prăbuşit ulterior. Nu se ştie şi probabil nici nu vom şti vreodată dacă această „arenă magică" era o atracţie rivală cu Stonehenge sau ambele monumente făceau parte din acelaşi complex de situri sacre. Pietrele, care nu au fost încă excavate, sunt, probabil, menhire similare celor de la Stonehenge.

Dr Nick Snashall, arheologul care supervizează siturile Avebury şi Stonehenge, declarate Moştenire Culturală a Umanităţii de către UNESCO, este de părere că descoperirea arată

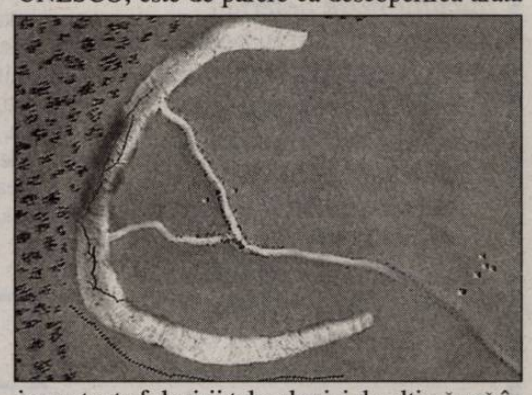

importanţa folosirii tehnologiei de ultimă oră în arheologie. „Scanările radar constituie un element nou în domeniul nostru de activitate şi ele ar putea aduce multe surprize, şi în viitor. Se conturează imaginea unei vaste aşezări neolitice în câmpia Salisbury, probabil una dintre cele mai mari aşezări ale acelor vremuri, din toată Europa. Deocamdată, au fost puse în evidenţă circa 90 de monoliţi, dar numărul lor ar putea fi mai mare. Deschidem astfel un nou capitol în fascinanta poveste a monumentelor megalitice de la Stonehenge".

GABRIEL TUDOR

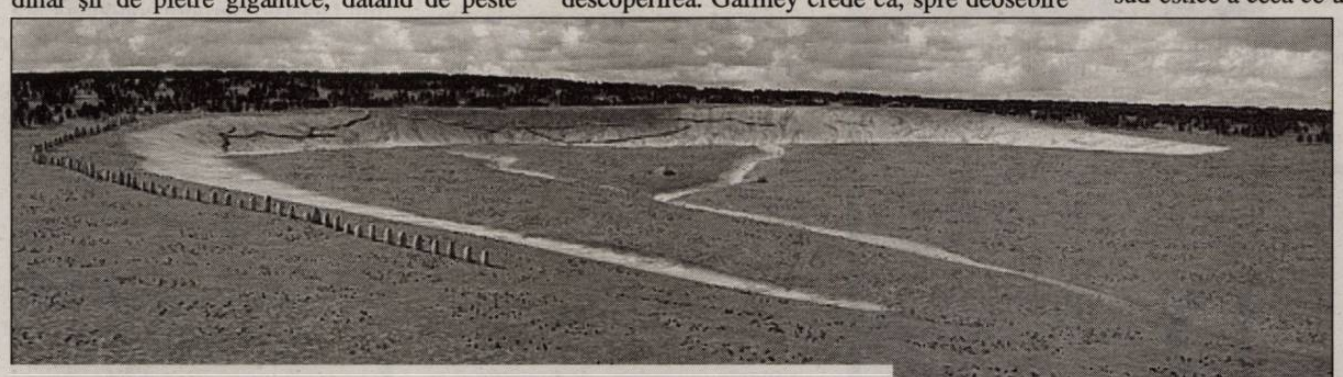

100 de locuri de văzut în România

Cetatea Câlnic

Dacă veţi avea, vreodată, drum prin Alba Iulia, nu ezitaţi să vizitaţi şi cetatea Câlnic, una dintre cele mai bine conservate cetăţi medievale din Ardeal. Mai ales acum, când parcă „niciodată toamna nu fu mai frumoasă". Satul Câlnic se află situat în mijlocul unor coline domoale, nu departe de drumul european E81, ce face legătura între Sebeş şi Sibiu. Denumirea satului provine din limba slavă, unde *kalinik* înseamnă „din lut"; referire, probabil, la materialul din care erau construite casele localnicilor.

În secolul al XII-lea, satul intră în proprietatea unui nobil sas, Kelling, care îşi construieşte aici o reşedinţă din piatră. Donjonul, ridicat mai întâi, a fost înconjurat de un zid fortificat, străjuit de două turnuri, la sud şi la nord. În 1430, ultimul reprezentant al familiei a vândut domeniul nobiliar comunităţii săseşti din Câlnic care, din cauza deselor invazii turceşti, înconjoară cetatea cu o nouă centură de fortificaţii, înălţând, totodată, donjonul, dar şi vechiul zid, cu 3 metri.

Pe interiorul acestui zid, localnicii au creat încăperi din piatră, folosite pe post de cămări în timp de pace şi ca loc de refugiu în vreme de război. În epoca modernă, cetatea şi-a pierdut rolul ei militar, devenind un centru spiritual, în care satul se adună la marile sărbători. Între anii 1960 şi 1961 au avut loc vaste lucrări de restaurare, atât la cetate, cât şi la capela din interiorul ei.

Interesant e faptul că, spre deosebire de celelalte şase biserici fortificate din Ardeal, incluse în patrimoniul UNESCO, cetatea din Câlnic nu s-a ridicat în jurul unei biserici, ci biserica a fost adăugată ulterior. Dacă vizitaţi zona, vă puteţi bucura de nişte privelişti superbe de la ultimul etaj al turnului porţii, situat la o înălţime de 24 de metri şi foarte bine păstrat.

Astăzi, pe lângă butoaiele mari, din lemn de stejar, expuse în pivniţa cetăţii – mărturie a tradiţiilor vinicole milenare ale zonei, în cetate poate fi admirată şi o colecţie de artă populară şi medievală, reunind obiecte de mobilier, icoane, vestigii arheologice, ţesături populare, instrumente muzicale vechi. *(G.T.)*

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Cotnari

Înscrisă pe lista monumentelor istorice din judeţul Iaşi, Biserica din Cotnari este, după cât se pare, ctitorie a Sfântului Voievod Ştefan cel Mare şi face parte din „Ansamblul Medieval Curtea Domnească".

Satul Cotnari este atestat din 1441 sau, după alte surse, din 1448, iar biserica a fost zidită în 1493 şi are hramul „Sfânta Parascheva". Anul construcţiei a fost stabilit în urma unor studii istorice şi arheologice. Nu se cunosc date exacte în acest sens, pentru că pisania bisericii a fost distrusă de vreme, ca şi Curtea Domnească din care au mai rămas numai nişte hrube.

Tradiţia spune că din dreptul acestora ar exista un tunel care duce până la Hârlău, dar, tunelul fiind astupat între timp, urmează ca viitoarele cercetări să confirme sau să infirme supoziţia. Se pare că în secolul al XVII-lea au fost executate importante lucrări de refacere a monumentului. Acest fapt este dovedit de prezenţa unor elemente decorative ca ramele dreptunghiulare ale ferestrelor, cu rozete în colţurile de sus şi ancadramentul uşii de la intrare. Totodată, au fost găsite şi două pietre funerare, parţial distruse, datând din aceeaşi perioadă. Se crede că ele ar fi acoperit mormintele unor persoane care au contribuit la realizarea lucrărilor.

Biserica a suferit serioase modificări între 1831-1832, când a fost dărâmat zidul dintre pronaos şi naos şi a fost înlocuit printr-o arcadă. Alte lucrări de reparaţii şi restaurări au fost făcute în anii 1869 şi 1890.

Aşezământul este realizat după un plan dreptunghiular şi este lipsit de turlă. Este împărţit în pronaos, naos, altar iar pereţii lipsiţi de pictură, au fost doar văruiţi. În unele locuri, sub stratul de var, au fost descoperite urme ale unei zugrăveli mai vechi, imitând zidăria de cărămidă. Arhitectura este foarte simplă şi motivele ornamentale sunt puţine. Biserica este una dintre cele mai modeste construcţii de acest fel din Moldova medievală.

Faţadele exterioare sunt, de asemenea, zugrăvite uniform, în alb, fără alte ornamentaţii în afara ferestrelor, şi nu prezintă niciun element decorativ sub cornişă. Uşa de la intrare este din lemn sculptat cu motive geometrice, rozete, spirale şi viţă-de-vie. În stânga şi în dreapta sunt prezentaţi în basorelief Sfântul Voievod Ştefan cel Mare şi Sfântul Daniil Sihastrul.

Biserica se înscrie în linia generală a ctitoriilor vremii, aşa cum sunt Biserica Mănăstirii Arbore, Biserica Şipota sau Biserica Văleni. După 1996, Biserica din Cotnari a fost amplu restaurată, fiind şi pictată parţial în frescă de profesorul Nicolae Sava şi ucenicii săi. A fost resfinţită la data de 2 iulie 2001 de un sobor impresionant, eveniment la care au participat şi primarul de atunci al municipiului Iaşi, Constantin Simirad şi alte personalităţi politice.

Cu prilejul anului omagial Ştefan cel Mare, la 23 aprilie 2004, pe clădirea bisericii a fost montată o placă de marmură, sfinţită de mitropolitul Moldovei şi Bucovinei de atunci, actualul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Daniel Ciobotea.

IRINA STOICA

Să revenim în Belle Époque

Dulce-amăruia boemă pariziană şi înfloritoarea Belle Époque nu ar fi avut aceleaşi miresme de aventură a spiritului fără afişele artistice ale multor pictori francezi specializaţi în acest gen de reclamă vizuală. Datorită micului-mare nefericit Toulouse-Lautrec, posterul a devenit artă şi s-a transformat într-un fel de trompetă a cabaretelor şi a saloanelor unde arta şi petrecerea fraternizau la ceas de seară. Dar istoria afişului artistic îl preţuieşte drept părinte al său pe Jules Chéret (1836-1932), personaj de seamă al boemei pariziene, fără multă cultură, dar care şi-a făcut ucenicia în multe ateliere de litografie.

Într-adevăr, litografia şi apoi cromolitografia au reprezentat motorul apariţiei artei afişului. Grafica acelor postere de pionierat era influenţată de picturile unor maeştri ai rococo-ului francez (Fragonard) şi ai barocului (Watteau). Chéret a fost cel care, înfiinţând o mică litografie la Paris, în 1866, a determinat dezvoltarea acestui gen de comunicare cu publicul, a cărui popularitate a crescut enorm după 1884, cu prilejul unor mari expoziţii pariziene. Evident, ascensiunea afişului s-a datorat şi apropierii de lumea spectacolelor, pe lângă nuanţa comercială intrinsecă – reclame pentru produse „revoluţionare" precum bicicleta şi lampa cu petrol parfumat şi abajur de mătase...

Un alt mare merit al lui Jules Chéret a fost realizarea memorabilei serii de lucrări de profil intitulate „Maeştrii Afişelor" (1895). Posterele din acea perioadă de explozie europeană a acestui gen de artă au condus la formarea unor importante grupuri de artişti ai penitei şi culorilor, printre care şi pictorul elveţian Théophile Alexandre Steinlen (1859-1923), unul dintre cei mai entuziaşti „locatari" ai boemei din Montmartre. Acestui artist i se datorează uriaşa faimă de care s-a bucurat cabaretul-cenaclu (dacă se poate spune aşa) numit „Pisica Neagră". Acest local al insaţiabililor absintului şi penelului avea, pe lângă sala de petreceri, un fel de salon pentru expoziţii. Aici expuneau maeştrii – în primă „audiţie" – realizatorii de postere comerciale şi de „artă pură".

Reclamă cabaret „Pisica Neagră" (1895)

Deşi nu a funcţionat decât 16 ani (1881-1897), „Pisica Neagră" a devenit atât de faimoasă, încât localuri de acelaşi gen şi cu aceeaşi denumire s-au deschis în mai multe oraşe din Europa (chiar şi la Sankt Petersburg). Prin manifestările artistice desfăşurate în acest local au plecat mai multe nume mari ale unor curente artistice şi literare. Devenit cel mai renumit cabaret din întreaga lume (reprezenta şi o atracţie turistică, pe lângă cea artistică), „Pisica Neagră" era populată de nume ilustre ale intelectualităţii franceze. Printre cei mai renumiţi „clienţi" se numărau Paul Verlaine (cel care a fost arestat pentru împuşcarea prietenului şi... iubitului său, Rimbaud) şi Claude Debussy (cel care a lăsat în urmă două iubite ce s-au sinucis din cauza lui şi care a fugit în Anglia cu nevasta unui bancher parizian), dar şi scânteietoarea dansatoare de can-can, Jane Avril.

Reclamă absintul „Robette" (1898)

De pe vremea lui Shakespeare (afişe teatrale cu mai mult text decât ilustraţii) şi până în secolul XX (când afişele cu îndemnuri militante şi iz de propagandă au început să umple străzile), posterele au reprezentat un mijloc ideal pentru comunicare limpede şi directă cu publicul de toate categoriile. Oameni politici de vază şi simpli meşteşugari se ajută de aceste afişe pentru a-şi atinge un scop precis. Din păcate, lumea visătoare din jurul „Pisicii Negre" a dispărut odată cu neuitata Belle Époque.

Reclamă „Sărbătoarea florilor" (Paris, 1895)

Reclamă Casino Cabourg (1895)

Cu zebrele la plimbare

Lionel Walter baron de Rothschild (1868-1937) a fost un important bancher, politician şi zoolog. A fost membru al Parlamentului de la Londra şi s-a fotografiat pe când se ducea la serviciu cu o caleaşcă trasă de zebre. Voia de fapt să demonstreze că acele erbivore pot fi dresate în interesul omului...

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Santorini şi Atlantida

Insula Santorini face parte din arhipelagul grecesc al Cicladelor din Marea Egee. Numit şi Thera, vulcanul care domină această zbuciumată fâşie de pământ este activ de cel puţin 400 de mii de ani, cu o periodicitate nedefinită, iar multe din erupţiile sale au fost catastrofale. Între răbufniri (ultima importantă s-a produs în 1950), prin coşul vulcanic ies gaze fierbinţi şi vapori de apă, semn că este permanent în clocot.

De una dintre cele mai devastatoare manifestări ale acestui infern sunt legate două dintre marile evenimente legendare ale preistoriei şi istoriei: scufundarea miticului continent al Atlantidei şi biblica traversare a Mării Roşii de către tri-

burile israelite, în cadrul exodului lor din Egipt spre Ţara Făgăduinţei. Data colosalei erupţii a lui Santorini este încă incertă; ea este datată ştiinţific (cu o precizie de 20-50 de ani) în jurul anului 1600 î.Ch. Timp de mai multe zile (săptămâni?), nori groşi de cenuşă au fost aruncaţi până la 30 de kilometri altitudine, iar uriaşe valuri tsunami au măturat coastele Mediteranei, inclusiv Delta Nilului. Practic, clima în acea regiune s-a răcit brusc şi timp de mai multe luni Soarele n-a mai fost vizibil în regiune. Civilizaţiile minoică, egipteană, feniciană şi altele din Bazinul mediteraneean au înregistrat în folclorul şi în mitologiile lor acest eveniment ca pe un fel de „sfârşit al lumii" datorat mâniei divine. Specialiştii compară erupţia lui Santorini din mileniul II î.Ch. cu erupţia vulcanului indonezian Krakatau din 1883, când au pierit peste 30 de mii de oameni!

Datele ştiinţifice privitoare la perioada cataclismului contravin, însă, cu datarea ambelor legende. Astfel, pe baza unei vaste baze de informaţii istorico-geologice, dispariţia Atlantidei s-ar fi produs în secolul X î.Ch., la sfârşitul ultimei glaciaţiuni şi ar fi explicată în bună parte prin topirea gheţurilor din regiunile polare. Însuşi modul de calcul al dinastiilor făcut de Herodot conduce către aceeaşi epocă. Iar consecinţa logică a acestor premise este că Atlantida nu a fost Insula Santorin (sau Arhipelagul Cicladelor), ci acea întindere de pământ din Oceanul Atlantic plasată de Platon (în descrierea legendei) în enigmatica Mare a Sargaselor.

• Creierul se tot măreşte...

În „numai" aproximativ trei milioane de ani, volumul craniului omului preistoric aproape s-a dublat. Dacă acum patru milioane de ani genul *Australopithecus* (căruia i-a aparţinut şi celebra Lucy, presupusa Evă africană) avea 350-400 centimetri cubi (cmc), după două milioane de ani, genul *Paranthropus* ajunsese la 500-560 cmc, iar acum un milion de ani, genul *Homo* atingea 600-700 cmc. Evident, această creştere de volum cranian s-a petrecut odată cu mărirea dimensiunilor corporale: *Paranthropus* avea o înălţime de 1,35, iar *Homo* – 1,75 (femeile aveau cu 10-15 centrimetri mai puţin).

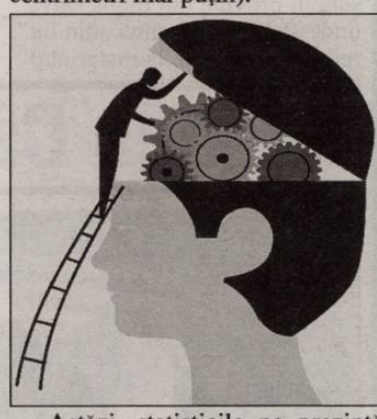

Astăzi, statisticile ne prezintă greutatea medie firească a creierului: 1,42 kg la bărbaţi şi 1,26 kg la femei; la ambele sexe, s-a constatat o creştere medie în greutate de aproximativ 2% faţă de anul 1860. Oare evoluţia masei cerebrale nu s-a oprit? Creiere de excepţie au avut, în această privinţă, scriitorul rus Ivan Turgheniev (1818-1883), cu 2,010 kg, şi Oliver Cromwell (1599-1658), cu 2,234 kg. Femeia cu cel mai greu creier a fost o americancă: ea a avut o masă cerebrală de 1,567 kg (a fost vorba despre o criminală). Cel mai mic creier celebru (parţial atrofiat) a fost al scriitorului francez Anatole France (1844-1924), care a cântărit numai 1,015 kg... Desigur, dimensiunile creierului nu sunt direct proporţionale cu performanţele sale.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Încă un posibil suspect

Teoria conspiraţiei se alimentează din întrebări rămase fără răspuns, într-o anchetă penală de mare rezonanţă. O astfel de etichetă este plasată şi în cazul morţii tragice a prinţesei Diana (31 august 1997). Şi asta, pentru că ultimul fapt cert din acest dosar este următorul: în luna mai a anului 2000 este găsit cadavrul jurnalistului francez Jean-Paul Andanson zis „James". Trupul se afla într-un BMW carbonizat, în sudul Franţei. Ancheta a concluzionat că fusese vorba despre o sinucidere.

Ce legătură a fost între acest James şi Diana? Pe maşina care a lovit un stâlp din tunelul Pont de l'Alma din Paris şi în care au murit prinţesa, Dodi Al Fayed şi şoferul Henri Paul (angajat de 11 ani al Hotelului Ritz, proprietatea lui Mohamed Al Fayed), s-au găsit urmele unei maşini care o zgâriase în prealabil. Maşina a fost identificată: era un Fiat Uno, iar proprietarul era tocmai jurnalistul „James" — care era, de fapt, un paparazzo. Poliţia s-a lovit însă de alibiul lui James, care a susţinut şi a dovedit că nu se afla la volan. Poliţia nu a aflat niciodată cine se afla în acel Fiat Uno în noaptea tragediei.

Bănuielile magnatului Mohamed Al Fayed s-au îndreptat către serviciile secrete britanice, cu care ar fi colaborat atât angajatul său, Henri Paul, cât şi James. Această alegaţie nu a fost dovedită niciodată, cu toate că şoferul (bănuit a fi alcoolic) avea nu mai puţin de 15 conturi

personale în diverse bănci! A fost imposibil să se justifice sumele deţinute de cel care a pilotat maşina în care a murit prinţesa Diana. Şi mai greu de explicat sunt motivele pentru care acel paparazzo „James" s-ar fi sinucis. De ce i-a fost carbonizată maşina? A fost cumva acel jurnalist cuprins de remuşcări? Cu privire la care eveniment? Nu se putuse dovedi că avusese legături cu vreun serviciu secret şi, practic, nu era pe lista suspecţilor. Numai că, aşa cum ştim din cazul Kennedy, peste ani şi ani apar best-seller-uri cu mărturii surprinzătoare, dar care nu mai afectează pe nimeni, din cauza conului de umbră al istoriei... Ultimele cuvinte ale prinţesei Diana au fost: „My God, what's happened?", adresate paramedicului Xavier Gourmelon.

Ştiaţi că...

◆ *...dragorul este o navă de luptă, amenajată pentru curăţarea minelor depuse în mări*

sau fluvii? Acelaşi nume îl poartă muncitorul care manevrează comenzile de pe o dragă.

◆ *...ciacona este un vechi dans de origine sud-americană? A fost introdus în Spania, în secolul al XVII-lea, apoi în Franţa, unde a fost folosit şi în balet.*

◆ *...„paciuli" este o plantă tropicală din familia Lamiacee, ale cărui*

frunze conţin esenţe frumos mirositoare? Este folosită în industria parfumurilor.

◆ *...lanitalul este o fibră textilă chimică? Este obţinută din cazeina din lapte.*

◆ *...nalba de grădină este originară din*

Asia Mică. A fost adusă în Europa de cruciaţi.

◆ *...prin „teofanie" se înţelege orice formă de apariţie a unei divinităţi în faţa oamenilor? Aceasta poate fi revelaţie, întruchipare etc.*

◆ *...Jack Kerouac (1922-1969) a fost un prozator american, lider al generaţiei „beat"?*

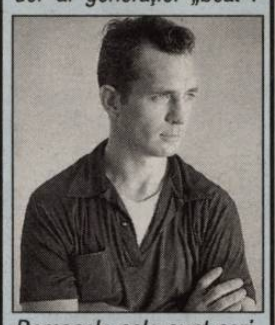

Romanele sale sunt scrise într-un limbaj argotic şi prezintă lumea vagabonzilor, erotismul paroxistic, aventura.

Ştiaţi că...

Nyon

cel mai roman oraş elveţian

Aflat în mijlocul unei naturi de basm, la graniţa dintre Franţa şi Elveţia, lacul Geneva, Leman, cum îi spun francezii, are forma unui corn şi ţărmurile împodobite cu palate, vii, sate şi oraşe superbe.

De-a lungul vremii a reprezentat un spaţiu de inspiraţie pentru mulţi prozatori şi poeţi, pictori şi muzicieni. În oraşele de pe malul lacului s-au născut o serie de opere nemuritoare. La Geneva au fost scrise „Frankenstein" de Marry Shelley şi „Idiotul" de Dostoievski. La Montreux a luat naştere un celebru festival de jazz, au fost găzduiţi Hans Christian Andersen, Vladimir Nabokov şi Igor Stravinski, iar la Vevey, unde se află şi o statuie a lui Mihai Eminescu, s-au oprit Dostoievski care a scris aici „Jucătorul", şi Charlie Chaplin, care şi-a petrecut aici ultimii ani ai vieţii.

Unul dintre cele mai frumoase oraşe de pe malul lacului este Nyon, care îmbină în modul cel mai fericit vestigiile trecutului cu tendinţele lumii moderne. Aşezat nu doar – romantic – pe malul lacului albastru, Nyon este înconjurat de o mulţime de vii care fac din această zonă cea de-a doua regiune viticolă a ţării. Reţeaua de drumuri, străbătută de maşini, de biciclete sau pur şi simplu cu piciorul, leagă oraşul, viile şi livezile de vârfurile munţilor Jura aflaţi în apropiere.

Oraşul a fost fondat cu mai bine de 2000 de ani în urmă şi există dovezi că însuşi Iulius Cezar a ales locul ca sediu al unei importante colonii a Imperiului Roman. Această veche colonie, Iulia Equestris, al cărei centru era Noviodunum, cea mai importantă din Elveţia Romană, păstrează încă urme ale strălucirii de odinioară. Parcul aflat pe o colină de pe malul lacului expune numeroase vestigii, printre care splendide coloane de marmură albă. Acestea sunt completate de mulţimea exponatelor din Muzeul Roman, amenajat într-o basilică din secolul I d.Hr., renovată în anul 2009.

Muzeul Lacului Leman

O mare atracţie o constituie Muzeul Lacului Leman unde este prezentată întreaga natură a celui mai mare lac din Europa Occidentală. Este realizat aici cel mai mare acvariu din Elveţia romană, lângă care sunt prezentate toate păsările specifice locului. Machete, modele reduse ale vapoarelor ilustrează fabulosul patrimoniu naval al regiunii.

Cel mai cunoscut monument al oraşului este însă Castelul Alb, găzduind Muzeul Istoric al Porţelanurilor. Construcţia acestuia a început în secolul al XII-lea în epoca dinastiilor Cossonay-Prangins, puternici seniori locali. În jurul anului 1381 construcţia a fost modificată de conţii de Savoia şi apoi restaurările din 1574-1583 i-au oferit castelului aspectul militar pe care îl are şi astăzi.

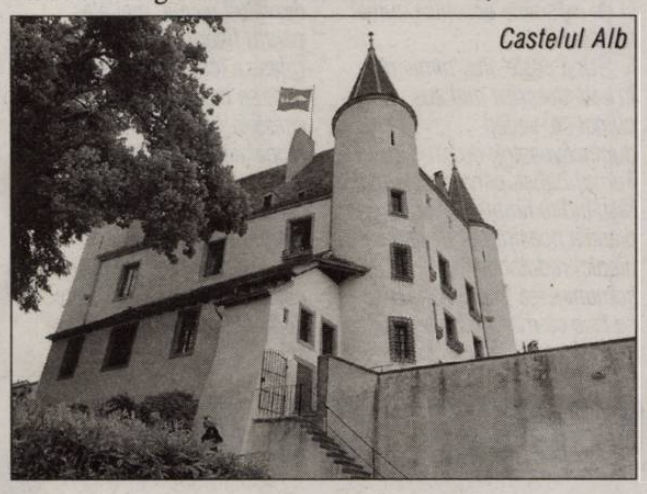

Castelul Alb

Ca urmare a revoluţiei vaudoaze din 1789, în 1804, oraşul a cumpărat construcţia în care a instalat Consiliul Comunal şi tribunalele, care au funcţionat aici până în 1994, închisoarea, folosită ca atare până în 1979 şi muzeul, fondat în 1860 şi instalat într-o aripă a clădirii din 1888.

Din octombrie 1999 până în mai 2006, castelul a fost complet restaurat şi a devenit accesibil marelui public. Vizitatorul poate admira nu doar colecţiile de porţelanuri, ci şi portrete, piese de mobilier, documente, pătrunzându-se de atmosfera specifică vremurilor trecute.

Oraşul este cunoscut în egală măsură şi pentru faptul că aici se află sediul UEFA, stabilit iniţial la Paris şi apoi 35 de ani la Berna, de unde, în 1999, a fost mutat la Nyon.

La o mică distanţă de oraş – circa 5 kilometri – se află un mic sat pescăresc: o oază de linişte şi pace pe care este greu să le mai găseşti altundeva. Ceva mai departe, la 10 kilometri întâlneşti un alt sat, la fel de frumos, Celigny, ales de marele actor Richard Burton pentru a-şi petrece şi el amurgul vieţii.

Din Nyon, traversând lacul în bărcile special puse la dispoziţia doritorilor, poţi ajunge pe ţărmul francez, în Yvoire, considerat de mulţi cel mai frumos oraş din Franţa. Fostul sat pescăresc este organizat în jurul unui castel de poveste şi al unei grădini spectaculoase numite „Grădina celor cinci simţuri". Străduţele întortocheate, căsuţele de piatră învelite în flori degajă o atmosferă atât de fascinantă, încât te aştepţi ca la una dintre porţi să apară Zâna Melusine.

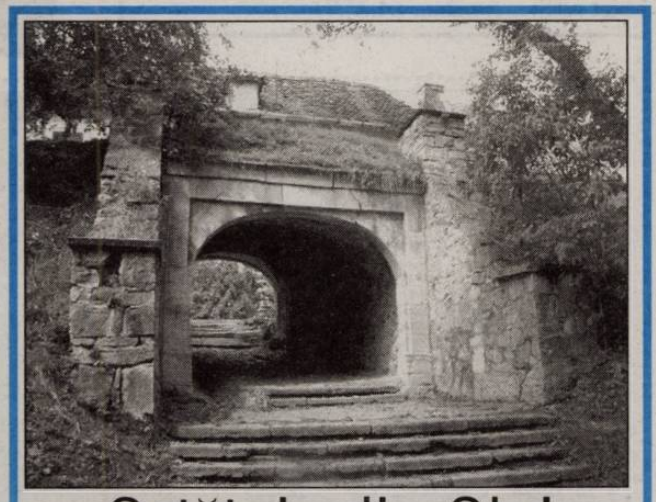

Cetăţuia din Cluj

Aflată în vârful unui deal din Cluj-Napoca, în cartierul Gruia, Cetăţuia (în maghiară Fellegvár) este o fortificaţie construită în perioada habsburgică.

A fost ridicată între 1715-1735 cu ziduri sub formă de stea, o redută, un turn şi bastioane în jur, după planurile arhitectului militar Giovanni Murando Visconti. În exterior era înconjurată de un val de pământ. Au rămas până în zilele noastre porţile din sud-est şi de nord. Deasupra porţilor şi în interior erau clădiri care adăposteau spaţii administrative, o garnizoană şi un depozit de armament. Construcţia a fost ridicată pentru a asigura controlul asupra oraşului după trecerea Transilvaniei sub stăpânire austriacă. A fost folosită şi ca închisoare, mai ales în timpul Revoluţiei de la 1848. La 11 mai 1849 a fost executat aici unul dintre eroii revoluţiei, pastorul sas Stephan Ludwig Roth.

Din vechea Cetăţuie au mai rămas astăzi patru clădiri iar reduta a fost transformată în Turnul Paraşutiştilor.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Cedrii din Liban

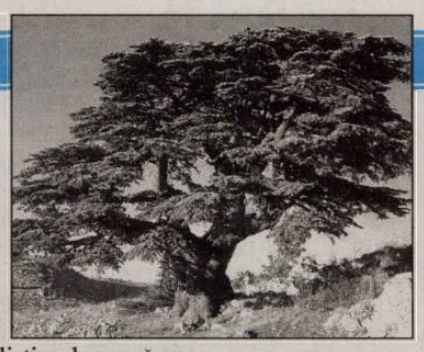

Cântaţi în Vechiul Testamen, cedrii din Liban seamănă întrucâtva cu stejarii noştri, dar îi depăşesc de multe ori ca dimensiuni. Există asemenea arbori şi în Himalaya sau în alţi munţi, dar cei din Liban sunt vestiţi în toată lumea. Maroniţii numesc cedrul Arz-el-rad sau „Pomul lui Dumnezeu" iar evreii îi spun erez. Cedrul trăieşte mai mult de 1000 de ani şi este o adevărată catedrală vegetală.

Cu toate că în Liban mai există doar puţini, din cauza defrişărilor masive, simbolistica lor a rămas aceeaşi, fiind admiraţi ca arbori încărcaţi de sacralitate.

În biserica creştină, datorită dimensiunilor şi aerului său impunător, cedrul este imaginea lui Hristos, simbolizând-o în egală măsură pe Fecioara Maria, care ne ocroteşte la fel cum umbra copacului uriaş ne apără de soare.

Este de asemenea un simbol al Bisericii, care îşi întinde puterea spirituală la fel cum cedrul îşi întinde crengile. În acest caz, păsările cerului care se aşază pe ramurile sale îi reprezintă pe credincioşii care vin la chemarea bisericii.

Chelner să fii, noroc să ai...

Statisticile din ţara noastră referitoare la salarii îi plasează pe chelneri pe la coada listei, chiar dacă se zice că banii lor „adevăraţi" depăşesc cu mult leafa oficială. Dar staţi să vedeţi cam ce se întâmplă la americani, unde alde Orlando ar fi repurtat un succes nebun cu ideea lui de oficializare a ciubucului! Recent, o chelneriţă din SUA a avut surpriza vieţii ei, după ce un client darnic i-a oferit un bacşiş de – ţineţi-vă bine! – 3.000 de dolari, raportat la o notă de numai 650 de dolari. Breanne Snow, o chelneriţă din Bourbon House, Salt Lake City, Utah, a primit ciubucul uriaş după ce a servit la masa a 15 persoane. Ea a declarat ulterior că are două joburi şi lucrează deseori noaptea şi în week-end-uri. Şi aşa cum se-ntâmplă şi pe alte meleaguri cu cei ce nu fură, chiar dacă munceşte din greu, femeia nu reuşeşte să ducă un trai decent.

Snow a ridicat nota de plată de pe masa eliberată de clienţi şi a văzut suma colosală rămasă bacşiş, izbucnind în lacrimi. Întâmplarea are şi o latură ceva mai interesantă: tânăra a declarat că a riscat să piardă „la mustaţă" bacşişul, deoarece, în acea zi, intenţionase să plece mai devreme acasă. Se pare că binefăcătorul ar fi un fost director executiv al gigantului de plăţi online PayPal, Jack Selby, a cărui avere se ridică la vreo 50 milioane de dolari. Acesta este un mare fan al sportului, în primul rând al fotbalului american şi în noaptea respectivă, în oraş s-a desfăşurat un meci important, astfel încât este posibil ca Selby să fi vizitat localul în care lucrează chelneriţa norocoasă. Mă rog, norocul e cum şi-l face omul, zicea Slavici, dar el a fost un biet scriitor român... *(A.N.P.)*

Povestea berbecului rătăcitor

Este cât se poate de clar că oaia, cât e ea de docilă şi de „neinstruită", nu e chiar atât de (scuze!) proastă cum avem noi tendinţa să credem. Să vedeţi ce i s-a întâmplat în acest sens unui anume Chris, un adevărat star ovin australian aflat de ceva vreme pornit în pribegie prin pustiul întinsului subcontinent – nu se ştie din ce motive – şi pus sub o urmărire benefică, dacă putem spune aşa, de RSPCA, o organizaţie de protecţie a animalelor.

Într-un final, „vagabondul" merinos a fost reperat în apropiere de Canberra de câţiva drumeţi, tocmai la vreme pentru a fi salvat, având în vedere mormanul de lână care îi crescuse între timp. De menţionat că oile din rasa merinos sunt crescute în primul rând pentru lână, iar dacă nu sunt tunse la intervale de timp regulate ele riscă nu doar să se îmbolnăvească, ci chiar să moară.

Norocul lui Chris, care în peregrinările sale se-nţelege că nu a găsit nici măcar o frizerie obişnuită, darămite un... nea Alecu dispus – vorba cântecului nostru – să tundă musai şi berbecu', a fost că a încăput rapid pe mâinile celui mai operativ „tunzător" de oi din Australia, Ian Elkins.

Pribeagului lânos i s-a administrat un tranchilizant, apoi, după ce a fost culcat pe spate, i-a fost scoasă de pe trup o incredibilă recoltă de lână în greutate de 40,4 kilograme! Toată treaba cu tunsul a durat 42 de minute, în condiţiile în care Elkins, recordmenul în domeniu, are nevoie de numai 3 minute ca să „dezbrace" o oaie normală, care dă în medie cam 5 kilograme de lână pe an. Totodată s-a apreciat că veşmântul uriaş care aproape că îl sufoca avusese nevoie de cel puţin 5 ani ca să crească. Dacă ar fi rămas în continuare pletos, Chris ar fi murit fie din cauza unei hipertermii, fie afectat de o infecţie. Totuşi, ca un fel de revers al medaliei, despuiat de falnicul său cojoc, el a trebuit să fie băgat într-un fel de combinezon ad-hoc, pentru a fi protejat împotriva frigului.

Nemaiîntâlnita pilozitate a starului ovin a fost, firește, luată în vizor şi de amatorii de recorduri, care doresc ca lâna lui Chris să ajungă la un muzeu. Interesant e că, după toată tevatura ce a făcut înconjurul globului, proprietarul zănaticului berbec nu a fost identificat. Nicio problemă pentru acesta, căci şi-a regăsit tonusul destul de rapid, începând să zburde pe imaşurile cangurilor mai abitir decât înainte.

Într-un fel, e chiar de înţeles entuziasmul său: a devenit recordmen mondial absolut la cantitatea de lână recoltată la un singur tuns, după ce nu mai demult decât în ianuarie confratele său neozeelandez Big Ben fusese întronat lider în domeniu, însă cu „numai" 28,9 kilograme.

Aşadar, cum ziceam, poate e momentul să ne revizuim poziţia faţă de necuvântătoarele pe care le apreciem doar când ajung în farfurie. Mă rog, aici mai rămâne de lucrat la spiritul de turmă, dar pesemne ar trebui să ne gândim dacă nu cumva omul chiar depăşeşte ovinele la acest capitol! *(A.N.P.)*

Eeeeeh, Macarena!

Fără niciun fel de îndoială, nu puţini sunt cei care îşi amintesc şi azi de „nebunia" globală iscată de un cântec tipic latin, foarte ritmat şi senzual, dar altfel un şlagăr de-o vară şi cam atât: ***Macarena.*** *Ei bine, cvasi-anonimul, până atunci, duet spaniol de bătrânei „Los Del Rio" („Cei de pe Râu", cum ar veni în română) a rupt gura târgului cu cântarea lor musai acompaniată de imaginile unui dans mai mult decât lasciv, iar posturile radio care au uitat să îşi revigoreze tonomatele îl reiau şi azi, mai ales când canicula estivală face să fiarbă sângele în vinele ascultătorilor şi turiştilor îndrăgostiţi de litoral şi de crâşmele deschise numai noaptea.*

Una peste alta, nimic rău în cele descrise mai sus, numai că, vedeţi dumneavoastră, de când cu Turnul Babel, până şi cele mai răspândite limbi vorbite pe planeta noastră pot deveni piedici redutabile în comunicarea interumană. Aşa se face că mai toţi petrecăreţii puşi pe ţopăială ascultând sus-amintitul şlagăr nici măcar nu s-au gândit că ar cam trebui ca acesta să conţină şi un fel de mesaj, oricât de primitiv şi de tembel ar fi el. Şi există! Canalul „YouTube Distractify" a dezvăluit recent, mai ales pentru tineretul anilor '90 (piesa a fost lansată în 1994) cum se traduc versurile acesteia. Şi ce află mulţi, cu stupefacţie? Că Macarena nu e numele vreunei prăjituri ori cârciumi de fiţe, ci pur şi simplu al unei fătuci.

Dar una care are pesemne ceva afinităţi cu ale noastre compatrioate de pe „centură", căci — cântecul o spune pe şleau — pe când iubitul său se afla în armată, pătimaşa a căzut în păcat (mă rog, versurile nu sunt chiar atât de eufemistice!) cu alţi doi flăcăi, chipurile, prieteni ai prietenului Macarenei.

Vă daţi seama de ce şlagărul, în deplină armonie cu dansul sugestiv, a făcut furori printre cunoscătorii limbii spaniole. Acuma, printre necunoscători se pare că ar fi creat ceva şoc şi rumoare, dar — ce vreţi? — cântecele din categoria respectivă sunt şi ele o marfă ce se vinde tare bine. „Eeeeh, Macarena!" (A.N.P.)

Înviere...

O poloneză în vârstă de 91 de ani a fost declarată moartă de doctoriţa Wieslawa Czyz, medicul ei curant. Faptul nu era neobişnuit, aşa că trupul femeii a fost dus la morga din localitate unde a fost băgat într-un sac negru şi depus pe o masă în camera frigorifică.

Nu trecuseră însă decât 11 ore de la constatarea decesului, când unul dintre lucrătorii aşezământului a remarcat că sacul respectiv se mişcă. Obişnuit cu fapte ciudate, omul a desfăcut imediat fermoarul şi a scos-o afară pe cea pe care toţi o consideraseră moartă.

Doctoriţa care semnase certificatul de deces a declarat că ea însăşi se află în stare de şoc, neînţelegând cum s-a petrecut miracolul, de vreme ce femeia nu mai prezenta semne vitale, nu mai respira şi îi încetaseră bătăile inimii.

La rândul său, nepoata femeii a povestit că, adusă acasă, mătuşa ei, care suferă de scleroză avansată, nu ştia nimic despre teribila încercare prin care trecuse. A spus doar că-i este foarte frig şi a cerut un ceai cald.

Poliţia a deschis însă o anchetă în ceea ce priveşte eliberarea certificatului de deces. *(I.S.)*

Adolf a „decedat" din nou

De când s-a terminat nenorocirea planetară numită de istorici Al Doilea Război Mondial, a devenit de notorietate faptul (ziceţi-i zvon, mit, fantasmagorie — e totuna!) că Hitler, una dintre figurile cele mai sinistre şi demonice ale omenirii, de fapt nu s-ar fi sinucis pe 30 aprilie 1945, în „bârlogul" lui din Berlin, ci într-un fel sau altul ar fi reuşit să scape cu viaţă din oraşul transformat în praf şi pulbere de trupele sovietice.

Versiunile salvării sale sunt dintre cele mai bizare, mai fanteziste, unele aducând argumente pe care mai-mai că îţi vine să le crezi: de la un oraş secret ascuns în jungla Amazonului, până la sofisticate buncăre plasate sub gheţurile antarctice! Mai nou — totuşi! — a apărut un zvon care, dacă nu i-a lăsat indiferenţi, pe unii i-a bucurat, iar pe alţii i-a întristat: Adolf Hitler ar fi murit de curând în Brazilia, la respectabila vârstă de 95 de ani. Aşa-zisa bombă (mediatică, de data aceasta) a fost lansată pe piaţă de o braziliancă, prin intermediul unei fotografii.

Cercetătoarea în istorie Simoni Renée Guerreiro Dias, doctorand, afirmă într-o carte despre Führer că acesta ar fi fugit, la sfârşitul războiului, mai întâi în Paraguay, apoi în Brazilia (unde ar fi fost protejat de aliaţi ai săi de la... Vatican!). Ca prezumtivă dovadă, ea prezintă o fotografie în care apare un bărbat identificat sub numele de Adolf Leipzig (!?), alături de o femeie cu evidente trăsături africane. Poza e de calitate foarte proastă, astfel că e aproape imposibil de verificat autenticitatea ei şi mai ales identitatea protagoniştilor.

Guerreiro Dias invocă însă în plus mărturia ce i-ar fi fost făcută de o poloneză care

l-ar fi recunoscut pe Hitler şi, mai mult, ia în calcul o analiză ADN de la respectivul bărbat mort la 95 de ani. Totuşi, cum reclama e sufletul comerţului, cercetătoarea nu a mai aşteptat rezultatele analizelor, aşa că şi-a scos pe piaţă cartea. Succes garantat! Context în care prea puţini rămân cei interesaţi de aflarea adevărului-adevărat, fie şi numai pentru a păstra vii speranţele adepţilor lui Adolf în triumful cauzei lor, ori pentru ca autorii de ficţiune să lanseze supoziţia terifiantă: Şi dacă Hitler nu s-a sinucis în '45? *(A.N.P.)*

GRETA GARBO

eternul Sfinx scandinav

Pe 18 septembrie 1905, o fetiţă se năştea pe insula Soderlmalm, din Stockholm. Părinţii ei aveau să o numească Greta Lovisa Gustafsson. Posteritatea îi va spune Garbo, iar legenda ei se va naşte mult mai târziu. Faimoasă pentru surâsul ei îngheţat, graţie căruia i s-a spus „sfinxul suedez", Greta Garbo a fost una dintre cele mai mari actriţe ale lumii, iar aura de mister în care s-a înconjurat i-a sporit şi mai mult faima. Neavând pretenţia că vom dezlega vreodată secretele Gretei Garbo, vă propunem însă să aflăm împreună câteva dintre aspectele mai puţin ştiute ale îndelungatei şi fascinantei sale vieţi.

Dacă alţi actori, precum Shirley Temple sau Mickey Rooney au devenit staruri de mici, copilăria Gretei a fost mult mai puţin fericită. Ca să poată ajuta la întreţinerea familiei, ea s-a angajat la ca vânzătoare de ziare la vârsta de 7 ani! Apoi, la 14 ani a devenit vânzătoare la un magazin de cosmetice, care o va folosi într-o campanie publicitară.

În copilărie, porecla sa era Kata şi aşa a fost strigată şi la maturitate de cei din familie şi de prietenii apropiaţi.

Când era mică, voia să devină cântăreaţă de operă, modelul ei fiind soprana suedeză Naima Wigfstrand.

Şi fratele ei, Sven Gustaffson (1898-1964), a fost actor, apărând în mai multe pelicule sub numele de Sven Garbo.

Greta la 17 ani

Primul rol i-a fost oferit pe când avea 17 ani, în filmul „Luffar-Petter"; curând după aceea, Greta va primi o bursă la o şcoală de artă dramatică din Stockholm.

Cel care o va ajuta să urce treptele gloriei va fi regizorul Mauritz Stiller, care o lansează, în 1924, în „Gosta Berling Saga"; ajunsă la Hollywood, Garbo devine instantaneu o vedetă mondială; pe patul de moarte, regizorul, care a fost îndrăgostit nebuneşte de Garbo, a ţinut în mâini un portrtet al acesteia, realizat de Arnold Genthe.

În 1927 urma să se mărite cu actorul John Gilbert, dar în ultima clipă se răzgândeşte şi fuge din faţa altarului, spre uluirea celor prezenţi.

Deşi era mereu elegantă şi îmbrăcată în cele mai scumpe rochii, ura cochetăria şi adesea spunea „aş fi vrut să mă pot îmbrăca doar cu un sac, precum călugăriţele".

Remarcată ca vedetă a filmului mut, îşi va suprinde spectatorii şi cu vocea ei senzuală în prima sa producţie sonoră, „Anna Christie", care îi va aduce şi prima nominalizare la Oscar pentru Cea mai bună actriţă (a doua va fi pentru rolul din „Camille").

Greta Garbo avea părul castaniu, dar, pentru că la Hollywood era moda „blondelor", obişnuia să-şi decoloreze părul cu diverse substanţe chimice. Într-un singur film, „Torentul", a apărut cu părul vopsit în negru, culoare mult mai potrivită rolului interpretat – o „femeie fatală" din Spania.

Deşi multă lume crede că Greta Garbo avea o statură liliputană, ea măsura, de fapt, 1,68 m.

În „Regina Christina"

Regizorul francez Jean Cocteau a fost atât de fascinat de ea încât a scris rolul Elisabetei din „Copiii teribili" cu gândul la Garbo.

În anii 30, în afară de Charlie Chaplin, care deţinea toate drepturile asupra filmelor sale, Greta Garbo era cea mai bine plătită actriţă de la Hollywood.

Adesea, în timpul filmărilor, când nu-i convenea ceva, exclama, cu voce tare „Cred că mă întorc în Suedia", fapt care le dădea fiori reci producătorilor, ce-i satisfăceau, imediat, orice poftă.

În perioada cât a stat la Hollywood, actriţa a avut două pisici pe care, fiindcă se ciondăneau mereu, le-a numit „Laurel" şi „Hardy", după cei doi mari comici, Stanley Laurel şi Oliver Hardy (Stan şi Bran).

Singurul actor pe care nu-l suferea, la Hollywood, era Clark Gable, despre care spunea că „joacă precum o scândură". Antipatia era reciprocă, întrucât şi faimosul Don Juan o considera pe Garbo „o snoabă".

În 1939, cu „Ninotchka", rol pentru care, de asemenea, a fost nominalizată la Oscar, îşi demonstrează şi abilitatea de a juca în comedii, motiv pentru care studiourile MGM o distribuie în „Femeia cu două feţe", care va fi ultimul ei film.

Deşi acuzată că, spre deosebire de alţi actori, nu s-a implicat în efortul „Aliat de război", Garbo i-a ajutat totuşi în secret pe britanici, divulgându-le numele mai multor simpatizanţi nazişti din Suedia şi transmiţând mesaje pentru agenţii britanici din Europa.

În 1950 a fost inclusă în Cartea Recordurilor, ca fiind „cea mai frumoasă femeie din lume".

În 1951 a devenit cetăţean american, iar în 1954 a primit primul şi singurul Oscar, pentru întreaga carieră.

Toată viaţa a fost afectată de depresie, pe care a încercat să o trateze hrănindu-se naturist şi practicând yoga. Totuşi, n-a renunţat niciodată la ţigări şi la cocktailurile alcoolice.

Consecventă renumelui său de „Sfinx", nu a dat niciodată interviuri, nu a semnat autografe, nu a asistat la nicio premieră a filmelor sale şi nici nu a răspuns vreodată milioanelor de scrisori primite de la fani.

Ultima fotografie

Ultima ei dorinţă a fost să fie incinerată şi urna cu rămăşiţele ei să fie adusă în Suedia; din cauza problemelor birocratice, dorinţa i-a fost însă împlinită abia la nouă ani după moarte, când urna funerară a fost înhumată în cimitirul Skogskyrkogarden din Stockholm.

Deşi s-a vehiculat ideea că actriţa ar fi avut o relaţie de dragoste cu poeta Mercedes De Acosta, corespondenţa dintre ele, dată publicităţii, potrivit instrucţiunilor lăsate de Garbo, în 2000, la 10 ani de la moartea ei, a relevat că între cele două n-a existat decât o relaţie de pură prietenie.

În 2003, un fragment de ţigară fumată de Greta Garbo s-a vândut, la o licitaţie din San Francisco, cu suma de 352 de dolari.

PORTRET

Marius Ciprian Pop

Se spune adesea că, în domeniul muzicii populare, nu mai există cântăreţi de mare valoare, aşa cum erau pe vremuri. Fapt cu totul fals, fie şi numai dacă ne raportăm la numele de tineri rapsozi apăruţi, în ultimele două decenii, în Ardeal. Printre ei, la loc de cinste se numără Marius Ciprian Pop, un artist polivalent, care reuşeşte să fie, în acelaşi timp, şi ofiţer, şi preot, şi prezentator de emisiuni folclorice la televiziune.

Vă veţi întreba când are timp de toate acestea, dar, dacă vom spune că e ardelean (s-a născut pe 1 septembrie 1976, la Cluj), poate vă veţi lămuri de unde vin hărnicia, buna rânduială şi răbdarea lui de a duce toate lucrurile la bun sfârşit. Poate că însăşi naşterea lui, la începutul anului

bisericesc, a fost ca un semn al destinului pe care urma să-l aibă. Adesea, în copilăria petrecută la poalele Apusenilor, mergea cu bunicii la biserică şi, mai târziu, călătorea cu părinţii la superbele noastre mănăstiri din nordul Moldovei. Şi tot în copilărie şi-a descoperit cealaltă mare pasiune, pe lângă chemarea pentru spiritualitatea creştină: la serbările şcolare îi plăcea să cânte şi să îi încânte pe colegi, părinţi, profesori.

După absolvirea Seminarului de Teologie, a urmat şi şcoala Populară de Artă, secţia Canto, iar acum slujeşte la o biserică bucureşteană şi, în paralel, îi învaţă pe viitorii poliţişti, la Academia de Poliţie, că frumoasa şi greaua lor meserie nu poate fi practicată fără o bază morală solidă. Pe lângă melodii populare, tânărul preot a înregistrat şi cântece religioase, cărora le-a dat, cu vocea sa profundă, vibrantă, o interpretare emoţionantă.

Deşi e mai mereu ocupat până peste cap, Marius Ciprian Pop face totul cu zâmbetul pe buze şi nu se plânge niciodată de programul încărcat. Mai mult, o ia cu el întotdeauna, oriunde merge, şi pe fiica lui, Antonia, pentru că aşa făcea şi tatăl lui cu el. Preotul-artist speră astfel să-i insufle fiicei (care, se pare, i-a moştenit talentul!), dragostea pentru muzica populară românească şi pentru credinţa ortodoxă, două elemente fără de care, ca să parafrazăm un mare om de litere, am fi fost „mai altfel şi mai săraci".

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Căile misterioase ale Eului

Editura *Humanitas* a lansat de curând pe piaţă o excepţională lucrare filozofică sub semnătura lui Thomas Metzinger: este vorba despre *Tunelul Eului* (traducere Cristina Jinga), o carte care, într-un fel, se ocupă de ştiinţa minţii umane şi în mare măsură de mitul sinelui. De la lansarea conceptului, acum aproape un secol, lucrurile s-au mai schimbat.

Asta, pentru că a intrat în arenă neuroştiinţa, de pildă, care ne spune că noi, oamenii, nu avem propriu-zis un sine! Că de fapt, aşa cum ar demonstra-o experimentele, suntem un mănunchi de fenomene psihice şi neuronale sprijinit pe o temelie fiziologică. De fapt, noi suntem ceea ce credem noi că suntem. Nu am deconspirat nimic din misterul creierului uman, dar e un pas înainte. Thomas Metzinger scrie o carte pasionantă, care ne înfăţişează nu doar noile descoperiri din ştiinţa creierului, dar reuşeşte totodată să retrezească în noi întrebarea fundamentală: Cine suntem?

Celelalte două întrebări esenţiale ale umanităţii, de unde venim şi încotro ne ducem, sunt lăsate deoparte. „Suntem Maşini-Eu, sisteme naturale de procesare a informaţiei, apărute în procesul de evoluţie biologică de pe această planetă. Eul este o unealtă, una care a evoluat pentru a controla şi a prezice comportamentul propriu şi înţelegerea comportamentului altora", scrie Thomas Metzinger în cartea sa. Practic, Metzinger încearcă să familiarizeze publicul larg cu ceea ce crede el că sunt adevăratele probleme în cercetările de azi asupra conştiinţei.

Aşadar, există sau nu un *Sine?* Iată ce spune Thomas Metzinger în *Introducere:* „În pofida a ceea ce cred cei mai mulţi oameni, nimeni n-a *fost* sau n-a *avut* vreodată un sine. Însă nu doar pentru că filozofia modernă a minţii şi neuroştiinţa cogniţiei sunt, amândouă, pe cale să zdruncine mitul sinelui. Acum a devenit clar că nu vom rezolva niciodată dificila şi complexa problemă filozofică a conştiinţei — şi anume cum poate aceasta apărea în creier, care este un obiect fizic pur — dacă nu admitem această simplă afirmaţie: că, din tot ceea ce ştim astăzi, nu există un lucru, o entitate indivizibilă, care să fie *noi,* nici în creier, nici în vreun alt plan metafizic din afara acestei lumi.

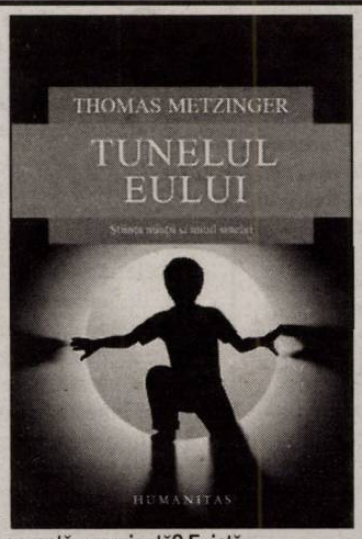

Prin urmare, când vorbim despre experienţa conştiinţei ca fenomen *subiectiv,* care este entitatea ce *are* această experienţă? Există şi alte aspecte importante în încercarea de a sonda natura noastră interioară — noi şi captivante teorii despre emoţii, empatie, visare, raţiune, recente descoperiri despre voinţa liberă şi controlul conştient al acţiunilor noastre, chiar şi despre conştiinţa maşinii — şi toate sunt valoroase, ca pietre de construcţie a unei mai profunde înţelegeri a ceea ce suntem...

Ceea ce ne lipseşte în prezent, totuşi, este imaginea de ansamblu — un cadru mai general pe care să putem lucra. Noile ştiinţe ale minţii au generat o avalanşă de date relevante, dar niciun model care să poată, măcar în principiu, să integreze toate aceste date. Există o întrebare centrală cu care trebuie să ne confruntăm frontal: De ce întotdeauna există cineva care *să aibă* experienţa? Cine este cel care simte senzaţiile tale şi care visează visele tale? Cine este agentul care face acţiunea şi ce este entitatea care gândeşte gândurile tale? De ce este realitatea ta conştientă realitatea *ta* conştientă? Aceasta este inima misterului.

Dacă nu vrem doar pietrele de construcţie, ci un întreg unificat, atunci acestea sunt întrebări esenţiale. Există o nouă poveste, una provocatoare şi probabil şocantă, de spus despre acest mister: povestea despre Tunelul Eului".

GEORGE CUŞNARENCU

„Spectrul" care ne bate la uşă:

POLIOMIELITA

La fel ca „bomboana de pe colivă", o ştire cumplită a fost anexată foarte recent la dosarul şi-aşa extrem de ameninţător al crizei fără precedent a refugiaţilor arabi din Europa. Organizaţia Mondială a Sănătăţii (OMS) a avertizat că riscul ca aceştia să se îmbolnăvească este uriaş, în condiţiile în care stau îngrămădiţi în mijloace de transport şi prin gări, fără posibilitatea de a se spăla. Deja două cazuri de poliomielită au apărut în Ucraina, ţară aflată la graniţa cu România, în contextul marilor probleme generate de conflictele cu separatiştii.

La noi, Ministerul Sănătăţii se teme că această boală eradicată de aproape 30 de ani ar putea reapărea, şi fiindcă mulţi părinţi refuză să-şi vaccineze copiii. De altfel, OMS trăgea un semnal de alarmă încă de anul trecut, când în Siria au apărut mai multe focare ale acestei maladii. Îngrijorarea este cu atât mai mare acum, cu cât mii de refugiaţi ajung zilnic în Europa.

Moartea poate surveni în câteva ore!

O boală declarată eradicată nu e similară cu moartea unui om, care, de pildă, te mai poate ameninţa doar ca... spectru! Declanşarea unor focare în alte părţi ale lumii poate avea drept consecinţă şi retransmiterea vectorilor principali în zonele „curate". Vorbind despre poliomielită, trebuie din păcate să actualizăm date pe care le-am fi dorit rămase într-un trecut negru cât mai îndepărtat.

◆ Poliomielita este o maladie foarte contagioasă provocată de un virus specific (PVS), care invadează sistemul nervos, putând determina paralizia şi moartea în numai câteva ore. PVS pătrunde în organism pe cale orală, prin apă şi alimente contaminate de materii fecale ale unui bolnav. Virusul se multiplică în intestine şi se elimină prin excreţie, putând să se transmită în continuare, în acelaşi mod.

◆ Primele simptome ale bolii sunt: febră, oboseală, cefalee, vomă, durere puternică la ceafă şi dureri „inexplicabile" ale membrelor. Cei mai vulnerabili la PVS sunt copiii sub 5 ani. La subiecţii infectaţi, într-un caz din 200 apare o paralizie ireversibilă (în general a picioarelor), iar 5-10% din aceştia mor în urma blocării muşchilor respiratori; adică, mai exact, sufocaţi!

◆ Extrem de important: NU există un tratament împotriva poliomielitei, ci numai posibilitatea prevenirii ei prin vaccinare. Este un vaccin (VPO, doar Suedia şi Islanda folosind un alt vaccin) sigur şi eficace, după afirmaţiile specialiştilor, administrat oral în mai multe etape, ceea ce îi conferă marele avantaj de a putea fi dat chiar şi de voluntari. Se afirmă chiar că ar fi cel mai

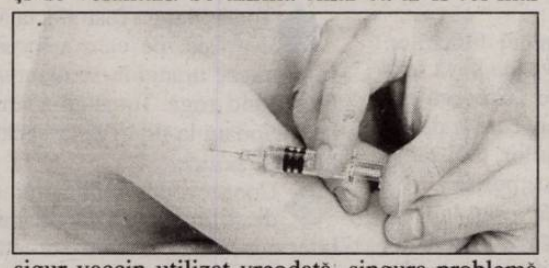

sigur vaccin utilizat vreodată, singura problemă ce se poate ivi ulterior, numai în cazuri rarisime şi în condiţii cu totul speciale, referindu-se la eventualitatea ca virusul „domesticit" conţinut de vaccin să-şi recapete virulenţa în urma vreunei mutaţii imprevizibile.

Politica umanitară şi bombele ambulante

Se afirmă că actualmente, în lume, doar în trei ţări nu s-a putut încă opri propagarea poliomielitei: Afganistan, Pakistan şi Nigeria. Lucrurile sunt însă mult mai complexe şi nu ţin doar de prevenţie şi de domeniul medical. Se poate spune chiar că principalul factor de influenţă, şi în această privinţă, este politicul. Lăsând însă deoparte uriaşele interese de tot felul existente şi în umbra acestui fenomen, e de notat că poliomielita e considerată una dintre foarte puţinele boli ce pot fi eradicate total şi definitiv, dacă se poate spune aşa.

Principalul argument e acela că maladia nu se transmite prin intermediari de genul animalelor (cum e, de pildă, ţânţarul pentru paludism), deci

poate fi ţinută mai bine sub control, cu condiţia ca sănătatea populaţiei să primeze faţă de alte obiective în toate proiectele şi acţiunile factorilor de decizie.

În această privinţă, un plus de încredere îl poate constitui Iniţiativa mondială pentru eradicarea poliomielitei, lansată în 1988, la care au aderat guvernele statelor, OMS, UNICEF, alte instituţii şi organizaţii mai mult sau mai puţin „vizibile". De remarcat că, din 1988 încoace, incidenţa maladiei a putut fi redusă pe plan mondial cu 99%, un triumf de răsunet în acest sens repurtând India, unde în 2011 s-a declarat victoria împotriva acestei maladii.

Bolile nu ţin cont de graniţe

Mai mult decât atât, vaccinul antipolio oral a fost declarat sigur, în mod oficial, într-o zonă a lumii care de obicei se opune categoric iniţiativelor occidentale, din considerente politice şi religioase. Responsabili islamici din întreaga lume – precum Marele Şeic Tantawi de la Universitatea Al-Azhar, Marele Muftiu al Arabiei Saudite şi Consiliul Înţelepţilor (în arabă, „*ulamâ*") din Indonezia – au acrediatat oficial acest fapt, efectiv salvând de la moarte şi handicap sute de mii de copii de pe mapamond. Iată şi din partea noastră un motiv serios pentru care menţionăm, într-o pagină despre sănătate, aceste denumiri ce nu par a avea legătură cu medicina.

Nu e mai puţin lipsit de importanţă faptul, deloc anecdotic, că sigla MSF, de la „Medici fără frontiere", poate însemna, la fel de realist vorbind, „Maladii fără frontiere"! Mai precis, e logic că (şi) poliomielita se poate propaga şi se propagă, din zonele în care refuză să cedeze terenul cucerit, către ţările vecine şi mai departe. Zonă pe care nicio poliţie de frontieră nu poate avea competenţe!

În aceeaşi idee, să mai precizăm că aproximativ 20% din copiii cu paralizii reprezintă cazuri de infectare în absenţa oricăror simptome. Aşadar, ne întoarcem la imperativul eradicării bolii. Lucru care, iată, din nou devine mult mai dificil de gestionat, în contextul „invaziei" musulmane în Europa.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Mult-invocatul entuziasm al elevilor care se întorc toamna la şcoală de dragul învăţăturii e doar o gogoriţă propagandistică fără culoare politică. În realitate, bucuria nedisimulată a „piticilor", gimnaziştilor şi liceenilor se raportează mai degrabă la reîntâlnirea cu prietenii şi colegii şi la reluarea unor activităţi mai degrabă paralele cu şcoala. Afirmaţia e valabilă pentru orice persoană angajată în muncă, după ce a parcurs o perioadă de relaxare prin detaşare de serviciu. Totuşi, în 99,99% din cazuri nu vedem că toată nebunia asta frumoasă poate ascunde pericole reale, serioase, cu urmări nefaste pe termen greu de definit!

Despărţirea de vacanţă/concediu şi revenirea la activităţile de rutină în luna septembrie este, în multe familii, sinonimă cu tensiunea. Se termină perioada de odihnă şi zilele fără orar strict, se fac pregătiri pentru reînceperea şcolii şi, în majoritatea cazurilor, aceasta coincide cu sindromul post-vacanţă, un proces de adaptare care prezintă simptomele lui, dar care nu este recunoscut ca boală de OMS, potrivit presei spaniole. Este un fenomen complet normal, care durează între una şi trei zile. Poate trece chiar şi o săptămână până ce o persoană se adaptează din nou la ritmul de viaţă normal. Dacă nu îşi revine după acest timp, înseamnă că există o problemă şi trebuie să meargă la un specialist, afirmă psihologii.

Sindromul post-vacanţă îi afectează şi pe copii. În rândul celor mici, el se poate manifesta sub formă de tristeţe, iritabilitate, tulburări de somn, oboseală, pierderea poftei

Vacanţă. Şi pe urmă?

de mâncare, apariţia unor dureri corporale difuze, diaree sau vărsături. În asemenea situaţii, în favoarea copiilor poate interveni alimentaţia.

Experţii amintesc că o dietă echilibrată e fundamentală în toate stadiile vieţii, fiind benefică, printre altele, pentru starea de spirit. Astfel, se recomandă ca în această perioadă a anului părinţii să nu le ofere copiilor prea multe dulciuri şi snacks, ci mai multe fructe. De asemenea, sunt binevenite şi produsele lactate şi fructele uscate. Dacă sindromul post-vacanţă nu trece după perioada de adaptare, este posibil să existe o problemă serioasă la şcoală. Se ştie că fiecare copil are forma sa de adaptare la situaţii noi şi că nu există norme a căror respectare să fie obligatorie. Totuşi, experţii recomandă o serie de măsuri pentru a facilita adaptarea celor mici şi pentru a instaura norme în casă.

În acest sens, se propune realizarea schimbărilor în mod progresiv: cu două săptămâni înainte de începerea şcolii, copiii să înceapă să se culce şi să se trezească la orele corespunzătoare orarului şcolar, pentru a nu se simţi obosiţi în primele zile de şcoală.

Medicii le recomandă părinţilor să observe şi să descrie în mod clar felul în care reacţionează copiii, pentru a şti ce comportamente trebuie să fie introduse ori modificate. Ideal ar fi ca părinţii să stabilească activităţi de rutină, la aceeaşi oră. De exemplu, schema „cină — spălat — dormit". Este foarte important şi ce se întâmplă după manifestarea unui anumit comportament. De aceea, părinţii ar trebui să le explice copiilor aspectele pozitive pe care le presupune reînceperea şcolii: îşi vor revedea colegii, le vor povesti cum şi-au petrecut vacanţa, îşi vor relua activitatea. Pentru sănătatea psihică a micuţilor de azi şi a adulţilor de mâine, acest element poate deveni uneori chiar vital!

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Diabetul şi vederea

Cel puţin după vârsta de 60-65 de ani, între diabet şi problemele legate de vedere se stabileşte o relaţie foarte strânsă, în sensul că susamintita maladie, de altfel foarte răspândită pe glob, poate reprezenta chiar principalul factor de risc în apariţia cecităţii.

Din păcate, nu puţini sunt diabeticii care, preocupaţi foarte mult de această afecţiune pe care ştiu că trebuie să o poarte cu sine toată viaţa, acordă mai puţină atenţie sau deloc sănătăţii ochilor, astfel că nu de puţine ori ajung la pierderea ireversibilă a vederii. Potrivit specialiştilor, motivaţia acestei intercondiţionări se referă la faptul că alterarea vederii la diabetici se caracterizează prin schimbarea comportamentală a vaselor de sânge minuscule care alimentează retina.

De aceea, se recomandă ca persoanele cu diabet să meargă în mod regulat la oftalmolog pentru verificarea stării ochilor.

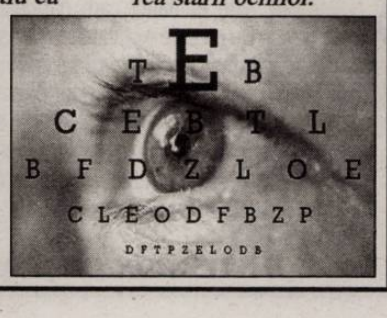

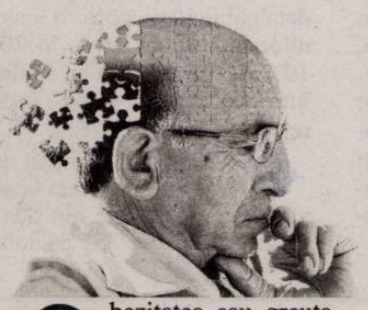

ALZHEIMER,

o afecţiune „cu greutate"

Obezitatea sau greutatea în exces după vârsta de 50 de ani ar putea accelera apariţia bolii Alzheimer, potrivit unui studiu preluat de presa occidentală. La creşterea cu un punct al indicelui de masă corporală (IMC) corespunde o accelerare de 6-7 luni. O echipă de cercetători americani, canadieni şi taiwanezi a studiat aproape 14 ani circa 1.400 de persoane normale în plan cognitiv, care locuiau în regiunea Baltimore la începutul studiului şi care au fost supuse regulat unor evaluări neuropsihologice. Dintre acestea, 142 au dezvoltat boala Alzheimer.

Cercetătorii au arătat că la acestea, un IMC mai ridicat în jurul vârstei de 50 de ani s-a asociat cu apariţia mai timpurie a bolii. Un indice mai mare de 30 este considerat semn de obezitate la adulţi, iar între 25 şi 30 se apreciază că este vorba de exces de greutate.

Cercetătorii au analizat şi rezultatele a 191 de autopsii, ajungând la concluzia că un IMC mai ridicat a dus la un

număr mai mare de ghemuri neurofibrilare, modificări cerebrale observate în această maladie. Îmbătrânirea este principalul factor de risc în bolile neurodegenerative ca Alzheimer, însă unele studii au arătat că şi diabetul, hipertensiunea sau absenţa mişcării pot juca un rol în apariţia ei, putând-o chiar accelera.

Autorii studiului atrag atenţia totodată asupra importanţei menţinerii unui IMC sănătos după 50 de ani, pentru a întârzia apariţia bolii Alzheimer. O diferenţă de 2 ani ar putea duce la scăderea cu 22 de milioane a numărului global de asemenea cazuri în lume până în 2050. Potrivit OMS, în lume există 47,5 milioane de oameni afectaţi de demenţă, în fiecare an fiind înregistrate 7,7 milioane de cazuri noi.

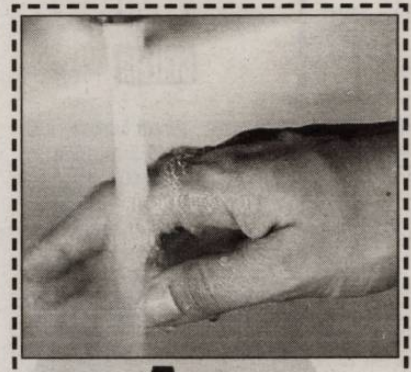

Apa stinge focul

„Banalitatea" din titlul de mai sus nu e tocmai de ignorat, în cazul în care ne-am ars pielea, fie cu flacără deschisă, fie prin opărire ori în urma altor tipuri de accidente relativ minore. Problema ar fi dacă ştim să acţionăm corect în primele minute după nefericita întâmplare, iar uneori se dovedeşte că nu. Aşadar, ceea ce nu ar trebui să facem este să evităm aplicarea pe rană, de prima dată, a unei substanţe grase, indiferent despre ce ar fi vorba.

Mai întâi, trebuie să punem zona arsă sub apă la temperatura de 10-25 de grade şi să o ţinem astfel mai multe minute. Aceasta va permite ca rana să se răcorească în mod firesc (nu trebuie forţat punând, de exemplu, gheaţă), iar intensitatea durerii să scadă şi – foarte important – ca arsura să nu se extindă în ţesuturile inferioare ale epidermei şi dermei. Oricum, dacă e o arsură gravă, pasul următor va fi prezentarea la medic.

Conservarea „cărnii vegetale"
pentru lunile de iarnă

Ploile de toamnă determină în păduri o „explozie" vegetală care include şi apariţia ciupercilor, a căror valoare alimentară poate fi comparată cu cea a cărnii, fiind uşor digerabile şi fortifiante.

Abundenţa şi recoltarea lor poate depăşi însă consumul zilnic, ceea ce determină conservarea şi utilizarea lor pentru lunile următoare.

Ciupercile ce se pretează la conservare şi mai uşor de identificat sunt hribii *(Boletus edulis* şi *Boletus aereus),* care se deosebesc de hribul toxic, otrăvitor, cunoscut şi sub denumirea de hrib ţigănesc *(Boletus satanas),* prin aceea că nu se albăstresc (învineţesc) dacă sunt tăiaţi ori striviţi. Un alt criteriu: hribii buni mai sunt consumaţi parţial în teren de melci, de viezuri, de arici. Alte ciuperci ce se pretează la conservare sunt ghebele *(Clitocybe mellea),* care cresc în tufe de 5-30 exemplare pe trunchiurile şi rădăcinile de arbori. Tot pentru conservare se mai folosesc şi „gălbiorii" sau bureţii galbeni *(Cantharellus cibarius),* care au o carne de culoare galbenă cu miros de caisă coaptă şi cu gust dulceag.

Conservarea ciupercilor se poate realiza prin congelare, prin sărare, murare şi uscare; fiecare procedeu include diferite manopere.

Hribii congelaţi – se obţin prin fierberea ciupercilor în apă cu sare, cu îndepărtarea spumei până la limpezirea apei; se scot, se lasă să se răcească şi, după zvântare, se scurge excesul de apă; se ambalează în pungi de plastic în cantităţi consumabile la o masă şi se pun la congelator.

Ghebe cu sare. Se curăţă ghebele de impurităţi – frunze, iarbă - şi se pun la fiert în apă cu puţină sare, la care se adaugă 1-2 linguriţe de oţet alimentar (îndepărtează mucilagiul). După fierbere se strecoară, se clătesc cu apă şi se pun într-un borcan cu deschidere mai mare (de 500-700 ml) în straturi succesive, unul de ciuperci, altul subţire de sare grunjoasă, până la umplerea vasului. Ultimul strat va fi de sare. După punerea capacului vasele se depozitează în locuri răcoroase. La preparare, ghebele se ţin la desărat în 2-3 ape calde.

Ciuperci murate. La acest mod de conservare se pretează ghebele, gălbiorii şi hribii, care, după spălare şi fragmentarea celor de dimensiuni mai mari, se grupează fiecare sortiment în cantităţi de 2 kg. Soluţia conservată se prepară dintr-un pahar de oţet alimentar, 3 linguri de sare, o lingură de boabe de ienupăr, 3 foi de dafin, 3 linguri de ulei de măsline, 2 tulpini de mărar şi o lămâie.

Modul de preparare: ciupercile se fierb timp de 15-20 de minute în apă în care se adaugă puţină sare şi lămâie. În paralel, în alt vas se fierbe oţetul într-un litru de apă cu puţină sare şi cu restul de ingrediente – foile de dafin, boabele de ienupăr etc. La fierbere se adaugă ciupercile şi se mai dă în 2-3 clocote. După răcire, ciupercile se pun în borcane, se acoperă cu zeama în care au fiert, se toarnă uleiul de măsline, se acoperă cu capac şi se păstrează în locuri răcoroase.

Ghebe fierte – 1 kg de ghebe de mărimi uniforme (cele mari se reduc din dimensiuni) se pun la fiert în apa care să le acopere, cu o linguriţă plină de sare, timp de 15-20 de minute. După răcire, ghebele se pun în borcane de sticlă, se toarnă din zeama fiartă până la acoperire, se astupă cu capac şi se sterilizează timp de 30 de minute.

Ghebe uscate – Ghebele curăţate de impurităţi se înşiră cu ajutorul unui ac pe o aţă, cu distanţare de 1 cm între ele. Şiragul de ghebe se expune la soare până la stafidire. Se ambalează în pungi de hârtie. Înainte de utilizare se hidratează în apă caldă timp de 2-3 ore.

Hribi uscaţi – Se aleg exemplare tinere cu pălăria „tare", se secţionează în lamele de 2-3 mm grosime, inclusiv „piciorul", şi se pun distanţate în tăvi de aragaz, ţinându-se la foc mic. Din oră în oră lamelele se întorc până la obţinerea unei uscări până la o grosime comparabilă cu cea a unei file de hârtie. După răcire, lamelele uscate se ambalează în pungi de hârtie sau de plastic, perforate.

Un mod de uscare a hribilor constă şi în expunerea lamelelor la soare, înşirate pe coli de hârtie şi întoarse zilnic. Uscarea durează, în funcţie de căldura solară, mai multe zile (5-8 zile).

Reţetele de conservare a ciupercilor sunt practicate în gospodăria proprie de **ing. Diaconiţa Paraschiva** de la Ocolul silvic Moldoviţa, din Direcţia silvică Suceava.

A consemnat
Dr. VADIM NESTEROV

Remedii naturale

Varza, leac pentru plămâni

Cititorul nostru Constantin Bereandă, care a mai fost prezent în această pagină, ne reaminteşte că până şi beteşugurile adunate în trup o viaţă întreagă pot fi tratate, uneori chiar alungate cu ajutorul unor leacuri ştiute şi folosite din bătrâni. În acest număr sfaturile sale se referă la aparatul respirator, una dintre zonele organismului nostru cele mai expuse agresiunii factorilor adverşi exteriori.

Pentru bolile plămânilor, răspândite azi tot mai mult din cauza unor inamici comuni, cum sunt fumatul şi mai ales poluarea aerului, varza poate deveni un adevărat „vraci". Din propria sa experienţă, domnul Bereandă recomandă următoarea procedură care afirmă că i-a fost de mare ajutor. Se iau două-trei frunze de varză albă românească mari şi se lasă câteva ore până îşi pierd din fermitate, după care nervurile mai groase se înmoaie şi prin zdrobire cu un sucitor. Pe partea pieptului cu plămânul bolnav se aplică un unguent menit să facă mai agreabil şi mai eficace contactul plantei cu pielea şi apoi se aplică frunza de varză, peste ea strângându-se un bandaj textil solid (se poate folosi, de pildă, şi un fular, un prosop lung etc.). Astfel badijonat, bolnavul se va culca pe partea cu plămânul afectat. Dimineaţa, la trezire, el va constata că frunzele de varză sunt aproape uscate, semn că au transmis corpului din sucul lor tămăduitor, iar cu cât plămânul e mai bolnav, cu atât se va constata că frunza a căpătat un miros mai neplăcut. Cititorul nostru precizează că reţeta poate fi aplicată inclusiv în caz de tuberculoză.

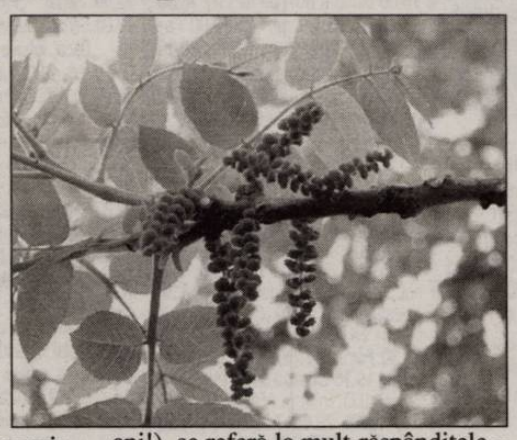

Un alt remediu popular, pe care l-a învăţat de la mama sa (care a decedat în pragul împlinirii vârstei de 100 de ani!), se referă la mult-răspânditele – în special la bătrâni – suferinţe ale picioarelor: reumatisme, amorţeală, răcire permanentă etc. Preparatul este pe bază de gaz (petrol lampant) – 2 litri, parafină – 100-150 grame, sare – 100 grame şi muguri de nuc (li se mai spune mâţişori sau melcişori) – 1 kilogram. Aceştia din urmă se recoltează când încep să cadă, se mai ţin circa o zi pentru a se usca încă puţin, apoi toate ingredientele se pun împreună la macerat, de preferinţă într-un loc însorit, în perioada de primăvară-vară. După circa 3 săptămâni se poate începe tratamentul, ungându-se zona afectată şi ţinându-se astfel preparatul pe piele până pătrunde în corp şi parţial se evaporă, deci fără a fi şters ori spălat. Datorită acestui remediu, mai spune cititorul nostru, mama sa a trăit aproape un veac fără să ştie ce e reumatismul articular!

Plăceri care riscă să te omoare

Veţi fi foarte uimiţi să aflaţi că unele alimente considerate sută la sută absolut inofensive pot determina, în anumite împrejurări, chiar moartea consumatorului. Aceasta, deşi ar trebui să le cunoaştem foarte bine efectele, măcar dacă ne amintim afirmaţia lui Paracelsus veche de o jumătate de mileniu: „Totul este otravă şi nimic nu este otravă: depinde de doza care te poate otrăvi."

Astfel, de pildă, te-ai îngrijora dacă ai înghiţi din întâmplare câţiva sâmburi de cireşe? Cu siguranţă, nu. Totuşi, chiar şi numai doi sâmburi pot fi fatali, din cauza toxicităţii unora dintre componente.

Sau, dacă dintr-o sete nestăpânită, aproape permanentă, ajungi să bei într-o singură zi cam 6 litri de apă, poţi crede că asta te aduce în faţa morţii? Ei bine, da, se poate întâmpla aşa ceva!

Pentru băutorii „de meserie" poate că nu e chiar un mare secret, dar trebuie precizat că, dacă – să zicem, într-un moment de bravadă – îi vine cuiva gândul nefericit de a da peste cap cam 13 pahare de alcool, unul după altul, există toate „şansele" ca pe al 14-lea să nu mai aibă cine să-l bea.

În fine, consumatorii de cafea ar avea şi ei de ce să se îngrijoreze. Chiar dacă această băutură ultrarăspândită are numeroase calităţi certe, 70 de ceşcuţe băute în circa 12 ore pun la pământ pe vecie un om de 70 de kilograme.

Ceva similar (alterarea gravă a funcţiilor vitale cum sunt respiraţia şi ritmul cardiac) se petrece, negreşit, în caz că vreun îndrăgostit fără leac de delicioasa ciocolată se dedulceşte cu lăcomie cam cu 85 de batoane într-o singură zi...

LUNI - 21 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" (ultimele ep.) 10.50 Teleshopping 11.30 Submarinul României — Prizonier în adâncuri (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară (r) 18.40 Istorii de buzunar 18.55 Doc.: „Un diplomat la curţile dorului" 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 22.00 Starea naţiei 23.00 Serial: „Dr. House" (ultimul ep.) 23.55 Film: „Contesa însângerată" (coprod., 2009). Cu: Julie Delpy 1.40-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeste lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Spartacus: Războiul celor blestemaţi" 0.00 Serial: „Fringe" 1.00 Ştirile ProTv (r) 2.00 Vorbeşte lumea (r) 4.30 Lecţii de viaţă (r) 5.30 La Maruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 2.00 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „În numele păcii" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Constantin 60 (r) 12.30 Râzi şi câştigi 13.50 Secrete de Stil (r) 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 112 — Poliţia în acţiune 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.45 Click! 0.30-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă". Cu: Gabriela Spanic 17.00 Serial: „Iţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show 13.00 Gala Premiilor Uniunii Scriitorilor (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Picioare de un milion de dolari" (SUA, 1932) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Teatru TV: „Unde-i revolverul" de Gabor Gorgey 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" (ep.1) 0.00 Dreptul la memorie 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.45 Serial: „Tinerii justiţiari" 7.30 La Măruţă (r) 8.45 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Prinţesa îndărătnică" (r) 14.15 Film: „Cântec de leagăn" (r) 16.15 Film: „Karate Kid 2" (r) 18.30 Film: „A fost odată Curly" (SUA, 1944). Cu: Cary Grant 20.30 Film: „Mărul discordiei" (SUA, 2008). Cu: Samuel L. Jackson 22.45 Film: „Alien vs. Predator 2" (SUA, 2007) 0.45 Film: „Mărul discordiei" (r) 2.45 Cine A.M.

MARŢI - 22 septembrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" (ep. 1,2) 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Un diplomat la curţile dorului" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.10 Faimoşii 18.15 Mărturii pentru viitor 18.15 Doc.: „Mărturii pentru viitor — Dinu C. Giurescu" 18.45 Exodul — o tragedie siriană 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 21.55 Starea zilei 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Căsătoria lui Zoe" (SUA, 2010). Cu: Michael Angarano, Uma Thurman 0.50-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Războiul celor blestemaţi" 0.00 Serial: „Fringe" 1.00 Ştirile ProTv (r) 2.00 Vorbeşte lumea (r) 4.30 Lecţii de viaţă (r) 5.30 La Măruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 2.00 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 112 — Poliţia în acţiune (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Şcoala.tv (r) 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Cronica Cârcotaşilor 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Click! 23.45-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Iţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

7.00 Teleshopping 8.00 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO 11.10 Natură şi aventură (r) 12.00 Piersic Show 13.10 Profil. Poveste. Personaj. 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Vânătorii de fantome" (SUA, 1940). Cu: Bob Hope, Paulette Goddard 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Căpitanul Jack" (M. Britanie, 1999). Cu: Bob Hoskins 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci 0.00-6.00 Reluări.

7.00 Serial: „Tinerii justiţiari" 7.45 La Măruţă (r) 9.00 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „A fost odată Curly" (r) 14.15 Film: „Zile fericite" (r) 16.15 Film: „Printesa îndărătnică" (r) 18.30 Film: „Cumplitul adevăr" (SUA, 1937). Cu: Irene Dunne, Cary Grant 20.30 Film: „Nu capitulăm!" (SUA, 1986). Cu: Kurt McKinney, Jean-Claude Van Damme 22.30 Film: „Trei prieteni" (SUA, 2008) 0.30 Film: „Echipa Sfarmă-Tot" (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI - 23 septembrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Exodul — o tragedie siriană (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Transformarea (r) 18.00 Discover România (Prel. TVRi) 18.15 Mărturii pentru viitor — Dinu C. Giurescu 18.45 Doc.: „Tezaurul României de la Moscova" 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Flynn" (SUA, 2012). Cu: Robert De Niro, Julianne Moore 1.00-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Visuri la cheie" (ep.1) 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Spartacus: Războiul celor blestemaţi" 0.00 Serial: „Fringe" 1.00 Ştirile ProTv (r) 2.00 Vorbeşte lumea (r) 4.30 Lecţii de viaţă (r) 5.30 La Măruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlăciţa 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 2.00 Film: „Cel mai bun tătic din lume" (SUA, 2009). Cu: Robin Williams, Daryl Sabara 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 112 — Poliţia în acţiune (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Şcoala.tv (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 La TV 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.45-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Iţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Focus din inima României 23.45-6.00 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO 11.10 Cap Compas (r) 12.00 Faimoşii 13.10 Profil. Poveste. Personaj. 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Francis în armată" (SUA, 1954). Cu: Donald O'Connor, Julie Adams 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Telecinemateca: „Magnificul" (coprod., 1973). Cu: Jean-Paul Belmondo 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.00-6.00 Reluări.

6.15 Serial: „Tinerii justiţiari" 7.00 Serial (r) 8.15 Serial (r) 9.45 Serial: „La bloc" 11.30 Film: „Cumplitul adevăr" (r) 13.30 Film: „Nu capitulăm!" (r) 15.30 Film: „Cântec de leagăn" (r) 17.30 Film: „Ultimul orizont" (SUA, 1937). Cu: Ronald Colman 20.30 Film: „Regina balului" (SUA, 1999). Cu: Rose McGowan, Rebecca Gayheart 22.15 Film: „Rondul de noapte" (SUA, 2004) 0.15 Film: „Eroul scăpat din Infern" (r) 2.30 Cine A.M.

JULIE DELPY — luni, 23.55 —

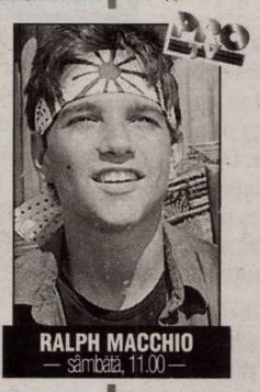

RALPH MACCHIO — sâmbătă, 11.00 —

CHRISTINE LAKIN — vineri, 23.00 —

AMZA PELLEA —duminică, 12.00 —

GABRIELA SPANIC — luni-duminică, 15.00 —

BOB HOPE — marţi, 16.10 —

JENNIFER ANISTON — vineri, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI - 24 septembrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Tezaurul României de la Moscova" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 16.55 Faimoşii 18.00 Lozul cel mare 18.30 Discover România (Preluare TVRi) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Extaz" (SUA, 2013). Cu: Anna Kendrick 0.55-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 22.45 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Spartacus: Războiul celor blestemaţi" (ultimul ep.) 0.00 Serial: „Fringe" 1.00 Ştirile ProTv (r) 2.00 Vorbeşte lumea (r) 4.30 Lecţii de viaţă (r) 5.30 La Măruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Cursa spre Witch Mountain" (SUA, 2009). Cu: Dwayne Johnson, Carla Cugino 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00-3.45 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 La TV (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Şcoala.tv (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect (r) 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Cronica Cârcotaşilor 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Click! 23.45-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Iţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

7.00 Teleshopping 8.00 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.10 Natură şi sănătate 12.00 Transformarea 13.00 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Francis în marină" (SUA, 1955). Donald O'Connor, Martha Hyer 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Zece ierni" (Italia, 2009). Cu: Isabella Ragonese 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.30-6.00 Reluări.

7.15 Serial: „Tinerii justiţiari" 8.00 Serial (r) 9.15 Serial: „La bloc" 11.00 Film: „Ultimul orizont" (r) 13.45 Film: „A fost odată Curly" (r) 15.45 Film: „Calea cea grea" (r) 18.00 Film: „Extravagantul Mr. Deeds" (SUA, 1936). Cu: Gary Cooper, Jean Arthur 20.30 Film: „Puterea numelui" (coprod., 2006) 23.00 Film: „Legea puterii" (SUA, 2008). Cu: Stephen Dorff, Marisol Nichols 1.15 Film: „Puterea numelui" (r) 3.30 Cine A.M.

VINERI - 25 septembrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Tezaurul României de la Moscova" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Europa mea 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Gimnastică artistică: Campionatele Naţionale de la Bucureşti 17.05 Istorii de buzunar 17.15 Parlamentul României 18.00 Discover România (Preluare TVRi) 18.15 Blitz în Capitală 18.45 Doc.: „David, Michelangelo, Florenţa" 20.00 Telejurnal 21.10 Pasărea măiastră a cântecului românesc — Maria Tănase 22.10 Doc.: „Citizenfour" 0.20 Nocturne 1.20-5.30 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 23.00 Film: „The International: Puterea banului" (coprod., 2009). Cu: Clive Owen, Naomi Watts 1.30 Ştirile ProTv (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 Lecţii de viaţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.00 Film: „Demonul albastru" (SUA, 2004). Cu: Jeff Fahey, Christine Lakin 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Demonul albastru" (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Casa: construcţie şi design (r) 7.45 Secrete de Stil (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Şcoala.tv (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect (r) 16.30 Focus 17.15 La TV (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „B.D. intră în acţiune" (România, 1970) 22.45 Trăsniţii (r) 1.30 Epic Show 2.15-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Iţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

7.00 Teleshopping 8.00 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.10 Motomagia (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viaţa mea 13.10 Profil. Poveste. Personaj. 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Natură şi sănătate (r) 16.30 Rugby: Cupa României 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Natură şi aventură 20.10 Film: „Întâlnire pe nevăzute" (SUA, 2006) 22.00 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Banii" (SUA, 2010).Cu: Sean Bean 1.10-6.00 Reluări.

7.00 Serial: „Tinerii justiţiari" 7.45 La Măruţă 9.00 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „Extravagantul Mr. Deeds" (r) 14.45 Film: „Regina balului" (r) 16.30 Film: „Cumplitul adevăr" (r) 18.30 Film: „Sirocco" (SUA, 1951). Cu: Hunphrey Bogart, Marta Toren 20.30 Film: „Schimbul" (SUA, 2010). Cu: Jennifer Aniston 22.45 Film: „Îngropat în trecut" (SUA, 2007) 0.15 Film: „Legea puterii" (r) 2.15 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ - 26 septembrie

7.00 În grădina Danei (r) 7.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.00 Gala umorului (r) 9.00 Politică şi delicateţuri 10.00 Zon@ 10.30 Postmeridian 11.10 Cu cântecul prin ţară 12.40 Nu uita că eşti român! 14.00 Telejurnal 14.30 Blitz în Capitală (r) 15.00 Ora regelui 16.10 Akram Khan Company — „KAASH" 17.15 Gimnastică artistică 18.35 Discover România (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Se rezolvă, amigo" (coprod., 1949) 22.40 Film: „Provocarea" (SUA, 1972) 23.10 Film: „Domnul Klein"(coprod., 1976). Cu: Alain Delon 1.15 Profesioniştii 3.50-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" (ep.1, 2) 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.00 Film: „Karate Kid 3" (SUA, 1989). Cu: Ralph Macchio 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Serial: „Diva cu greutate" 14.00 MasterChef (r) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Escape Plan: Testul suprem" (SUA, 2013) 22.45 Film: „Instrumente mortale: Oraşul oaselor" (coprod., 2013). Cu: Lily Collins 1.15-5.15 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „În ajunul nunţii" (SUA, 2006). Cu: Jay Baruchel, Alexis Bledel 11.00 Film: „Regele Ralph" (SUA, 1991). Cu: Peter O'Toole, John Goodman, John Hurt 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.30 Burlăciţa (r) 2.00 Film: „În ajunul nunţii" (r) 3.45 Film: „Regele Ralph" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Şcoala.tv (r) 11.00 Mondenii (r) 11.30 Film: „Secretul lui Bachus" (România, 1984). Cu: Ştefan Mihăilescu-Brăila 14.00 Film: „B.D. intră în acţiune" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „Zi de instrucţie" (coprod., 2001). Cu: Denzel Washington, Ethan Hawke 23.00 Film: „Piraţii din Silicon Valley" (SUA, 1999). Cu: Noah Wyle, Anthony Michael Hall 1.30-6.00 Reluări.

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Visuri muncite" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Iţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Disaster Date" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie 5.15 Dincolo de povestiri.

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.30 Reluări 10.00 Pelerin 10.30 Serial: „Micul Dracula" 11.30 Dobro urban 12.00 Serial. „Burlacii" 13.00 Memorialul durerii 14.10 Film: „Prieteni pe viaţă" (SUA, 2008) 16.00 Europa 360º (r) 16.30 Rugby: Cupa României 18.30 Agenda Festivalului Enescu 2015 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Hope ranch" (SUA, 2002). Cu: Lorenzo Lamas 21.50 MomentArt 22.10 Filmul de artă: „Ivan Vasilievici îşi schimbă profesia" (URSS, 1973) 0.10-6.00 Reluări.

8.00 Serial: „Tinerii justiţiari" (ultimul ep.) 8.45 La Măruţă 10.00 Serial (r) 11.30 Serial: „La bloc" 13.00 Film: „Sirocco" (r) 15.00 Film: „Regina balului" (r) 16.45 Film: „Schimbul" (r) 18.45 Film: „Un film simplu" (România, 2008) 20.30 Film: „Cronicile din Huadu" (coprod., 2004). Cu: Charlene Choi, Gillian Chung 22.45 Film: „Procedură standard" (SUA, 2008). Cu: Megan Ambuhl Graner, JAval Davis 1.00 Film: „Cronicile din Huadu" 3.00 Cine A.M.

DUMINICĂ - 27 septembrie

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 Film: „Charlot se întoarce târziu acasă" (SUA, 1916). Cu: Charles Chaplin, Albert Austin 15.00 Gimnastică artistică 18.00 Istorii de buzunar 18.15 Lozul cel mare 18.45 Observatori la Parlamentul European 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Cu ochii-n 4 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Cosa nostra" (coprod., 1972). Cu: Charles Bronson, Lino Ventura 1.20 Garantat 100% 2.10-5.30 Reluări.

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Film: „Aventuri pe terenul de baseball" (SUA, 2005) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Uimitorul Om-Păianjen" (SUA, 2012). Cu: Andrew Garfield, Emma Stone 23.30 Film: „Regula tăcerii" (coprod., 2004) 1.45-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 14.00 Film: „Totul despre băieţi" (SUA, 2002). Cu: Rachel Weisz 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Film: „Specialistul" (SUA, 1994). Cu: Sylvester Stallone, Sharon Stone 22.00 Film: „Macete" (SUA, 2010). Cu: Danny Trejo, Jessica Alba 0.00 X Factor (r) 2.30 Serial: „Lassie" 3.45 Film: „Specialistul" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Şcoala.tv 11.00 Secrete de Stil 11.30 Sănătate cu Stil 12.00 Film: „Columna" (coprod., 1968). Cu: Amedeo Nazzari, Antonella Lualdi, Amza Pellea 15.00 Cronica Cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Schimb de mame 22.15 La TV (r) 23.00 Film: „Columna" (r) 2.00 Schimb de mame (r) 4.00 Cireaşa de pe tort (r) 5.00 Casa: construcţie şi design (r) 5.30 Iubiri Secrete (r) 6.30 Focus (r).

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Visuri muncite" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Zodiacul de acasă 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Disaster Date" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Micul Dracula" 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 14.10 Film: „Străinul" (România, 1964) 15.00 Pelerin (r) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Agenda Festivalului Enescu 2015 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „O vară cu Mara" (România, 1988) 21.35 Interviurile TVR 2 22.35 Mituri muzicale româneşti 23.15-6.00 Reluări.

8.30 Doamne de poveste 9.30 Serial (r) 11.00 Serial: „La bloc" 12.30 Film: „Extravagantul Mr. Deeds" (r) 15.00 Film: „Sirocco" (r) 17.00 Film: „Un film simplu" (r) 18.30 Film: „Ziua Cărţiei" (SUA, 1993). Cu: Bill Murray, Andie MacDowell 20.30 Film: „Impuls" (SUA, 2008). Cu: Angus Macfadyen, Willa Ford 22.30 Film: „Răzbunare fără limite" (SUA, 2007) 1.30 Film: „Impuls" (r) 2.15 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

SUGESTII

A DESFACE GHEMUL / COPIL NĂZDRĂVAN	↓		LUMEA LUI ALLAH / ACERĂ	↓		CARTOFI ÎN TROACĂ / ÎN ATIC!	↓		EVA PERON / MOLUȘTE MARINE	↓		CENUȘIU / CONTINENT URIAȘ	↓		UN MIC CADOU / MĂSURI DE TEREN	↓	
↳			↓			↓			↓			↓			↓		
A SCÂNTEIA / ARTISTĂ ADORATĂ	→									GRĂMEZI DE PAIE / ACTORI RENUMIȚI	→						
↳						NE TREC PRIN CAP / PRIETEN LA RĂZBOI	→			↓			INIMĂ DE LINX! / BĂT ÎN ROATĂ	→			
CAPĂT DE VERS / PARTE DIN ATELAJ	→					↓	TEREN DE PĂȘUNAT / ATENUEAZĂ LOVITURA	→					↓		PREGĂTITĂ SĂ ZBOARE		
↓↳			BRUNETĂ / CÂINI DE TALIE MICĂ	→		↓	↓					TULPINA GRÂULUI / OANA OPREA	→		↓		
	CĂRĂUȘ MONTAN / ȘNUR LA GHETE	→	↓					MIGRĂRILE ALBINELOR / CURG DIN AMONTE	→			↓					
	↓	ÎȘI IUBESC ȚARA / MOMEALA PEȘTILOR	→					↓								BRĂZDAT DE PLUG	
↳		↓														↓	
ÎN CORSET! / INTRODUS ÎN DOMENIU / COLINDAT	→											SCOASĂ DIN FÂNTÂNĂ / LAC DE MUNTE	→				
↳					URCAT / CAP DE TĂURAȘ!	→						↓	COADĂ DE SITAR! / ÎN BÂRLOG!	→			
TIPĂREȘTE CĂRȚI / REFREN ÎN LEAGĂN	→				↓				ÎNALTĂ MĂIESTRIE	→			↓				
↳			UȘOR ACRIT	→													

Cascade

Cele mai multe dintre aceste întrebări ne-au fost trimise de prietenul revistei şi rubricii noastre, Ing. Ion Ciocşan din Pucioasa.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

1. Ce se înţelege prin cascadă?
2. Care sunt cele mai mari cascade din ţara noastră?
3. Care este cea mai întinsă cascadă din lume, numită şi „Fumul care tună”?
4. Cine şi când a descoperit cascada Victoria?
5. Care este cea mai înaltă cascadă din lume?
6. Ce poet şi prozator român (1840-1965) a publicat, în 1921, placheta de versuri „Cascadele luminii”?
7. Cine a realizat, în 1953, filmul „Niagara”?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) În general, o casă este o clădire care serveşte drept locuinţă. 2) Zeiţa căminului casnic, protectoare a focului vetrei din mitologia romană se numea Vesta. 3) Zeul protector al locuinţei în mitologia vedică se numea Vastospati. 4) Romanul „Casa domnului Alcibiade” a fost scris de Radu Tudoran (1910-1992). 5) Opereta „Casa cu trei fete” a fost compusă de Franz Schubert – Heinrich Berté, muzica lui Schubert fiind prelucrată de Berté într-o operetă inspirată din viaţa primului. 6) Tabloul „Peisaj cu case pe malul mării” poartă semnătura lui Francisc Şirato. 7) Filmul „Casa spiritelor” a fost realizat de regizorul Bille August.

Vlad, Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Mioara Ionescu* şi *Ilinca Simionescu,* Ploieşti; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Carmen Radu,* Curtea de Argeş; *Ioana Stoicescu,* Bucureşti; *Ion Vasilescu,* Arad; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele şi *Cristian Zamfirescu,* Bucureşti.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Raluca Petrescu,* Iaşi; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Cristina Rusu,* Constanţa; *Codruţa Mateescu,* Bacău; *Sorin Cristea* şi *George Ionescu,* Ploieşti şi *Radu-Andrei Ciobanu,* Bucureşti.

✉ ***Prof. Marin Ştefan, Şimleul Silvaniei.*** Vă mulţumim pentru aprecieri şi pentru materialele trimise.

✉ ***Ing. Silviu Iagada, Turnu Măgurele.*** Sunt multe tablouri româneşti prezentând fântâni. Dat fiind că nu am menţionat anii între care a trăit pictorul, vom lua în considerare mai multe posibilităţi de răspuns cu toate că *numai unul* dintre tablouri poartă exact numele apărut în revistă! *(Irina Stoica)*

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Fântâni”, am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Topliţa; *Mioara Popa,* Iaşi; *Elena Ispas,* Piatra Neamţ; *Luminiţa Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Matei Bărbulescu* şi *Florin Mateescu,* Iaşi; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Ion Cioran,* Slobozia; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae,* Iaşi; *Monica*

Comorile noastre

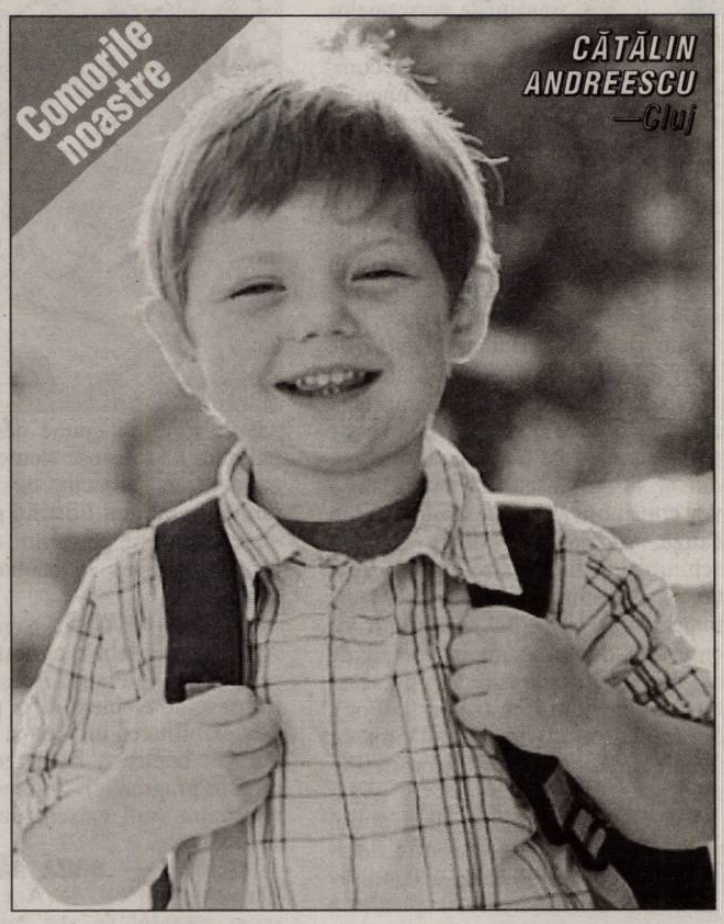

CĂTĂLIN ANDREESCU —Cluj

Sfaturi practice

Pregătirea plantelor pentru sezonul rece

Încă de la debutul lunii septembrie, mai ales dacă vremea se răceşte considerabil (noaptea temperaturile ajung sub 10 grade Celsius) plantele de apartament şi grădinile trebuie pregătite pentru a ne bucura de flori şi roade bogate restul anotimpului rece. Iată în rândurile ce urmează câteva sfaturi importante pe care specialiştii în domeniu ni le fac cunoscute.

■ Udarea se răreşte, în funcţie de precipitaţii. Mare atenţie şi la cantitatea cu care se udă. În general, se limitează cantitatea de apă.

■ Plantele în ghiveci trebuie ferite de frig, aşa că ar trebui puse la adăpost.

■ În lunile de toamnă soarele nu mai încălzeşte atât de tare şi, prin urmare, se pot pune şi plantele iubitoare de umbră în dreptul ferestrelor.

■ Începând cu luna septembrie se plantează bulbii anumitor specii de flori (zambile, lalele etc.) în grădini, pe balcon sau pe terase, pentru a înflori la începutul primăverii.

■ Se pot transplanta plante în ghivece şi chiar în grădină, mai ales în luna septembrie, când încă pământul este cald şi solul are suficientă umiditate ca să dezvolte rădăcini noi. *(Va urma)*

Umor

– Un client s-a interesat de picturile dumneavoastră şi se întreba dacă se vor aprecia după moartea artistului. Când i-am zis că da, a cumpărat toate cele 15 picturi.

– Minunat! Care e vestea proastă?

– Cumpărătorul e doctorul dumneavoastră.

ANUNŢ: Cine caută de muncă cu program 2 zile din 5, de la 9 la 16, salariu între 2.000 şi 5.000 lei, sunaţi! Vom căuta împreună!

– Nu-mi place deloc de prietenul ăsta nou al tău... este un pierde-vară. De la depărtare părea prost şi când s-a apropiat m-am convins... unde l-ai cunoscut?

– Nu-i adevărat, tăticule, e un băiat deştept şi îmi face atât de bine!... În plus, m-a şi vindecat de boala aia pe care o aveam în fiecare lună!

Un patron al unei galerii de artă sună un artist:

– Am o veste bună şi una proastă.

– Spuneţi-o pe cea bună.

– Un client s-a interesat de picturile dumneavoastră şi se întreba dacă se vor aprecia după moartea artistului. Când i-am zis că da, a cumpărat toate cele 15 picturi.

– Minunat! Care e vestea proastă?

– Cumpărătorul e doctorul dumneavoastră.

Într-un spectacol de teatru, un tânăr actor a avut o singură replică: „Majestate, flota engleză a distrus flota spaniolă.” Fiind emoţionat, acesta a zis: „Majestate, flota spaniolă a distrus flota engleză!”

Maria Filotti, care era regina, neavând o replică adecvată pentru acest anunţ inversat, a izbucnit: „Nu te cred! Eşti un spion. Piei din faţa mea!”

Şeful îşi întreabă noul angajat:

– Îţi place berea caldă?

– Bineînţeles că nu.

– Dar femeile transpirate îţi plac?

– Nu.

– Atunci înseamnă că îţi vei lua concediul iarna!

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

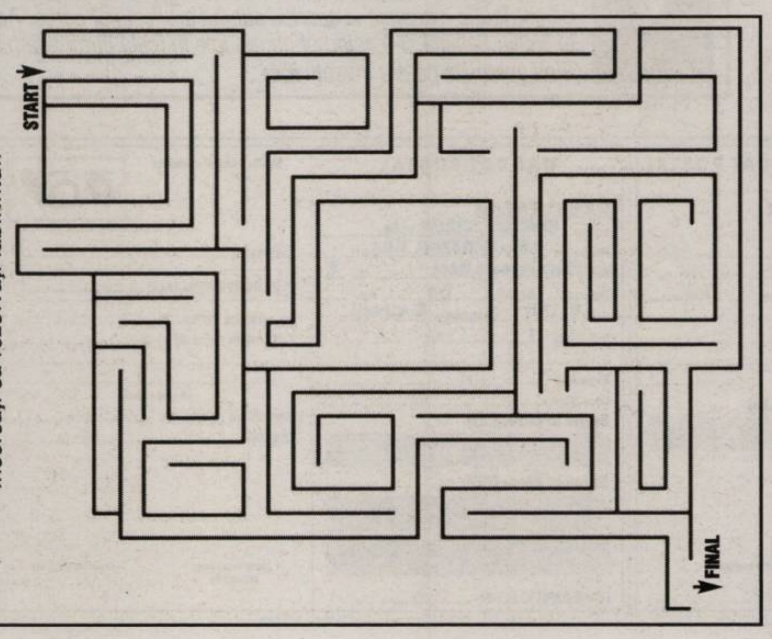

SOLUŢIA INTEGRAMEI „INDIRECTE”: *A - U - G - C - O - R - ZBURDALNICIE - URSITA - TATA - OZN - RISCA - IC - IERI - IONI - T - EV - OJA - AIURI - R - ABANOS - TEI - AER - RASARIT - DIVINI - ETIC - JUNI - AICI - NU - CIRES - RAZUI - SASAI - PITITE.*

Soluţia **«SUDOKU»** — *jocul săptămânii 36*

6	4	1	2	7	5	9	3	8
2	9	7	3	4	8	1	5	6
3	5	8	1	6	9	4	2	7
8	6	9	7	5	2	3	1	4
1	3	2	4	8	6	5	7	9
4	7	5	9	3	1	6	8	2
7	2	4	5	9	3	8	6	1
9	8	3	6	1	7	2	4	5
5	1	6	8	2	4	7	9	3

Scrierile lui Ptolemeu şi

SUPRANUMELE ASTROLOGIC AL ZODIILOR

Clasificarea în horoscopul european în funcţie de elemente şi calităţi îşi are originea în Grecia Antică, fiind regăsită şi în scrierile lui Ptolemeu, care au fost atent studiate de nenumăraţi astrologi, oferindu-ne amănunte importante despre personalitatea fiecărei zodii.

Pentru înţelegerea astrologiei este vitală sinteza dintre elemente şi calităţi. Doar aşa putem să observăm singuri trăsăturile persoanelor pe care le cunoaştem şi să fim conştienţi că nicio zodie nu se poate compara cu cealaltă, fără să mai luăm în calcul fiecare individ în parte.

Definiţia elementelor cardinale este dată de spiritul de iniţiativă extrem de bine conturat. Aceşti nativi sunt lideri înnăscuţi, au capacităţi de vizionari şi îşi vor face uşor drum în viaţă. Zodiile care aparţin acestui element sunt Berbec (semn de Foc), Rac (semn de Apă), Balanţă (semn de Aer) şi Capricorn (semn de Pământ).

Elementul fix îşi pune amprenta asupra nativilor şi va face din ei nişte persoane care îşi doresc cu tot dinadinsul să reuşească în viaţă, însă se vor confrunta cu multe obstacole din cauza incapacităţii de a accepta schimbarea, fiind extrem de încăpăţânaţi. Au ţeluri înalte, o curiozitate înnăscută şi datorită sincerităţii de care dau dovadă sunt respectaţi de cei din jur. Zodiile care aparţin acestui element sunt Leu (semn de Foc), Scorpion (semn de Apă), Vărsător (semn de Aer) şi Taur (semn de Pământ).

Semnele care aparţin elementului mutabil se pot caracteriza prin flexibilitate, adaptabilitate şi o continuă dorinţă de schimbare. Au capacitatea să privească viaţa prin multiple perspective şi adesea devin comunicatori desăvârşiţi, însă uneori încep să fie prea haotici. Zodiile care aparţin acestui element sunt Săgetător (semn de Foc), Peşti (semn de Apă), Gemeni (semn de Aer) şi Fecioară (semn de Pământ).

În rândurile ce urmează vă vom explica şi cam ce semnifică supranumele fiecărei zodii.

BERBEC — SCÂNTEIA. Se cunoaşte că această zodie este un semn cardi-

nal de Foc. Se spune despre aceşti nativi că îşi folosesc elementul cardinal pentru a se bucura de noi începuturi şi de semnul Focului pentru a se energiza. Sunt percepuţi de cei din jur fiind veşnic în căutarea schimbărilor.

TAUR — PIATRĂ. Semn fix de Apă, vechii greci îi cunoşteau şi sub denumirea de Piatra. Aceşti nativi se folosesc de elementul fix pentru a-şi găsi stabilitatea în viaţă şi de semnul Pământ pentru a fi mereu perseverenţi şi pragmatici. Se crede că nativii Piatră sunt extrem de încăpăţânaţi.

GEMENI — BRIZA RĂCOROASĂ. Element mutabil de Aer. Fiind un semn mutabil se vor reinventa de fiecare dată, uimindu-i pe cei din jur. Elementul Aer îi ajută să fie mai profunzi, mai spirituali şi îi împinge să se întoarcă la rădăcini, la substanţa vieţii.

RAC — PLOAIA. Acest semn cardinal îşi manifestă calitatea printr-o personalitate revigorantă şi moşteneşte multe calităţi de protecţie de la elementul Apă.

LEU — ARTIFICIUL. Este un semn fix de Foc, iar nativii acestei zodii parcă îi luminează pe cei din jur prin puterea focului ce îl deţin. Nu este bine să-i contrazicem. Nativii Artificiu nu vor dori să părăsească tronul, din cauza calităţii fixe pe care o moştenesc.

FECIOARA — AVALANŞA. Semn mutabil de Pământ care are toate şansele să influenţeze oameni importanţi şi să aducă schimbări majore în locul unde lucrează sau acolo unde locuieşte.

BALANŢA — A EXPIRA. Zodie cel mai bine descrisă prin verbul „a expira". Elementul cardinal îi influenţează cu energie pe nativii Balanţă şi le conferă puterea de a fi conştienţi de tot ceea ce îi înconjoară şi obiectivi în situaţii dificile. Se spune despre ei că uneori vorbesc mai mult decât acţionează.

SCORPION — GHEAŢA. Este un semn fix de Apă şi şi-a căpătat această denumire tocmai datorită personalităţii lor consecvente şi firii lor de multe ori prea rece.

SĂGETĂTOR — FOC SĂLBATIC. Semn mutabil de Foc, această combinaţie de elemente face din nativii Foc sălbatic nişte persoane energice şi pasionale, dar care uneori se extenuează fără motiv.

CAPRICORN — METEORITUL. Combinaţia dintre elementul cardinal şi Pământ îi determină pe nativii zodiei Meteoritul să fie firi independente, care reuşesc să iasă în evidenţă şi chiar să şocheze, dar care sunt mereu în căutarea adevărului.

VĂRSĂTOR — GURA DE AER. Aceşti nativi sunt guvernaţi de elementul fix de Aer, ceea ce le conferă nativilor o puternică forţă de a înţelege oamenii în profunzimea lor şi de a-i influenţa să îşi transforme viaţa în bine.

PEŞTI — POTOPUL. Semn mutabil de Apă, îşi organizează viaţa destul de haotic, dar reuşesc să o exploreze într-un stil unic şi sunt extrem de protectori cu cei dragi.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Cât de curate sunt becurile „ecologice" cu LED? ■ Adevăraţii „cuceritori" ai Cosmosului ■ Un sabotor perfid al cuplului: serviciul ■ Voodoo — între ocultism şi mod de viaţă comun ■ Imperiul lui Al Capone trăieşte ■ Domnitori şi peripeţii domneşti ■ Încleştarea titanilor ■ Un astronaut interesat de paranormal

HOROSCOP

21-27 septembrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Fără a depune prea mare efort, faceţi progrese. Este ca şi cum unui canotor îi suflă vântul din spate. Noile proiecte sunt îndeplinite mult mai uşor şi visele continuă să vină pe bandă. Parcă şi ceilalţi vă percep mai bine, vă ajută şi vă înţeleg dorinţele.

TAUR 21.04-21.05

Ar fi bine să învăţaţi să-i ascultaţi pe cei care au într-adevăr ceva să vă spună. Nu-i mai minimalizaţi pe toţi în acelaşi conţinut şi nici nu-i ignoraţi. Adunaţi-vă toată răbdarea cu care sunteţi înzestraţi şi veţi vedea că vă schimbă în ochii celorlalţi. Trebuie să cooperaţi cu ceilalţi ca să puteţi să vă descurcaţi.

GEMENI 22.05-21.06

Poate vă simţiţi obosiţi, descurajaţi şi planurile dumneavoastră nu se rezolvă atât de repede, dar nu trebuie să disperaţi, acest lucru este temporar şi există întotdeauna o rezolvare a tuturor problemelor. În weekend vă petreceţi mai mult timp cu familia şi relaţia cu apropiaţii se îmbunătăţeşte simţitor.

RAC 22.06-21.07

Primiţi o veste bună de la un nativ din zodia Peşti. La serviciu vă este testată eficienţa şi poate pentru prima oară vă sunt recunoscute calităţile şi vi se vor recompensa pe măsură. Poate ar fi cazul să învăţaţi cum să lucraţi pentru a ajunge acolo unde vă doriţi.

LEU 22.07-22.08

Se simte nevoia să vă reconstituiţi puterea fizică şi să vă îngrijiţi mai mult starea sănătăţii. Aveţi grijă la ce mâncaţi şi cum şi cât vă odihniţi. Poate este nevoie să vă liniştiţi şi să căutaţi să faceţi doar ce vă place. Poate chiar începeţi o nouă poveste de dragoste, nu se ştie...

FECIOARĂ 23.08-22.09

În următoarele zile vă concentraţi doar pe nevoile familiei. Renovări majore, reparaţii, noi achiziţii pentru casă, iată cam ce conţine lista dumneavoastră de priorităţi. Ţineţi seama şi de părerea celorlalţi şi nu luaţi decizii singuri!

BALANŢĂ 23.09-22.10

Vă bate gândul să vă schimbaţi locul de muncă sau locuinţa? Staţi bine şi cugetaţi la cum este mai corect să procedaţi. Puneţi în calcul toate posibilităţile şi încercaţi să vă hotărâţi, fără a vă modifica priorităţile. Uneori, schimbarea de zi cu zi nu este privită cu ochi buni de ceilalţi.

SCORPION 23.10-21.11

Nu este niciun obstacol să vă descoperiţi propriile valori reale. Mai explicit, trebuie să fiţi atenţi dacă sunteţi fascinaţi de bani, nu cumva să riscaţi să experimentaţi şi nişte pierderi financiare. Astrele poate vor să vă facă să înţelegeţi care sunt realele nevoi, deoarece uneori aţi putea să vă înşelaţi în această privinţă.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Simţiţi nevoia unor schimbări şi vă gândiţi să faceţi ceva investiţii în acest sens. Garderoba poate ar trebui revizuită şi nici lookul nu vă mai mulţumeşte. Atenţie la schimbări radicale. Uneori, reuşiţi să deveniţi o apariţie şocantă în ochii celorlalţi.

CAPRICORN 22.12-19.01

Aceasta este o perioadă de încărcare cu energie pozitivă. A venit momentul să vă hotărâţi dacă vreţi să scăpaţi de tot ce nu este relevant în viaţa dumneavoastră. Idei, prejudecăţi, locuri, persoane. Practic, aveţi de gând să îndepărtaţi orice barieră vă împiedică să atingeţi ceea ce doriţi.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Problemele pe care aţi fost obligaţi să le depăşiţi în ultima perioadă se vor diminua iar în locul lor veţi găsi mai multă susţinere şi mai multă înţelegere din partea tuturor celor cu care intraţi în contact. Mai ales găsiţi sprijinul unui nativ din zodia Balanţă.

PEŞTI 19.02-20.03

Se pare că vă daţi seama încotro o ia ţinta unde vreţi să ajungeţi. Unii se decid să-şi completeze studiile, vor dori să se căsătorească, îşi deschid propria afacere sau vor avea doar succes profesional, dar cu siguranţă, orice întreprindeţi veţi fi mândri de realizări.

Nativul săptămânii: **FRANCESCO BORROMINI** (25.09.1599 — 02.08.1667)

A fost un arhitect italian, considerat o figură de frunte care şi-a adus o contribuţie marcantă la apariţia stilului arhitectural baroc. Acest nativ al zodiei Balanţă şi-a asigurat un renume în toată Europa, arhitectura sa fiind apreciată pentru inventivitate.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

➲ Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

➲ Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722626256622

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1264 ● ANUL LVIII ● 24 SEPTEMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 38 (3014)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Cel care mută un munte începe întotdeauna prin a îndepărta pietrele mai mici.*
Confucius

■ *Profesiunea ta nu este cea care-ţi aduce salariul lunar. Profesiunea ta este ceea ce ai de făcut pe pământ.*
Vincent van Gogh

Spectacolul cunoaşterii

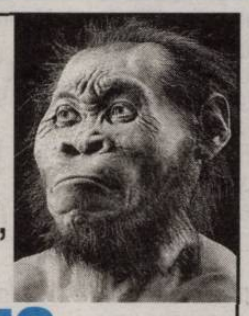

Când s-a născut, de fapt, **ADAM?**

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Crononutriţia şi dietele de slăbit

Dosarele frumuseţii
Machiaj delicat

Istorii uitate

DOMNITORI şi peripeţii domneşti

Consultaţii fără plată

Când **RINICHII „FABRICĂ” PIETRE**

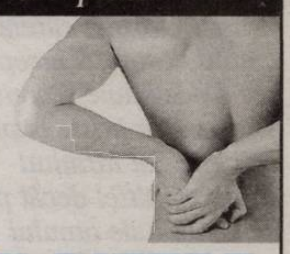

Cât de curate sunt BECURILE „ECOLOGICE” CU LED?

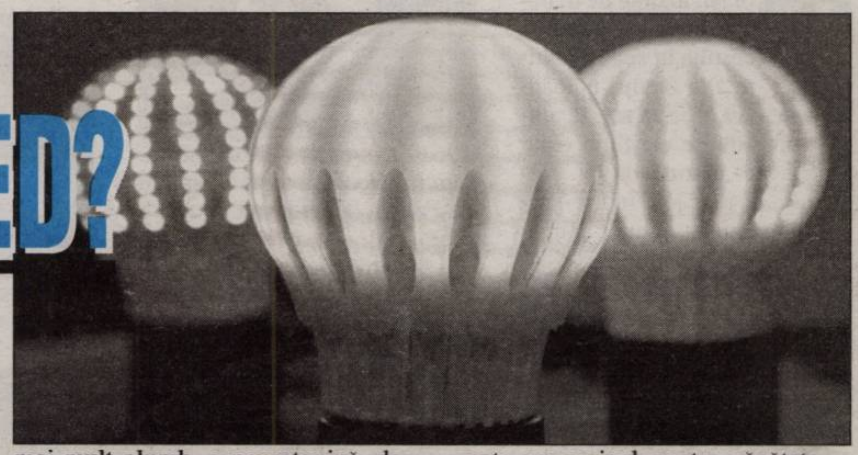

Lupta împotriva emisiilor de substanţe toxice într-o atmosferă tot mai încărcată cu deşeuri are nevoie şi de schimbări radicale: una dintre acestea sunt revoluţionarele becuri verzi, ecologice şi economice. Cât de curate sunt însă ele?

Mărturisesc că documentarea pentru acest articol a plecat de la întrebarea unui cititor al revistei noastre, interesat de calităţile becurilor cu LED, aflate la vânzare şi în magazinele din ţara noastră, dar mai ales de cât de curate sunt ele. Cât de prietenoase cu mediul sunt, căci în privinţa faptului că sunt economice, în comparaţie cu clasicele becuri cu incandescenţă, nu se ridică niciun semn de întrebare: la o cantitate de lumină echivalentă cu clasicele becuri, becurile cu LED consumă de cinci ori mai puţin curent electric.

Acesta este motivul pentru care tot mai mulţi oameni, în case, în gospodării, în ateliere, în şcoli, în spitale, le folosesc fără rezerve. Sigur, poate că sub masca luptei împotriva prezervării unui mediu curat, există şi interese economice ale marilor firme producătoare de a înlocui un bec cu incandescenţă, patentat cu mai bine de o sută de ani în urmă de inventatorul american Thomas Edison, în 1879.

Tehnologii noi, otrăvuri vechi

Care este povestea noilor becuri care folosesc tehnologia cu LED? Şi ele au plecat de la o invenţie veche de câteva decenii bune. În octombrie 2014, un trio de cercetători au primit premiul Nobel pentru inventarea primelor LED-uri albastre din lume (LED = Diode Emiţătoare de Lumină). Ele nu se găsesc azi doar în toate gadget-urile existente, ci au făcut posibilă noua modalitate de a lumina planeta: mai eficient, mai economic, mai prietenoasă cu mediul înconjurător. O îmbunătăţire dramatică în nivelul emisiilor de bioxid de carbon la nivel planetar. Cel puţin, la nivelul speranţei. Cert este că planeta consumă 20 la sută din energie pentru iluminare, folosirea tehnologiei LED poate reduce acest consum la 4 la sută! Păreri entuziaste, dar ce spun noile studii despre noile becuri LED în privinţa toxicităţii lor. Aduc economii, dar sunt şi verzi, cum se pretinde?

E drept, becurile LED sunt pe valul viitorului, având în vedere că a dispărut conţinutul de mercur din vechile becuri ecologice, tuburile compact fluorescente (CFL). Becurile cu LED consumă chiar mai puţină energie decât CFL şi nu conţin mercur. Calitatea luminii e mai bună şi facturile scad. Dar becurile LED au şi o parte ascunsă ochilor, asemenea Lunii.

Un studiu publicat la sfârşitul lui 2010 în revista *Environmental Science and Technology,* pomeneşte despre faptul că acestea conţin plumb, arsenic şi alte vreo zece substanţe potenţial periculoase, după cum scria publicaţia *Scientific American.* LED-urile sunt generaţia viitoare în materie de iluminare, spune Oladele Ogunseitan, unul dintre autorii studiului, dar „trebuie să fim vigilenţi în privinţa pericolelor toxicităţii...”.

Ogunseitan şi alţi cercetători de la Universitatea California din Irvine, au testat mai multe tipuri de becuri cu LED, inclusiv dintre cele folosite în bradul de Crăciun şi în farurile şi stopurile maşinilor. Ce au descoperit? Că cele mai rele sunt LED-urile roşii în care se găsesc până la de opt ori mai mult plumb, o neurotoxină, decât nivelul legal admis în statul California şi care „ar putea cauza potenţial cancer şi maladii non-canceroase, datorită nivelului ridicat de arsenic şi plumb”.

LED-urile albe conţin cel mai puţin plumb, dar conţin cantităţi de nichel, un alt metal greu care produce reacţii alergice la una din cinci persoane. Cercetătorul mai spune că atunci când spargem un singur LED şi inhalăm gazele, efectul combinat cu alte substanţe din aer ar putea contribui la declanşarea unor maladii. În acest caz, când se sparge un LED, Ogunseitan ne sfătuieşte să ne protejăm mâinile cu mănuşi de latex şi faţa cu o mască atunci când strângem resturile. La fel ar trebui să procedeze şi lucrătorii care curăţă locul unui accident auto, unde sunt răspândite resturi sparte de LED.

Cu atât mai mult cu cât, să notăm, dispozitivele cu LED nu sunt considerate toxice de legea americană. Iată de ce e bine să ne protejăm singuri. Ideea ar fi ca şi producătorii de dispozitive cu LED să se preocupe de folosirea unor materiale cu nivel scăzut de metale grele, „pentru a nu pune în pericol viaţa oamenilor. E adevărat că avem nevoie de sisteme performante de iluminare, iar LED-urile par a fi soluţia actuală cea mai bună în privinţa calităţii luminii, economisirea energiei şi protejarea mediului. Cercetătorii mai au paşi de făcut în direcţia noilor tehnologii cu LED, astfel încât becurile cu LED de azi să pară depăşite”.

Cei trei inventatori: Isamu Akasaki (stânga), Hiroshi Amano (centru) şi Shuji Nakamura

Ce zice logica bunului simţ

Nu poţi contrazice părerea unor cercetători serioşi, dar câteva obiecţii de bun simţ pot fi ridicate. Cum ar fi aceea că mercurul se găseşte în vechile şi actualele termometre folosite de toate spitalele şi căminele din lume. Şi cu toate acestea, ele nu sunt interzise de lege. Sperietoarea că dacă s-ar sparge un LED asta ar reprezenta un pericol pentru sănătate, e oarecum hilară, având în vedere pericolul spargerii unui termometru, de pildă. Apoi, metale grele, în cantităţi mici se întâlnesc într-o mulţime de alimente, pe care nimeni nu le interzice, şi nu se fac studii referitoare la pericolul pentru sănătate. Iar înlocuirea unor metale, cum ar fi cuprul, cu alt material în LED, cum ar fi aluminiul, este ca şi cum ai înlocui un rău cu altul.

Dar ce să mai zicem atunci despre poluarea masivă a aerului din marile oraşe, poluare pe care o respirăm în fiecare secundă atunci când „ieşim la aer” pentru a ne deplasa dintr-un loc în altul sau pentru a face mişcare „sănătoasă”, cum ne învaţă reclamele inepte de la tv? Dar despre acele „sfaturi publicitare” care ne îmbie să „mâncăm legume şi fructe pentru o viaţă sănătoasă”, adică exact acele alimente care sunt cele mai otrăvite cu pesticide de tot felul şi care sunt cel mai mare pericol pentru sănătatea noastră? Aici ar avea de lucru cercetătorii anilor ce vin...

GEORGE CUŞNARENCU

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

38

5 948427 000119

SUDOKU
jocul săptămânii: 38

1		6				2		4
5					3			
		7	9		6		3	5
	2		7			4		3
7		9			4		2	
3	5		6		8	7		
			4					8
9		8				6		2

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană

Adevăraţii „cuceritori” ai Cosmosului

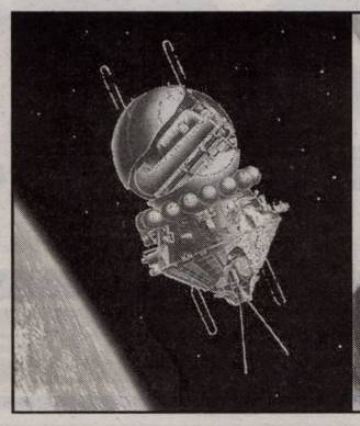

Desigur, omul este fiinţa terestră datorită căreia spaţiul cosmic a început să îşi dezvăluie secretele. Şi cum s-ar putea explora mai eficient infinitul apropiat, altfel decât prin incursiuni ale omului însuşi în afara Planetei albastre?

Totuşi, înainte de marele triumf al ieşirii acestuia în spaţiu, multe alte făpturi pământene au avut această soartă unică, multe dintre ele fiind chiar jertfite pe altarul ştiinţei. Rememorăm mai jos, foarte succint, rolul imens al unor animale în acest domeniu care, aşa cum spuneam, a făcut ca acestea să îşi afle „mormântul” undeva, printre planetele Sistemului nostru solar.

◆ Cu începere din 31 august 1950 până în 1959, circa 30 de *şoareci* trimişi de americani să testeze nave spaţiale au pierit în timpul misiunii. În 1961 a venit rândul *şobolanului Hector,* trimis în spaţiu de Franţa, de unde s-a întors cu bine!

◆ Sovieticii au avut mai mult noroc la asemenea încercări, naveta Sputnik-9 aducându-i teferi acasă pe şoriceii, *porcuşorii de Guineea, reptilele* şi *câinele Cernuşka,* după o aventură spaţială în grup.

◆ *Broaştele şi tritonii* au fost de asemenea protagoniştii mai multor experimente extraterestre. Foarte interesant, tritonii iberici care au făcut parte din misiunea Bion-7 (1985), suferind mai multe răni provocate intenţionat de cercetători, s-au regenerat mult mai rapid în afara planetei-mamă.

◆ Prima specie de *peşti* care a depăşit graniţele Terrei este Fundulus heteroclitus, folosită prima dată pe Skylab-3 în 1973. De atunci, au mai plecat în spatial „non-acvatic” şi alte specii, precum crapi sau guppi. Menţionăm că pe aceeaşi navetă s-au aflat şi doi *păianjeni,* care au întâmpinat dificultăţi în a-şi ţese pânzele în spaţiu; în final au murit deshidrataţi.

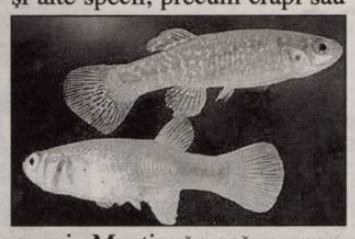

◆ *Ţestoasele* nu puteau lipsi din asemenea programe, 1968 fiind anul în care primele

au ajuns în spaţiu şi chiar s-au învârtit în jurul Lunii, cu naveta Zond-5! Ţestoasele au slăbit puţin, dar au ajuns cu bine acasă.

◆ O menţiune specială pentru *tardigrade* – vietăţi minuscule înrudite cu artropodele – numite şi „ursuleţi de apă”, primele fiinţe pământene, înaintea omului, care au supravieţuit în spaţiu, în afara navetelor spaţiale, în mijlocul radiaţiilor, timp de 10 zile, după care au revenit pe Terra perfect sănătoase.

Data viitoare vom vorbi însă despre principalele vedete dintre aceşti adevăraţi exploratori pământeni ai Cosmosului: pisicile, maimuţele şi, desigur celebrii câini-cosmonaut.

Bineînţeles

Să vorbim corect!

Am auzit adesea, în diverse ocazii şi chiar la unele posturi tv expresii ca: *„Bun înţeles* că vom lua măsuri” sau „Lucrul a fost bun înţeles...”.

În ambele cazuri exprimarea este pe cât de căutată pe atât de greşită. În primul exemplu este vorba de adverbul *bineînţeles* (scris într-un cuvânt şi format prin sudare), sinonim cu „firește”, „desigur” etc.

Cel de al doilea exemplu are sensul de „priceput bine”. Formularea corectă şi în acest caz este tot *bine înţeles,* scris de data acesta în două cuvinte expresia respectivă fiind formată dintr-un adverb *(bine)* şi un participiu (înţeles).

Expresia „bun înţeles” – indiferent cum o scriu vorbitorii respectivi – nu există în niciun dicţionar aşa că folosirea ei nu este recomandată, oricât am vrea să ne „dăm” de originali. *(I.S.)*

Pulsul Planetei

Apa, gestionată picătură cu picătură

Cercetătorii germani de la Institutul pentru Tehnologie din Stuttgart au dezvoltat un concept nou de tratare a apelor uzate, în cadrul unui proiect desfăşurat în oraşul vietnamez Da Nang. Aici, din toamna aceasta, 110 parcele de teren vor fi conectate la o nouă reţea de asanare compusă din tuburi cu vid. Apele uzate vor fi extrase din sol prin intermediul acestor tuburi, cu ajutorul unor pompe, într-un mod similar celui utilizat în trenuri şi avioane.

Până în prezent, apele uzate din Da Nang ajungeau adesea netratate în fose care refulau, riscând să contamineze plajele şi lăsând neexploatată o resursă preţioasă pe care cercetătorii din Fraunhofer au făcut-o în acest mod accesibilă. Apa recuperată şi tratată va fi folosită pentru agricultura urbană — ceea ce înseamnă că agricultorii vor avea nevoie de mai puţină apă provenită din subteran, apă care este în ultima vreme din ce în ce mai bogată în sare, ca urmare a lungilor perioade de secetă. Un alt avantaj al utilizării apei menajere tratate este acela că deţine cantităţi importante de îngrăşăminte naturale.

Mont Blanc, mai scund cu 2 metri!

În doar doi ani, celebrul vârf Mont Blanc a scăzut cu 2 metri — de la 4.810 m în 2013 la 4.808 m în septembrie 2015. Potrivit experţilor francezi, care monitorizează în fiecare an muntele, variaţiile de înălţime sunt provocate de deplasările rocilor din vârf, deplasări cauzate de schimbările climatice

Totuşi, deşi scăderea accentuată ar putea fi cauzată de temperaturile extrem de ridicate înregistrate, în toată Europa, în această vară, specialiştii susţin că nu există motive de îngrijorare, întrucât aceste variaţii pot fi şi pozitive — între 2003 şi 2007, Mont Blanc a crescut cu 55 cm, spun datele Institutului Naţional de Geografie din Franţa.

GABRIEL TUDOR

Starea de veghe

Un sabotor perfid al cuplului: serviciul

Nu de puţine ori se întâmplă ca, în împrejurări favorabile, soţul şi soţia să considere cumva că pot împărţi nu doar locuinţa, patul şi sarcinile familiale, ci şi serviciul. Mai exact, cred că ar fi „mai bine” să lucreze amândoi la aceeaşi firmă/întreprindere/instituţie. Nimic mai eronat, spun sociologii, psihologii şi ceilalţi specialişti în probleme de familie şi de cuplu. Dar de ce ar fi rău ca un El şi o Ea, care şi-au jurat credinţă pe viaţă, să se afle alături şi în timpul exercitării profesiei?

Tocmai aici e problema: serviciul. Fiindcă la orice loc de muncă, fie el birou individual sau colectiv, o arie limitată sau una ce presupune ieşiri în afara unităţii, serviciul presupune, implicit, şi contacte cu alte persoane. Contacte ce pot deveni chiar periculoase pentru unitatea cuplului sau măcar teste foarte solide ale fidelităţii soţilor. Provocările sentimentale mai mari sau mai mici, căutate intenţionat ori întâmplătoare sunt, să recunoaştem, cam la ordinea zilei dacă ne raportăm la relaţiile şi relaţionările din timpul programului de lucru.

Un zâmbet şi o privire aruncată într-un anume fel de colega de vizavi, o apropiere sub limita de securitate individuală ori o scurtă atingere ca din întâmplare, o vorbă specială sau o glumă cu un mesaj aparte — iată doar câţiva dintre factorii ce pot face praf, într-o clipă, planurile pentru o viaţă întreagă ale unui cuplu. După care — testul autenticităţii sentimentelor şi devotamentului conjugal fiind deja pus în funcţiune — acea neglijenţă tot mai accentuată, micile sau categoricele respingeri ale celuilalt şi ignorarea nevoilor sale (nu de puţine ori, şi violenţele) determină devastatorul flagel afectiv şi mental numit gelozie, care curge spre un final ireversibil şi nefast pentru ambele părţi.

Bine, veţi spune că asta e numai, probabil, partea văzută a aisbergului. Perfect adevărat! Şi, dacă vă gândiţi la rutina ce intervine şi în căsnicie, cu plictisul şi nervii specifici, vă vom răspunde că aceasta constituie doar începutul sfârşitului; ce-i drept ea fiind omniprezentă când ceva începe să scârţâie în cuplu. Dar nu uitaţi, de pildă, „bolile” sociale tot mai contagioase şi mai devastatoare în lumea de azi. Aflăm zilnic de artişti adevăraţi ori fabricaţi de tabloide, de politicieni, oameni de afaceri şi sportivi — adică oameni care numai de lipsa mijloacelor de trai nu se pot plânge — care azi se căsătoresc cu mare fast, iar mâine divorţează pentru a se „cupla” cu nu ştiu ce coleg(ă).

Bineînţeles, aceştia nu scapă nicio ocazie publică să se plângă de nefericirea ce a dat peste ei atunci când rup o relaţie ori de miracolul vieţii întâlnit odată cu noua „mare dragoste”. Nu voi da aici nume, fiindcă e deajuns să deschideţi tabloidele pentru a vă forma o idee consistentă despre acest veritabil fenomen, altfel cu o valoare de exemplu profund negativ halucinantă. Pentru că în special tineretul „învaţă” de aici cum „trebuie trăită viaţa cu-adevărat”: adică, nu doar procurând mulţi bani, ci şi schimbând partenerul/partenera, cum se spune, „ca pe şosete”...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Lenea ne îmbolnăveşte!

Deşi se spune că lenea n-a omorât pe nimeni, totuşi, nu trebuie să riscaţi a verifica acest lucru, întrucât trândăvia chiar poate fi periculoasă. O dovedeşte ineditul experiment realizat cu scopul de a vedea cum afectează „dieta americană" starea de sănătate. Cercetătorii au recrutat şase voluntari, care au consumat, timp de o săptămână, 6.000 de calorii zilnic, hrănindu-se numai cu pizza, hamburgeri şi alte preparate junk-food. Circa 50% din alimentele consumate au constituit-o carbohidraţii, 35% – grăsimile şi 15% – proteinele.

Pentru a accentua efectele dietei, cei şase au fost obligaţi să lenevească într-un salon de spital pe toată durata experimentului, fără să se dea jos din pat decât pentru a merge la toaletă. După cele şapte zile, toţi luaseră, în medie, 3,5 kg în greutate şi prezentau semne de rezistenţă la insulină – simptom specific diabeticilor.

„Am încercat să recreem dieta tipică a unui american, pentru a demonstra că ea duce, invariabil, la îmbolnăvirea de diabet de tip II. Şi am reuşit să arătăm că urmarea unei diete comune în America de către nişte bărbaţi sănătoşi şi normoponderali, a produs, după doar două zile, o rezistenţă severă, sistemică şi a ţesutului adipos, la insulină, în cazul fiecăruia dintre cei şase subiecţi", spune Guenther Boden, cercetător la Temple University, Philadelphia, unul dintre autorii studiului.

Când s-a născut, de fapt, ADAM?

Rămăşiţele fosilizate ale unei specii humanoide necunoscute până acum au fost descoperite în interiorul unei peşteri din Africa de Sud. Numită Homo naledi, specia a fost atribuită genului Homo, căreia îi aparţine şi omul modern. Paleontologii au scos la iveală peste 1.500 de oase, aparţinând unui număr de cel puţin 15 indivizi, vechimea acestora fiind estimată la aproape 2 milioane de ani, ceea ce ne face să credem, eufemistic vorbind, că Adam, strămoşul mitic al omenirii, s-a născut mult mai devreme decât se credea până în prezent.

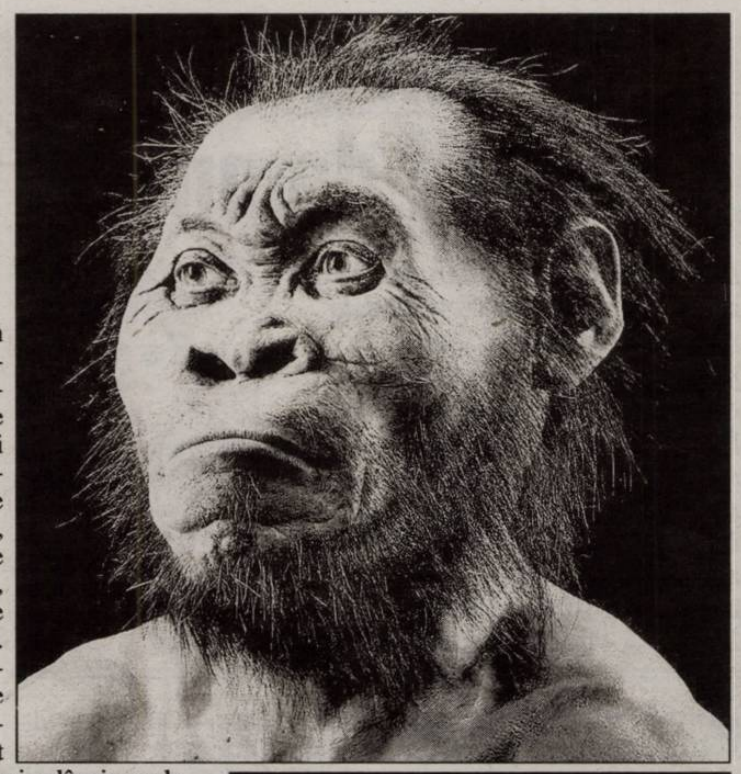

Descoperirea s-a datorat unor informaţii primite de la un grup de turişti care, explorând peştera Rising Star din provincia sud-africană Gauteng, au crezut că văd, printr-o crăpătură în peretele stâncii, nişte oseminte umane. Specialiştii care au explorat apoi peştera au descoperit, după parcurgerea unui tunel îngust şi lung de circa 12 m, o cameră subterană plină de oseminte.

Nu este clar, până acum, dacă indivizii respectivi – printre care se numărau şi copii, dar şi persoane în vârstă – au fost aduşi să moară în această încăpere de la capătul peşterii sau au fost transportaţi aici după moarte, ca într-un cimitir primitiv. Savanţii consideră că asemenea camere funerare ar putea exista şi în alte grote din sistemul de peşteri din regiune. Dacă scenariul înhumărilor rituale, pe care se bazează specialiştii, este corect, aceste fiinţe humanoide, de acum 2 milioane de ani, aveau, am putea spune, o religie incipientă şi un cult al morţilor.

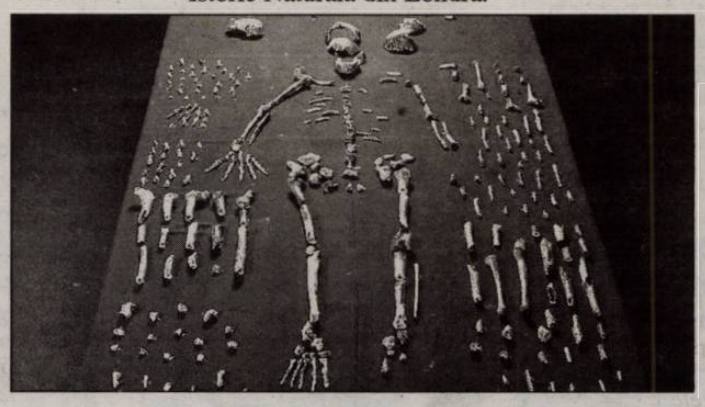

În ciuda vechimii lor, relicvele se află într-o condiţie excelentă, inclusiv oasele delicate ale urechii fiind perfect conservate. „Locaţia peşterii şi adâncimea la care oasele au fost găsite sugerează că ele au fost depozitate acolo de alţi oameni, indicând un comportament deosebit de complex pentru nişte specii umane atât de primitive", apreciază profesorul Chris Stringer, de la Muzeul de Istorie Naturală din Londra.

Pe de altă parte, deşi era mult mai mic decât omul modern, *Homo naledi* avea trăsături foarte asemănătoare cu acesta. „Totuşi, creierul mic şi forma părţii superioare a corpului său aduc mai mult cu cele ale unui grup preuman, numit australopithecini. Amestecul de trăsături relevat de scheletul lui *Homo naledi* evidenţiază încă o dată complexitatea arborelui genealogic uman şi necesitatea de cercetări suplimentare, pentru a înţelege istoria şi originile reale ale speciei noastre", afirmă savantul britanic.

Roboţii sunt şefi în Japonia!

Credeţi că aveţi un şef enervant? Dar imaginaţi-vă cum ar fi să primiţi ordine de la un robot!? Oricât ar părea de „science-fiction", această situaţie a devenit realitate pentru muncitorii de la compania niponă Hitachi, care au început să fie instruiţi de un program de inteligenţă artificială. Acesta e destinat sporirii eficienţei muncii în depozitele firmei, dar, pentru unii, invenţia ar putea însemna un pas mai aproape către un viitor distopic, în care oamenii sunt dominaţi de stăpâni roboţi.

În cadrul unui test, productivitatea în depozit a crescut, graţie tehnologiei, cu 8%, comparativ cu activitatea dintr-un alt depozit, unde oamenii s-au organizat singuri, fără să fie dirijaţi de computerul-robot. Acesta analizează modul în care muncitorii abordează sarcinile de lucru şi oferă soluţii la ele.

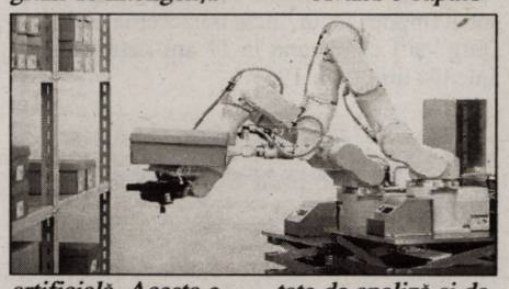

Având o capacitate de analiză şi de sinteză superioară oamenilor, robotul poate gestiona mult mai bine şi mai rapid problemele care apar în procesul muncii. Dar, fiindcă nu e un şef uman, probabil, robotul ascultă şi propunerile subalternilor săi în carne şi oase şi, dacă o consideră pe vreuna viabilă, o adoptă şi o foloseşte şi în viitor.

Sistemele convenţionale de lucru sunt incapabile să ţină seama de factori neprevăzuţi, precum înrăutăţirea vremii sau creşterea neaşteptată a cererii de produse. În schimb, „şeful robot" dă întotdeauna ordine precise, bazate pe înţelegerea fluctuaţiei cererii şi activitatea robotului Kaizen derivă din analiza fluxurilor masive de date acumulate zilnic în sistemele de lucru tradiţionale.

„Înţelegând şi aplicând activitatea robotului Kaizen şi ideile muncitorilor noştri e posibil să creăm un mediu în care oamenii şi inteligenţa artificială să coopereze pentru a creşte încontinuu eficienţa", se arată într-un comunicat al companiei Hitachi.

Marte, încălzită cu bombe atomice?

După Al Doilea Război Mondial şi Războiul Rece, omenirea a devenit conştientă de puterea distructivă a bombelor nucleare. Dar astăzi, unul dintre cei mai renumiţi antreprenori din lume consideră că tocmai această tehnologie distructivă ar putea fi folosită spre a face planeta Marte mai ospitalieră. Elon Musk, directorul executiv al companiei de inginerie spaţială SpaceX, a lansat ipoteza că „Planeta Roşie" ar putea fi încălzită mai repede, pentru a-şi forma o atmosferă respirabilă, prin lansarea de bombe atomice asupra calotelor de la polii marţieni. După cum se ştie, la ora actuală, temperatura medie pe Marte e de -62 grade Celsius, iar atmosfera e formată din 96% dioxid de carbon şi mai puţin de 1% oxigen, ceea ce face ca eventualii astronauţi pământeni ajunşi pe suprafaţa marţiană să poarte în permanenţă costume speciale şi rezervoare de aer.

De asemenea, va trebui ca ei să se obişnuiască şi cu gravitaţia cu 63% mai slabă ca pe Pământ — un astronaut care cântăreşte pe Terra 80 kg să nu aibă, pe Marte, mai mult de 30 kg! „Căldura reprezintă 35-45% din cantitatea de energie eliberată de o explozie nucleară, ceea ce face ca o cantitate uriaşă de căldură să fie eliberată într-un timp extrem de scurt. Un număr mare de încărcături nucleare detonate în zona polilor marţieni ar putea încălzi considerabil atmosfera marţiană, prin eliberarea lentă de gaze de seră, într-un proces foarte asemănător cu încălzirea globală de pe Terra", este de părere Musk.

Dar „încălzirea nucleară" reprezintă o sabie cu două tăişuri, întrucât, pe de o parte, ar încălzi atmosfera marţiană, creând condiţii apropiate de cele de pe Terra, dar pe de alta ar face imposibil traiul uman acolo, pentru cel puţin un secol, din cauza radiaţiilor extrem de nocive.

Mult mai aproape de realitate e proiectul Mars One, lansat de antreprenorul olandez Bas Lansdorp în colaborare cu Arno Wielders de la Agenţia Spaţială Europeană. Proiectul îşi propune crearea unei staţii permanente cu echipaj uman pe Marte începând cu anul 2027.

Bărbaţii surâzători, mai atractivi pentru femei

Chiar dacă nu sunteţi genul de bărbat care să se amuze din orice, puţină destindere nu strică, mai ales dacă vreţi să le cuceriţi pe reprezentantele sexului frumos. Pentru că bărbaţii care vor relaţii durabile ar trebui să le zâmbească mai des femeilor. Este concluzia la care

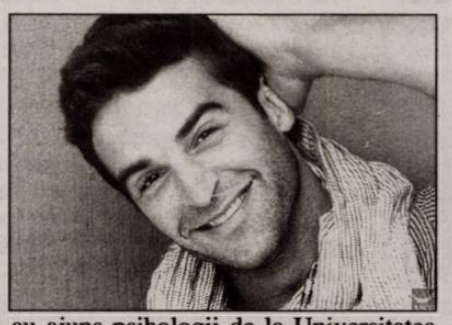

au ajuns psihologii de la Universitatea din Oslo şi de la Universitatea Senshu, din Japonia, care sunt de părere că atracţia manifestată de bărbaţii surâzători asupra femeilor interesate de o legătură pe termen lung s-ar datora convingerii acestora că masculii respectivi sunt mai bine pregătiţi pentru rolul de tată.

Pe de altă parte însă, femeile care căutau relaţii de scurtă durată nu s-au arătat interesate de bărbaţii zâmbitori, ci mai curând de genul macho, indivizi care afişează permanent o atitudine de duri. Femeile participante la studiu au considerat că bărbaţii care îşi suprimă sentimentele şi sunt mai sobri sunt mai puţin agreabili şi, în consecinţă, mai „de evitat" pentru o relaţie de lungă durată. De asemenea, cei care simulau reacţiile de veselie erau văzuţi ca „distanţi social" şi „indiferenţi la sentimentele celorlalţi".

Concluzia studiului: cu cât un bărbat încearcă să fie mai amuzant, iar o femeie râde la glumele lui, cu atât probabilitatea ca ea să fie interesată şi de alte întâlniri cu bărbatul respectiv e mai mare.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Domnitori şi peripeţii domneşti

Epoca medievală ne fascinează de multe ori şi prin imprevizibilele meandre ale puterii, prin lupta pentru acapararea Scaunului domnesc în care, uneori, şi rudele între ele s-au confruntat şi încă sângeros. Spre deosebire de monarhiile occidentale, în Ţara Românească şi-n Moldova domniile aveau durate greu de anticipat, iar domnitorii îşi alegeau aliaţii doar cu scopul de a se înscăuna, cerând uneori chiar ajutorul turcilor.

Radu cel Frumos, dinastia Drăculeştilor

Recordul de domnii

În Ţara Românească, domnitorul Radu cel Frumos (1437-1475), fiul lui Vlad Dracul, a avut sceptrul domnesc de patru ori, un record în materie. Domniile sale au durat din 1462 şi până în 1475. Rivalul întru domnie a fost Vlad Ţepeş, care a avut trei perioade de domnie, între 1448 şi 1476. Cei doi erau fraţi vitregi, însă Ţepeş era susţinut de Matei Corvinul, iar Radu cel Frumos de... sultanul Mohamed al II-lea. Ambii erau fiii lui Vlad Dracul (1390-1447), care a avut două perioade de domnie (între 1436 şi 1447). Tatăl lui Vlad Dracul a fost Mircea cel Bătrân şi acest Vlad este întemeietorul Casei Drăculeştilor. Numele poate induce în eroare dacă nu aflăm că el provine de la Ordinul Dragonului, înfiinţat de Sigismund, împărat al Sfântului Imperiu Roman.

Asasinarea lui Vlad Dracul a declanşat neistovita luptă pentru domnie în Ţara Românească. Astfel, domniile lui Radu cel Frumos au fost perturbate de dorinţa de putere a lui Basarab Laiotă cel Bătrân. Acesta provenea din dinastia rivală a Dăneştilor, înfiinţată de Dan I, fratele lui Mircea cel Bătrîn (dinastia Basarabilor). Laiotă a domnit şi el de vreo patru ori, sprijinit de Ştefan cel Mare. Confruntările cu Radu cel Frumos, ajutat de turci, au fost numeroase. Şi asta pentru că pe lângă Ştefan cel Mare, în luptele interne intervin şi oştile transilvănene ale lui Ştefan Bathory, care până la urmă l-a vrut pe tron pe nepotul lui Laiotă, Basarab cel Tânăr... Meandrele domniilor l-au adus la putere, în cele din urmă, pe Basarab cel Tânăr zis Ţepeluş (dinastia Dăneştilor).

Frământări în Moldova

Un campion al recordurilor de domnii din Moldova a fost Petru Aron (decedat în 1467). El a domnit de trei ori, între 1451 şi 1457. A fost fiul legitim al lui Mircea cel Bătrân. Petru Aron i-a avut drept rivali la tron pe Bogdan al II-lea (tatăl lui Ştefan cel Mare) şi pe Alexăndrel (care a avut trei domnii). Dar Ştefan cel Mare l-a alungat de pe tron şi ulterior l-a prins şi l-a ucis, pentru că provoca rebeliuni împotriva domnitorului.

Un caz aparte în Moldova îl reprezintă Ciubăr Vodă, care a domnit aproximativ două luni în toamna-iarna anului 1448. De menţionat că Ciubăr era de origine ungară, născut în Croaţia, şi fost comandant în oastea lui Iancu de Hunedoara. Numele de „Ciubăr" provine fie de la numele unguresc de „Csupor" (adică „oală"), fie de la numele unui postelnic pe nume Ciupor sau Ciubăr (care ar însemna „dracul"). Dar ultima ipoteză nu este larg acceptată.

O excepţie este şi Alexandru Lăpuşneanu (două domnii între 1552 şi 1568), care a fost adus la putere de Coroana poloneză. Rivalul său a fost Ioan Joldea, căruia vornicul Moţoc i-a tăiat nasul pentru a se călugări. Fiu al lui Bogdan al II-lea cel Orb, Lăpuşneanu vine a doua oară la domnie cu ajutor turcesc, după asasinarea lui Despot-Vodă.

Alexandru Lăpuşneanu

A fost o domnie sângeroasă, în care Lăpuşneanu s-a răzbunat pe boieri şi boiernaşi, măcelărindu-i la un ospăţ-capcană. Grav bolnav, el s-a călugărit sub numele de Pahomie. A vrut apoi să revină pe tron („De mă voi scula, pre mulţi am să popesc", C. Negruzzi) şi boierii l-au otrăvit ca să nu se mai scoale...

Fotodocument

Acord istoric la Camp David

La 17 septembrie 1978 au fost semnate „Acordurile de la Camp David" de către preşedintele Egiptului Anwar El Sadat şi premierul Israelului Menachem Begin. Mediator a fost preşedintele SUA Jimmy Carter şi negocierile secrete au durat 12 zile. Acordul pentru un Tratat de pace Egipt-Israel s-a concretizat în 1979, dar cel pentru teritoriile palestiniene nu a fost fructuos. Şi Begin şi Sadat au primit Premiul Nobel pentru pace în 1978. Camp David se află la 100 km de Washington. Cei doi protagonişti nu şi-au vorbit, Carter discutând separat cu fiecare.

Imperiul lui Al Capone trăieşte

Pare greu de crezut, dar legendele criminale cu personaje terifiante de pe vremea „intangibilului" Al Capone continuă şi astăzi, cu toate că umbrele discreţiei sunt mult mai ample. Al Capone, deşi a trăit numai 48 de ani, a scris un important şi dureros capitol al istoriei mafiei din SUA, centrate în metropola Chicago. Ultimii 11 de ani i-a petrecut în închisoare, dar cu toate astea, „spectacolul continuă".

Alphonso „Cicatrice" Capone

„Instalaţia" de produs crime şi bani

Dacă Mafia americană de sorginte italiană a avut vreo organizaţie de mare forţă şi multi-tentaculară, atunci aceea se numeşte „Instalaţia din Chicago". Iniţiată prin 1910, „Instalaţia" creşte în forţă şi prin 1920, când la timonă apar Johnny Torrio şi Al Capone, se transformă dintr-o „familie" din sudul Chicago-ului într-o organizaţie-patron a metropolei. Înainte de perioada prohibiţiei (care a durat între 1920 şi 1933), Johnny Torrio se ocupa cu transportul ilegal de băutură în sudul oraşului Chicago, la mare rivalitate cu cei din nord. În 1925, Torrio este lovit mortal de gloanţe şi puterea în sud e preluată de Capone. Anul următor, acesta descide un război sângeros şi câştigă puterea în tot oraşul. Masacrul din ziua Sf. Valentin din 1929 este elocvent, căci atunci Capone a pus capăt grupului irlandez din nord.

Se năştea „Imperiul" lui Al Capone, pe când acesta avea doar 30 de ani, însă era atât de lacom şi nemilos, încât nu a acceptat niciodată vreun armistiţiu cu adversarii. Taxele de protecţie creşteau vertiginos sub ameninţarea morţii, iar traficul ilegal de alcool din Canada era în floare. Şi asta pentru că din imperiul lui Capone făceau parte, indirect, şi oficiali şi autorităţi corupte, care primeau regulat mita de la boss. Se bănuia că liderul „Instalaţiei" avea în buzunar oameni politici din toate nivelele.

Johnny „Vulpoiul" Torrio

Născut la New York, Capone este chemat de Torrio la Chicago pe când abia împlinise 20 de ani şi se căsătorise ilegal (cu irlandeza Mae Josephine, ambii minori). După retragerea lui Torrio, mulţi bani erau direcţionaţi către campaniile electorale pentru primar al Chicago-ului, astfel că boss-ul avea liderul oraşului la degetul mic. Evident, nici în campanii nu lipseau asasinatele cu făptaşi neidentificaţi. Loviturile împotriva celor „neînţelegători" intimidau şi poliţia. Însă „imperiul" său, extins dincolo de vestul-mijlociu al SUA, începe să se clatine în ziua de 27 martie 1929. Capone, după ce este audiat pentru violarea prohibiţiei, este arestat pentru ofensă adusă Curţii de justiţie. Arestat pentru o săptămână, Capone este pus în 1930 pe lista „Public Enemy" şi FBI-ul îl reţine din nou în aprilie 1930 pentru declaraţii mincinoase sub jurământ. Treptat, procurorii pregătesc dosarul de fraudă fiscală (mari venituri nedeclarate). Judecătorul Wilkerson este atât de înverşunat împotriva lui, încât nu acceptă niciun „târg" şi-l condamnă la 11 ani detenţie şi amendă uriaşă, în 1931.

Organizaţia merge mai departe

Capone, dus şi la Alcatraz, este eliberat pe cuvânt în 1939. E grav bolnav de sifilis, parţial paralizat şi creierul nu-i mai funcţionează. Nu are leac nicăieri şi se retrage pentru a muri la conacul din Florida. Moare în ianuarie 1947. Cofondatorul „Instalaţiei" din Chicago va muri în 1957, după doar 3 ani de închisoare. Dar organizaţia lor va merge mai departe prin Paul „Ospătarul" Ricca şi Tony „Bâtă" Accardo, mai mult de şase decenii. Vom continua şi noi istoria „Instalaţiei" până în zilele noastre.

Astăzi în istorie

24 septembrie 1180

Moartea împăratului bizantin Manuel I

Dispariţia acestui monarh bizantin, spre finele secolului XII, a reprezentat un punct de cotitură în destinul Imperiului Bizantin şi a zonei mediteraneene. Manuel I Komnenos a fost considerat un împărat de „origine divină" şi multe generaţii după el l-au considerat „cel mai binecuvântat suveran".

Manuel Komnenos a fost a patrulea fiu al lui Ioan al II-lea Komnenos şi al Piroscăi de Ungaria. Prin urmare, nimeni nu se aştepta ca el să acceadă tatălui său la tron. Însă în anul 1143, după lupte sângeroase împotriva turcilor, tatăl său îl consideră cel mai demn să-i urmeze la tron, datorită faptelor de vitejie şi inteligenţei dovedite în cursul

luptelor. Chiar în acel an, Ioan al II-lea Komnenos moare şi Manuel este proclamat şi aclamat drept împărat. După un scurt incident cu fratele său Isaac, cel mai periculos rival la tron, Manuel I este încoronat de patriarhul Constantinopolului Mihail Kurkuas.

Măreţia Imperiului Bizantin era în diminuare, la fel şi gloria Constantinopolului, de aceea noul împărat a căutat să readucă imperiul la nivelul de bogăţie din secolele precedente. În consecinţă, el a restabilit alianţa cu Sfântul Scaun şi a invadat Regatul Sicilian. A permis trupelor Cruciadei a II-a trecerea pe teritoriul său şi a stabilit Protectoratul bizantin asupra Statelor Cruciate. A avut confruntări majore cu musulmanii pe pe Pământul Sfânt şi a participat la invazia Egiptului „Fatimid" (descendenţi ai fiicei Profetului Mahomed).

Regatul Ungariei şi o parte din regiunea Balcanilor a trecut sub protectoratul lui Manuel I. Dar spre finele domniei sale de 37 de ani (1143-1180) a considerat că pacea cu sultanul Kilij Arslan al II-lea este convenabilă, deşi nu a recuperat Anatolia de la turci.

În anul 1155, împăratul Manuel I a intenţionat să unifice Bisericile Orientală şi Occidentală, dar papii au pus condiţii inacceptabile... După moartea acestui monarh, declinul imperiului s-a accentuat rapid.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Un astronaut interesat de PARANORMAL

Astronautul Dr. Edgar Mitchell (n. 1930), a făcut parte din echipajul zborului spaţial Apollo 14, lansat pe data de 31 ianuarie 1971 şi care, pe 5 februarie, a aterizat pe suprafaţa lunară, în zona platoului Fra Mauro, unde a petrecut aproximativ 33 de ore.

Mitchel a devenit astfel al şaselea om care a mers pe jos pe Lună, împreună cu comandantul său Alan Shepard. Cei doi deţin recordul pentru cea mai lungă plimbare pe Lună: nouă ore şi 17 minute, pe parcursul a două episoade de activitate extravehiculară.

Călătorind înapoi, spre Pământ, astronautul Edgar Mitchell a avut o experienţă pentru care nimic din viaţa lui de până atunci nu-l pregătise. În timp ce se apropia de planeta pe care o considerăm drept casa noastră, el a căpătat o convingere interioară, tot atât de certă ca şi ecuaţiile matematice pe care le-a rezolvat de atâtea ori, înţelegând că frumoasa lume albastră la care se întorcea este parte a unui sistem viu şi armonios; un întreg la care noi toţi participăm — „un univers de conştiinţe" — aşa cum s-a exprimat el mai târziu.

Edgar Mitchell a relatat că misiunea de pe Lună l-a transformat profund. El a înţeles atunci că nu suntem singuri. „Este una dintre cele mai importante învăţături pe care le putem descoperi în viaţă". Instruit ca inginer şi ca om de ştiinţă, căpitanul Mitchell se simţea cel mai confortabil în lumea raţionalităţii şi a preciziei fizice. Cu toate acestea, noua înţelegere a lucrurilor, care i s-a revelat în timp ce se întorcea din spaţiu, i s-a părut la fel de demnă de încredere, reprezentând doar un alt mod de a cunoaşte.

Teorii neexplorate

Această experienţă a schimbat radical viziunea sa asupra lumii. În ciuda realizărilor tehnologice superbe ale ştiinţei, pe care le cunoştea atât de bine, el a înţeles că noi suntem abia la începutul sondării celor mai adânci mistere ale Universului — faptele interne de conştiinţă. Astronautul a devenit convins că teritoriul neexplorat al minţii umane este următoarea frontieră de explorat, şi că acest domeniu conţinea posibilităţi pe care abia dacă începem să ni le imaginăm. În termen de doi ani de la expediţia lunară, în 1973, Edgar Mitchell a fondat Institutul de Ştiinţe Noetice, laolată cu Wernher von Braun, cu investitorul Paul N. Temple şi alte persoane interesate în fenomene presupuse, ori asociate lor, cum ar fi: remisiile spontane, meditaţia, conştiinţa, metode alternative de vindecare, medicină bazată pe conştiinţă, spiritualitate, potenţial uman, supravieţuirea conştiinţei după decesul corpului fizic etc. Mult timp Dr. Mitchell a făcut parte din consiliului de administraţie al institutului. El continuă să fie activ şi acum, participând la diverse evenimente, inclusiv prin prelegeri şi conferinţe. A publicat trei cărţi, ultima în 2014. În iunie 2011, Edgar Mitchell a devenit cea de-a şaptea persoană acceptată în prestigioasa Societate Leonardo da Vinci pentru studiul gândirii.

La începutul anilor '90, el declara, într-un interviu: „ştim cu toţii că OZN-urile sunt reale; problema este de unde vin ele". În 1998, cu o altă ocazie, spunea că este „sigur, în proporţie de 90%, că multe dintre miile de obiecte zburătoare neidentificate, sau OZN-uri, observate încă din anii 1940, aparţin unor vizitatori de pe alte planete".

În perioada zborului cu Apollo 14, Edgar Mitchel a realizat şi un experiment neprevăzut în programul misiunii. Astfel, în timp ce ceilalţi dormeau în capsulă, Mitchell a încercat să transmită, telepatic, gândurile sale unei persoane aflată la sol. El avea patru cartele „Zenner", fiecare cu un anumit simbol imprimat pe ea. La un moment dinainte convenit, astronautul scotea, la întâmplare, una dintre cartele, se concentra asupra respectivei imagini, iar receptorul de pe Pământ, aflat la zeci de mii de kilometri, trebuia să ghicească figura şi s-o noteze. Au fost 51 de reuşite din 200 de încercări. Nu pare impresionant, dar calculul probabilităţilor arată că un asemenea scor nu s-ar fi putut obţine, prin pură şansă, decât într-un caz din 3000. Presa a aflat de experiment şi titlurile au luat pe toţi prin surprindere, inclusiv pe comandantul misiunii Apollo 14.

Într-un interviu televizat, dat de Edgar Mitchell postului NBC, în 1996, s-a rememorat că astronautul interesat de percepţia extrasenzorială s-a întors din Cosmos un om schimbat. El a găsit întregul său sistem de credinţe de până atunci aruncat în aer. Călătoria pe Lună l-a ajutat să încerce să împace cele două naturi contradictorii ale sale: pe de o parte omul de ştiinţă şi pilotul de încercare, pe de altă parte pelerinul spiritual.

A mai existat un moment interesant în viaţa lui. A întâlnit un şaman, un vindecator

tibetan. În acest timp, mama lui Mitchell era bolnavă; practic era oarbă. Astronautul şi-a pus întrebarea „hai să vedem dacă puterile acestui individ chiar funcţionează". Şamanul a făcut ce ştia; în primul rând şi-a trecut mâinile deasupra capului ei. Şi — aşa cum povestea acum Mitchell — „în dimineaţa următoare, la ora 6: 00, mama a venit în grabă în camera mea. ţinea Biblia ei într-o mână, ochelarii în cealaltă, şi mi-a spus: Fiule, pot să văd, pot să văd... Am fost uluit. Deci, am făcut următorul pas logic. Am invitat omul să stea cu mine pentru o vreme, ca să îmi pot da seama ce se întâmplă".

La aproape doi ani după plimbarea pe Lună, Mitchell a părăsit grupul astronauţilor şi a început studiul fenomenelor paranormale. Pe această cale, mai puţin bătătorită, el a şocat din nou vechii săi prieteni din NASA atunci când a apărut împreună cu controversatul medium Uri Geller, devenit faimos pentru îndoirea unor linguri, aparent doar cu puterea minţii.

A făcut apoi încă un pas, afirmând că el crede că suntem vizitaţi de către locuitorii altor planete, de extratereştrii. El a spus că nu are nicio experienţă personală în acest sens, dar a avut ocazia să se întâlnească cu oameni din trei ţări care, în cursul exercitării atribuţiilor lor oficiale, susţineau că au avut experienţe pesonale, întâlniri nemijlocite cu extratereştrii, făpturi care pretindeau că vin din alte lumi.

În privinţa cazului — probabil cel mai celebru din ufologie — cel cu epava a ceva care a căzut din cer şi a fost găsit în deşertul de lângă Roswell, New Mexico, în 1947, Mitchell este în tabăra celor care cred că a fost o navă spaţială. El consideră ridicolă explicaţia guvernului că ceea ce s-a prăbuşit a fost doar un balon de mare altitudine.

Întrebat în cadrul interviului dacă consideră probabilă prezenţa extraterestră pe Pământ, Mitchell a răspuns: „Din ceea ce înţeleg acum, din cele cu care m-am confruntat, dar văzând şi datele adunate în acest sens, cred că dovezile sunt foarte puternice, iar multe dintre acestea sunt clasificate... de guverne". Mitchell nu voia să dea nume, dar el spunea că o parte din informaţiile sale vine de la foşti angajaţi guvernamentali SUA, care i-au împărtăşit date extrem de clasificate. Aceşti oameni i-au spus că guvernul american a preluat şi secrete de inginerie din OZN-urile capturate.

Extraterestrul de la Roswell

Departamentul Apărării a refuzat să comenteze afirmaţiile lui Mitchell, dar a dat postului NBC răspunsul standard al Forţelor Aeriene ale SUA privind obiectele zburătoare neidentificate, declarând: „Nu a existat nicio dovadă care să indice faptul că observaţiile clasificate drept «neidentificate» sunt extraterestre". Caz inchis.

În iulie 2008, Mitchell a surprins din nou, afirmând că prăbuşirea unui OZN la Roswell, în 1947, s-a întâmplat cu adevărat, iar guvernul SUA ascunde ce anume ştie în acest sens. Mitchell povestea că el însuşi a crescut în zona Roswell şi cunoştea mai mulţi contemporani ai evenimentelor, ca şi militari ori persoane din domeniul informaţiilor, care erau sub jurăminte severe. Aceştia i s-au confesat înainte de moarte, pentru a-şi uşura conştiinţa şi i-au spus că „prăbuşirea unei nave spaţiale în apropiere de Roswell a fost un eveniment real", iar majoritatea informaţiilor care se vehiculează (chiar dacă nu toate) erau autentice: „că au fost recuperate corpuri, că unele fiinţe erau vii şi că nu erau din această lume". Informaţiile acestea erau cunoscute şi au apărut, chiar în timpul derulării incidentului, în ziarul Roswell Daily Record, dar în ziua următoare au fost negate oficial, printr-o istorie inventată, cu un balon meteorologic şi cu alte non-sensuri.

Edgar Mitchell susţine că nepământenii ne urmăresc şi acum. Când a fost întrebat cât de multe civilizatii extraterestre există, răspunsul astronautului a fost: miliarde... Întrebat despre motivul pentru guvernul american consideră strict secrete informaţiile legate de extratereştri şi de OZN-uri, el a afirmat că Air Force şi alte agenţii responsabile cu protejarea cerului naţional nu au ştiut ce să facă atunci când s-au văzut în posesia unor resturi de tehnologie nepământeană dar, în acelaşi timp, nu doreau ca acestea să ajungă în mâinile unor inamici. Mitchell a mai afirmat că ştie, din surse NASA care au avut contact cu extratereştrii, că vizitatorii seamănă cu imaginea populară a omuleţilor cenuşii. A adăugat că tehnologia noastră „nu este nici pe departe la fel de avansată" ca a lor şi că, „dacă ar fi fost ostili, ne-ar fi terminat până la ora actuală".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

între ocultism şi mod de viaţă comun

Ca pseudo-sursă de informare, filmele artistice pline de adrenalină ne prezintă cultul Voodoo drept o practică mai degrabă satanistă, unde vrăjitoria, crimele şi alte catastrofe provocate prin mijloace oculte sunt la ele acasă. De aici, şi teama exacerbată resimţită fie şi numai la auzul acestui nume. Totuşi, cei care au studiat cu adevărat fenomenul îi conturează acestuia o cu totul altă imagine.

Vaticanul a spus „Da"

Voodoo poate fi descris deopotrivă ca o cultură, o moştenire, filosofie, artă, dans, limbaj, medicină, stil de muzică, justiţie, putere sau pur şi simplu ca o tradiţie orală. Ceea ce ar putea surprinde în contextul dat e faptul că în anii 50 chiar Vaticanul a făcut pace cu acest cult, prin urmare el e tolerat de Biserica Catolică.

Vodun, cum i se mai spune în ţara de baştină – Benin, fostă Dahomey – a devenit de altfel şi religie oficială a respectivului stat african, în 1992, fiind astăzi practicată de sute de milioane de oameni din întreaga lume! Numărul pare impresionant, însă el se explică prin existenţa a trei tipuri de Voodoo: cel din Africa de Vest, cel din Haiti şi cel din zona Louisianei (SUA). Pentru că, din micul stat african cu ieşire la Golful Guineea, negrii duşi ca sclavi dincolo de Atlantic au „transferat" practicile lor în aceste teritorii, inclusiv în zona Caraibelor, Brazilia, Cuba şi America de Nord.

De altfel, în Statele Unite există chiar şi un sat Voodoo – Oyotunji, fondat în 1970 în Carolina de Nord, care a devenit un simbol al întoarcerii urmaşilor foştilor sclavi negri la tradiţiile lor africane străvechi. Totodată, în Europa – mai exact în Franţa, la Strasbourg (!) – un om de afaceri pe nume Marc Arbogast a deschis un muzeu ce conţine una dintre cele mai mari colecţii din lume din acest domeniu. În treacăt fie spus, finanţarea muzeului l-a costat în jur de 2,3 milioane de euro; dar probabil că merită!

Păpuşa cu ace şi „regina" magiei negre

Dintre miturile ţesute în jurul Voodoo, foarte răspândit e cel despre magia neagră ce implică păpuşa înţepată cu ace sau cuie, ea reprezentând efigia victimei vrăjitorului, pe care acesta e solicitat să o distrugă. În realitate, spun cercetătorii, acele servesc la ataşarea pe păpuşă a unor fotografii sau elemente prelevate de la persoana vizată: fire de păr, fragmente de unghii, bucăţi de piele.

Oare ADN-ul va fi având în practica magică un rol atât de important? Se pare că da. Căci obiectivul real, conform cunoscătorilor, ritualul „cu păpuşa" (denumită *wanga)* este, de exemplu, de a face ca o anumită persoană să se îmbogăţească. Cât despre practicile negative, ele s-ar rezuma la atragerea asupra victimei a unei boli, a unei rupturi amoroase ori eşec în afaceri, fără a se ajunge la moarte.

Aşa cum prin anumite medii de la noi se vorbeşte despre „adevărata regină a magiei", şi în SUA există o astfel de vedetă a ocultismului supranumită „regina Voodoo" şi celebră prin coafura ei... „flamboyantă" deosebit de spectaculoasă. Marie Laveau se proclamă însă, oficial, o catolică fervent, lucru ce nu se prea potriveşte cu practicile ei de magie şi divinaţie pentru care e renumită.

De altfel, printre cei care îi calcă pragul se numără frecvent notabilităţi din zona New Orleans, dar – în treacăt fie spus – puterile sale magice şi le datorează în bună parte unei redutabile reţele de informatori temeinic instruiţi. Un fel de Serviciu Intelligence Voodoo, cum s-ar zice! Nu e de mirare că madame Laveau e şi o redutabilă femeie de afaceri, cu o reţea de relaţii invidiată de mulţi. Altfel, ca manipulatoare de energii şi forţe oculte, ea pretinde că se foloseşte de puterile sale magice *(of course!)*, pentru a-şi hipnotiza clienţii şi a le induce teamă. De asemenea, distribuie aşa-numitele *grigri*-uri, adică talismane, care ar acţiona ca remedii miraculoase, permiţând purtătorului să facă faţă celor mai neplăcute situaţii. Vedeţi aşadar că nimic nu e nou pe lume!

ADRIAN-NICOLAE POPEŞCU

E bine de ştiut

Chiar dacă toamna încă ne răsfaţă cu zile fierbinţi, se apropie şi zilele cu vreme capricioasă, specifice anotimpului, perioadă care va pune la încercare rezistenţa organismului. Sistemul imunitar trebuie să facă faţă asaltului de microbi şi viruşi ce pot crea neplăceri dacă organismul nu este suficient de puternic. Se pot folosi însă numeroase remedii, naturiste, de exemplu, care să ajute în revigorarea unui organism slăbit:

O soluţie ar fi ***arnica*** despre care se ştie că are efecte imunostimulatoare şi o puternică acţiune antibiotică, motiv pentru care este folosită pentru tratarea infecţiilor deja

Remedii simple care revigorează organismul

declanşate. În plus, trebuie spus că datorită efectelor sale antidepresive şi tonice este un excelent remediu al tonusului psihic scăzut.

Celebra tinctură de ***echinacee*** este un alt remediu folosit pentru întărirea sistemului imunitar.

Echinaceea, această plantă medicinală, are efecte uimitoare în mărirea rezistenţei organismului la infecţii. Pentru prevenirea îmbolnăvirilor se recomandă câte o linguriţă, de trei ori pe zi, de preferinţă pe stomacul gol.

O altă plantă aromatică, ***măghiranul,*** reprezintă unul dintre mijloacele cele mai rapide de creştere a imunităţii, care ne poate salva de răceli, gripă sau guturai.

Dr. VALERIU MANTA

Ţinutele toamnei...

...vă vor da o alură sportivă, sau, dacă o aveţi deja, o vor accentua. În acelaşi timp, în funcţie de arta dumneavoastră de a specula „oferta modei" alegând exact ceea ce vi se potriveşte, puteţi accentua feminitatea şi rafinamentul pe care le posedaţi. Se poartă mult tricotajele, pulovere, rochii, pardesie sau poncho, toate tricotate. Sunt moderne fustele plisate, pentru siluetele suple, dar şi cele „creion" sau evazate. În privinţa mantourilor puteţi opta pentru cele scurte, la nivelul genunchiului, dar şi pentru cele maxi.

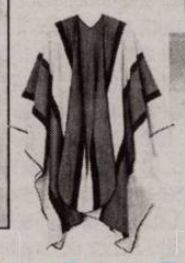

Pentru dumneavoastră, doamnă

Crononutriţia şi dietele de slăbit

Crononutriţia reprezintă o interesantă manieră ştiinţifică de abordare a dietelor de slăbit, cu scopul ca acestea să devină cât mai eficiente. Astfel, unul dintre cercetătorii preocupaţi de acest subiect, nutriţionistul francez Alain Delabos a ajuns la concluzia că este foarte important de stabilit ştiinţific nu numai ce trebuie să cuprindă dietele de slăbit ci şi când, la ce oră necesită organismul anumite alimente.

Aşadar medicul francez a conturat principiile concrete ale unei diete de slăbit care se bazează pe crononutriţie. Principiul de bază presupune consumul unui anumit tip de alimente în funcţie de activitatea dominantă a organismului în diferite momente ale zilei.

Dimineaţa organismul are ca prioritate „fabricarea" pereţilor celulari, activitate pe care o desfăşoară până spre prânz. După-amiaza are nevoie de un „carburant" rapid pentru a corecta lipsa de energie.

Deci, dr. Alain Delabos îşi bazează teoria pe repartizarea alimentelor pe parcursul unei zile în funcţie de nevoile organismului la ora respectivă. Nutriţionistul francez ne avertizează că respectarea unor reguli simple poate conduce la slăbit fără restricţii alimentare.

Iată care sunt, pe scurt recomandările sale. Fie că doreşte să corecteze o suprapon-

derabilitate, fie doar să ofere organismului elementele nutritive necesare, orice om ar trebui să consume dimineaţa grăsimi, la prânz o hrană consistentă (cu proteine animale), după-amiază să asigure „carburantul" necesar organismului, constând în zaharuri, iar seara, la cină se recomandă un meniu uşor.

În opinia nutriţioniştilor, micul dejun poate conţine lipide, proteine şi zaharuri lente. Adică va conţine lactate (unt, brânză), pâine (de preferat integrală), cereale, jambon, şuncă sau muşchi, deci proteine animale, un ou (fără a depăşi 3-4 pe săptămână), un ceai sau o cafea. Se pare că dimineaţa nu ar fi recomandate fructele.

La cinci ore de la micul dejun, în jurul orei 13, se va servi prânzul, cu proteine animale şi vegetale, zaharuri lente şi fibre. Adică peşte sau carne de pui, de mânzat şi, rareori de porc, pregătită la grătar sau la cuptor, cu garnituri de legume şi cu salată. Prânzul poate fi completat cu un pahar cu vin, un fruct şi o cafea.

Gustarea de după-amiază se va baza pe glucide energetice şi grăsimi vegetale. Altfel spus, puteţi savura ciocolată, de preferat neagră, fructe, câteva migdale, nuci sau alte fructe uscate şi sucuri naturale de fructe.

Cina bogată în proteine uşoare, va consta în peşte gras (somon, morun, macrou) sau carne slabă, la grătar, cu garnitură de legume şi cu salate.

Dacă veţi mânca respectând aceste principii, nutriţionistul francez Alain Delabos este convins că veţi dobândi silueta pe care o doriţi.

Gastronomice

Perişoare cu legume

2 cepe, 3 căţei usturoi, 2 ardei graşi, 3 linguri ulei, 200 g pulpă de roşii, 2 linguri pastă de roşii, pudră de chili, oregano, sare, piper.

Pentru perişoare: ***500 g carne tocată de porc, o ceapă, 2 căţei usturoi, 3 ouă, 2 linguri pesmet, pătrunjel verde, sare, piper.***

Se amestecă bine carnea tocată cu ceapa tăiată mărunt, căţeii de usturoi zdrobiţi, ouăle, pesmetul, pătrunjelul verde, sare şi piper după gust. Din compoziţie se modelează perişoare. Într-o oală se pune apă cu sare şi când începe să fiarbă se adaugă perişoarele. Când sunt gata, se scot, se pun deoparte şi se acoperă până se folosesc. Se toacă ceapa şi se căleşte în ulei încălzit, se adaugă usturoiul zdrobit, ardeii tăiaţi cuburi, pudra de chili după gust şi se lasă puţin să se călească toate. Se adaugă pulpa de roşii şi pasta de roşii, se pun perişoarele în sos şi se lasă să fiarbă aproximativ 10 minute împreună. Se potriveşte de oregano, sare şi piper după gust. La final se poate adăuga pătrunjel verde tocat.

Muşchi de vită cu sos de hribi

2 muşchi de vită, 3 linguri sos de soia, 2 căţei usturoi, o lingură miere, 2 linguri oţet, 3 linguri ulei de măsline, 50 g unt, 30 ml vin alb, sare, piper, roşii cherry.

Pentru sos: ***500 g hribi proaspeţi, 50 g unt, 2 căţei usturoi, 50 ml vin alb, cimbru verde tocat mărunt, parmezan ras.***

Carnea de vită se spală şi se şterge cu un şervet absorbant. Separat se amestecă într-un bol mierea, oţetul, sosul de soia, un vârf de cuţit cu sare, uleiul şi usturoiul zdrobit. Se adaugă sosul obţinut peste carnea de vită, se acoperă vasul cu un capac şi se dă la frigider să se marineze câteva ore (sau chiar peste noapte). Se unge grătarul cu puţin unt şi se prăjeşte carnea scursă din marinată pe ambele părţi, după ce a mai fost condimentată cu sare şi piper. Când este gata carnea, se pun roşiile cherry şi se lasă pe grătar până se înmoaie puţin.

Prepararea sosului de hribi: *se topeşte untul într-o tigaie şi se călesc hribii aproximativ 5 minute. Se adaugă usturoiul şi se ţine încă un minut pe foc, se pune apoi vinul şi se lasă pe foc până se evaporă lichidul format. La sfârşit se adaugă parmezanul ras şi se amestecă uşor. Se serveşte muşchiul de vită alături de sosul de hribi.*

Dovlecei pentru iarnă

1 kg dovlecei foarte tineri şi fragezi, frunze de ţelină, 2 cepe albe.

Pentru soluţia de conservare: ***1 pahar oţet de 9 grade, 3 pahare apă, sare neiodată, o lingură zahăr brun sau miere, o lingură boabe de piper negru, 1/2 linguriţă boabe de muştar.***

Se spală dovleceii foarte bine, se taie felii subţiri de circa 5 mm şi se aşază în borcane de 800 sau 400 g. Printre feliile de dovlecei se pun frunze tocate de ţelină şi rondele de ceapă. Într-un vas, se pun oţetul şi apa. Se adaugă câte o linguriţă cu sare neiodată pentru fiecare litru de lichid, zahărul brun sau mierea, piperul şi boabele de muştar. Se lasă să fiarbă şi, după 2-3 clocote, se toarnă fierbinte peste dovleceii din borcane. Se pun imediat capacele şi se lasă borcanele până se răcesc bine, apoi se aşază la loc bine aerisit, dar fără lumină, până la folosire. Dovleceii astfel conservaţi pot fi folosi la prepararea salatelor.

Dosarele frumuseţii

Machiaj delicat

Machiajul iscusit, care să nu încarce tenul, făcându-l şi mai matur reprezintă cea mai simplă soluţie de reactivare a atuurilor tinereţii. Dar, pentru a realiza un look proaspăt, tineresc, machiajul va fi delicat, fin, pentru a scoate în evidenţă trăsăturile cele mai frumoase ale feţei.

Dibăcia cu care ascundeţi roşeaţa, cearcănele pronunţate sau petele tenului reprezintă cheia unui aspect frumos. Nu folosiţi corectorul cu efect de iluminare pe toată faţa, ci doar în anumite zone: zona de sub ochi, colţul interior al ochiului, aripile nasului şi adâncitura de deasupra bărbiei. Pentru a obţine o bază de machiaj perfectă folosiţi pudră pulbere, nu compactă şi numai dacă este absolut nevoie, fond de ten.

În general se consideră că obrajii îmbujoraţi sunt semn de sănătate şi tinereţe. Dar, în zona cea mai expusă la agresiunile mediului, îşi pierd cel mai repede rozul natural, paloarea poate fi acoperită printr-un blush cu o formulă cremoasă, bogată, care să energizeze chipul. Dacă veţi face greşeala de a aplica fardul de obraz aproape de centrul feţei, ridurile vor părea mai pronunţate. Locul corect de aplicare este la 3-4 cm sub colţul exterior al ochiului. Aici se trasează culoarea pe linia mediană a obrazului. Pentru tenurile deschise se aleg tonuri de roz, de piersică. Dacă tenul este măsliniu, merg nuanţe de zmeuriu.

Pentru ochi este necesar un dermatograf ascuţit, pentru a contura cu precizie şi a obţine un efect natural. Nuanţele maronii se potrivesc cu tenul deschis, iar negrul cu cel mediu. Urmaţi curbura naturală a ochiului şi terminaţi cu o codiţă orientată spre zona superioară. Altfel, ochii ar căpăta o alură tristă. Evitaţi conturul pleoapei inferioare, care dă o notă de oboseală a ochilor. Aplicaţi

fardul de pleoape potrivit, apoi rimelul. Cel negru dă senzaţia unor ochi mari, limpezi, plini de tinereţe.

Arcuirea perfectă a sprâncenelor este alt semn de tinereţe. Pe măsură ce trec anii există tendinţa vizibilă de „cădere". Urmăriţi să aveţi sprâncenele frumos conturate, dar cât mai natural, pentru a nu face notă discordantă cu machiajul delicat.

Odată cu trecerea anilor şi buzele devin mai subţiri şi îşi pierd tonusul. Marginile devin mai puţin diferite şi cu zone neregulate. Primul pas spre întinerire se face cu ajutorul unui creion pentru contur. Trasaţi „limitele" pornind din mijlocul buzei superioare. Apoi, folosiţi rujul. Pentru a evita stridenţele, ambele trebuie să aibă nuanţe similare. Un roz intens este potrivit pentru tenurile deschise şi medii. La un ten închis, merg bine tonurile de roşu şi de prună. Impresia creată va fi de volum, iar efectul de întinerire.

Merită să exersaţi acest tip de machiaj delicat pentru a dobândi un look tineresc.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Saltul credinţei:

festivalul de la Kumbh Mela

V-aţi imaginat vreodată 100 de milioane de oameni adunaţi laolaltă? Probabil sunteţi înclinaţi să credeţi că aşa ceva e cu neputinţă. Dar, oricât ar părea de greu de crezut, există un festival care adună atâţia pământeni. Este vorba de Kumbh Mela, un pelerinaj al credincioşilor hinduşi organizat, prin rotaţie, în patru locuri din India, considerate sacre: Haridwar, Allahabad (Prayaga), Nasik şi Ujjain.

Denumirea de Kumbh Mela înseamnă, în limba sanscrită, „sărbătoarea urciorului" şi provine de la o veche legendă hindusă, Bhagavata Purana. Potrivit acesteia, în vremurile de demult, creaturile divine numite Devas şi-au pierdut puterile din cauza blestemului lui Durvasa Muni şi, ca să şi le redobândească, i-au cerut ajutorul zeului Vishnu. Acesta le-a sfătuit să bată oceanul primordial, făcut din lapte, Ksheera Sagara, pentru a obţine amrita – nectarul nemuririi.

Încheind pacea cu duşmanii lor de moarte, Asuras, Devas au lucrat împreună cu aceştia, obţinând un urcior de nectar. Dar, în bătălia ce a urmat, pentru elixirul nemuririi, câteva picături din urcior au căzut pe pământ, în cele patru locuri mai sus menţionate. De aceea, indienii hinduşi sunt încredinţaţi şi azi că o baie în râurile sfinte – Gange, la Haridwar, Saraswati la Allahabad, Godawari la Nasik şi Shipra la Ujjain, ar asigura curăţirea totală de păcate.

Vechimea sărbătorii se pierde în negura timpului. Primul care a amintit de ea într-o cronică a fost călătorul chinez Hiuen Tsang (c. 600 d.Hr.), care scria că împăratul indian Shiladitya împărţea aur poporului o dată la cinci ani, în cadrul unei băi ritualice, la care cronicarul însuşi asistase, în Allahabad, la 644 d.Hr. Potrivit cercetătorilor moderni însă, festivalul s-ar fi desfăşurat prima dată la Haridwar, unde există un cult ancestral al zodiei Vărsătorului – Kumbha înseamnă, în sanscrisă, şi Vărsător, de unde numele sărbătorii. Prima menţionare europeană datează din 1868, când autorităţile britanice solicitau sporirea măsurilor de protecţie sanitară, din cauza numărului mare de pelerini de la Allahabad.

Interesant e faptul că festivalul nu are niciodată o dată precisă, în niciuna dintre cele patru locaţii ale sale. Data pentru fiecare an e stabilită de un grup de înţelepţi, care analizează poziţiile Soarelui, Lunii şi planetei Brhaspati (Jupiter), pentru a calcula care e momentul prielnic pentru deschiderea manifestărilor.

Anul acesta, festivalul a început în august, la Nasik, şi se aşteaptă ca la el să asiste, în următoarele două luni, între 8 şi 10 milioane – recordul absolut a fost atins de festivalul din 2013, de la Allahabad, când aproape 100 de milioane de oameni au venit să facă baia ritualică în Saraswati. Evenimentul central al manifestării va fi Shahi Snan („baia regală"), în care sadhus – „oamenii lui Dumnezeu", asceţi consideraţi sfinţi şi veneraţi ca atare vor face „saltul credinţei", sărind în apele mocirloase ale râului sub privirile admirative ale milioanelor de credincioşi. Complet goi (ei sunt numiţi *naga* – „cei fără haine", întrucât nu se îmbracă deloc, nici măcar în iernile geroase) semn al renunţării definitive la toate lucrurile pământeşti, cu feţele pictate cu cenuşa sfântă Vibhuti sau cu vopsea extrasă din diverse plante, sadhus creează o impresie de neuitat, iar oamenii se înghesuie să-i atingă măcar, convinşi că astfel vor dobândi ceva din sfinţenia lor.

Urmează apoi membrii sectelor hinduse, îmbrăcaţi în robe lungi, de culoarea portocalei, care sar, bucuroşi, în apă. Dar baia lor nu durează decât câteva secunde, căci sute de poliţişti îi mână înapoi spre mal: mai sunt milioane de oameni veniţi la scăldatul sacru şi ziua se apropie deja de amiază. Pentru a face faţă valului imens de pelerini, autorităţile locale au mai amenajat un bazin de baie lângă templul Trimbakeshwar.

GABRIEL TUDOR

100 *de locuri de văzut în România*

Cascada Şuşara

Unele dintre cele mai frumoase zone montane din România, din păcate foarte puţin cunoscute şi popularizate, le regăsim în Cheile Şuşarei din Munţii Locvei. Situată la 27 km sud de Oraviţa, zona poate fi accesată mergând pe DN 58 Caransebeş-Reşiţa-Oraviţa-Racasdia, apoi urmând DJ 581 până în comuna Sasca Montană. Ea face parte din Parcul Naţional Cheile Nerei-Beuşniţa şi este astăzi rezervaţie naturală, având o suprafaţă de 246 ha.

Pădurea deasă care acoperă locurile e despărţită de râul Şuşara, şuşotind printre stânci, iar zona constituie un mozaic de forme carstice, cu peşteri, chei, doline şi lapiezuri, o veritabilă încântare pentru ochi. Adăugaţi la toate acestea cascadele şi pajiştile pline de flori (bujorul bănăţean este o minunăţie) şi veţi avea imaginea completă a unei privelişti de basm. Interesant e faptul că zona a fost un reper turistic încă din vremea stăpânirii austro-ungare, când aici existau un drum pentru trăsuri, o cabană cu restaurant şi chiar un lac cu bărci de agrement.

Dacă sunteţi amator de drumeţii, puteţi parcurge Cheile Şuşarei, pe un traseu accesibil până toamna târziu, pe la cascada Şuşara, până la Lacul Dracului. Vor fi câteva ore de desfătare pentru simţuri şi suflet. Nu trebuie să vă despărţiţi de firul apei, iar senzaţiile tari nu vor lipsi, întrucât, la un moment dat, pe un sector de chei veţi fi nevoiţi să traversaţi pe la baza stâncii, ţinându-vă de nişte lanţuri. De asemenea, până la cascadă puteţi vizita o fostă mină romană, de fapt doar intrarea în ea, întrucât după tunelul lung de 20 m se află un lac subteran dincolo de care doar speologii experimentaţi se pot încumeta.

Ajunşi la cascadă, veţi rămâne plăcut surprinşi de frumuseţea locului. Deşi nu are decât 15 metri înălţime, cascada Şuşara curge năvalnic, peste două praguri, de-a lungul jgheabului de travertin acoperit cu superb covor de muşchi. Seamănă foarte mult cu cascada Bigăr şi, deşi nu e atât de spectaculoasă ca aceasta, merită efortul de a fi văzută şi admirată. *(G.T.)*

Amprente ale spiritualităţii

Biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Vălenii de Munte

Monument de arhitectură religioasă, biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Vălenii de Munte a fost ridicată în 1680, în vremea domniei lui Şerban Cantacuzino, fiind ctitoria lui Hagi Stoian Clucerul şi a soţiei sale hagiţa Clucereasa. Aceştia făcuseră o călătorie la Ierusalim şi, conform obiceiului vremii, la întoarcerea acasă, în Ceptura, au făcut un act de danie pentru credincioşi. Nu se ştie de ce nu au ridicat construcţia în Ceptura, preferând Vălenii de Munte.

Locaşul a fost construit pe terenul dăruit de Drăgan Bocioagă, suprafaţă mult extinsă în ani dar diminuată drastic după Secularizarea din 1684. Ctitorii au înzestrat aşezământul cu moşia şi casele din Ceptura, cu vii, vite, hrană, bani şi robi şi au adus în biserică moaştele Sfântului Iacob Persul.

Pisania din 1757 menţionează că biserica a fost construită din piatră, cu o singură turlă, şi a rămas neterminată. Fusese închinată în '68 de ctitori, împreună cu toată averea, Mănăstirii Cotroceni şi prin ea altor 20 de mănăstiri de la Muntele Athos. Nu se ştie unde au fost înmormântaţi ctitorii respectivi, nefiind descoperite pietre funerare cu numele lor. În 1737 au fost executate reparaţii şi s-au primit noi danii şi privilegii din partea domnitorului Şerban Cantacuzino. Mănăstirea a fost destinată călugărilor. La început au fost aici numai monahi români, dar, după închinare, au venit şi greci pentru administrarea averilor ei.

Până în 1823 mănăstirea a fost condusă chiar de un egumen ales dintre aceştia dar biserica a fost folosită şi pentru oficierea unor servicii divine pentru locuitorii din zonă. Biserica, zidită în formă de cruce, avea catapeteasmă de piatră şi ziduri groase de peste un metru. A fost grav afectată de cutremurul de la 3 mai 1737 când au căzut bolţile şi s-au crăpat pereţii. Reparaţiile care au urmat i-au schimbat înfăţişarea adăugându-se încă două turle.

Totodată, în 1746, a fost terminată clopotniţa, datorită eforturilor depuse de Kirzaharia şi Nicolae Buzoianul, înmormântat în biserică. La 14 octombrie 1802 un alt cutremur distruge biserica iar la renovare se revine la aspectul iniţial cu o singură turlă. Este pictată de Nicolae din Enos, Grecia, în 1809 şi este pusă o nouă pisanie care însă a dispărut la cutremurul din 1940. În 1880 biserica, denumită de unii „Mănăstirea", era parohială şi în 1901 suportă noi reparaţii. În 1906 este pictată în ulei de Toma Vintilescu, sunt acoperite vechile picturi de la 1737 şi 1809 şi i se adaugă în faţă un froton cu geamlâc.

Între 1916-1918, în timpul ocupaţiei germane, au fost luate două clopote care au fost topite şi transformate în obuze. În 1925 Comisia Monumentelor istorice, avându-l ca preşedinte pe Nicolae Iorga, desfăşoară ample lucrări de restaurare, oferind bisericii aspectul său iniţial. Este desfiinţat frontonul, dispare cafasul adăugat la ultimele restaurări şi este curăţată pictura. Artistul solicitat în acest scop a reuşit să scoată la lumină frescele anterioare picturii lui Vintilescu. Nicolae Iorga redactează o nouă pisaie şi Adunarea Parohială îl alege consilier onorific.

La cutremurul din 10 noiembrie 1940, se produc alte avarii însemnate, prăbuşindu-se o parte din peretele altarului şi bolta, peste Sfânta Masă. Tot atunci au căzut policandrele şi s-au distrus două treimi din frescе. Reparaţiile reuşesc să remedieze distrugerile şi sfinţirea se face la 15 august 1942.

Cutremurul din 1977 distruge din nou monumentul, afectând clopotniţa, dărâmând turla şi o parte din ziduri. Reparaţiile au înaintat greu şi reconstrucţia a fost realizată abia după 1990. Lucrările desfăşurate între 1992-1996 au fost conduse de constructorul Titi Basso din Văleni iar pictorul Dan Gogu a încheiat etapa reconstrucţiei. Biserica a fost sfinţită în 1996 de un sobor de preoţi, condus de Prea Fericitul Patriarh Teoctist.

Din vechea biserică a rămas pisania de la 1734, bolta de la intrare şi două coloane de piatră. I s-a adăugat pridvorul şi a primit în dar catapeteasma de la Biserica Izvorul Tămăduirii din Bucureşti.

IRINA STOICA

Încleştarea titanilor

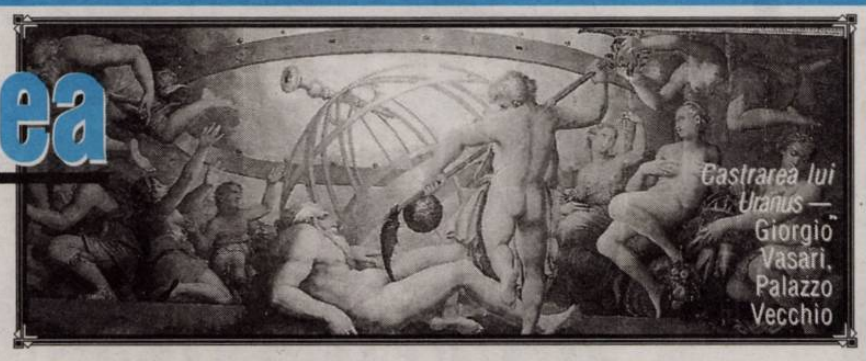
Castrarea lui Uranus — Giorgio Vasari, Palazzo Vecchio

Cu ce ar putea fi comparată o întâlnire profesională directă, faţă în faţă, între Michelangelo Buonarroti şi Leonardo da Vinci? Uriaşa dificultate a răspunsului mă obligă să caut o speculaţie cât mai credibilă. În viaţa reală, poate doar micul recital care l-a dat Ludwig van Beethoven în faţa lui Mozart, în anul 1787.

Titanul din Bonn avea doar şaptesprezece ani, iar magnificul din Salsburg avea trezeci şi unu şi avea să mai trăiască doar patru ani. Mozart spusese atunci: „Veţi mai auzi de acest tânăr!" În planul ficţiunii, poate că un dialog între Einstein şi Stephen Hawking ar putea fi o sugestie; poate la o cafenea literară ne-am putea imagina o polemică între Dostoievski şi Hemingway, iar în colţul umoriştilor pe Caragiale oferindu-i o bere lui Mark Twain...

Titanii italieni au fost puşi faţă în faţă de Signoria din Florenţa, pentru a realiza două mari fresce în Marea sală de consiliu a cetăţii numite Palazzo Vecchio, castelul crenelat care este şi acum mândria primăriilor din Toscana. Mai-marii Florenţei aveau în vedere două evenimente de un imens orgoliu local: victoriile florentinilor din bătălia de la Anghiari – pentru Leonardo – şi din bătălia de la Cascina – pentru Michelangelo. Era anul 1503 şi „bătrânul" Leonardo împlinise cincizeci şi unu de ani, iar Michelangelo era cu douăzeci şi trei de ani mai tânăr. Poate că între ei ar fi trebuit să existe un respect mutual, dar nu era deloc aşa. Deja Leonardo simţea că are un rival artistic pus pe fapte mari, atât de mari încât ştia că

Bătălia de la Anghiari — desen după Leonardo da Vinci

înalţii clerici şi papa îl solicită cu predilecţie atât pentru picturi (în special fresce), cât şi pentru sculpturi în marmură. Iar „junele" Michelangelo criticase, în 1494, lucrările lui Leonardo, cu referire la statuia ecvestră pentru Lodovico Sforza, iar „bătrânul" replicase prin ironii la adresa musculaturii excesive din operele „ucenicului Buonarroti". Cu alte cuvinte, marea întâlnire din 1503 nu avea auspicii bune. Din păcate, finalul avea să fie trist.

Leonardo se grăbeşte să facă schiţele pentru marea sa frescă. Termină parţial desenele pregătitoare şi apucă să execute o parte din lucrare. Numai că obsesia sa pentru inovaţie şi graba de a usca lucrarea terminată au condus la un eşec total. În 1504 îi moare tatăl şi pleacă la Roma, iar marea noastră şansă este copia pe care a făcut-o Rubens după schiţa lui Leonardo în care apar trei călăreţi într-o încleştare uluitoare – este o capodoperă a dinamicii, din care Rubens avea să se inspire pentru „Vânătoarea hipopotamului" şi „Răpirea fiicelor lui Leucip".

Pe peretele opus, Michelangelo trebuia să termine bătălia de la Cascina, dar nu a finalizat decât schiţele pregătitoare. Mare parte a fost distrusă de un rival (Bandinelli), iar o scenă ne-a rămas, totuşi, datorită lui Marcantonio Raimondi; este scena în care florentinii, făcând baie în râul Arno, sunt surprinşi de armata din Pisa. Maestrul a fost chemat de urgenţă la Roma (pentru mormântul papei Julius al II-lea)... Aşa s-a încheiat o confruntare artistică istorică, pe care Palazzo Vecchio din Florenţa ar fi trebui s-o găzduiască şi prin care acest edificiu medieval impozant ar fi devenit un şi mai mare punct de atracţie. Totuşi, dacă aveţi drum prin Florenţa, nu-l evitaţi, pentru că în „Sala di Cosimo I" veţi admira uriaşa frescă a lui Giorgio Vasari „Castrarea lui Uranus". Este una dintre cele mai bizare teme artistice, în viziunea unui manierist, iar metoda mutilării zeului vă va umple de fiori. Este o capodoperă despre care se vorbeşte prea puţin.

Bătălia de la Cascina —desen după Michelangelo

Luptător — schiţă de Leonardo da Vinci

O tarantulă pentru liniştea noastră

Cel mai mare păianjen de pe Terra, „Tarantula-Goliat mâncătoare de păsări", cântăreşte 175 de grame şi are o lungime maximă de 28 de centimetri. Trăieşte prin Surinam şi nu cred că poate trece oceanul spre Bărăgan. Deocamdată...

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Mai este virginitatea o problemă?

Virginitatea este încă o (mare?) problemă personală, deşi la nivelul societăţii această situaţie a fetei nemăritate este tratată anecdotic. Astfel, situaţia studiată de sociologi şi numită „Despăgubirea virginităţii" poate fi un caz acceptat de instanţele civile în următoarele circumstanţe: o fată şi-a pierdut fecioria cu un bărbat care i-a promis că o va lua de soţie, dar nu s-a ţinut de promisiune.

Este un caz limită, iar „victima" se poate considera înşelată (sau chiar „escrocată") şi ar putea cere drepturi morale de la făptaş. Evident, alegaţiile victimei trebuie susţinute cu dovezi, ceea ce, de multe ori, constituie o dificultate decisivă. De obicei, toate probele sunt circumstanţiale (indirecte, pe bază de mărturii), pentru că nicio femeie sănătoasă la cap nu se duce să-şi ia certificat de virginitate înainte de a avea o relaţie sexuală cu un bărbat...

Pentru cei care nu cred că, totuşi, astfel de acţiuni au dat câştig de cauză femeilor „seduse şi abandonate", trebuie să menţionăm un fenomen cât se poate de actual şi de autentic: vânzarea fecioriei la licitaţie. E greu de spus când s-a petrecut prima tranzacţie de acest fel, dar presa britanică avansează anul 2004. Atunci, prin intermediul rubricilor de mică publicitate, o studentă lesbiană de la Universitatea Bristol, pe nume Rosie Reid (18 ani) a primit 8.400 de lire sterline de la un inginer de 44 de ani, pentru o noapte de amor la Euston Hotel. Rosie Reid a povestit întâmplarea presei, dar a refuzat să spună dacă a existat o atmosferă romantică înainte şi după consumarea „penetrării istorice".

După cum ştim, acest caz a declanşat o modă a ofertelor la vedere, pentru tinere uşor disperate (sau poate doar „excentrice"). Suma prin care se spulberă fecioria a crescut de la an la an şi de la persoană la persoană. Şi asta pentru că fata cu pricina trebuie să arate ca o zână pentru a fi pretenţioasă şi a-şi asigura un capital frumuşel. Cel mai mare preţ a fost cel cerut de italianca Raffaela Fico (20 de ani), care a pretins un milion de euro (în 2008) şi se pare că l-a primit (ofertantul dorind să rămână anonim). Din punct de vedere al comportamentului social, s-a creat o mare breşă în moralitatea creştină – după cum susţin mulţi comentatori –, pentru că s-a ajuns la situaţia în care unele hoteluri deţin afişe cu virgine care aşteaptă oferte. La aşa ceva nu s-a gândit niciun redactor al Bibliei, iar noţiunea de adulter este aruncată în aer.

• Săritori de excepţie

Americanii sunt oameni săritori. Unii dintre ei. Astfel, veteranul din Vietnam Owen J. Quinn (foto) a sărit de pe unul din cele două Turnuri Gemene ale New York-ului (World Trade Center) cu paraşuta, în 1975. A ajuns cu bine, direct în braţele justiţiei. Owen există şi astăzi, Turnurile ba.

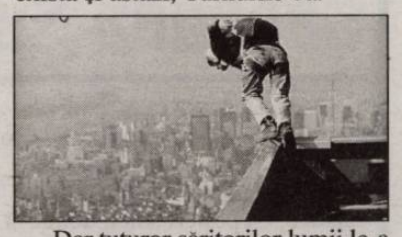

Dar tuturor săritorilor lumii le-a pus capac, să recunoaştem, americanul care a aterizat de la înălţimea de... 31,33 kilometri! Nu este o greşală de tipar. Căpitanul de aviaţie Joseph Kittinger a fost urcat cu un balon special cu heliu până depărtior, deasupra Terrei. Operaţiunea se făcea (16 august 1960) în cadrul Proiectului Excelsior.

Îmbrăcat cu un costum presurizat, Kittinger s-a aruncat de la 31 de kilometri (temperatura fiind minus 70 Celsius) şi a zburat liber timp de 4 minute şi 36 de secunde, perioadă în care a atins viteza de 1.149 km pe oră (record mondial nedepăşit). A deschis paraşuta la 5,5 kilometri de sol. Kittinger mai sărise de două ori de la altitudini similare, iar o dată era s-o păţească dacă nu se deschidea paraşuta automată. Acest entuziast al căderilor prelungite s-a născut în 1928 şi este un erou în SUA.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Incredibile discriminări

Au fost odată ca niciodată expoziţii etnologice în care „human zoos" (oameni pentru expus la zoo) erau prezentaţi publicului pe post de curiozităţi ale naturii sau ca dovezi ale teoriilor lui Darwin. De altfel, acest gen de a face afaceri foarte profitabile cu cheltuieli mici a fost catalogat drept „darwinism rasial" şi a fost condamnat de multe cercuri progresiste ale epocilor respective. „Ethnographic Zoos" au fost desfiinţate după cel de-al Doilea Război Mondial.

Ideea europenilor nu a fost una originală. Regele aztecilor, Moctezuma al II-lea (mort în 1520) obişnuia să arate poporului său, spre distracţie, pitici, albinoşi şi cocoşaţi. Ulterior, Columb a adus din Lumea Nouă indigeni la Curtea regilor Spaniei. Apoi, în perioada pe care istoricii o numesc colonialism, au explodat pur şi simplu expoziţiile cu oameni din diverse colţuri ale lumii — în special din Africa şi Asia, dar şi eschimoşi —, care erau folosiţi ca atracţie specială şi la spectacolele de circ.

Astfel, în primele decenii ale secolului al XIX-lea a făcut vâlvă şi o femeie din Africa de Sud, Saartie, prezentată cu mare tam-tam la Londra şi Paris şi poreclită „Venus Hotentota". În aceeaşi perioadă, celebrul întreprinzător american P.T. Barnum i-a făcut cunoscuţi pe fraţii siamezi aduşi din Thailanda. Din Mexic au fost „colectaţi" copii cu defecte genetice grave, cum ar fi microcefalii, prezentaţi drept „liliputani azteci".

În a doua jumătate a secolului al XIX-lea şi în primele decenii ale secolului al XX-lea au apărut ca ciupercile grădinile zoologice cu oameni din Africa. Pretextul afacerii era că acei „oameni exotici" ar fi reprezentat verigi ale evoluţiei umane, conform cu teoria lui Darwin. La Hamburg, Anvers, Barcelona, Paris, Londra, Milano, New York publicul civilizat venea şi căsca ochii cât cepele la alţi oameni, diferiţi de ei, adunaţi de trimişi speciali, căutătorii de senzaţii tari care erau plătiţi de afacerişti pentru a descoperi „ciudăţenii".

Oameni de diverse etnii erau ţinuţi pentru public în condiţii care le imitau pe cele din zona lor geografică, dar într-un spaţiu strict limitat. O familie de inuiţi (foto, eschimoşi) a fost aproape doi ani o mare atracţie la Hamburg, Paris şi Londra, în anii 1880.